

ଉତ୍କଳପାଠିକା ଭା ୨୭ ରଖି ମାତ୍ରେ ଅଗମ୍ବୁ ସଙ୍କ ୫୮୯ ମେଦିବା ।

ବଜ୍ରଳାରେ ହୋଟର ବ୍ୟବସାୟର ଉନ୍ନତି
ଦେଖି ଆମେରିକାବାସିମାନେ ଉଚ୍ଚ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ଉପରେ
କରିବା କାରଣ ଯଥୋତ୍ତର ଯହ କରିଅଛନ୍ତି ।
ସନ ୧୮୭୩ ଶାଲାଗୁ ସୋରେ ହୋଟର
ଗୃହ ଆରମ୍ଭ କୋଇଅଛି । ଲୁବର୍ପିଯାନା ଓ
ଦାକିଗାଇୟ ପ୍ରଦେଶ ସମ୍ବରେ ଆଜିକାଲ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ହେବାକୁ
ହୋଟ ଦେଉଅଛି । ନିମ୍ନ ଭୂମିରେ ୧୫ଫଟ ଏବଂ
ପାଇଁଲ୍ୟ ଓ ଉଚ୍ଚ ଭୂମିରେ ୧୦ ଫଟ୍ଟାଗୁ ପାଇଁ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାବ ହୋଟ ଗଛ ବଢ଼ିଅଛି ।

ଶୋଟ ଗଛରୁ ଶୋଟ ବାହାର କରିବ
କାରଣ ସେଠାରେ ଏକ ପ୍ରକାର ନୂତନ ସମ୍ବନ୍ଧ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦୋଷାଙ୍କୁ । ଗୋଟିଏ ସହଜାର ପ୍ରକାର
ଦିନ ମଧ୍ୟହିନ ଶୋଟପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅଇ । ମେଳକୁ
ଶୋଟଗଛ କାଟି ଥିଲା ଏହି ସହଜାର ତେଣୁ
ବାହାର କରି କେଇ ଉତ୍ସାହ କଳରେ ସିଫା-
ରଲେ ଉତ୍ତମ ଶୋଟ ବାହାର ହେବ ଥିଲା
ଶୋଟ ଗଛକୁ ପାଣିରେ ବୁଡ଼ାର ରଖି ପଚାଯିବ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁ ବସିବାକୁ ହେବ ନାହିଁ । ପାଣିରେ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୋଟ ବାହାର କରିବାର ପ୍ରଥା ଉତ୍ତମ
ନୂହର ଆମେରିକାର ଘେଷମାନେ ବୋଲନ୍ତି ଯେ
ତହିଁରେ ଅନେକ ବିଳମ୍ବ ହୁଅଇ ଏବଂ ଶୋଟର
ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ହୁଅଇ । କିନ୍ତୁ ସହ ଘୋଗେ କେବଳ
ଉତ୍ସାହ ଶୋଟ ପ୍ରାୟ ହୁଅଇ ଏମନ୍ତ ନୁହେ
ଗଛରୁ ପେରୁ ତେଣୁ ବାହାର ହୁଅଇ ଭାବା
କାଗଜ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପରିରେ ଉତ୍ତମ ଉପକରଣ
ହୋଇ ପାରେ । ଆମେରିକା ବସିମାନେ ଶୋଟ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ବିଷୟରେ ଯେପରି ଉଦ୍ୟମଶାଳ ଦୋର
ଅଛନ୍ତି ଅମୂଳନ ହୁଅଇ ଏକଦିନ ବଜ୍ରଲାକୁ
ଡେଲ୍ ଦିବେ । ଅମୂଳନଙ୍କର ବନ୍ଦବସାୟ ଅନ୍ତର୍ବାଦ
କରଣ କରି ଅପର ଦେଖାଯି ଲେବମାନେ
ଧନୀ ହେଉଥିଲୁ ମାତ୍ର ଆମ୍ବମାନେ ଚେଷ୍ଟା
ଓ ଅଧିକବସାୟର ଅଭିବରୁ ବଜ୍ର ଶାନ୍ତାବୁ
ଲାଗୁଅଛି ।

ଆମୁମାନଙ୍କ ଦେବୋପତ୍ରାସ୍ତ ସବାଦଦାତା
ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯଥା;—

କଳନ ଜୀମରେ ଏକ ଦେଖାକୁ ଦିଲାପ ମହାତ୍ମା ଗୋଦା
ଜୀବେ ତେବେଦିଅର ଉତ୍ତି ଥିଲେ ବାହୁଦିଲ ମୁହୂର ସମ୍ବନ୍ଧ
ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତି ଦେଖାନ ଦେଖାନ ଆଜ ଦାକ ପାଶରେ ଦେଖ
ନ ଥାବା ହୃଦୟ ବାହୁ ସିନ୍ଧୁ ବାକସ ଉତ୍ତିଦିଲ
ମୁକ ଉତ୍ତି ଜନଶୀର ହୃଦୟରେ ଦେଖାକୁ ଦେ ତାହା ଦାବୀ
ଦର ଦିଲାପ ମହାତ୍ମା ଗୋଦାକୁ ଜ ଦିଲାରେ
ମେମାନେ ଏଠା ମହାତ୍ମାରେ ଜାଇସ ଦିଲାରେ ସେଥିରେ

ତିଥୋଟି ବାରୁ ଲାହାକୁ ଗୁରୁମାସ କାରହାସ ଟଙ୍କା
ଅଥବାଗୁର ଆଜ୍ଞା ଦେବ ଅଛନ୍ତି ।

ଅଳିବଳୀ ମଧ୍ୟରେ ବାହାରିବା ପଣ୍ଡର ମୁକାଦ ଦଥ
ହୃଦୟ ଦେବାତ୍ମା କୌଣସି କାରାବଦିଶରୁ ବାହାରିବାର
ଦଳ ହେଲେ ସେ ମେହେତ୍ର ମୁକାଦ ଦେଇ ଆଏ
କୋ କାଳ ଏକ ଟଙ୍କା କରସନ୍ତା ଦିଅନ୍ତି ।

ଦୁଇଗୁଡ଼ିକ ତଳେ ହାଥେ ପଠାଏ ମାଛ ଧରି ସରର
ଫେର ଅଧିକାଳେ ଗୋଟାଏ ଦଳ ସାଏ ଚାଲୁ ପାଏ ବାଟ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋଡ଼ାର ଅସିଲ ଦେବିଯୋଗରେ ସେ ସର୍ବ ହସ୍ତର
ରଶା ପାର ଅଛି ମାତ୍ର ବଜାମାନ ଅଛି ପାଇବା ।

ବେଳୁପଡ଼ା ଝାରନ ମଧ୍ୟରେ ଦକ୍ଷକମାନଙ୍କରେ ବଢ଼ିବ
ଏହି ମାବଜାପଥର ଦକ୍ଷା ହେଉଥିଲା ତହୁଁଶିଶର ବାହୁଙ୍କ
କୁମଳରେ ଏହା ପ୍ରଥମ ସଠାରେ ଦେଖା ଗଲା ପୂର୍ବରେ
ଏ ସତ୍ତକମାନ ଦେଖେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ନ ଥିଲା ।

ପଦ୍ମଶୁଣ୍ଡ ଓ କୃତ୍ତବ୍ୟାର ସମବିରେ ନନ୍ଦ ସମ୍ମାହରେ ଯାହା
ଲେଖିଥିଲୁ ଅନୁତ୍ତ କର ଆପଣ କିମ୍ବା ଅପଣଙ୍କର ପାଠକ
ମାନେ ସେ ସଂଶୟ ମୋତକ ବିଲେ ଆହେ କାଥର
ହେବୁ ।

ଗୋଲମ୍ବ ହାତରେ ଓଲରଠାର ସବୁ କେଳିମାନ
ଖୁଣି ଅଛି ।

ଦାକ୍ଷୟର ଦୋହତିତୀରୁ ଅନେକ ଛାତ୍ରଙ୍କ ସ୍ଥଳରୁ
ପଢ଼ିବାକୁ ଆସନ୍ତି । ମାତ୍ର ବଞ୍ଚାକାଳରେ ବାଟରେ ବେଳେ
ପାଇ ହୁଏ ଏଥରେ ଶିଖମାନଙ୍କର ହତ୍ତ ଅନ୍ଧକର ସମ୍ବାଦକା
ସଥି ଦେବତାଙ୍କେ କେନ୍ଦ୍ରାପଦା ବନନ୍ତି ୨୦୨୦ ଟଙ୍କା ଦାନ
କରି ଲୋଟିଏ ସରକା ପ୍ରସ୍ତର କରିଲା ବିଅତ୍ତ ଦେବେ ଅନେକ
ମନୁଷ୍ୟଙ୍କର ସମ୍ବାଦକାଳା । ଶୁଣିଲୁଁ ଏହା ନିକଟକରୀ ଶ୍ରମମା-
ନିର୍ମାଣ ଗର୍ଭରେ ୨୦୨୦ ଟଙ୍କା ସହି ଦେବତାଙ୍କେ ଅବାସ୍ୟ
ହୁଏ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଦେବ ମାସ ଯା ୧୭ ହରରେ ଏ ହରରେ ଯେଉଁ
ସବୁମାନ ହୋଇଥିଲ ତହୁଁର ସଂଶେଷ ବନ୍ଦରଣ ତାର
ତାର ସମ୍ବାଦକୁସେ ବଲିବାର ତେଜିବ ସମ୍ବାଦ ପଢ଼-
ମାନବରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାଲା । ପ୍ରଥିମ୍ବନାନଙ୍କ ବୋ-
ଠାରେ ହୋଇଥିଲା ସବୁ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ସମ୍ବାଦ ଏହି
କଲେଜ ମୁହଁର ସବୁର କିମ୍ବା ଧାରାଯାଇବା ସବ କୋର
ତହୁଁରେ ଲେଖା ଅଛି ସମ୍ବାଦବାତା ସମ୍ବାଦ ଗଠନକାରିକ
କାମ ଦେବାରେ ଭଲ କରିଅଛି ଏହି ଏହି ସମ୍ବାଦ
ପଞ୍ଚଶିଲକୁ କଥେ ତେଣୁ ଜିମିଦାର କୋର ଲେଖି ମୁହଁ-
ରେ ସହିତ ଦେଇ କାହାକୁ ।

ମୋହନ୍ତୁବାଣି ଲେଖିଅଛନ୍ତି, ସତ୍ୟ ବାଲେହରର ମାଣି-
ପ୍ରଥମ ବାହୁ ରମେଶକର୍ତ୍ତ୍ର ଦରକାର ଲେଖ୍ୟା କହିବା ସରଳାକ
ଦରକାର ବାହୁ ପ୍ରମାଣଥାଳୀ କଷ୍ଟଦର, ଦିନ ମହିନେ ସୁରବାହା
ହାର ସାଥେ ଯେଉଁ କଷ୍ଟଦର, ଦିନ ମହିନେ ସୁରବାହା
ହାର ସାଥେ ଯେଉଁ । ସୁରବାହା ଯେଉଁ ଜର୍ବୟ ଦିନରେ
ଏବଂ ଅଧିକାର । ରମେଶ ବାହୁ ଦିବକର୍ତ୍ତ୍ଵର । ପ୍ରମାଣ ବାହୁ
ଦିବକର୍ତ୍ତ୍ଵର, ଦୃଢ଼ୀୟାଙ୍କ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟ ଦର୍ଶନ ।

ଆଜୁଥାବିହ ପ୍ରଶାନ୍ତି ପ୍ରଥମେ ବଙ୍ଗରେ କାଷ ହୋଇଛି । ମାତ୍ର ସେଠା ନିଧାବଳ ବାସ୍ୟରେ ଟ ୩୦୦୦ ଲାର୍ ହୋଇଥାବାର ସମ୍ବାଦପତ୍ରମାନଙ୍କରେ ଲେଖା ଅଛି । ସୂର୍ଯ୍ୟ । ଏ ଟଙ୍କା ଅଧିକ ହେଉଠାରୁ ଏବଂ ଗଲା କେବୁଁ ଟଙ୍କା ?

କବିତାରେ ମୌସିନୀ ଦୃଷ୍ଟିର ସମୟ ଶେଷ ହୋଇ
ଥିବାର କଥା ହୁଏ ।

କରବିବର ପଦ୍ମଶନ୍ତ ପଦର ସମ୍ମତର ଅଧିକାରୀମାନେ
ଦିଶେଷତଃ ଖେଳୁ ପଦର ଲୋକମାନେ ମହିମାନ ଧର
ମହିମାନୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ପ୍ରସ୍ତୁତ ମହି ସମ୍ମତ କରନ୍ତି । ଏହି
ମହି କରିଯାଇବ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବକା ନିଧାର ହୁଏ ।
ମର୍ମିକାମାନେ ସେତେବେଳେ ଚଳିବି ହୋଇ ଏକ ଶ୍ଵାସରୁ
ଅନ୍ତରେ ଶ୍ଵାସରୁ ସନ୍ତୁ, ସେହି ସମୟରେ ସେମାନେ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣଜାର
ହାର ଉଲିର ଅଥବାରଣୀରୁ ଧୂତ କରନ୍ତି ଏକ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ମର୍ମିକାଠାର ଗାତାରୁ ପୃଥିବୀ କର ଆପଣା ଅଭିପ୍ରେତ ଶାକରେ
କେଇ ବାନ ବରନ୍ତି, ଏହି ସମୟରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମର୍ମିକାମାନେ
ପାହା ଗୁରୁଥାତେ ଦେଖି କହ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥାନ୍ତି । ଅରେ
ତତ୍ତ୍ଵ ବ୍ୟାକିବା ଅର୍ଥ କଲେ କର୍ତ୍ତାରୁ ଗତ ଦେବାର ହୁଏ
ଦେଇବେଳେ ସେ ଆପଣା ଉଳ ସେଇ ନାନା ପୂଜରୁ ମଧ୍ୟ
ଅଛିବା କର ବିନିବ ନେଇ ଆମେ ।

ସମ୍ପ୍ରଦୟ ସଂଶୋଧନରୁ ବଳିଦାରୁ ପାଞ୍ଚହାର ଲକ୍ଷ୍ମୀ
ଗୋଟିଏ ମନ୍ତ୍ରସ୍ଥ ଅଳ୍ପକ ହୋଇ ଥିଲା । ତାହାର ବସୁବ
ର୍ମ ଉର୍ଦ୍ଦୁ ପାଠୀ ମେ ହିଂଦୁବାଲୀ ପାଇଁ ପାରେ ଥାଏ ।

ହୋଇଲୁ ପ୍ରମାଣ କମ୍ପାଇଲର ଏକଟି କଲେକ୍ଶନ
ଥୁଧ ନିଷ୍ଠାକୁ ହୋଇ ଅଛିଛି । ତୁମର ବନ୍ଦୀ
ମେହବବ ରଜକାରୀ ପାଇବାର ଏହା ଆଉ ଖୋଟିବ
ଦିବାତରର ।

ବାଣୀର ଉତ୍ତରକାରେ ବୁଝି ଅବ୍ୟକ୍ତ ଅଥବା ହୋଇଥିଲୁ
ଏଥରେ ସମ୍ବଲର ଅନେକ ଶତ ହେବାର ଦଶେଷ ଆଶକ୍ତା ।

ଭୁବେନ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କର ପାହା ତାଇରେବେଳେ ବାର୍ଷି
ଦେଶର ସୁଧା ଯାଇଥିଲୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ହୃଦୟରେକଟମେ ପାଠ-
କରୁଁ ସେ ତାହା ମିଆନା ଅଛେ । କଣ୍ଠସାହେବ ହୃଦୟରେ
ଯାଇଲାହାନ୍ତି ।

ବିଶ୍ୱାର ମେଳକୁ ସର୍ପଶାହେବଙ୍କର ଦର୍ଶନରେ
ଯେଉ ଶକ୍ତିଜୀ ମୋହଦମା ହୋଇ ଥିଲ ଉତ୍ତମୀ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଧ ତହଁ ର ଅଟିଲ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ଦର୍ଶନ ହେଲା । ଏହା ଅକଣ୍ଠର
ଶୋଭନାର ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା । ସର୍ପଶାହେବ ସେ ପ୍ରଭତ
ଅଭ୍ୟାସର କରିଥିଲେ ତହଁ ଯେଷେ ସନ୍ଦେହ କାହିଁ ମାତ୍ର
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଧ ଯେବେ ତ ଦୂରିକେ ତହଁକ ଗୁରୁ କିମ୍ବା

ମନୁଷ୍ୟ ହତ୍ୟା କଲେ ସେଇଁ ପାଇ ଦଶ ହଥ
ଏକ ମୂର୍ଖୀୟ ବୈଜ୍ୟ ସହି ପରେ ଆହଁ ଅପରା ଦଳ ଗୁଡ଼
ପୁଣ୍ୟ ପଳାୟନ କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଦଶ ବହିର ପୁଣ୍ୟ
ବସନ୍ତ ବାହୁଲ ପ୍ରକରେ ପଞ୍ଚାକର ହାତିମନ ତେଣୀୟ
ପିଗାହକ ମଧ୍ୟରୁ କରେ ଏହି ଶେଷୋକୁ ଅପରାଧରେ
ବୋଣି ହେବାରୁ ଯାହାପର ସାବଧାନକ ଢୋପାନ୍ତର
ବସନ୍ତ ଦଶାଙ୍କ ହୋଇଥାଏ ମାତ୍ର ଅଥକାଂ ସମ୍ବାଦପତ୍ରମାନେ
ଦୃଢ଼ାନ୍ତରୁ ସେ ଏକଳ ବୃଦ୍ଧତର ଅପରାଧରେ ଅବୌ
ଦୟା ପ୍ରକାଶ କରିବା ରହିବ କୁହେ କ ଦର୍ଶନେ ବୈଜ୍ୟ
ବସନ୍ତ କୌଣସି ମଙ୍ଗଳ ହେବ କାହିଁ । ସେ ଯାହା-
ହେଉ ଫାଶା ପ୍ରାୟ ନିଷ୍ଠାର ଦଶ ଉପରା ଏ ଦଶ ସହ
କାଂ ସେ ଅନ୍ତମୋଦୟମ୍ । ଅମ୍ବାନଙ୍କ ଶାନ୍ତିରେ ଗଢ଼ିପରିବୁ
ଠି ଦେଖାଇଲେ ସପଦକଳ ଲୋର ନାହିଁ ।

କଲିତଗାରେ କଣେ ମୌଳିଗାର ଖୋଟିଏ ବାରବର୍ଷ
ସୁଧର ଦିଲ ଅନୁଭ୍ୟ ହୋଇଛନ୍ତି । ସେ ପିଲଙ୍ଗ ସୁଲକ୍ଷ୍ମୀ
ର ଅର ଘେର ଅସି ଲାଗି । ଡାହା ଶାଶ୍ଵରରେ ଅଳକାର
ଲ । ସାବଧାଳ, ପିଲଙ୍ଗ ଗହିଗା ପିନାର ସୁଲକ୍ଷ୍ମୀ
କି ବା ଦାଶର ସହା କେବେହିଁ ମୁହା ହୁଏ ହେ ।

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀମତୀ ସୁରତେଶ୍ୱର ସେଠିର ପଦଗ୍ରନ୍ଥ ସହିତ ଲେ
ବଳକାରୀ ହଜାର କରନ୍ତି ତାହା ଦେଖିଲେ ବର୍ଷାହୃଦୟ
ଦେବାର ଛେଦ । ସେ ସଙ୍କଳିତାର୍ଥୀ କିମ୍ବା ଚେତି କରନ୍ତି
ଯାଇ ଡାକ୍ତା ବଲ୍ଲାପ, ବର୍ଣ୍ଣମାଳେ ବର୍ତ୍ତ କିମ୍ବା ଅର୍ପିବେ
ଏହି ସହଦେର ବର୍ଣ୍ଣକ ହଜାର ମଧ୍ୟର ଜାହାର । ପ୍ରମଦନ
ମୋତରେ ପ୍ରାୟ ଦରମଣେ ଫେରିପାଇ ତାଙ୍କ କରନ୍ତିବି
ଅର୍ଥ, ସେ ବର୍ତ୍ତ କିମ୍ବା ଡାକ୍ତାର କରିଯୁ ଦିଲେବିକା
ଦରନ୍ତୁ, ଦେଖିମୁହଁତାମାତ୍ର ଓ କରନ୍ତି ଅର୍ଥର ଦେଖିବୁ ମଧ୍ୟ
କଲେ ଏଠା କରନ୍ତି । ସେ ପ୍ରମଦନ ମଧ୍ୟ ଏକମାତ୍ର ଦୟାନ୍ତର
ଭାବିତୁ ହୋଇ ଏକବାର୍ଷିକ କରନ୍ତି ଅର୍ଥ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ବାଣ

କ୍ରମେ ମାଟେକ ବେଳେବେଳ ଦେଲାକ ଏନ୍ତି କବି
ଶୋଇବ ବସିଥାଇ ରହିଥାଏ କିନ୍ତୁ ଏହି ପାତ୍ର ଶୀଘ୍ରରେ
ମଧ୍ୟ ତାହା ଜରି ଝଟିବ ହାହିଁ । ଏହୁଁ' ଶୋଇତ ହେଲେ
ଅଛେବ ଦୂର୍ଦେଖା କିବାଳିବ ହେବ ।

କେବଳମୁସ୍ଲିମାନଙ୍କ ସେ ଅସମର ଏହି କେତେମେହୁ
ଦିଗ୍ବ୍ୟାପିତକରୁ ହନ୍ତୁଳାଙ୍କ ଏକ ଦିଗ୍ବ୍ୟାପିତକରୁ ଅନ୍ଧା ବଦ
ଦେଇ ସେମାନଙ୍କ ଶ୍ଵାସରେ ଗୁରୁତ୍ବାଙ୍କ ନିଷ୍ଠା ଉଦ୍‌ବିବା
ଦିଗ୍ବ୍ୟା ବର୍ଷିଫେର୍ନ୍‌କ ବିଦ୍ୟାକରରେ ଗୁଡ଼ । ଏ ଅଛି ଦୂରର
ଅନ୍ଧା । ସେ ଅଛି କହିଛନ୍ତି ସେ ଅସରାହାର ଘରୀ
ଦିଗ୍ବ୍ୟା ବଦ, କେ ଲ, ସାତ୍ରାଳ, କହ ଏହି ଅନ୍ଧାଜ୍ୟ ପା-
ଦାତାରାଯୀ ସେମାରେ ବିଶେଷ କେତେବେଳ ବଚର୍ଣ୍ଣମେ
ଦିନ ପ୍ରକୃତ ନିବାର ବନ୍ଦିତ ଦିନ କହିଛି ରେ ବନ୍ଦିତ ଓ
ଅନ୍ଧାଜ୍ୟ ପାହାଡ଼ା ଡାକିମାତ୍ର ମୁଦ୍ରା ଶାଖିର ହୋଇ
ଥାଇବ । ଲୋକଙ୍କ କରେନ୍ତି ହୃଦୟର ଅଳ ଏହି ଆଶ୍ରମ
ବାହାର ପରା ବରୁଷଙ୍କ କର୍ତ୍ତାମାନ ପାହା ପରାମା ହୃଦୟ
ନୁହେ । କେମାନେ କରନ୍ତି ଦେଖି ହେଉ ଯାଇଗେ
ଆଦେଶାଜ୍ୟ ଏ କ୍ରୂଷ୍ଣାକର କାଳମୋଦନ କରିଅଛୁ ।

ଶୋଭାର କବକ ହେଉଳ ତଜ ପାଢ଼େ କଥେ ନ
କବ ତ କି ଏ ହୁଅରୁ ମହାତ ଦେଖା ରୂପଧରେ
ପିଲେବକୁ ମାତ୍ର ମାତ୍ର ଲେଖିଏ ତପ୍ର ଦେଖିବାକ
ଫେଲୁଣୁଷ୍ଟେ ଗାଠ ହୁଲୁ । ନିଜାମକ ଦେଖିଲୁ କଥେ
ଦେଖା ପକାଇ ଅଧିକର ସେ ବାହୀର କୁଳପଦମା ଓ ନି-
ଜାମନ ପୁରୁଷଙ୍କ ଅନ୍ତରମନ କଥାରେ ତେଣୁକ
କବ କେବ ଯୋଗୁଣର ତାତୀକ ପଲ୍ଲେହକ ଏ କେବୁ
କଥାକ ସମୀର୍ଯ୍ୟ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଛାଇ ଥାଲେ । ଅଧାରିତାରେ
ମୋହଦ୍ଦମା ଆଜିର ସମ୍ବନ୍ଧବା କଥାରୁଧିନେ ଦେଖିବାକ
ପଦମନାବ ଦେଖା କଥାରେ । ସେ କୁଳପଦମାରେ ସମ୍ବନ୍ଧେ
ଅନ୍ତରମନ ଏବ ଦେଖିଲାଗ ଅନ୍ତର । ଦେଖାକେ ସହିବକ
ପଠାଇ ବ୍ୟାହାରୀ କରିଲୁ ଥାଲେ । ଦୋଷପଦମା ପଠାଇଲା
କେବେଳ ତର ସେବା କୁଳପ କଥାରୁ ମେ କବ
ମାତ୍ର ହେବ କେବେ ଏମନିହାତରର ହେଲେ । ଉତ୍ତମ

ପଢ଼ୁପ୍ରେବନ୍ଦବପ୍ରତି ।
ଗର୍ବ ସାହ ପମ୍ବରେ କେଳେଖଣ୍ଡ ପଢ଼ୁ
ଧାରାଥାରୁ । ଏ ସମୟ ସବର ମନ ହସ୍ତାବର
ସମାଜେତନା ନ ଥାଇ କେବଳ ଦୃଷ୍ଟି ବା
ଦର୍ଶକ ଦର୍ଶକ ସହିତ ସମ୍ମର୍ଶ ରଖୁଥିବାରୁ ପକା
ଶିତ ନ ହେଲ କୁତନ ସାହରେ କିଛି ଉଗ୍ର
ଅସ୍ତର ଦେଖିନା ବିଦେଶ କୁହେ ଉଚ୍ଚସା ଦୂଆରେ
ସହିତାନେ ଚେଷ୍ଟା ହିଲେ ସଙ୍ଗର କାର୍ଯ୍ୟ ଅ
ଚିତ୍ତେ ସାହଙ୍କ ସମୟ ହୋଇପାରିବ ।

ପ୍ରେସ୍‌ରେଟ୍‌ରୁ

ଶାମଦିଲ୍ ପାତ୍ରିକା ୧୯୫୩

ମହାଶୟଦ

ମୁଦ୍ରଣ ।

ଏହିମୁରେ ଲେଖିଥିବା ସଂଗ୍ରମାନଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କ ବିଜ୍ଞାତ ପତ୍ରକରେ ପ୍ରାକ ହିଏ ଦେଇ
ବିଧିତ କରିବା ହେବେ ।

ବୋଯୁଂ ଓ ବାତିଶରେ ଅଛି (କମା)

ବ୍ରାହ୍ମିଣର ୧୦ ବର୍ଷର ଧିକ୍ଷା କନ୍ୟାକୁ, ମାତ୍ର
ପିଲା ବିହୀନ ୨୭ ବର୍ଷ ବୟସ ଏବଂ ବ୍ରାହ୍ମିଣ
ବିବାହ ହୋଇ ଯାଇଅଛି ବରକୁ ଟ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କା
ପୁଣ୍ୟବିହୀନ ଟ ୨୦୦ ଟଙ୍କା ଦରିଆମାଳ କନ୍ୟା
ପିଲା ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ଏହେହୁନେ ବିଧବାକୁ
ବିହୀନ ଶ୍ରୀର ବିମୋଚନ କରିବାକୁ ଅଗ୍ରହର
ହେଲେ ବି ଯାହା ହେଉ ବିଧବା ଗୃହକଳୁ
ପାଦଲକ ପଢ଼ ମିଳ ଗଲେ, ଭାରତ ତୁଳ-
ହତୀକୁ ତୁଳାକୁଠ ହେବ, ଶ୍ରୀରେବେ
ନରଜାଣା ।

ସଥାର୍ଥ କାଜ ଶା ନାଗି
ସୂର୍ଯ୍ୟଦତ୍ତ ସେହା ସାନ୍ତୁ ମନ୍ଦୁ
ଯାର ହେତୁ ଦିଅ୍ବାନ ।

ଶ୍ରୀମତ୍ କୃତ୍ତବ୍ୟାପିକା ସମ୍ବନ୍ଧକମହାଗୁଣ୍ୟ
ମହାରାଜ !

କାଳିର ଲାଭସେନ୍ଦ୍ର ଟାକ୍ତ ପେପର ଅଛିରୁକୁ
ଚିତ୍ର ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବ ତାହା ସବୁପାଇବାରଙ୍ଗ
ଅବଶଳ ଅଛିବି, ବର୍ତ୍ତମାନ ଅମ୍ବେମାନେ
କଲେକ୍ଟର ସାହେବଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଅଛି ଯେ
ଆଜିପରି ଦୟାଶୀଳ ବିଦ୍ୟରପଥ ଆର୍ଦ୍ଦ ପ୍ରଜାକି
ଦ୍ରିଷ୍ଟରେ ଉପ୍ରାତନ ଦେବା ଅଳ୍ପକୁ ଦୁଃଖକ
ବିଷୟ ଥିଲେ ବାଲିର ଲାଭସେନ୍ଦ୍ର ଟାକ୍ତ ବନୋ
ବିଷ୍ଟ ହେଲେବୁର ଲାଭ୍ୟ ସଙ୍ଗ ହୋଇଅଛି
କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କୁ ପଠାଇ
ଥିଲେ କିମ୍ବା ନିଅନ୍ତ ଆସେଇ ଗଣେଶବାବୁ

କାଳୁ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁର କାର୍ଯ୍ୟ କର ଏ ଦେଶର
ପ୍ରକା ସଧାରଣର ଅବସ୍ଥା ଉତ୍ସମର୍ଗୁଷେ କୁହି
ଆଜିରୁ ପାଇଁ ପାଇଁ କଥନ୍ତି ହେଲେ ସୁକଳ
କଥା ପ୍ରକାର ପାଇବି । କାହିଁ ପଥେ ସାହେବଙ୍କୁ
ପଦିନ୍ଦରେ ବରଣ କରିଅଛି ହେ ଯତ୍ତ ମୁଢ଼-
ମାନଙ୍କର ଦୂଷଣ କି ଦେଖିବେ ଲେବେ ବାଲି
ରୁ ଶୁଭପଥ ଦେବାକୁ କି ଲାଭ ହେବ କାହିଁ ।

କୃତ୍ତବ୍ୟାପନ ।

ଓଡ଼ିୟା ନାଟକ ।

49

କୁଳାଳର ପାଇଁ କମାଲଙ୍କ ସାହିତ୍ୟରେ ଏହାରେ
ପ୍ରତି ଅଛି । ଦୂରଃକ୍ଷଣ ଅନ୍ତରା ମାତ୍ର । ନିର୍ବଳ
କୁଳାଳର କାହାରେ ।

ଅବେଳା ଦୁଃଖ । ଅବେଳାର ହାତକାଠିର ଦୂଦିଯାଇଛି ।

ଏହାକୁ ବକ୍ଷାଳାଗରମୁକୁ ଉପାଦିତକୁ କି ବନ୍ଦକ ବସନ୍ତ
ଶୁଭ୍ରାତା ୧ ୧୯୯୭ ଦୂର ଦର୍ଶକ । ପା । ଖୋଜଣା
। ମୋ । କୁଳୀ ପଢ଼ିବନା କି ୨୭ ୫୯ ଅଟେଟ
ଅଥ୍ୟଶ୍ରୀକରଣକର କାହେ ଆଦି ଅର୍ଥର ବିବେ । ତା
ନଥ୍ୟ । କାହାଟି ୧୮ ପଢ଼ଇ ଯାଇ ୩ ୧୯୯୮/୧୦୭
କାଳ ଦୂର ମୂଲ୍ୟରେ ବିଶ୍ଵା ବିନ୍ଦୁ । ହିନ୍ଦୀ ମାତ୍ର ଏହାକୁ
ଅଧିକର ଏହାକୁ ଛାତ୍ରମାନେ ବେଳିକଣ ଅର୍ଥର ଅଠ
ଦୂର ଦୂର ନେବାର ଏହିକି ହିନ୍ଦେ ସହିତ ବାବ
ବାଚିତାକ କୁ ପାଇବାରେ ନେଇବ ବିକଳରେ ଅର୍ଥର
ଅନ୍ତରୁ ସେହେବୁକ ମାତ୍ର ତାଙ୍କେ ପାଇଁ ମାତ୍ରାକଥ ହେବା
ରେ ଦେଖିବା ଅନ୍ତରୁକରେ ନୁହିବ କିନ୍ତୁ ସହିତ ମହିମା
ହେବ । ମୁଁ ।

୧୯୮୫ } ଶିଳ୍ପାକ୍ଷରିତି ମହି

ଶର୍ମୀଲେ ହିନ୍ଦୁରୀ ହେବାକୁ ।

ଏହା ଦୂରଦେଶରେ ଦୂରଦେଶର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମନ୍ତ୍ରଜୀ
ତ୍ରିଷ୍ଠ ଗୋଟିଏ କହିଛନ୍ତି । କଲୁକଟାର ପଞ୍ଚାଶ ପ୍ରଥମ
ପରିଦେଶୀୟ ଏ ଦେଶୀୟ ଜାତିଖାଳୟରେ ବନ୍ଦ୍ୟ ହାତର ।
ଦୟାଦୟା ହୋଇଥିବାକୁ କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରଦିଷ୍ଟନ୍ତେବେଳେ
ଏହାରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ମାତ୍ରରେ ମୁହଁମେ ଥିଲା—

କିମ୍ବାରେ ଦେଖିପାର କାହାରେ ନାହିଁ । ୧୮ ଅକ୍ଷୟଶ୍ଵର
ପାହିନାମୁଣ୍ଡ ସତ୍ତବ ଅକ୍ଷୟଶ୍ଵର ଚନ୍ଦ୍ର । ୧୯ ଅକ୍ଷୟଶ୍ଵର
୧୯୫ ମା । ୧୯୫ ଅକ୍ଷୟଶ୍ଵର ୨୦୫୫ ମାର୍ଚ୍ଚ ମିଶନ୍

ଅନ୍ତରେ ଯାହାରେ ଉଚ୍ଚ ଅର୍ଥରେ ମଲମ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ଏବଂ ମୋଡ଼ିକର ମୂଲ୍ୟ ଟ ୩ ୫୯ ଏହା
ବସନ୍ତରେ ଦର ଅନ୍ତରେ ଅଛେ ।

ଗୋଟିଏ } ଶ୍ରୀ ଉତ୍ତରଭାବର ଦାତା
ଦେଇଥାଏ ।

ତେଣୁ ଶବ୍ଦରେ ଏହିଏ କୃତିବସ୍ତୁକ ପ୍ରଥମ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କରିବାର ଯେଉଁ ପ୍ରକାଳୀ କରିବ ଜାହାର ମାତ୍ର ଠାର୍ଟ୍‌
ରିପ୍ରେସ ଜାହାରିମ୍ବା ବେଳେଟରେ ନବାନ୍ତର
ହୋଇଥିବ ବହୁ ଅନ୍ତରେ ଯାହାର ଏହି ସ୍ଵାଦ ଦିଆ
ଯାଇଥିବ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ମାତ୍ର ଏହି ଜାହାର
ବସନ୍ତରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ ଯେଉଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏହା ଯାରଥିର
ତାହା ଅନ୍ତରେ ଦେଖା ଯିବାରେ ସେହି ସ୍ଵାଦ ନିମିତ୍ତ
ଯେଉଁ ଏକବର ଟଙ୍କା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଯାଇବାର
ହୋଇଥିବ ତାହା ଠାର୍ଟ୍‌ରେ ନିମ୍ନାଧିକରେ ପ୍ରକାଶ
ପ୍ରକାଶ କରିବାର ।

୨ : ଏହି ପ୍ରସ୍ତୁତର ହୃଦୟର ପରିଷା ଦେଖା ପକାରେ
ଅନ୍ତରେ ଦେଖେଥିବ ମାତ୍ର ଯେହି କେବଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଦରରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାର ।

୩ : କର୍ମଶିଳ୍ପର ଯୋଗ ଦେଖିବ ଅତିରିକ୍ତ ଆହାରେ
ଟ ୩ ୪୨ ର ଅଧିକ ହେବ ନାହିଁ ।

୪ : ପାଠ୍ୟାଳାର ପ୍ରକାଶରେ ଦେଖିବ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ବିକାରେ ଦରରେ ମଲମ ଅକୁ ଦରରେ ନିର୍ଭାବ ହେବ ।

କିମ୍ବା ମଲମ ହେବେ ତାହା ପଥ ଦେଇବାରେ
ସ୍ଵର୍ଗାର ବିଶ୍ଵାସିକ ।

Sd. A. Smith,
Commissioner.

ORIENTAL GOVERNMENT SECURITY LIFE ASSURANCE COMPANY " LIMITED " BOMBAY

For prospectus, yearly reports of
meetings, the fast progress of the Co.
and for all other information, please
apply to

J. WINTERSCALE,
Agent in Orissa
No. I Cantonments.

ତେଣୁକର ବର୍ତ୍ତମାନ ବିବରଣ୍ୟ ଦରରେ ଅନୁଭବସ
ବିନାନ ନିମନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର କାହାର ମୋହାନ
ବିଦେଶ ।

ଏହାରେ ଅନୁଭବ ବିବରଣ୍ୟ ଏବଂ ବାର୍ତ୍ତମାନ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ କରିବାର ଏହି ଅନ୍ତରେ ସମାନର ନିମ୍ନଲିଖିତ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅବେଳାର କଲେ ପ୍ରାସ୍ତୁତ ହେବ ।

ଏହାରେ କରିବାର
କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ

କାର୍ଯ୍ୟ ନାମ କାର୍ଯ୍ୟର ବିବରଣ୍ୟ ।

ଶାକାଳିର ବସନ୍ତ ।

ଏହାରେ ଶାକାଳିର ପ୍ରଦର ଏହିଏ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର
କାର୍ଯ୍ୟ ନାମ କାର୍ଯ୍ୟର ବିବରଣ୍ୟ । ମା ୨ ମାତ୍ର ଟ ୧୯୮ ।

କାର୍ଯ୍ୟ ବିବରଣ୍ୟ ।

ଏହାରେ ଶାକାଳିର ପ୍ରଦର ଏହିଏ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର
କାର୍ଯ୍ୟ ନାମ କାର୍ଯ୍ୟର ବିବରଣ୍ୟ । ମା ୨ ମାତ୍ର ଟ ୧୯୮ ।

ନୃପବନ୍ଧୁ ବିବରଣ୍ୟ ।

ଅନୁଭବ ବିବରଣ୍ୟରେ ସେବନ କଲେ ଅତି ପ୍ରବାଦ କୁଳ
ରାଜ ହୃଦୟ । ମା ୨ ମାତ୍ର ଟ ୧୯୮ ।

ମୀଳକେତନ ବିବରଣ୍ୟ ।

ଅତି କରୁଥିବ ଧାର୍ଯ୍ୟକର ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ଅନ୍ତରେ
ବିବରଣ୍ୟରେ ବାଧୁରେବ ଶାନ୍ତ ହୃଦୟ । ମା ୨ ମାତ୍ର ଟ ୧୯୮ ।

କଲର୍ପରିଚନ୍ରୋଦୟ ବିବରଣ୍ୟ ।

ଏ ବିବରଣ୍ୟକାରୀର ଧୂକରଙ୍ଗ ଅତି ଦସ୍ତଖତ କୁଳ ପ୍ରଦର
ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ଗୋପନ କଲ ହୃଦୟ । ମା ୨ ମାତ୍ର ଟ ୧୯୮ ।

ଏ ସବୁ ଅତି ମେହ ପ୍ରକାଶ କରିବାର ଉତ୍ତରକୁ ଅନ୍ତରେ
ଅନ୍ତରେ କାର୍ଯ୍ୟର ପାପ୍ରାକିଳ । ପ୍ରାକତମାନେ ଅନ୍ତରେ ପ୍ରକାଶ
ପମ୍ପରେ ସେବନ ବିଧମାନ କାର୍ଯ୍ୟ ପାରିବେ ।

ପଥମ } କାର୍ଯ୍ୟର ବିବରଣ୍ୟ କରିବାର ପାପ୍ରାକିଳ ।

ଶ୍ରୀପୁଣ୍ୟ ହେମଚନ୍ଦ୍ର ବିନ୍ଦେଖ୍ୟାଧାୟୁ

କୃତ

ଦିଦାସୀନ ଦର ମହୋପାଧ୍ୟ ।

ଅ ମୃତ ଚିର୍ତ୍ତ ।

ଏବିପ୍ରସ୍ତୁତ [୨୦ ମଧ୍ୟାର] ମୂଲ୍ୟ ଟ ୩ ।

ଆଜା ୧୪ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏକାବେଳକେ ନେଇଲେ ଟ ୧୦୦
ଟଙ୍କା, ଭାକମ୍ପର ପ୍ରତି ବର୍ଣ୍ଣିଲେ ଟ ୦ । ଶ୍ରୀପୁଣ୍ୟ
ଏବଂ * ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅନ୍ତର ଏକ ବର୍ଣ୍ଣିଲରେ ଟ ୦ ।
ଆଜା ମାସୁଲରେ ଯାଇ ପାରେ ।

ଏହି ଅନ୍ତର ସେବନ କଲେ ଅନେକା-
ନେକ ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ଅନ୍ତର ଅଧିକ ଅନ୍ତର
ବେଗର ଉପରିମ ହୃଦୟ । ଏମନ୍ତ କି ଶ୍ଵେତ୍, ପ୍ରାଣୀ
କୁଳୀ, କୁଳୁକୀ, ଅନ୍ତର, ଅନ୍ତରିକ୍ଷ, ପ୍ରାଣୀ
କିମ୍ବା, କୁଳୁକୀ, କୁଳୁକୀ, ଅନ୍ତର, ବାତ,
ଅର୍ପି, ପୁରୁତନ ପ୍ରମେହ, ଉପଦିଂଶ, ପାଶାନାହିତ
ଦେଖ, କୁଳୁକୀର, ମୃତ୍ତୁକୁଳୁକୀ, ବା ବହୁମତ,
ଏବଂ ନାନାବିଧ ଛତର ଏକଟୀଭୂତ ପୁରୁତନ
କଠିନ ଘେଗ ପ୍ରତିକାର ପକ୍ଷରେ ଏହା
ଅତି ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ଅନ୍ତର ।

ଶ୍ରୀଲୋକମାନକୁ କେତେବ୍ରତୀଏ ବିଶେଷ
ରେଗର ଏହାରୀପୁଣ୍ୟ ପ୍ରକାଶକାର ଅଟିବର । ସଥା
ପୁରୁତକା, ରକ୍ତସ୍ତର, ପ୍ରଦର, ମୂର୍ଖ, ତୌତିକ
ରେଗ, ସ୍ଵପ୍ନରେ ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ବିଧ୍ୟାପୁକ ଅଟିବର । ଏହା ଏ-
ମୂର୍ଖ, ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନ୍ତର ସେ ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ଶିଶୁ
ଓ ଗର୍ଭବତୀ ଶ୍ରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ସେବନ କରି ଆରା

ଶ୍ରୀ । ଏଥରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ମାଦକ ଓ
ବିଶାକ୍ଷ ବସୁର ଲେଶମାତ୍ର ନାହିଁ । ଏହା ସେ-
ବିନ କଲେ ରକ୍ତ, ପରିଷାର ଶ୍ଵାରୁକୁ ପୁଣ୍ୟ
ଏବଂ ବିନବୁଦ୍ଧ ହୁଏ ।

ଅମୃତାକୁ ପ୍ରତି ଲେଶିବାକୁ ହେଲେ ବିଶାକ୍ଷ-
ଲା ବିମା ଲଂବାରେ ଲେଶିବ କାରଣ
ଏଠାରେ କେହି ଉତ୍ତେପା ଶ୍ରୀ ଜାଗନ୍ନାଥ ନାହିଁ ।

ଓଲାଇଟାର ଅମୋଦ ଏବଂ

ଅଦ୍ଵୀତୀୟ ବିବରଣ୍ୟ ।

ସବୁ ପ୍ରକାର ଅନ୍ତରାରୁ ଏହି ବିବରଣ୍ୟ
ଧଳିପ୍ରଦ ଅଛେ । ଶରବର କଣ୍ଠଶର୍ମ ଅଧିକ
ବେଗୀ ଆରେଗଯ ହେଉଥିଲା । ଓଲାଇଟାରୁ
୫୦୦ ଟ ବିବରାର ମୂଲ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ଟ ୪୫୯ ।
ଏଥରେ ଜାଗନ୍ନାଥ ଅଧିକ ବେଗୀ ଆରେଗଯ
ହୋଇ ପାରନ୍ତି । ୨୫ ଗୋଟି ବିବରାର ମୂଲ୍ୟ
ଟ ୫୫ । ଏହା ସେବନ କଲେ ଶର୍ମି ଶର୍ମ ସେବ
ଅତି ଆସ୍ରୟରୁପେ ଅଧିକାର ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ମୁଦ୍ର
ଆରେଖ ହୁଏ । ଏହା ସେବନ କରଇ ଅନ୍ତରେ
ଶର୍ମି ଆରେଖ ହେବ । ଏହା ସେବନ କରଇ
ଅନ୍ତରେ ଶର୍ମି ଆରେଖ ହେବ ।

ଶର୍ମି ହେମଚନ୍ଦ୍ର ବିନ୍ଦେଖ୍ୟାଧାୟୁ
ମହାଶୀ ମିଶିର ଘୋଷାର, ସହର ବନାରସ

ଶାକାଳୀ ନିବେଦନ ନିବିଦି ।

ମାତ୍ରାପୁଣ୍ୟ ।

ସ୍ଵ ଥର ଅମୃତଚିର୍ତ୍ତ ଅଶାର ଅମୃତ ଜା-
ଣେ ଆଶୀର୍ବଳୁ ସେବନ କରଇବାରୁ ସେ
ପୁରୁତନ ପ୍ରମେହ ପାରିବ ଯତ୍ତିବ କାର ଏକଟୀ
ପ୍ରତି ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ବିନ୍ଦୁଶ୍ରୀ ସମ୍ମୁଦ୍ର ଆ-
ବେଗସ ଲାଭ କରି ଅଛନ୍ତି । ଆମ୍ର ଉପଦେଶ
ଶାନ୍ତାରେ ସେବନ ଅମ୍ର ଆଶୀର୍ବଳୀ ସକାର୍ତ୍ତା ।
ନିବାସୀ ଶ୍ରୀପୁଣ୍ୟ ଗିରାଗରନ୍ଦ୍ର ମଞ୍ଜୁଳ ଅମୃତଚିର୍ତ୍ତ
ଆଶାର ଥାଇକୁ ଦିନେନ ହେଲା ସେବନ କରି
ବାରୁ କୁଳ କାଶ ଏ ଅର୍ଶ ସେବନ ଅନେକ
ଉପଶମ ବୋଧ କରି ଅଛନ୍ତି । ଆପଣାର ଅ-
ମୃତଚିର୍ତ୍ତର ଶୁଣ ଅସୁଦେଶରେ ଏତେ ଦିନରେ
ପ୍ରତିବିତ ଦେବାରୁ ବୋଧଦ୍ଵୀପ ଅନେକ କୋଣ
ତରିଯକାରୁ ମୁକ୍ତ ଲାଭ କରି ଆର୍ଦ୍ଦବନ
ଲାଭ କରିବେ । ଅମ୍ରମାନେ ଏହାର ଉପକାଳ
ରିତ କଲିବାର ଶାଖାର ସମାଜରେ ପ୍ରଗ୍ରହ

କରିବାକୁ ତୁଟୀ କରି ଲାହୁ ବି କରିବୁ
ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀ ରମଦାସ ମଧୁଲ
ଟାନାଦିତୀ ଜିଲ୍ଲା ବାଙ୍କୁଡ଼ା
ମୁଣ୍ଡାର୍ଥିବେଷ ।

ମହାତ୍ମା, ଦିବସାୟୁ ପ୍ରେରଣ ସୁବିଜ୍ଞାନ
ଅମୃତକୁଣ୍ଡି ସେବନ କରିବାରୁ ଅମୃତ ନାନା-
କଥ ଘେଗଇ ଶାନ୍ତି ହୋଇଅଛି । ସଥା ଧାରଦ
ଦୋଷ ଛାଇ ଲାଲିଦ୍ଵା, ଶିରପଥାଡ଼ା, ପନ୍ଦୀଯୁ
ବସ୍ତୁ ଧାନ କଳ୍ପ ମମୟୁରେ ନାସିବାବାଟେ କେ-
ଚକ ଅଂଶ କିଷ୍ଟ ଦେବାର, କୌଣସି ବସ୍ତୁର
ଶ୍ରାଣ ଶତ୍ରୁ ରହିବରୁ ଓ ଉପଦଂଶ ପ୍ରଦତ୍ତ ନାନା-
ଦିକ୍ ଜଳନ ଓ ପୁରୁଷଙ୍କ ବ୍ୟାଧରୁ ସମ୍ମର୍ତ୍ତନୁଷେ
ଆପଣଙ୍କର ଜଗତ୍ତାଶବାତ ସଦ୍ୟ ବେଗନାଶକ
ଅମୃତକୁଣ୍ଡିଦ୍ଵାରା ଦ୍ଵାରା ମରୁଷ ନାହିଁ
ଅଛି । ଆମେ ଆପଣଙ୍କ ସମୀପରେ ଅଙ୍ଗୀକାର
ସ୍ଵଭବ କହୁଥାଏଁ ସେ, ଆମେ ସେତେବନ
ଜୀବିତ ଥିବୁଁ କେତେବନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ପରମ
ଜୀବିତର ଗୁଣ ବିଜ୍ଞାପନ ଓ ମୋଖ୍ୟକ ଜୀବନ-
ଦ୍ୱାରା ସବସାଧାରଣଙ୍କୁ ଜୀବ କରିବାକୁ କବାପି
ଶୁଣ କରିବୁଁ ଲାଗୁ । ବିବେଚନା କରୁଁ ଏହି
ମହୋପର୍ଦ୍ଦିର ଗୁଣ ସବସାଧାରଣରେ ଜୀବ ଥିଲେ
କେବେହେଁ ଲୋକେ ବ୍ୟାଧପ୍ରସ୍ତୁ ହେଲ ଅକାଳ
ରେ ଜାଳବ ବିଶ୍ଵାନ କବଳରେ ପରିବ ହୃଥନ୍ତେ
ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀ ପାଦମାତରଣ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ

ମହାଶୟ ।

ଆପଣଙ୍କ ତିଥେନ୍ଦ୍ରାସରେ ସମ୍ମ, ସମ୍ମା ୫
ବହୁକାଳର ପ୍ରମେତ ସେଗର ଗୋଟିଏ ମହୋ-
ଷଖ ଅଛି । ସେହି ଚିତ୍ରଜ ଧେବନ ବିଶ-
ଅମ୍ବର ଶୁଭାବ ହୃଦୟ ବହୁକାଳର ପ୍ରମେତ
ଯମ୍ବ ଓ ସମ୍ମା ଗେଗ ଏକାବେଳକେ ଅଭେଦ-
ହୋଇ ଅଛି । ଆପଣଙ୍କର ଏହି ଅମ୍ବରତ୍ତମା
ମହୋତ୍ସାର ଶଶ ଆମ୍ବେ ଅମ୍ବର ବନ୍ଧୁମାତ୍ରଙ୍କ
ନିକଟରେ ପ୍ରମୃତ ବିଶବାହୁ ହିଂକ କରି
କାହିଁ । ଏବି ଯହିଁରେ ଦିନାକରପତି ଜିଲ୍ଲାର
ପୁଣୀ ପ୍ରାମରେ ପ୍ରମୃତ ଦେବ ସେଥୁମାତ୍ର ଅମ୍ବେ
ପ୍ରାନେ । ହାଠ ସଜାରରେ ଏହି ଅମ୍ବରତ୍ତମା
ମର କାଗଜରେ ଲେଖି ପ୍ରକାଶ କଲା ।

ଶ୍ରୀ ପ୍ରଭାପତ୍ର ମୁଖୋପାଦ୍ଧାୟ
ସହପାତ୍ରମନ୍ତ୍ରର ଗୋଡ଼ାବାଟ ଦିଲାଜନ୍ମପତ୍ର

ମହାଶୟ- ।

ସମ୍ବନ୍ଧ ଅମ୍ବଲ ସହରରେ ସେ ତେଣରୀ
ବେଗର ପ୍ରାଦୁର୍ବଳ ହୋଇଥିଲା ତହୁଁରେ
ଆପଣଙ୍କର ଶୈଳରୀର ବନ୍ଦିକା ଏକୁଷ ଫଳ
ଦାୟିକ ହୋଇଥିଲା ଯେ, ଅମ୍ବେ ଏହାର ଗୁଣ
ବର୍ଣ୍ଣକ କରିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ଓ ସେ କି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଆପଣଙ୍କର ହୋଇଥିଲା ତାହା କହି ପାରୁ ନାହିଁ
ଯାଏ ଅଂଶୁଲିଙ୍ଗଜିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଏହି ଜୀବିଧୀନାର୍ଥ
ଚକ୍ରା କରି ସମ୍ମର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ଆବେଗର କରିଥିଲା
କେବଳ ଗୋଟିଏ ଗେଗେ ପ୍ରଥମେ ଆପଣଙ୍କର
ଜୀବିଧୀ ସେବକ କରି ତୃତୀୟ ଅନ୍ୟ ଜୀବିଧୀ
ସେବନ କରିବାକୁ ମୁକ୍ତାସରେ ପରିଚ ହେଲା
ବୋଧ କରୁଁ ଅନ୍ୟ ଜୀବିଧୀ ସେବକ କରି ନ
ଥିଲେ ତାହାର ଜୀବନ ରଖା ହୋଇ ଆଜୁ
କିପାଇ ଅପଣଙ୍କ ଜୀବିଧୀନାର୍ଥ ଅନେକ ପରି
ମାଣରେ ଗେଗ ନିବାରଣ ହୋଇଥିଲା । ଯାହା
ହେଉ ଏହା ଗୋଟିଏ ମହା ଦୂର୍ଜଳ ବିଷୟ
କହିବାକୁ ହେବ । ଆମୁର ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ବିରାପ ଏଥି
ସମାଜ ଦୂର୍ଗମ୍ଭେ ଜୀବିଧୀ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣଙ୍କର
ହୋଇ କାହିଁ ଏହି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହି ଦୟା
ନକ୍ଷତ୍ର ଦୂର୍ଦ୍ଵେଗରୁ ନିଷ୍ଠାତ ଦେବା ନମନ୍ତ୍ରେ
ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଅପଣଙ୍କ ଏହି ଅମ୍ବଲ ଜୀବିଧୀ
ପ୍ରଦାନ କରି ଥିଲା । ଅମ୍ବେ ଅତୁର କହିପାରୁ
ଯେ, ଶୈଳରୀବେଗପ୍ରାତିନ ମୂର୍ଖ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ମଧ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଶେଷାବସ୍ଥାର ବେଗିବି
ସୁବା ଆପଣଙ୍କର ଏହି ଜୀବିଧୀ ନୟମିତରୁତେ
ସେବନ କରିଲେ ମୁଗୁର ଦୟା ନ ଥିବ
ଅମୁଦବେଚନାରେ ଆପଣଙ୍କର ଜୀବିଧୀ ସେବନ
କରିଲ ଅନ୍ୟ ଜୀବିଧୀ ସେବନ କରିଲବା କହିଲା
ତତ୍ତ୍ଵ ନବର । ଅତୁକ୍ଷମର ମାନ୍ୟବର ଅଣି
ସୁଧା ସାର୍କଳ ମହାଦୟ ଆପଣଙ୍କର ଜୀବିଧୀର
କଷମା ଦେଖି ବହୁଥିଲେ ଯେ, ଏକୁଷ ଅର୍ଥର୍
ଘଟନା ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଜୀବିଧୀନାର୍ଥ କଷମାରିବେ
ପଞ୍ଚାଦତ ହୋଇ ପାରେ ।

ଅଞ୍ଜବ ଦୁଃଖର କଷୟ ଯେ, ଏଠାର ମାନ୍ୟବର ତେପୁଣ୍ଡ କିମ୍ବନର ସାହେବ ଆପଣଙ୍କ
ପ୍ରେରତ " ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଉପଧୀ ଲହୋର ଅନୁଭବ
ସହର ଓ କଳନରୁରେ ବକରଶ ଛଇବାକୁ
ନେବାକୁ ସ୍ଥିକୁଳ ହୋଇ ନାହାରି ।

ଶ୍ରୀ କ୍ରିକ୍ଟିବିନ୍ ମୁଖୋଯାଦ
ହେଡ଼ିକ୍ଟାର୍ ଡେପ୍ଲଟ ବିନେଶନର୍ସ ଅଧିକ,
ଆମାଜନ

ପ୍ରିୟ ମହାଶୟ !

ଗର ଦର୍ଶ ଅମୃତ କିଣୋର ଶାସ୍ତ୍ର, ବାଦ
ଶାକଚତ୍ର ବନ୍ଦେୟାଶୀୟ ମହାସ୍ୱ ଅପଣଙ୍କ
ନିକଟରୁ ଯେଉଁ କଲସପିଲ କିମ୍ବ କର ଥିଲେ
ଅମ୍ବେ ଅଛାବର ସହିତ ଭାବର ମହିତ ବେଗ
କବାରଣୀ ଶକ୍ତିର ମାନ୍ୟ ଦେଇଅଛୁ ।

ବହୁ ସଞ୍ଚଳ ତେଲରୀ ରେଗିସ୍ଟର ଏହା
ବ୍ୟବବାର କରିବାରେ ଯେହି ଅଶା କିମ୍ବା ଯାଏ
ଲାଗୁ, ତାହା ସଞ୍ଚଳ ସଙ୍ଗେ ହୋଇଥିଲୁ
ଅର୍ଥାତ୍ ଶାଶ୍ଵତ ଦେଶର ପ୍ରଜାକାର ହୋଇଥିଲୁ
ଗୁଣଶ ଜଗ ବ୍ୟବ୍ହାରୀ ଏହା ସେବନ କରିବ
ଦିଯା ପାଇଥିଲା, ସମସ୍ତେ ଆରୋଗ୍ୟଲାଭ କର
ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରବୃତ୍ତ ଏଥର ଅଲୋଚନା ଧର୍ମ
ଆମ୍ବାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା ।

ଯଦି ଉଲ୍ଲତା ରେଗର କୋଣରେ ସଥାର୍ଥ
ଜୀବଧୀ ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଆଏ ତେବେ କୁଳ
ଜୀବଧୀ ଆପଣଙ୍କର କଲ୍ପନିଲ ବ୍ୟକ୍ତିରେକେ
ଅନ୍ୟ କିମ୍ବା କୁହେ । ଅମ୍ବେ ସମ୍ମାନ୍ତ ଓ ହୃଦ୍ୟ
ମହାଶୟମାଳକୁ ଜଣା କର ଅନ୍ୟରେ କରୁଅ-
ଛୁ ସେ ଯେମନ୍ତ ଚ ସେମାନେ ଏହି ଜୀବଧୀରୁ
କିମ୍ବା ସମ୍ବନ୍ଦ କର ରଖନ୍ତି । କର୍ଣ୍ଣିକ ଉଲ୍ଲତାର
ପ୍ରାଦୂର୍ବ ସମୟରେ ସେମାନେ ଏହାହାସ
ବିଷେଷ ଉପକାର ଲୁହ କର ପାରିବେ । ଅ-
ମେ ଏହାକୁ ଆୟମାଳକ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ
ବର ସର୍ବତ୍ର ଜୀବ କରୁ ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ଆସ-
ଇ ବିଳମ୍ବ ପ୍ରତିତ ହୋଇଥାଏ ସେ ଏହା
ସେଇ ମୂଳଧରେ ବିଜୀବ ହୁଏ, ସେଥିର ଅତି
ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ଆପଣ କଣ୍ଠ କଲେ ଦୁଃଖରହୁଣ୍ଡ ବେଳେବ
ପଂକ୍ତି ବ୍ୟକ୍ତିଗାର କର ପାରନ୍ତି । ଆମେ ଯାହା
କହୁଥିଲୁ ତାହା ସଙ୍ଗ ବ୍ୟକ୍ତିରେବେ ଅଳ୍ପ
କିଛି ନୁହେ ଅର୍ଥାତ୍ ବଗାର କର କହି ନାହିଁ ।
ଜଗତାୟର କବନ୍ତୁ ପ୍ରତିର ପରିମାଣରେ ଆସ-
ଏବର ଏହି ସମ୍ବାଧରେ ଜୀବିତୀ ହିସେ ଦେଇ

ଶ୍ରୀ କୁମାରଙ୍ଗ୍ରେଣ୍ଡି ମୁଖ୍ୟାଧ୍ୟାଧ୍ୟାନୀ
ଦେଉଦିଗରୀ ଦେହାର ଉତ୍ତିଗୋ ପ୍ର୍ୟାନ୍ତାରସ
୧୯୫୩ ମସିଏବା

କାନ୍ଦିଲା ପାତାର ପାତାର

ସାଧୁହିନ୍ଦ୍ରାଦିପତ୍ରକା

୧୭

ଶା ୨ ରୁ ମାତ୍ରେ ଦେଖିଲୁର ସଜ ୧୦୦ ମଟିହା । ମୁଁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ୧୫ ଜି ସଜ ୧୦୦ ସାଲ ଉପରି

ପାତ୍ର ଲେଖୀ

ମନ୍ୟ	ଅପ୍ରିମ	ବିଜ୍ଞାଯୁ
ବାଣୀକ	ଟ ୫ ୯	ଟ ୨ ୯
ଜାକମାସଲ	ଟ ୦ ୬୫	ଟ ୧ ୯

ଗାନ୍ଧୀ ମାସ ତା ୭ ରଖିରେ ସୁରକ୍ଷା କରନ୍ତାଥରେ
ମନ୍ଦରୁରେ ଆତ୍ମଶାସନ ବିଷୟରେ ଗୋଟିଏ
ଦୂରତ୍ତ ସବୁ ହୋଇଥିଲା । ଆପେମାନେ ତହିଁର
କାର୍ଯ୍ୟବଳୀର ଏକପ୍ରସ୍ତୁ ପ୍ରତିଲିପି ଏବଂ ତହିଁ
ସଙ୍ଗେ ମହାମାତ୍ୟ ଗର୍ବଶ୍ରୀରଜେନରଲ ଏବଂ
ମାନ୍ୟବର ଲେଖନକୁ ଗର୍ବଶ୍ରୀରଙ୍କ ନିକଟକୁ
ପଠାଯାଇଥିବା ଧଳ୍ୟବାଦସ୍ଵଭବ ଆବେଦନ-
ପତ୍ର ପ୍ରତିଲିପିମାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବା
ତହିଁପାଇଁ ସତ୍ରାତାରେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଦୃଜନ୍ମତା
ସ୍ଥିକାର କରୁଥାଏ । ସେଇଁ ପ୍ରଣାଲୀରେ
ସୁରକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା
ତହିଁର ସଂଶେଷ ଆଗମୀ ସପ୍ତାହରେ ଜଣାଇବା ।

ଶୋଭମ୍ଭା ଥାଇଲାରୁ ଏକ ବିଦ୍ଯୁତ୍ ଲେଖି
ଅଛନ୍ତି କି ଉତ୍ତରାବ ପୂର୍ବ ବିମ୍ବର ରେବନସ୍ତା
ସାହେବ ଠେଣ୍ଟଗତ ଅନୁର୍ଗତ ମହିଳା ବିଂଗ-
ଭାମା ଇଲାକା କୁଷମୀ ନିଧାରେ ଏକ ବନ ପ-
କ୍ଲାଇଫା ସକାରେ ପ୍ରକାମାନଙ୍କୁ ଅନେକ ବୃକ୍ଷାର
ଥୁଲେ ମୟ ପ୍ରକାମାନେ ଅପର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ
ସେହି ମହିଳା କୁଷମୀ ନିଧାରେ ଭୁକ୍ତବଳ ନାମ-
କି ଏକବିନ ପଢ଼ିଲେ କୁଗତ ଇଲକା ଜଳ-
କ୍ଷୁଦ୍ର ଦୂର ହେବ ପୁଣେ ସେଠାରେ ବନ ଥିଲ
ବର୍ତ୍ତମାନ ସେପର ବର୍ଷା ଦର୍ଶ ନାହିଁ ଏକା
ଭୁକ୍ତବଳ କଳ ପତି ଥିଲେ ଅନାୟାସରେ
ସେତ ଆକାଦି ହୃଥକ୍ତା ବର୍ତ୍ତମାନ ଦାଦିମ-
ାନେ ସହି ତୁଥର ଉପର ବିଷୟ ପ୍ରପାଦ କରିନ୍ତି

ଶେବେ କୃତ୍ତବ୍ୟ ଗଢ଼ ରହିବା ଛାଗା ପାଣି
ମାନ୍ଦି ଷେଇ ଅବାଦ ହେବ ଛାଗା ପ୍ରଜା ପ୍ରକି-
ଦିନ ଥାମ ନିକଟରେ ଅନୁରୋଧ କରିବାରୁ ଆମେ
ଜଣାଇଲୁ ସ୍ଥାନାୟ ଦାକମମାନକୁ ପ୍ରକାଳର
ଏ ବୁଝାଇ ପ୍ରତି ସୁବ୍ରତ କରିବା କାରଣ
ଆମେମାନେ ବିଶେଷରୂପେ ଅନୁରୋଧ କରିଅଛୁ ।

ମିଥର ଶାଙ୍କ୍ୟରେ ସୁନ୍ଦର ଅରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା
ଗତ ମାସ ତା ୨୭ ଦିନର ସମ୍ବାଦରୁ ଜଣାଯାଏ
ସେ ଶାମେବେଷ ନଗରଠାରେ ସେଇଁ ସୁନ୍ଦର
ହୋଇଥିଲା ତହିଁରେ ଆବଧିପାଦାଳର ଦଶ
ଦିନର ସେଇଁ ଏବନିଜ ହୋଇଥିଲେ ।
ଇଂରାଜ ସେନା ଅର୍ଥାବେଶୀ ଏବଂ ପଦାଳକ
ମିଶି ୧୫୦୦ ଜଣଥିଲେ । ସେନାଧାରଣ ତଳସେଲୀ
ସାଦେବଙ୍କ ଆଜ୍ଞାମରେ ସେନିଯମାଳେ ପ୍ରଶଂସ-
ନୀୟବୃଷ୍ଟି ପୁନ୍ର କରି ଶୃଦ୍ଧାଳୁ ହେଉଳା
ଦେଲେ ଏବଂ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ତୋପ ଅନେକ
ବାରକୁ ଓ ରସଦ ଏବଂ କ ୩୦ ଟଙ୍କା ବନ୍ଦୀ
ହୃଦ୍ୟର କଲେ । ତହିଁ ଅଚିନ ବଢ଼ିକାଳରେ
କାଷେଷିନଠାରେ ଶନ୍ତିପଥ ଇଂରାଜ ସେନାକୁ
ଆଜମଣ କରିଥିଲେ । ଏବନର ସୁନ୍ଦର ଶତ୍ରୁ ପ୍ରତି
ପୂତ୍ରାରୁ ଅଧିକ ଶତକର ହୋଇ ଥିଲା
ଓ ତାହାକର ଗୋଟିଏ ତୋପ ଇଂରାଜ
ହୃଦ୍ୟର କଲେ । ଇଂରାଜ ପଶ୍ଚାତ୍ କ ୩୦ ଟଙ୍କା
ମର ପତି ଅଛନ୍ତି କଥିବ ହୁଅଇ ଆବଦିକ ସେନି

ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଦରାଘ ହୋଇ କର୍ମ ଲୁଚି
ପଳାଇ ଅଛନ୍ତି ।

ଏଠା ଗବ୍ରୁମେଘ ଅଜ୍ଞବାଦକ ଲେଖି
ସାହେବଙ୍କ ବିଷୟରେ ଶାୟକୁ କମିଶନର ସା-
ହେବ ଯେଉଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଶିଥୋଟ କରି ସୁତ୍ତଳ
କଜଳା ଗବ୍ରୁମେଘ ତାହା ଗୁଡ଼ଣ ନ କରି
ପୂର୍ବ ଥାଙ୍ଗକୁ ସ୍ଥିର ରଖିଲେ । ସୁତ୍ତଳ ୧୦ ଲେଖି
ସାହେବ କର୍ମରୁ ଅପସାରିଛ ହେଲେ ଏହି
ଶୁରାୟାଏ ଶାୟକୁ ମିଳଇ ସାହେବଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ
ପଦରେ ବାହାର କରିବାରୀ କମିଶନର
ସାହେବ ଗବ୍ରୁମେଘଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରି
ଅଛନ୍ତି । ଯେବେ ଏ କଥା ସତ୍ୟ ହୁଅଇ
ତେବେ ଆମ୍ବେମାନେ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପୂର୍ବେ
ଯାହା କହନା କରିଥିଲୁ ତାହା ଅଧାର ହେଲା
ମିଳଇ ସାହେବ ଯୋଗଦା ବିଷୟ ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ପୂର୍ବରୁ କହିଅଛୁ । ମାତ୍ର ସେ
ଏକେ ପାଦରୁ ଦୁଇଯେ ବିଦେଶୀକ ଏବଂ ତୁ-
ଙ୍ଗଯେ ସେ ପଦର ଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିର ଅଭାବ
ଏଠାରେ ନାହିଁ ଏମନ୍ତ ସ୍ତଳେ କମିଶନର
ସାହେବ ତାହାଙ୍କୁ ଏ ପଦରେ ନିଯୁକ୍ତ କରି-
ବାର ପ୍ରସ୍ତାବ କଲେ କିଛି ଅନୁର୍ଯ୍ୟର ବିଷୟ
ଆମ୍ବେମାନେ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷର ସାର୍ଥ ଅନୁରୋ-
ଧରେ ଏ ନିଯୋଗର ପ୍ରତିହମୀ ନ ହୋଇ
ଦେଖାଯୁ ଲୋକଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଭାବ ବ୍ୟକ୍ତି
କରିବାକୁ କାଥା ହୋଇ କହୁଁ ଅଛୁଁ କି ଏ

ପଦଟି ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରାପ୍ତ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ ଭାବାରିକୁ ମନୋମାଳ ଜୀ କର ଗବ୍ରୁ-
ମେଘଙ୍କ ନିଯମିତ୍ତରୁଷିକାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ବୋ-
ଣାଈ ମତେ ସ୍ଵର୍ଗପୁରୁ ହୋଇ ଲାଗୁ ।

ଗର ଦୂଧବାର ଉଛଳସଙ୍ଗର ଅଧିବେଶ-
ନରେ ପୁଷ୍ଟି ଅଧିକେଶନଠାରୁ ଅଲ୍ଲାନ୍ତେକ
ହୋଇଥାଲେହେଁ ସତାଗୁହଣ ପୃଷ୍ଠ ହୋଇଥିଲା ।
ସତ ଏ ଏଣ ଠାରେ ସତା ଅରମ୍ଭ ହୋଇ
ଏ ୧୯ ଏଣ ଉତ୍ତରାବୁ ଜୀଜିଲ୍ ଉଥାର ସହ୍ୟମା-
ନେ ମକୋମୋଗ ପୂର୍ବକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟସ୍ତ
ସତାର ଦେଖି ଅମ୍ବେମାନେ ଅନନ୍ତର ହୋଇ
ଥିଲା । ଏ ସତାରେ ମୋଧସଳ ମିଶ୍ରନୀସିପାଲିଟ୍
ଏବଂ ପୁନାମୟ ବୋର୍ଡ ଯେତି ତୁମ୍ଭ ତରକ୍କ
ଲିମିଟ୍ସଲ ଏବଂ ଅନେକ ସତ୍ୟ କ୍ଲୁଶମାନ
ବରଥାଲେ ମାତ୍ର କୌଣସି ବିଷୟରେ ସତାର
ମତ ଆଜି ହେଲା ନାହିଁ । କେବଳ ଅଧିକାଂଶ
ସହ୍ୟକ ମତରେ ମିମାଂସା ହେଲା । ମିମାଂସାର
ବିଷୟ ପ୍ରଥମ ମୋଧସଳ ମିଶ୍ରନୀସିପାଲିଟ୍
ଅର୍ଥାତ୍ ଏ କିମ୍ବା ଅନୁରତ କ୍ଲୋନ୍‌ପାଡ଼ା ଏବଂ
ଯାକପୁରରେ ସତା ମିଶ୍ରନୀସିପାଲିଟ୍ରେ ନିଷାରନ
ବିଧ ପ୍ରତିକରି କରିବା ଏଥକୁ ଅଧିକାଂଶ ସହ୍ୟକ
ମତରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ଯେ ସେ ବିଷୟରେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଲ୍ଲ ମତ ଦେବା ଏ ସତାର ଉଚିତ
ନୁହଇ । ଦୁଃଖ୍ୟ ଏ କିମ୍ବାର ତିନି ସଦତିକଳ-
ନରେ ପୁନାମୟ ବୋର୍ଡ ପୁନର କରିବା । ଏଥି-
ରେ ମଧ୍ୟ ସହ୍ୟକ ଦ୍ୱାରା ହେଲା ଏବଂ ଅଧି-
କାଂଶ ସହ୍ୟକ ମତରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା କି ସମ୍ମାନ
କେବଳ ସତ୍ୟ ଉତ୍ତରକରେ ପୁନାମୟ ବୋର୍ଡ
ସମିତି ହେବାର ଉଚିତ । କେଉଁ କିମ୍ବା ତୁ
କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଶାନ୍ତିହାର ପୁନାମୟ ବୋର୍ଡ ସଗଠିତ
ହେବ ବକ୍ତ ଅଧିକ ହେବାରୁ ସେବନ ପ୍ରିର
ହେଲ ନ ପାରିଲ ଏବଂ ତହିଁପାର ଲାଇ ମାତ୍ର
ରେ ଧୂଣି ସତା ହୋଇ ଥିଲା । ଏ ସତାର
ବିବରଣ ଆଗାମୀ ସପୁଦରେ ଜଣାଇବା । ସତାର
ପ୍ରଥମାବସ୍ଥାରେ ସହ୍ୟମାନଙ୍କର ଏପ୍ରକାର ମତ-
ତେବେବ ଶୁଣି କେହିଁ ଅଶୁଣ୍ଡ ଯୋର ପାରିଲା
କିନ୍ତୁ ଏପ୍ରକାର ମତତେବଦ୍ଧାର କେବଳ ଏ
ବିଷୟର ସବୁର ଅଧିକତର ପ୍ରମାଣ ହେବ ଅଛି
ଏବଂ ସାବଧାନ ପୂର୍ବକ ଅଶୁଣ୍ଡର ହେବାର
କିମ୍ବା ଅବଶ୍ୟକତା ପ୍ରତିକରି ଦେବାରୁ ।

ଦୁର୍ବିଷ୍ଟ କମିଶନମାନେ ହେବାରେ ଏଣ୍ଟିଷ

ନିବାରଣ ଏବ ତହଁର ପ୍ରଗାଢାର ବିଷୟରେ
ଅଳ୍ଯନ୍ୟ କଥା ମୟ ଜନ୍ମମୁକୂର ଭିତମ ହସାଦ
ରଖିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଦର୍ଶାଇ ତହଁର କେ
ତେବୁତିଏ ନିୟମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ଦେଇ ଥିଲେ ।
ଏହ ସମସ୍ତ ନିଗର ଓ ଗ୍ରାମରେ ଜନ୍ମମୁକୂରେ-
ଜମ୍ବୁଗ କରିବାକୁ ଲୋକଙ୍କୁ ଆଜକାନ୍ତିଷ୍ଠାରେ
ବାଧ କରିବାର ପ୍ରୟାବ କରିଥିଲେ । ଭାରିବ-
ଦର୍ଶୀୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ସେ ନିୟମ ପ୍ରତି ପ୍ରାମାଣ୍ୟ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟଙ୍କ ମର ପ୍ରତିଶାପୁଷ୍ଟକ ଏହ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ
କରିଅଛନ୍ତି କି କେବଳ ନିଗରମାନଙ୍କରେ ମିହି-
ନିସିଧାଳିତହାସ ସେ ପର ଜନ୍ମମୁକୂର ଭାଲିକା
ମୁଖୀର ହେଉଥିଲୁ ସେହି ପର ବର୍ତ୍ତମାନ ହେବା
ରଚିତ ମୋଧସଲ ଗ୍ରାମମାନଙ୍କରେ ଭିନ୍ନ ବିଷୟ
ରେକିଞ୍ଜ୍ମ୍ କରିବାର ସମୟ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପସ୍ଥିତ
ହୋଇ ନାହିଁ । ଲେବେ ମିହିନିସିଧାଳିତର ଏହ
କାର୍ଯ୍ୟ କିନ୍ତୁ ଫଳ ଦେଖିଲୁ ଜାଣି ପାରିବେ ସେ
ଏହାହାସ କୌଣସି ଅନନ୍ତର ଆଶଙ୍କା ନାହିଁ
ଏବ ଏହ ଜ୍ଞାନ ମୋଧସଲମାନଙ୍କରେ ପ୍ରଗ୍ରହିତ
ହେଲେ ଭାଲିକା ସତ୍ରକ କରିବାର ମୁଦ୍ରାଗ
ହେବ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ଏହ ଫର୍ମର ସ୍ଵନର
ହୋଇଥିଲୁ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଆହୁର କହିଅଛନ୍ତି
କି ମୁହର ଭାଲିକାହାସ ଦୂର୍ଭିକ୍ଷା କରିବାର
ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ କାରଣ ମୁକୁ ଦୂର୍ଭିକ୍ଷା କରିବା
ପାଇ ହେଉଥିଲୁ । ସେଇବେଳେ ଦୂର୍ଭିକ୍ଷା
ଦେଶରେ ଘୋଟ ପାଇ ନାନାଦ ରୋଗ ଜାଗ
କରିବ ଏବ ତହଁରେ ମୁକୁ ଦୂର୍ଭିକ୍ଷା କରିବାର
କେବେଳେ ଦୂର୍ଭିକ୍ଷା ନିବାରଣ କରିବାର ଉପାୟ
ବିଶେଷ ପାଲପ୍ରତି ହେବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ କଲେ
କୃତିମାନଙ୍କର ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଉଥିଲୁ କି ଏପରି
ଦୁଃଖମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଦୂର୍ଭିକ୍ଷାର
ଅଗମନ ବାର୍ତ୍ତା ଜାଗି ପାଇବେ ଏବ ତହଁର
ପରିବିଧାନ କରିବେ । ଜନ୍ମ ମୁକୂର ଭାଲିକା
ସାମ୍ରାଜ୍ୟବିଧାୟକ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ନିଜଟକୁ ପ୍ରେରିତ
ହେବ ଏବ ସେମାନେ କୌଣସି ପ୍ରାନରେ ମୁକୁ
ସଙ୍ଖ୍ୟାର ଅସାଧ୍ୟକ ଦୂର୍ଭିକ୍ଷା ଦେଖିଲେ ଭାବା
ନିବାରଣ ବିଷୟରେ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କୁ ବିହି-
ତ ପରମର୍ଶ ଦେବେ ।

ଭାବୁ ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର ଦତ୍ତ ଇନ୍ଦ୍ରଜୀତଙ୍କ ନା-
ମରେ ପୁଣି ଗୋଟିଏ ଫୌଜଦାରୀ ମତଦମା
ଛିପୁଣି ହୋଇଥାଏ । ବହିର ଗର୍ଭନ୍ତାସେପର
ଆନେକ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଶୁଣିଅଛୁଁ ଦାଢା ଏହି-
ଗତ ବୁଦ୍ଧବାର ହହରେ ଏଠା ଖାଗୋପା-

କଜରା ମଠରେ ଧୂଳଗୁ ସାତା ଦେଉଥିବା
ସମୟରେ ଡଶଳ ସାତହବ ପୁଲଗୁ ଲନ୍ଧେ-
କୃର, କାନ୍ତିବାରୁ ଓ ବାନ୍ଧନଖ ନାୟକ ପୁଲଗୁ
କରନ ଓ ଦୂରକଣ ପଠାଣ କଳଞ୍ଚବଳ ଏମା-
କଙ୍କୁ ଶ୍ୟାମବାରୁ ସଙ୍ଗେ ସେଇ ସୁତା ସହି
ମନ୍ଦର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଦେଶ କଲେ । ଏହ ସମୟ-
ରେ ମଠର ଛଣେ ବାବାଜା ଓ ଛଣେ ଗୁମାସ୍ତା
ସେମାନଙ୍କୁ ବାରଶ କର କହିଲେ ବି ମନ୍ଦର
ଭବରକ ଅଦୌ ଶ୍ରୀଶ୍ରୀପୂଜା ଓ ମୂଲମାକଙ୍କ-
ର ଓ ମଧ୍ୟ ଯୁଧା ପିନ ହୁନ୍ମାନଙ୍କର ଯିବାର
ନିଷେଧ ମାତ୍ର ସେମାନେ ନ ମାନ କାଟ ମନ୍ଦର
ଭବରକୁ ଯାଇ ସେଠାରେ ପତିଥିବା ଦେଖିରେ
ବସି ସୁତନରେ ବେଳରେ ଧୂଳବାରମାନ ଲ୍ଲ-
ମାନ କାଟ ଦେଖିବାରେ ମତ ହେଲେ ।
ଏଥରେ ଉପର୍ତ୍ତି ହୁନ୍ମନେ ଅଭିନ୍ତ ବରକୁ
ଓଂପୁଃଶିତ ହେଲେ ଓ ଗ୍ରୁଗୋଳ ଲଗିଲ ।
ଅନନ୍ତର କେତେକ ଦୃଢ଼ ଓ ପ୍ରଧାନ ବିଶ୍ଵି
ପୁନଃ ଥପତି ବଜରୁ ସେମାନେ ଛାଟିଗଲେ ।
ମାତ୍ର ଶ୍ୟାମବାରୁ ଏକବରେ ମାନ୍ତ୍ର ନ ରହ
ବାହାରକୁ ଥସି ଘାଗାନ୍ତ ତ ହୋଇ ଏହା ରହ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାଟ ଦୂରବାର ପାପ ତଳବ କଲେ ।
ପାପ ନ ଥିବାର ଭାବୁର ପାଇବାରୁ ନାଚ କର
କରିବାର ଅଣ୍ଟ ଦେଲେ । ଏଥରେ କେହି
ଦୃଢ଼ଲେବ ପ୍ରତିବାଦ କର ମୁକ ମଧ୍ୟରେ ନାଟ
ଦୂରବା ବାରଶ ପାପ ଆରଣ୍ୟକ କଥିବାର କହ
ପାଇର ଏଥର ତରହ ମେଳଞ୍ଚୁରଙ୍କୁ ଜଣାଇ-
ବାର ଧମକ ଦେବାରୁ ଥିଲବନ ନରମ
ହୋଇ ବାହାର ଗଲେ । ଏଥର ନାଲସ
ଦେଖରେ ହୋଇଥିଲ ମାତ୍ର ତରୁଣ ସ ଦେବ
ଦିଲଗୁ ରଂଗକ ଥିବାରୁ ମକବମା କାଏନ୍ତ
ମେଳଞ୍ଚୁରଙ୍କୁ ଅଣ୍ଟ ହୋଇଥିଲ । ଆଶମା
ସୋମବାର ଏ ମୋଦକମାର ତାରିଖ ଅଟେ
ବୁଦ୍ଧକଣ ଥିବାମିଳ ଉପରେ ଦଣ୍ଡଥିର ଧାରଣ
ଓ ୨୫୨ ଶତାବ୍ଦୀରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇଥିଲ ।

ମନ୍ଦିରମା ବିଶ୍ୱବିଧୀନରେ ସୁବାରୁ ଅମ୍ବେମା-
ମାନେ ମନ୍ତ୍ରକ୍ଷେତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତ ହର ନ ପାରୁଁ ମାତ୍ର
ଅଛି ତାଙ୍କ ଦେଇ ଜ୍ଞାନକରୁ ଏ ରାଜ୍ୟକାଳୀନ
ଚିତ୍ରକ ସମ୍ପର୍କରେ ବଳ ଉପରେ ଯତ୍ନଗୁରୁର
କର ଫୌଜଦାରୀରେ ହରମାତ୍ର ହୋଇଥିଲେ
ଏହି ସେ ସମ୍ମାନକ୍ଷେତ୍ର, ଅପ୍ରକୃତ ସୁବାରୁ ଅ-
ମ୍ବେମାନେ ଘେରେବେଳେ କହିଥିଲୁଁ । ତଣୁଁର
ସ୍ଵାର୍ଥକବା କର୍ତ୍ତମାଙ୍କ ପ୍ରତିପଦ ଦେଇଅଛି ।
ହୋଇଲେ ଏତେବୀଏ ଯୁଗେ ଶା ଗୋଟାଳ କି

ତୁଳ ମନ୍ଦିରରେ ତାଙ୍କର ଅଧ୍ୟାଶ୍ୱର କଥା
ବେହି ଶୁଣନ୍ତେ ନାହିଁ । ସାହା ହେଉ ଏହି
ଘଟନାରେ ନଗରବାସୀ ହନ୍ଦୁମାନେ ବଡ଼ ଅ-
ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ଓ ବରକୃ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଓ ଏଥର
ଚଢ଼ି ଓ ଆନ୍ଦୋଳନ ଚର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଲାଗିଥାଏ ।
ଆମେମାନେ ଆଶା ବରୁଁ କି ମାକଷ୍ଟ୍ରେ ସା-
ହେବ ଏ ମାନନ୍ତର ଅଛି ସହ ଓ ମନୋଯୋଗ
ସହିତ ଦୁଇବେ ।

ଓହି ଆସମାହାଲ ବନେ'ବସୁ ।

ଆସମାଦାଳର ବେହି ପ୍ରକାଶିତ କରୁ
ଅଛିନ୍ତି କି ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଖଜଣା ଶିଖ
ଦିଯୁପାଇ ଅଛି ତାହା ପୂଜିବାର ସେମାନଙ୍କୁ-
ଠାରୁ କେବା କାରଣ ତମି ହେଉଥିଲା ।
ଏଥର ଦୃଷ୍ଟି ଅମ୍ବେନେ ଅନୁଭବାନଦାର
ଏହିପର ଅବଗତ ହୋଇଥିଲୁଁ କି ଗତବର୍ଷ
ସେଉଁ ସମୟରେ ଏକଟଂ କଲେକ୍ଟର ଶାସ୍ତ୍ର
ପ୍ରାଚୀ ଧାର୍ତ୍ତବ ଆସମାଦାଳର ଖଜଣା ଉପର
କରିବାକୁ ବିଶେଷ ତମି କରି ଶତ ୨ ଲୋକେ
ଜାଣି କଲେ ତେବେବେଳେ ଆସମାଦାଳର
ଭାବପାପ ତେପୁଡ଼ି କଲେକ୍ଟର ବାବୁ ଧୀର-
ଜାନ୍ମ ମୁଖ୍ୟମ୍ଭ୍ୟା ପ୍ରକାକର ବିଶେଷ କଷ୍ଟ ଦେଖି
ଅବସ୍ଥା ଅନୁଭବାନ କରି ପ୍ରାୟ ୧୯୦୫ କାଳୀ
ଛିଜ ଦେବା କାରଣ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଧିକ୍ରି ରିପୋର୍ଟ
ବଲେ । ଏ ରିପୋର୍ଟ ସନ ୧୯୮୮ ସାଲ ଖାଦ୍ୟ
ମାସରେ ପ୍ରେସ୍‌ର ହେଲା ଏବଂ ସନ ୧୯୮୯ ସାଲ
ମାର୍ଗଶିର ଦିନୀ ପ୍ରତି ମାସରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଧିକ୍ରି
ମଞ୍ଜୁର ଅବିଲାମ୍ବନ । ଏହି ସମୟ ସଥରେ ଶିଖ
ପାଇବାର ଉପସ୍ଥିତ ଅନେକ ପ୍ରକାଶ ଅପରାଧ
ଦାରିବାର ନାଲମରୁ ଭଣା କରିବା କାରଣ ଗୁହ୍ୟ-
ସାମଗ୍ରୀ ବିକ୍ରି ବା ବିକଳହୀରୀ ସମୟ ଖଜଣା
ଆଦୟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ବିକଳହୀରେ ଶିଖ
ପାଇବେ ବୋଲି ଥଣ୍ଡା କରି ଥିଲେ । ସେବେ-
ବେଳେ ଶିଖ ମଞ୍ଜୁର ଅବିଲାମ୍ବନ ତେବେବେଳେ
ସେଉଁ ପ୍ରକାଶ ସନ ୧୯୮୮ ସାଲର ଖଜଣା
ଦେଇ ନ ସ୍ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶିଖ ଦିଯା ଗଲା
ଆଉ ସେଉଁ ମାନେ ଉଚ୍ଚ ଖଜଣା ଆଦୟ କରି
ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ସନ ୧୯୮୯ ସାଲର
ଖଜଣାରେ ଉଚ୍ଚ ଶିଖ ମଧ୍ୟର ଦେବାର ଅନ୍ତରୀ
ହେଲା ଏବଂ ତଦିନସାରେ ତହର୍ଷିଲଦାର କର୍ମ-
କାରକ ହେଲେ । ଅମ୍ବେନେ ଦୂଜିଗୁରୁ ଜଣ
ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ଦେଖି ଅଛି । ଏବଂ ତହିଁରେ
ଶିଖର ବିକ୍ରି ପଣ୍ଡିତ ଲେଲା ଅଛି । ଏଥିଲୁ

ଶ୍ଵାସମାହାଲର ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାବପ୍ରପ୍ତ ତେଷୁଟୀ
କଲେକ୍ଟର ବାରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ରୟ ଅଦେଶ
ଦେଇ ଅଛନ୍ତି କି ସନ ୧୯୮୮ ସାଲର ଶତାବ୍ଦୀ
ସନ ୧୯୮୯ ସାଲର ଖଜଣାରେ ମଜୁର ଦିନ୍ୟ
ଯିବ ନାହିଁ । ଏଥିପାଇଁ ସନ ୧୯୮୯ ସାଲର
ଖଜଣା ଉତ୍ତରାରେ ଯାହାଙ୍କୁ ଶତାବ୍ଦୀ ଦିନ୍ୟ ଯାଇ
ଅଛୁ ତାଦାଙ୍କଠାରୁ ସେ ଟଙ୍କା ତେଷୁଟୀ ବାବୁ
ପୁନଃବାର ଅଦୟ କରିବା ଲାଗି ଥାଣୀ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି । ଶ୍ଵାସାଦେ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ କଲେକ୍ଟର ସା-
ଦେବଙ୍କ ନିବଟରେ ଏଥର ଥାପନ୍ତି କେହିଁ
କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ସେ ସ୍ଵପ୍ନ ଏଥର ବିନ୍ଦୁର ନ
କରି ତେଷୁଟୀ ବାବୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇ
ଦେଲେ ଏଥରେ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କର ଶୁଦ୍ଧିତଳର
ଆଶା ଏବାବେଳକେ ଲୈପ ହୋଇଥାଏ ।
ଫଳଟିଃ କଟକ ଶ୍ଵାସମାହାଲ ପ୍ରଜାଙ୍କର ଦୁଃଖ
ସହଜରେ ଯିବାର ନୃତ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଭାଗ୍ୟକୁ
ଯେବେ ହାତମାଧ୍ୟଥାନ୍ତରୁ ସେମାନଙ୍କର ବିବେ-
ଚନ୍ଦ୍ର ଏତେ ସ୍ଵର୍ଗ ହୋଇ ଯାଇ ଅଛୁ କି
ତହିଁର ଅସ୍ତ୍ରର ବାର ହେଉ ନାହିଁ । ଗବର୍ଣ୍ଣ
ମେଣ୍ଡଙ୍କର ନ୍ୟାୟ ବିଗ୍ରହକୁ ସେମାନେ ଏମନ୍ତ
ମାର୍ଗରେ ଘେନ ପାଇ ଅଛନ୍ତି ଯେ ତହିଁରେ
ପ୍ରଜାଙ୍କର ଦୁଃଖ ଦୂର ହେବାର କୋବି ଆହୁ
ଅକାରଣ ଦୃଢ଼ି ହେଉଥାଏ । ଜମ୍ବୁ ହାତମାଧ୍ୟ
ବିଗ୍ରହ ପୂର୍ବକ କେବେ ପ୍ରକାଶ୍ରୁ ଶତ ପାଇ
ବାର ଯେବେ ଜୀବ କଲେ ଓ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ
ତାହା ମଞ୍ଜୁ କଲେ । ଏ ସ୍ଵର୍ଗ ସେ ଶତ
କାବତ୍ତ ଟଙ୍କା ଅଦୟ କର ଅଛୁ ବୋଲି କି
ତହିଁରୁ କହୁଛ ହେବ ? କେହିଁ ଜମ୍ବୁଦାର
ଏପରି କରିଥିବେ ଓ କେବେ ଲୈବ ଗ୍ରସ
ଜମ୍ବୁଦାରର ଏପରି ହାତ ଅଛୁ କି କାହିଁରେ
ଟଙ୍କା ପଡ଼ିଲେ ତାହା ଫେର ଦେବାକୁ ସ୍ଵର୍ଗ
ପାଇଁ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସରକାର ଘରେ ଏପରି
ହେବ ଆମ୍ବେମାନେ କେବେ, ଭାବ ନାହିଁ
ସରକାର ଏକ ପଶରେ ଯେମନ୍ତ ଥାପନ୍ତି
ପାରଣା କତ୍ତାକ ଶତନ୍ତି ନାହିଁ ଅନ୍ୟ ପଶରେ
ତେମନ୍ତ ପାରଣାର ଅଜଗନ୍ତୁ କତ୍ତାଏ ପ୍ରଦାନ
କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଏହି ହେତୁରୁ ସରକାରଙ୍କ
ଠାରେ ଲୈବଙ୍କର ଥାପନ୍ତି ବିଶ୍ୱାସ ରହି ଅଛୁ
ସେ ବିଶ୍ୱାସ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ମୂଲ୍ୟବାନ୍ ଓ ପଦ୍ଧାର ତାହା
ବିଜଳିତ ହୋଇ ପାରେ ସେ ବିଗ୍ରହ କଦମ୍ବ
ଦିଲ ନୃତ୍ୟ । ଯେବେ ଶତାବ୍ଦୀ ମଞ୍ଜୁ ମଞ୍ଜୁ ଗଲ
ତେବେ କେଉଁ ନ୍ୟାୟରେ ତାହା ମଜୁର ଦିନ୍ୟ ଗଲ

କିମ୍ବା ଯିବ ଆମେମାନେ ବୁଝି ପାରୁ ନାହିଁ ।
ଯଦ୍ୟପି କୌଣସି କର୍ମଗୁରୁଙ୍କ ଦୋଷରୁ ଭୁଲ-
ରେ ଶୁଭ ଦିଲ୍ଲୀ ଘାଇ ଥାଏ ତଥାର ଆମେ-
ମାନେ କହୁଁ କି ପ୍ରଜାଙ୍କ ଛହିପାଇ କିନ୍ତୁ ନ
କହି ଧରେ, ତାହା ସଜାତ କେବା ଉଚିତ
ଏବେଳ କଠିନ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ହେଉ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ
କର ଦୁଃଖ ଓ ଅସନ୍ନୋଷର ସୀମା ନାହିଁ ପୁଣି
ଶୁଭ ଫେରଇ ନେବାହାର ତାହାକୁ ବଢି
କରିବା ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ୟାୟ । ଅଭ୍ୟବ ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଁ କି ସ୍ଵୀଳ କଲେକ୍ଟର
ସାହେବ ଏ ବିଷୟର ବିଶ୍ଵର କରି ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଣ୍ଡେ ସୁନାଇର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ରଖା କରନ୍ତି ।

— * —

ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କମ୍ପାନିକ ଦୋମନ୍‌ଟୁଲ୍‌ସ ସତ୍ତାର କୃତ୍ୟାୟ ବର୍ଷର ଅଳ୍ପ ହୋଇଥିଲା, ସଜ୍ଜ ମନ୍ଦିରର ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ ଗୁଡ଼ିଏ ଗୁଡ଼ିର ଧାରଣରେ ବାଲକମାନଙ୍କର କେ ଅବଜ୍ଞା କରନ୍ତି ମାତ୍ର ସତ୍ତାରେ ଦୂରଜଣ ଭାଇ ଉପଧ୍ୟେତ ଥିଲେ । ନିୟମିତ ଏବଂ ସତ୍ତାର କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରୁଥାରେ ଆମ୍ବେମାନେ ଶାନ୍ତିର ବିଶେଷତଃ ବାବୁ କବର୍ତ୍ତୀ ମନୋଦ୍ଵର କରୁଥାରେ ଶେଷୀୟ ମହିଳାମାନଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧକଳା ଓ ଭେଜିବିମାନର ଶ୍ରୋତୁରବର୍ଗଙ୍କୁ ଅପରାଧି ଅନୁବଦ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ଶର୍କ୍ରି ଦେଖି ଆମ୍ବେମାନେ । ସେ ଫଳ ଧାନବାବୁଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିର କରୁଥାରେ ଶୁଣି ଆମ୍ବୁ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇଥିଲା ଆଜି ପାଇ, ପ୍ରକୃତରେ ନକ୍ତା ଶୁଣି କିମୟରେ ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କର ବରିଅଛି । କଟକରେ ବାଲକ ସର୍ବ ଦେଖାଯାଇଥିଲା ମା ଚନ୍ଦ୍ରରେ ପ୍ରକୃତ ପାଲିତ ଛମାସ ମଧ୍ୟରେ ସତ୍ତାରେ ପାଠ ହୋଇଥିଲା ଓ କେତେ ବା କି କି କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ସତ୍ତାରେ ଜଣାଇଥିଲେ

ସବୁର କାର୍ଯ୍ୟ ସମାଜ ସୁନ୍ଦର ହୋଇଥାନ୍ତି ।
ପରିବେଶରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା
ଶିଷ୍ଟାଧ୍ୟାମ୍ବିଳ ସବୁ ସର୍ବଜୀବନ ହୋଇ ରଚନା
ଓ ବର୍ତ୍ତନାର ଶିଖି ଦିନକୁଦନ ବୃକ୍ଷରଚର ।

ସାଧୁହିନ ସଂବାଦ ।

କରିମାନ୍ତ ଗା „ ରାଜୀ ଅପରାଧ ଏ ସହିତ ସମୟରେ
ମୂଳଦେଶ୍ୱର (ଅରୁଣ ନିକଟ) ପରମରେ କଥେ ଖାଲୀର
ଫଳରେ ଥାଏ ମାତ୍ର ହାତୁ ବକ୍ଷପାତିହାତୁ ମେ ଘାରଠାତୁ ।
ଏହିକଣ ଗୁରୁତବର ତାକୁର କଳୁ ପଢ଼ିବେ ତୋତ
ସାର ଅନେକ ପ୍ରକାର ମନ୍ତ୍ର ଓ ମନ୍ତ୍ରାଙ୍କ ଲେଖକଙ୍କର ଉତ୍ସାହରେ ତାକ
ମନ୍ତ୍ରି ଆଜମାନ ପରାମର୍ଶରେ ମୁହଁ ରଖି ଯାଇଲେ କୋଈ
ସୁମାଧୁର ଅଛନ୍ତି ନାହିଁ ମେଘରଜୀବ ତେ ଚଢ଼ି ପଢ଼ାଇ ।
ଏହିମାନାର ତାମନ୍ଦୁକି ମନ୍ତ୍ରାଞ୍ଜଳି ଉପାଧିବା ରୀତି
ମାହିତାରୁ କଥ ଶାରଦା ଓ କନ୍ଦିତ ଦେବେବ କିମ୍ବା
ଗାନ୍ଧି ସିଦ୍ଧା ଅପରାଧରେ ସମସ୍ତେଣ ହୋଇ ଘୋଷିତାପ୍ର
ଯୋଗ୍ରଥ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।

ପତ ମନ୍ଦିରାର ମୁଁ ମଳଙ୍ଗର ଭୟକଣ କହେବୁଲୁ
ମଳଙ୍ଗାରକଠାର ଉଦୟରୁ ଶାରଷା ଅଧିକରେ ଜୀ କୁ
ଟେକୁ କା ଏକମାତ୍ର ତ ଅଳ୍ପକଥା ଟେକୁ କା ମା , ସବୁ
ପରି ହୋଇ ଥିଲା ।

ବାମ ଦେଶରେ ବସୁନ୍ଧର ଛାପ ହୋଇଥିଲା । ନିଜେ
ସମ୍ରାଟ ହଙ୍ଗରେ ପ୍ରପାତର ହୋଇ କର୍ଣ୍ଣ କିମ୍ବେ ପର
ମେଘରକଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । ଏଠ କୁଳର ଯାହା
ଶୈଖବିଶ୍ୱାସ ପେନ୍ଦରଠାରେ ଉଦ୍‌ବିମ ହିଟି ଦେଇ ଦେ
ହଙ୍ଗରେ ସମ୍ରାଟ ବସୁନ୍ଧର କଲେ ଯେ ବାଢ଼ା ସ୍ମରନ୍ତକର
ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ ଅଛେ ।

ସୁଧାରେ କହି ବର୍ଣ୍ଣନାକେ ଅସ୍ତ୍ରାସନ ସ୍ଵଜନରେ
କରନ ବାପୁ କହିଲୁଛନ କବିକା ପାଇଁ ସମ୍ମ କୁ
ଅଛି । — ସୁଖ କଷ୍ଟ ମାତ୍ର ଅମର ବଠାର ହେବେବ
ବର୍ଣ୍ଣନାକେ ବହାର ଶୁଣେବାକୁ ମୁକ୍ତ କର ଦିଲା ।

ବାହାରି ସ୍ଵର୍ଗରେ ଦେଇଥିଲୁଗରେ ବନ୍ଦର୍ବ ଲୋକ-
ଶ୍ରୀ ସେ ପଦିତାରୁ ଉପ୍ରେମିତମ ଦେଖି ସ୍ଵର୍ଗରେ
ବାହାର ଜତ କୁଳମାସ ତା ୨୯ ଦିନରେ ରବାନ୍ତ ପଠିଥା-
ତରେ ପଡ଼ିଲେ । ବାହାର ପରମମୟ ଶ୍ରୀ ନାମରେ
ଏଥୁବୁ ବାହା ହେଉଥି ଦେଇଥାଇଲୁ ଅଛେକ ଦିନ
କବିତା । ସେ ସ୍ଵର୍ଗମାସ ଦିନରେ ହୋଇ କୋଣାରକ,
ଆଶରା, ପମ୍ବାର, କର ମଧ୍ୟରେ କୁଳମାସରେ ରତ୍ନିତ
ହାରାନ୍ତରୁ ସେ ଦେମାନ୍ତ ଦେବତା ସୁରତ ଦାର୍ଢରେ
ଥାହାର କବିତାରୁ । କରମାଳଙ୍କ ରପରେ ବାହା ୧୦
ବେଳିମ୍ବରେ ଅନ୍ତରେ କବିତାର କିମ୍ବା ବାହାର ଅନ୍ତରେ
ମନ ଦିଲ୍ଲା ଜ ବିକା ଗର୍ବ୍ୟ ଦେବାହାର କାର ଦେଇଲାକୁ ।
ମୁକୁ ଜାମାୟ ଦେବକୁ ସଥାମାୟ ଶବ୍ଦମାତ୍ର କାର ଯାଇଥିଲୁ
ଏବଂ ଦାକିମପାଇକେ ପରୁବ, ଗର, ବନ୍ଦଚ, କରି ଏବଂ
କରମାଳର କରାତ ଠିକ୍କା ବା ପାତିବା ଏକଥି କରି-
ବାରେ ନିଷ୍ଠ ଅନ୍ତରେ ।

କାହେଣ୍ଟ ହେଉ ମଧ୍ୟ କୁରୁତେ ବନ୍ଦିଷ୍ଠାର ସମ୍ବନ୍ଧ ନିଲନ୍ତି,
ଦଖଳେଣ୍ଟା କର କିମ୍ବା ଏଥରଙ୍କ କରିବେ ଥାଏ
ଅକ୍ଷେତ୍ର ଏହି ଅଧିକ ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ

ଅସୁରଙ୍ଗ ନିରୀମାଠରେ ଏହି ପଦାକାରର ମଧ୍ୟରେ
ଦୁଇଟି ଉତ୍ତମ ଅସୁରଙ୍ଗରେ କି ୧୦ ଏ ଦେଇ ଥିଲା

ପରିଅନ୍ତର । କେବେ ଦିଲ୍ଲୀରେ ଦେଖିଥିଲେ, ଯୋଗୀ
ଅସାମୀ ଏବଂ ସଜିବାରେ ଏହେ କାନ୍ଦିଲାହୁ ହୋଇଥାଏ

କରନ୍ତବରୀୟ ଗର୍ବମେଘ ଦେଶର ପ୍ରକାଶ ମୁଣ୍ଡ
ବିଧାନରେ ତୁମ୍ହା ଘୋରଅନ୍ଧରୁ ସେ କୌଣସି ଦୟାପତ୍ର
ଦର୍ଶ ସେ ଅଶ୍ରୁ ଏହି ଯାର ବାହଁ । ମୁଖ ଓ କାନ୍ଦି
ବଳ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଏହେ ମେଳକାୟ ବାହୀର ଥଳା ରେମନ
ରୂପାଦନର ଦୃଶ୍ୟ ଦେଇଲାଇ ହେଉ ଗର୍ବମେଘଙ୍କ
ଦୟାପତ୍ରାଜ ଅଶ୍ରୁ ଏହି କର୍ତ୍ତମଙ୍କ ମନୁଷ୍ୟ ଦାତାଙ୍କ
ଦିଦ୍ୟତର ଅଦେଇତ୍ତା ମରିଥିବି ମନୁଷ୍ୟ ପାଠବାର ଲାଭ
ଦୂର ଅନ୍ତେକେ ଦମକୁତ ଦେବେ ମାତ୍ର ଦବତ ଅନ୍ତରେ
ଦିଦ୍ୟା ସାଧାରଣ କଥା ଭେଦକେ ବେଦବାର ଏ ବାର୍ଷିକେ ଏଠା-
ରେ ଦେହ କୃତକାର୍ଯ୍ୟରୁ ହୋଇଛି ସାକ୍ଷାତ୍ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପରିଚାରେ
ଏହା ନିରାକ୍ରୁ ହୃଦୟ ଫୋର କହିଅଛି । ନଦୀଶୀୟ ମୁଣ୍ଡ
ମାଝ ଅଶାର ପାଠକାର ଦେଖୁ ମୟ ଦେବାର ଗଠିତ ।

ଏବେ କବରେ ନାହିଁ ପାତିମର ମନ୍ଦିରମେରକିର ଅବସଥା
ଯାଏବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିତ ପୁରୁଷ ଏବଂ ୧୦୦ ପାତେ କି କି
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଦାଢା ଅବଧାରିତ ଦସକା ବାରବ ସୋ କର୍ମ
ଶୁଭମାନଙ୍କର ଏବଂ ସବୁ ସମ୍ପର୍କପାଇତାରେ ଅନ୍ତର
ଦିଲାଗଛି ।

ଦିନେତ କର୍ଣ୍ଣ ହୃଦୟରୁ ନାଥ ପ୍ରଦେଶର କଥା ପଥଲ
ଏହି ଅଧିକ ହୋଇଥିବାର କଥିତ କୁଏ ମାଟ୍ଟ ଅଜ୍ଞାନଙ୍କ
ଯସିଲ ପ୍ରତି କବ୍ର ଅନନ୍ତର ଅଛେ ।

ଏହି ମାନ୍ଦିଗା ? ଏହି କହିରେ ସମ୍ମଲିଷ୍ଟିଗାରେ ?
ଏହି କଷଣୀ ହୋଇଥିବାର ସମ୍ମାନ ପରିବିହୁ ।

ଶୁଦ୍ଧିପାଇଁ ଏକ ଲେଖିଥିଲା ଯେ ବନ୍ଦାରଠାରେ ହୋଇଥି
ଏହି କାରଣାବା ବା ବାପକଳର ବସାଇଥାରୁ ମହା
ନାରେ ଯାଇବାରେ କମ୍ବା ଚତୁର୍ଥ ଅଧିକ ଜାଗ ଫଳଟେ ଚତୁର୍ଥ
ମନ୍ଦୀରୀ ସ୍ଥାପନରେ ବାନ୍ଦାର ଯୋଗାଇବା କାରଣ ଓହି
ବିବାହ ଉଣ୍ଡିଯା କବର୍ମିନେରା ମହିଳା ଶୁଦ୍ଧାର ବ୍ୟକ୍ତି
ଏ ବା ବନ୍ଦାର ପ୍ରତି କାହାରୁ ଏହି ଅନ୍ଧରେ ?

କୁଟୁ ପତ୍ରିବା ଅନ୍ତର ଲେଖନ୍ତି ବ୍ୟଥି ମୁଁ ସେ ବା ଦେ
ରଙ୍ଗାଳାଦେବାଚ ଅରହତର ବଙ୍ଗାଦେଶର ତତ୍ତ୍ଵର
ମେଧୀର ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ପିତା କୁଟୁମ୍ବନାନନ୍ଦର ମୁଖରାତ୍
ପଦକଷ କରିବ ତ ଏ ବା ମୁଖରେ ତ ୫୦୦୦୦ ଛଇ
ମେଧୀ ହୋଇ ଚରିତରାତ୍ରି । ଏଥର ମୁଖର ଦେଇଁ ତିର
ହେ ମୁଁ ଅରକ, ଅନ୍ତର ଏକ କୃତି ବନ୍ଧୁରେ ପ୍ରତିନି
ଦିନ ସେମାନଙ୍କ କମଳ ଦେବା କାଳର ତ ୫୦୦ ବା
୫୦୫ ଦକ୍ଷତ ଅନ୍ତରକୁ ତ ୫୦୦ ବା ତିର୍ଯ୍ୟା ଦିନର ଜାତ୍
ବନ୍ଧୁର ସାହେବଙ୍କରୁ ଉପରୁ ପ୍ରଦମନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧି
ପଦେ ବସୁନ୍ଧିବା । ଆଜ ଭାବମ—ଜାମ ଏବା ବହୁପଦରେ
ବନ୍ଧୁଙ୍କ ରହେ ।

ମୁଁ ମ କହିଥାଏ ନାନା ପ୍ରକାରରେ ଦେଖାଇ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ନବ ହେବାର ସୁଧା ଯାଇଥିଲା । ହାଜି ନମ୍ବର କରୁଣାରୂପ
ଦିନକ ପ୍ରକାରରେ ସବ ମରଦା ପ୍ରେସର୍ସରୁ ଲୋକିଅଛନ୍ତି
ତା ପଢିନେ ଆଜିକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପରିଚାଳନାରେ

ଏହାର କୁଟରେବାଟିମ ହୋଇ ଏବଂ
ଅଧି ଲେଖକ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତିକଳ ଗାଁ ସଥା—ମାହା
ତ ଶପଥର ହଲେବ ହୋଇଥାଏ ସେ ଦୌରାଣୀ ନାହିଁ
ସୁହାରୀରେ ହେଲେ ଯାଇଛନ୍ତି କହା ଚାହୁଁ ଏହା ମାହାର
କେ ପରିଷ୍ଠ ଦୟାତ୍ମି କର କୁଟରେ ଦୟା କୁଟରେ ଦୟା କୁଟରେ
ଏହି ଲୋକ କର ଅଛନ୍ତି ଯୋଜାଏ ତର ଉପରେ କରେ
କରିବାରେ କରିବାରେ କରିବାରେ । କଲ୍ପନା କର କରିବା
ଏ କହାଇ ଯାବେ ସେ କର ଯବେ କରିବାରେ କରିବାରେ

ଅପେକ୍ଷାର ଦୁଇ ଘାଟରେ ହଜାରୀସୁଧା ହେବା ଦେବ । ହଜାରୀର
ପେତ କଲ ହଜାରର ମୁଣ୍ଡ ଫେରିବିବେଳେ ସହ ଶାରୀ
ଦିନ ଗର ସେଇ ଠିଥା ହୋଇଥାଏ ଦେବେ ସେ ଦୋଷରୁ
ମନ୍ଦ ହେବା ।

ଦେଖିଲୁ କୁଳକବର୍ଷର ସାଇନଟାରେ ହଜାର୍ ମେଲଙ୍କ
ମନେକ ଦବାର ଶେଷ ଦେବାର ନୁହନ୍ । ତଥବାରୀ
ଦେବେଶ୍ଵର ପ୍ରାଚୀର ସାକ୍ଷୀ ହଜାର୍ ତେ ମୁଖ୍ୟମାନମାନେ
ସୂଅର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଦବାର ଦୋଷ ମାତ୍ର ପରିଷରେ । ତଥବାର
ଦବାର ଏ ଯୋଜନାର ଏବତ୍ରପାର ନୁହନ୍ ଦୋଷ ସାଧା-
ର ହବା ଯାଇଥିବ ମାତ୍ର ମାତ୍ର ମାତ୍ର ତା ଏହି ଦିନରେ
ସୁଧି ଏହା ଆଶରୁ ଦୋଷ ଉଠିଗାର ସମ୍ଭାବ ପାଇସାବା
ପୂର୍ବତାରୁ ଏ ଯୋଜନାକର ଅଛେବ ମନ ଏହି ସଂଶୋଧ ।
ଶିବାପେଣ୍ଡାନାର ହଜାର ମେଲଙ୍କର ଉପାଦାନମାନେ ଘରୀ
ପଦାର ଅଛନ୍ତି ଏହି ଉତ୍ସମାନେ ଅପାରାନ୍ତ ପରିଷାରକୁ
ରଖିବି ପଠାର ଦେବ ତଥା ସରବର ବହୁଅନ୍ତର । ମୁହଁମ
ଏ ଯୋଜନାକ ନବାରେ ବନ୍ଦିବାରୁ ଅକ୍ଷୟ ଦେବାର
ବିଜ୍ଞାପନେରଠାରୁ ସେଇବ ପଢା ସାରାତର । — ପରେ
ବୁଝାଯାଏ ଯେ ହଜାରମାତ୍ରେ ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସଂଶୋଧ କରି
ବୌଦ୍ଧିକ ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କ ବର୍ତ୍ତନ ବାରଗାର କ ବରତା କଥା
ବୌଦ୍ଧିକ ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କ ଗୁରୁଙ କ ଉତ୍ସିତାର କଷ୍ଟମ କରି
ଅଛନ୍ତି । ତଥା ନେତୃକର ଏ ଯୋଜନାକ କଥା ବନ୍ଦିବା
ଦାରୀର ଶୁଣ୍ଯ ହଜାର୍ ତେ ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମହିନାର
ଯେବେବୁ ମହିନା ଏହି ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦିବନେ ମାତ୍ର ତାଙ୍କର
ଦେଖାଇ ପଥର ଦେବ । ଏଇର କରିଯୁ ହଜାର୍ ତେ ମୁଖ୍ୟ
ମାନଙ୍କର ବନ୍ଦାର ଅସମାନଙ୍କର ଦେବକେତେ ଅକ୍ଷୟମାନଙ୍କୁ
ହେବେ ।

ଦେବାନନ୍ଦଙ୍କ ଲେଖିତ କବିତା ଯେ ମାରସ୍ତର ଶ୍ରେଷ୍ଠ
ଠାଳେ କବେ ପ୍ରକଟିତ ହେଲାର ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ
୨୫ ଶିର ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ପାଦିଲା । ଘେହ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଦେହରେ
୩୦୦୦ ଲାଇ ବଢ଼ିବା ଥିଲା । ବେଳେ କରିମାଜ ଶୃଷ୍ଟରେ
ବେଳେ ଥିଲା । — ହାତାର ସଂଶୋଧ କରି ଦେବାନନ୍ଦ ଚାନ୍ଦ
ଠାଳେ ପାଦିଲା ।

ଦେଇବିଦୁର ଏବ ସ୍ଵା ପ୍ରତ୍ୟେଷ୍ୱ ସେ ହୃଦୟରେ
ଦେଖିଲ ମାତ୍ରାକେଇ ମୁଦ୍ରମାତ୍ରାକେ ଅରଥ ପାଶର
ପାହାଯ ସକାରେ ନିରାକ ଦେଇବ ଶିଖାର ଉତ୍ସମ ବନ୍ଧୁ-
ଗ୍ରେ । ଏଠା ମୁଦ୍ରମାତ୍ରାକେ ଏହରେ କଥି ମତ
ଦିଲେ ।

ଦେଇନ୍ଦ୍ରସୁ କହିଲୁ ଏବାଗଣତାରୀ ଦେଇନ୍ଦ୍ରଙ୍କ
ଶିଖ ଦେଇଲେ ଅଟୀମ ପ୍ରଦତ୍ତ ସକଳ କୁମାର ପାଦୀ
କାଳକୁ । ଏକ ଅଧୀର ନିମିଷେ ହୁଏ କାହାର କଥା
ଯେଉଁ ଏକ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଅକ୍ଷ୍ୟ ହୋଇ ଉଚାର କଥାବାବ ।
ଏବେ ସ୍ଵର୍ଗ ଦେଇଲୁ କାହାକେ ନିଯମାବଳି ଦେବକୁ
ଦକ୍ଷାର ହେଉଁ ମନେ କୁହୁ କରିଲୁ ସେମାନଙ୍କର ଦସ୍ତାବେ
କେ ଦୂରର ଦେସ ।

ତୁ କେବେଳ ଅନ୍ତରେ ଦୟାକ କଲ ହୋଇଥି
ଏ ବନ୍ଧୁଙ୍କର ଦେଶରର କଳେଖ ଦେଇ ଥିଲା ।
ଏଠ କରିବାକୁ ମୋତ ମୁଖ କାହାର ପାଇଁ ଯାଇ
ବିଚିନୀ ପାଇଁ ଦ୍ୱାରାକାର ।

ଏହି ରାଜ୍ୟପାତ୍ରଙ୍କ ସହିତ କଟକ ଦରମାକାର ଉଚ୍ଚତା
ଦ୍ୱାରା ଶାଖା ସହାଯ୍ୟରେ ନିର୍ମିତ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ଦେଇ

ଭୁଲପାଇକା ରା ୨ ରଙ୍ଗ ମାତ୍ରେ ସିଧୁମୁର୍ ସନ୍ ୧୯୮୨ ମେହି ।

ପ୍ରେରଣା ।

ଶ୍ରୀମତୀ ଉତ୍କଳପାଠିକା ସମ୍ମାଦର ମହାଶୟଦ
ଉଦ୍‌ବାଚ ଚରଣେଷ ।

ମହାଶୟ !

ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏଥର ଗୋଟିଏ
ବ୍ୟକ୍ତିଗୁରୁ ଅଛି ସେ ବିବାହର ଜୀମାର ଉତ୍ତରାତ୍ମକ
ମୋ ସ୍ତରୀୟ ମୂରୁ ଅବା ଝାକ ବର୍ଜନ ଦନୀଠାରୁ
ଦୂରବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ସନ୍ତ୍ରାନ ଜନ୍ମ ଦେଲେ
ସେ ସନ୍ତ୍ରାନ ସ୍ତରୀୟ ଅରସଜାର ବୋଲି
ଜିଣ୍ଯୁ ଚାହୁଡ଼ ହେବ । ବର୍ଜନ ମୁସଲମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଏହା ପ୍ରବଳଅଛି କି ନା କହ ନ ପାରୁ
ମାତ୍ର ତାଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗୁରୁ ବିଧାନରେ ଏହିପରି
ଜାଣିବ ଅଛି । ଯଦି ଆମେମାନେ ବିବାହ
ପୂର୍ବରୁ (ଇଣ୍ଜନକପର) ସେହି ପ୍ରଭୁଷ ଓ
ଯୁ ଉତ୍ସୁକର ପ୍ରେମାଳାପ (Courtship)ର
ସହ୍ୟୋଗୀ ଏକତ୍ରାବସ୍ଥାଳ ମନେ ବର ନେବୁ
ତେବେ ବିବାହର ଜୀମାର ଉତ୍ସୁକ ଅରସଜାର-
ଶୁଦ୍ଧର ଜନ୍ମ ହେବା ସମ୍ବ ନବ ଅଳୁମାନ
କରୁଥାଇ ପାରିବ ମାତ୍ର ସେହିଲ ପ୍ରେମାଳାପର
ପ୍ରଥା ମସକମାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତିଳିପି ଅଛି
କି ନା ତହା ଦୃଶ୍ୟ ସନ୍ଦେହର ପ୍ରକାଶ ଥିପରି-
କରେ ଝାକୁ ଝାଡ଼ ପଞ୍ଚଦେବା ଅବା ସ୍ତରୀୟ ମୂରୁ
ଦନୀଠାରୁ ଦୂରବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଅରସଜାର ପୁରୁଷ
କର ହେବାର କନ୍ତା ସୁନ୍ଦର ପାରୁ
କାହିଁ । ସତରଚିର ଖୀଚିଛିମାନଙ୍କର ଦଶମାସ
ଦଶଦନ ଗର୍ଭଥାରଣର କାଳ—ପଠାଗମାନଙ୍କ
ପରେ ବି ଝାଲେବମାନେ ହେବେ ବେବେ
ବର୍ଷେ ଦେବବର୍ଷ କାଳ ଗର୍ଭ ଧାରଣ କର
ରହ ଆନ୍ତି ? ଅଳୁଥା ବ୍ୟକ୍ତିଗୁରୁର ଅଳେକକ ପାଠ-
କର୍ମଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଉପରେକୁ ବିଷୟ ବେହି
ବନ୍ଦଶେଷ ଦୁଃଖ ମିଳାଯା କର ଦେଲେ
ଆମେ ତାଙ୍କଠାରେ ନିରାନ୍ତ କୃତକ୍ଷି ହେବୁଁ ।

କଟକ } ଅପରାଜିତ ବସନ୍ତ
୨୧୮୮୯ } କେହି ଛାନ୍ଦୋଲସନ୍ଧୀ ।

ମହାଶ୍ରୀ !

ପ୍ରସ୍ତୁ ଦ ୧୯ ନ ହେବ ବିଶେଷନଗର
ଅଛିଥିପୋଷ୍ଟ ଏକବା ମହାନଗ ଚଟ୍ଟମ୍ଭୁ ମୌଜେ
ପରିଲୋକବିଶ୍ୱାସ ଓରରେ କୃପୀରୂପ ପ୍ରାଦୁ-
ର୍ବ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରଥମେ ନଳ ଉତ୍ତରପଥର
ଦୁଦ୍ସ୍ଵର ମୌଜାର ଏକଜଣ ଗୁଡ଼ିଆ ତେ

ତ୍ରଦ୍ଵରେ ଦୟାଗ ପାରରେ ନିଜ ଶିରଲେ
ମୌଜାର ଜଗନ୍ନାଥରତବର୍ତ୍ତୀ ନାମକ ଏକ ଜଣ
ପ୍ରାଣୀଶକୁ ଏକଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଧର ପାଣି ମଧ୍ୟରେ
ଦୃଢ଼ାର କେରୁ ଆଡ଼କୁ ଦେଇଗଲ ବିହୁ ଠିକ
ପାୟୀଗଲ ନାହିଁ ବ୍ରାହ୍ମଗଟକୁ ନେଇବେଳେ
ସେ ହାରତାର ତାବଳା ମାତ୍ର କେହି ସାହସ କର
ନ ଯିବାରୁ ଅବଶେଷରେ ଦୃଢ଼ାରଦେଲ୍
ଆହୁର ଏକଜଣ ଗରୁଡ଼ ଅମ୍ବରିଥ ଭୂପରେ
ବସି ଗୋଡ଼ ଖୋଜୁଥିବା ସମୟରେ ତାହାର
ତାହାର ଗୋଡ଼କୁ ଧେଇ ଗରୁଡ଼ ସେ ଆମ
ରିଥକୁ ଯାଏ ଧରିବାରୁ କୁମ୍ଭର କେବଳ
ତାହାର ତାହାର ଗୋଡ଼ ଛଣ୍ଡାର ନେଇଗଲ
ମାତ୍ର ଗରୁଡ଼ ଦୂରପଞ୍ଚା ପରେ ମରିଗଲ ।
ପୁନଃ ତା ୨୩ ରଜ ସକାଳେ ଦୀମସାହୁ ନାମକ
ଶୁଭିଥର ଭାର୍ଯ୍ୟା ସକାଳୁ ନନ୍ଦରେ ପାଣି ସାବୁ-
ଥିବା ସମୟରେ ତାକୁ ଧର ଦେଇଗଲ ତାହାର
ଆସୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଗୁରାଅଡ଼େ ଚନ୍ଦ୍ରକର
ପାଇଲେ ନାହିଁ ପ୍ରାୟ ଆଠପଞ୍ଚା ସମୟରେ
ଦୂରମାରଲ ତପାତ୍ରରେ ଦେଖାଗଲ ଯେ
ଦୂରିଙ୍ଗ ମହାଦେବଙ୍କ ନିକଟରେ ସେହି ଦ୍ୱା-
ଲେବକୁ ପିଠିରେ ପକାଇ ନେଇପାଇଅଛି
ପରେ ତା ୨୪ ରଜ ସକାଳେ ଥର ଏକଜଣ
ମାୟାକ ବ୍ରାହ୍ମଗରୁ ମଧ୍ୟ ମରିଅଛି ଗରୁ ବାହୁର
ମେଣ୍ଡୁ ଓ କୁକୁର ଏହା ଫନ୍ଦେକର୍ମ କଠିକ ।
କାହାର ଲୁଣ ପାୟୀମାର ନାହିଁ ଦୂରପାର
ତଳ ଉପର ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚକେଶ ଗେର୍କ ଲଗାର
ଦୟରେ କେହି ପାଣି ହିଂରବ ଦୂରେ ଥାଉ
ନନ୍ଦ କୁଳକୁ ସୁଦା ଦେହ ସାହନାହାନ୍ତି
ଅନୁଧନ ପଚିଶଶତ୍ତି ଗ୍ରାମର ଲେବମାନେ ରହ,
ଫଳ ଚନ୍ଦ୍ରକଥରୁଣ୍ଟି ଅତିବ କରୁଥିଷ୍ମାନଙ୍କ
ଅନୁରୋଧ କରୁଥାଏ ଯେ ସେମାନେ ଦୁନ୍ତ
କୁମ୍ଭର ନଞ୍ଚୁ ଓ ଦୁଃଖୀ ପ୍ରଜାଙ୍କ ନିଷ୍ପଦପଣେ
ଦୃଢ଼ ଉପାୟ ଅବଳମ୍ବନ କର ସବ୍ସାଧାରଣ-
କର ପଞ୍ଚମାର ଭାଜନ ଦେଇନ ।

କୁଟିକ ଦଶମି

୨୭୮୮ ॥ ଶା ଫେରମୋହନ ରାସୁ

ମୁଦ୍ରାଶ୍ଵର

ଗତ ସୋମବାର ସତରେ ପ୍ରିୟଙ୍କାଞ୍ଜା-
ନଙ୍କ ବୌଧୋପର ଆତୁଶାଷନପ୍ରକାଳୀ ନିଷ୍ଠା
ତନ ନିର୍ମିତ ପେଣ୍ଟ ସର୍ବ ସମାହାରର ହୋଇ

ଶୁଳ ଓ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଦୟାମୟ ପରମେଷ୍ଠରଙ୍କର
ତୁ ସାଲରେ ଦତ୍ତ ଦୟାର ଫଳ ବୋଲି
ଥିବା ଅଛି ।

ମହାଶୟ ! ଅମ୍ବେ ସେ ସମୟରେ ସେହି
ସଭାରେ ଥବ୍ୟପାନ୍ତ ଥିଲୁଁ, ମାତ୍ର ଘାଷିବା
ମୁଖରିଗା କା ଅଳ୍ପକାର ବଶରେ ଅପଣାର
ମାନସିକ ଭ୍ରମ ପ୍ରକାଶିତ କର ପାର ନାହିଁ;
ବର୍ତ୍ତମାନ ଅପଣଙ୍କ ସମ୍ମାଦଗ୍ରୟ ମୁମ୍ଭୁଶୟ ତିନୀ
ଅକେଧାପାୟ ନ ଦେଖି ଆଜ୍ଞାଯାଏନ ପ୍ରଶାଳୀରେ
ଲୋକ କିମ୍ବା ଚନ କରିବା ନମିତ୍ର ବେଗୋଟ୍
ଅଛି ସମ୍ପତ୍ତି ମହ ପ୍ରକାଶ ନ କର ତୁମ ରହ
ପାରିଲୁଁ ନାହିଁ ।

୧— ଲେକନିବାଚନ ସମ୍ବନ୍ଧେ ।

ମହାସୟ ! ଅପଣଙ୍କ ଦୟା ଓ ନାୟକରିତା
ମତ ଅନୁମୋଦନ ପୂର୍ବକ ଜଣାଉ ଥିଲୁ, ଯେ
ସଦରବାସୀ ସମସ୍ତ ଟେକ୍ନୋଲୋଜୀ ଜ୍ଞାନବାଚନ
ସମନ୍ଵେ ଅପଣା, ମତ ଦେଉନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଭାବୁ,
ମହଦନ୍ତଶ୍ଵର ଦୃଷ୍ଟିରେ ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚହଶ୍ତ୍ର
ମୋକଳ୍ପିତାରୁ ମତ କେବାର ଭାବୁଶ ଅଯୁଷ-
ସାଧ ବା ଅନିଶ୍ଚିକର ନୋହୋ ସଦରବାଚନ
କି ବା ଅଠରାଗ କର ଗୋଟିଏ ଦିନ ନିରୂପଣ
ପୂର୍ବକ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭାଗରେ ଗୁରୁ, ବା ପାଞ୍ଚ
ଜଣ କମ୍ପିଟୀ ସର୍ବପେ ନିୟକ ହେବାଦ୍ୱାରା
ସମସ୍ତଙ୍କ ମାନୁଷ୍ୟ ବିଦ୍ୱାତ୍ ସମ୍ବନ୍ଧ କର,
ସେମାନଙ୍କ ମନୋମାନିକଳଙ୍କ ଜ୍ଞାନରେ ଗୁରୁ-
କାର୍ଯ୍ୟ ସଦରାରେ ନୈଜନବାଚନ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାଧା-
ନିର୍ମାଣ, ତେବେ ଉତ୍ତଳସର୍ବ ହିତକାରିତା
ଓ ନିୟାୟ ବିଦ୍ୱାତ୍ ହେବ । ଉତ୍ତଳସର୍ବ ମନେ
କଲେ ଭାବା ଅନାତ୍ମୀୟେ ସାମ୍ବ ପାରନ୍ତି ।
ବିଶେଷାବିଶେଷ ବା ଦେଖି ବିଦେଖି ପ୍ରତି
ଦୃଷ୍ଟି ଲାଭ କର ସମସ୍ତାବିଭାଙ୍ଗ ମନୁଷ୍ୟରେ
ସର୍ବ ଓ ସଭାପତି କିଶେଷଜ୍ଞ ସହ୍ୟମାନଙ୍କର
ପରିନମ କଲେ କି ଗୌରବ ହାତ ବା ପି-
ପ୍ରାତି ଦେବାର ସମ୍ମାବନା ? ନା ବରଂ ମନ୍ଦିର;
ଅଛେବକ ସହ୍ୟକନ ଏହକଳସମାଜରେ ନିଷା-
ନିର୍ଭୁଲ୍ୟ ସୁମରତିର ଦେବା ନିହାୟ ମୁକ୍ତି
ସମ୍ବନ୍ଧ, ଓ ସେହିମାନଙ୍କ ଉପରେ ଉତ୍ତଳର ଭାବ
ବିହିବା ଫଳପ୍ରଦ ଅଟେ, ମଧ୍ୟ ଭାବାର ଦଶା
ସମ୍ପର୍କର ଅନନ୍ତ ଓ ଭ୍ରମାତ ଜାତ
ଦେବାର ଅଧିକ ସମ୍ବନ୍ଧ । ଧୂଣି ଯେଉଁ ମୃତ୍ୟୁକ
ସେମାନଙ୍କ ବିପ୍ରାଦରହିଁ ଶାତଳ ହେବାର
ସମ୍ମାବନା । ମହାସ୍ୟ ! ଏବେଷ୍ୟରେ ଏହିହା

ବିଧକ୍ତି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ।

(ବ) ଯାହାଙ୍କର ସ୍ଵର୍ଗବ ଛଳ; ଫଳଗ୍ରହ
ନିରହଙ୍କାଶ, ସ୍ଵାର୍ଥଭିଧାଗୀ, ଅପରାପାଶ, ଧର୍ମମତ,
ପରହତକାଶ, ପରିଶ୍ରମୀ, ବିଶୁର ଓ ଦୟାଶାଲ,
ସମଦର୍ଶୀ, ଧୀର, ଜୟଦାଦ ।

(ଖ) ଯାହାକର ଅବସ୍ଥା ରତ୍ନ; ଧନ, ମାଳ
ଓ ଅନୁଭବରୂପ ରହନ୍ତିଥିଲା ଯାହାକ ଅଜ୍ଞାନୀୟକରେ
ପରିଚିତ ହୋଇଥିବ । ଏପରି ବନ୍ଦି ଯେବେ
ଅବସର ପ୍ରାପ୍ତ ଥିବେ, ତେବେ ଅନୁଭବ ହଇ ।

(ଗ) ଯାହାକୁ ଯୋଗ୍ୟତା ଅବ; ସକଳ
କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନୋପାୟର ପ୍ରଥମ ଘୋପାଳ ଯୋ-
ଗ୍ୟତା । ସେ ରଜମାରିଙ୍କ ଓ ବହୁଦୂରୀ, ବନ୍ଦ୍ର
ଓ ଲେଖକ, ଚତୁର ଓ ପ୍ରଭୃତିମନ୍ତ୍ର, ସେହି
ମାତ୍ର ସାଧ୍ୟଗଣ୍ୟ ।

(ଦ) ପାହାଙ୍କର ଦେଶାନୁସରଣ ଓ ଦେଶାନୁଭୂତି ଥିବ; ଏ ଦୂର ସମ୍ବନ୍ଧଗୋଟିର ବିଚାର ଘୁଣ ଅଟେ ।

କଗରେ ଏପରି ଥନେକ ଲୋକ ଅଛି,
ସେମାନେ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଓ ଅସନ ଘାଇବା ଚିନ୍ତା
ଅପ୍ରସର ଓ ସୁକ୍ରିୟାକ, ବିନ୍ଦୁ ବଖରବେଳେ କ୍ଷେତ୍ର
କରେ । କେତେ ପ୍ରଥମେ ହିଣ୍ଡ, ଶେଷରେ
ଶୀତଳ; କେତେ ବନ୍ଧୁ ହଲ, କରନ୍ତି ମନ;
ଏହା ଅଜଣା କଥା ନାହେ । ଯଦି କୋଲିବେ
ସେ ବଜୀୟ ଲୋକ ସହଚରିଷେ ବନ୍ଧୁଙ୍କ
ହୋଇ ପାରିବେ କି ନା ? ଦୀର୍ଘ ଯେଉଁ କୁଳବନ୍ଦ,
ଓ ବିଶ୍ୱରବନ୍ଦ ବଜୀୟମାନେ ଏ ଦେଖିବେ
କସବ କର ଉନ୍ନାଳୀୟମାନଙ୍କ ସହାନ୍ତରୁତିପ୍ରବାନ୍ଦ
ପୂର୍ବକ ବିଲ୍ଲସର ପ୍ରାଣ୍ୟ ଦେଖାଇ ଥାଏ,
ସେମାନେ କଦାଚିତ ଭ୍ୟାଜ୍ୟ ନୁହନ୍ତି ବେବଳ
କବାଗର ଗରା । ଅର ବନ୍ଦୁବନ୍ ଏହି ଯେ
ଗୋଟିଏ ଉନ୍ନାଳର ସମ୍ମାନ ଓ ଗୋଟିଏ ସହବଳ
ପ୍ରାପ୍ତିର ହେଉ, ଏ ସମ୍ମାନବନ୍ଦର ବନ୍ଦବନ୍ଦିମାନ
ହୋଇ ହୁଲମ ମାନିଲ କର ।

ପ୍ରିୟ ମାତ୍ରବନ୍ଦି ! ଯେମନ୍ତ ସକଳୀୟ ପରି
ଚିତ୍ତ ସଜ୍ଜନମାତ୍ରେ ହଶିଲା ହୋଇ ଗାନ୍ଧି ଏ
ଏହିର ସହିତ ମହାତ୍ମାଙ୍କ ଅଭୟମୁଖେ ବାର୍ଷିକ
ପ୍ରକାଳୀ ପ୍ରତିକଳନ କରିବି, ଏହା ଫଳଦାତା ଜଗନ୍ମହାରୁଙ୍କ ନିଃଶ୍ଵରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ସମସ୍ତଙ୍କର
ଏହାକୁ ବର୍ତ୍ତିବ୍ୟ ଅଳନକି ହିସ୍ତିରେଣା ।

ଶୋଭାର୍		ଆପଣଙ୍କର ବିଶ୍ଵମତ୍ତ
ମୁଲ୍ୟପ୍ରାପ୍ତି ।		
ଚିତ୍ର ଗନ୍ଧାବନ୍ଧର ସୋଇ ଦୂରରେ	୩ ୫୯	
ଶୀଘ୍ର ଦିନ କହିଲେ ଥିଲୁଗାର କରିବା	୩ ୨୫	

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ସକା ପଦ୍ମେ ଦୟତର	ବଲ୍ଲୟୁ	ଟ ୮୧
“ ପଦ୍ମପଞ୍ଚ	-	ଟ ୮୨
ବାରୁ ଜଳମାଧ୍ୟକ ପାଥ ବନ୍ଧୁବରା	-	ଟ ୮୩
ବୋଗାକ ପଟ୍ଟା ଅବୁଲ୍ଲା	-	ଟ ୮୫

ବିଜ୍ଞାପନ

ଓଡ଼ିୟା ନାଟକ ।

ବା
ପ୍ରକାଶକୀ

କୁଳ ବନ୍ଦ ପ୍ରଦୀପ କରାଇଲୁ ସହାଯ୍ୟରେ ବନ୍ଦୀଏ
ପ୍ରମୁଖ ଅଛି । ମୂଲ୍ୟକ ୫୦୫ ଅଠେତା ମାତ୍ର । ମହାବଳକ
ଜାତିମାନଙ୍କ ଟଙ୍କେ ।

Notice is hereby given that the large Pucca House with Out-buildings, situated at Tulsipur and west of the Kanika Rajah's residence, will be sold by Public Auction to the highest bidder.

Auction to take place at the House
at 8 o'clock on Monday morning next,
the 4th. instant.

Cuttack }
Sept. 1st. }
1882. } W. MILLER.

ଏହାକୁ ସମ୍ବନ୍ଧିତ କଣ୍ଠ ବସନ୍ତରେ ଯେ ତା
ଠା ମାସ ତ ଏହା ଖେଳାର ସବାଳ ଶଠ ଗାଁ
ଦେଇଲେ, ମାତ୍ର ତେଣା ନବକ ଦିନାଖର କରଇ ପାଇଁ
ମ ଉଦୟରେ, ମୁହଁ ସେମାତ୍ ବାହୁଦିଵ ଏହି ପଢ଼ା ଏହା
ବାହେସନ୍ତ ସତ୍ତା କାଳ ବିଷନ୍ବନ୍ଧ ସଂତୋଷ ଅଥବା
ନବକ ପାଦିନାମା କରିବି କିମ୍ବା ପରିବର୍ତ୍ତନ ।

ବେଳେ କାହିଁଏବେଳେ କାହିଁଏବେଳେ କାହିଁଏବେଳେ

ଗବ୍ରୁମେଘ ସିଙ୍ଗାରା ପୋର୍ଟିକଳ ।

ଏହା କୁଳରେଷମରେ ଉପହାସନକ ପଥିଗର୍ତ୍ତରେ ଯଦ୍ବାକ
ଜୀବନ ଚୋଇ ବ୍ୟବସ୍ଥା । ବ୍ୟବଧାର ପ୍ରାଚୀ ପ୍ରାଚୀ
ଯଲଦେଶିଷ୍ଠ ଓ ତେଣାଦ୍ଵାରା ଜୀବନକୁପୁରେ ଦବ୍ଦି ପ୍ରକାଶ
ଦିଇବା ବୋଣାଦିଲୁ ବାର୍ତ୍ତକ ମୁଦ୍ରଣକୁଟୋରେ
ପିଲାଙ୍କରେ ପିଲାଙ୍କରେ ବସନ୍ତ ଦେଖାଇ ପାଣୀ—

କାନ୍ଦମୟୁଳ ପରିବାର ଏକାଶନ୍ତରେ ଆମାର ଜୀବନକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦିଲା ।

କର କରିବାକୁ ହୁଏ କର ନାହିଁ କରିବାକୁ
ନାହିଁ ।

ଆ ସମଦାସ ମଣ୍ଡଳ
ଟାନାଦିଶୀ ଜିଲ୍ଲା ନାକୁଡ଼ା
ଗୁଣ୍ଡିବେଷ୍ଟୁ ।

ମହାତ୍ମା, ଉଦ୍‌ବେଶ ପ୍ରେରିତ ସୁବିଜାତ ଅମୃତଚୂର୍ଣ୍ଣ ସେବକ କରିବାକୁ ଆମ୍ବର ନାନା-
ଧିକ୍ ଗେଗର ଶାନ୍ତି ହୋଇଥାଏ । ସଥା ପାରଦ
ଦୋଷ ଜାତ ଲାଗା, ଶିରଣୀତା, ପାନୀୟ
ବସୁ ପାନ କଲା ସମୟରେ ଲାଦିବାବାଟେ କେ-
ରେବକ ଅଂଶ ନିଃସ୍ଵର୍ତ୍ତ ହେବାର, କୌଣସି ବସୁର
ପ୍ରାଣ ଶକ୍ତି ରହିବା ଓ ଉପଦଂଶପ୍ରଭତ ନାନା-
ଧିକ୍ ଜଟିଳ ଓ ଯୁଗରନ ବ୍ୟାଖ୍ୟାତ ସମ୍ମୁଖୀୟରେ
ଅପଣଙ୍କ ଜଗତ୍କୁ ଝୁଲାଇ ସଦ୍ୟ ସେଗଜାଣକ
ଅମୃତଚୂର୍ଣ୍ଣହାର ଉତ୍ସମର୍ଦ୍ଦେ ନିଃସ୍ଵର୍ତ୍ତ ଲାଦିବାର-
ଅଛି । ଅମ୍ଭେ ଅପଣଙ୍କ ସମୀପରେ ଅଜୀବାର
ପୂର୍ବକ ବନ୍ଦୁଥାରୁ ଯେ, ଅମ୍ଭେ ଯେତେବେଳ
ଜୀବକ ଥିଲୁ ବେତେବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ପରମ
ଜୀବର ଗୁଣ ବିଜ୍ଞାପନ ଓ ମୋଖୀକ ଜାର୍ତ୍ତନ-
ହାର ସବସାଧାରଣକୁ ଜାତ କରିବାକୁ କରିପି
ଦୁଇ କରିବାକୁ ନାହିଁ । ବିବେଚନା କରୁ ଏହି
ମହୋତ୍ସାର ଗୁଣ ସବସାଧାରଣରେ ଜୀବଥିଲେ
କେବେହେଁ ଲୋକେ ବ୍ୟାଖ୍ୟାତ ହେବ ଅକାଳ-
ରେ କାଳର ବସୁଳ କବଳରେ ପଢିବ ହୁଅନ୍ତେ
ନାହିଁ ।

ଆ ଶ୍ୟାମାଚରଣ ଦ୍ଵାରା
ନରୋହିତାପୋଷ୍ଟ କେଲା ସମ୍ବନ୍ଧର
ମହାଶୟ ।

ଅପଣଙ୍କ ଉତ୍ସନ୍ଧରେ ଷୟ, ପଣ୍ଡି ଓ
ବନ୍ଦୁକାଳର ପ୍ରମେତ ଗେଗର ଗୋଟିଏ ମହୋ-
ତ୍ସା ଥାଏ । ସେହି ଦୈତ୍ୟ ସେବନ କର
ଆମ୍ବର ଶକ୍ତିବ ହୁଏବା ବନ୍ଦୁକାଳର ପ୍ରମେତ
ଷୟ ଓ ସମ୍ବନ୍ଧ ଗେଗ ଏକାବେଳକେ ଆଗେଗଦ
ହୋଇ ଥାଏ । ଅପଣଙ୍କର ଏହି ଅମୃତଚୂର୍ଣ୍ଣ
ମହୋତ୍ସାର ଗୁଣ ଅମ୍ଭେ ଆମ୍ବର ବନ୍ଦୁମାନଙ୍କ
ନିକଟରେ ପ୍ରଗ୍ରହିତ କରିବାକୁ ହୁଏ କରିବାକୁ
ନାହିଁ । ଏବ ମହିରେ ଦିନାକରୁର ଜିଲ୍ଲାର
ପଞ୍ଚା ପ୍ରାମରେ ପ୍ରଗ୍ରହ ଦେବ ସେହିଶାର ଅମ୍ଭେ
ଯାନେ ହାଟ ବଜାରରେ ଏହି ଅମୃତଚୂର୍ଣ୍ଣର
ଗୁଣ କାଗଜରେ ଲେଖି ପ୍ରକାଶ କଲି ।

ଆ ପ୍ରଭାପତ୍ର ମୁଖୋପାଧୀୟ
ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ବୋଲାପାଠ ଦିନାକରୁର

ମହାଶୟ !

ସମ୍ମର ଆମ୍ବର ସହିରରେ ଯେ ଓଲାହତା
ବେଗର ପ୍ରାମୁଖ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ତହିଁରେ
ଆପଣଙ୍କ ଓଲାହତାର ବିଜ୍ଞାପାଦ
ଦାୟକ ହୋଇଥିଲା ଯେ, ଅମ୍ଭେ ଏହାର ଗୁଣ
ବସୁର କରିବାକୁ ଅସମର୍ତ୍ତ ଓ ଯେ ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଆପଣଙ୍କାନ୍ତ ହୋଇଥାରୁ ଶାହା କରି ପାରୁ ନାହିଁ
ଯେ ଅଂଶକଳଣ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଏହି ଜୀବଧୀନାମ୍ବ
ତିବ୍ୟା କର ସମ୍ମୁଖୀୟ ଆଗେଗଦ କରିଥାଏ ।
କେବଳ ଗୋଟିଏ ଗେଗ ପ୍ରଥମେ ଆପଣଙ୍କ ର
ଜୀବଧୀ ସେବନ କର ତବ୍ଦିବ ଅଳ୍ୟ ଅପଣଧୀ
ସେବନ କରିବାକୁ ମୃଗଗ୍ରାମରେ ପଢିବ ହେଲା
ବୋଧ କରୁ ଅଳ୍ୟ ଅପଣଧୀ ସେବନ କର ନ
ଥିଲେ ତାଦାର ଜାବନ ରଖା ହୋଇ ଆନ୍ତା
କିମ୍ବାକ ଆପଣଙ୍କ ଜୀବଧୀନାମ୍ବ ଅନେକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ମାଧ୍ୟରେ ରେଗ ନିବାରଣ ହୋଇଥିଲା । ଯାହା
ହେଉ ଏହା ଗୋଟିଏ ମହିର ଦୁଃଖର ବିଷୟ
କହିବାକୁ ଦେବ । ଆମ୍ବର ସମ୍ମୁଖୀୟ ବିଦ୍ୟା
ସମ୍ବନ୍ଧ ଜୀବଧୀ ଏର୍ଯ୍ୟକୁ, ଆମ୍ବର ଦୁଃଖୀ
ହୋଇ ନାହିଁ ଏବ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଏହି ଦୟା-
କଳ ଦୂରମ୍ଭସେଗରୁ ନିଃସ୍ଵର୍ତ୍ତ ଦେବା ନିମନ୍ତେ
ସୁନ୍ଦରି ଆପଣଙ୍କ ଏହି ଅମୂଳ୍ୟ ଅପଣଧୀ
ପ୍ରବାଳ କର ଥିଲା । ଅମ୍ଭେ ଅନ୍ତର କହିପାରୁ
ପେ, ଓଲାହତାରେଗପ୍ରାତିଶୀଳ ମୁର୍ଖ କମ୍ବି
କି ମଧ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଧେଶବପ୍ରାର ରେଗିର
ସବା ଆପଣଙ୍କର ଏହି ଅପଣଧୀ ନିଯମିତରୂପେ
ସେବନ କରିଲେ ମୃଗର ଦୟା କଥିବ ।
ଆମ୍ବବେତନାରେ ଆପଣଙ୍କ ଅପଣଧୀ ସେବନ
କରିଲୁ ଅଳ୍ୟ ଅପଣଧୀ ସେବନ କରିବାକୁ
ହିତିବ ନଦର । ଅନ୍ତରଗରର ନାନାବର ଅଶ୍ୟ-
ଶ୍ୟାମ ମହାଶୟ ଅପଣଙ୍କର ଅପଣଧୀର
କ୍ଷମତା ଦେଖି କହିଥିଲେ ଯେ, ଏରୂପ ଅସ୍ତର୍
ଧନୀ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଜୀବଧୀନାମ୍ବ ବପ୍ରକାରରେ
କ୍ଷମାଦି ହୋଇ ପାରେ ।

ଆଜିକ ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଯେ, ଏଠାର ମା-
ନ୍ୟବର ତେଣୁଟି କମିଶନର ସାହେବ ଆପଣଙ୍କ
ପ୍ରେରଣ = କଣ୍ଠିକ ଅପଣଧୀ ଲାହୋର ଅମୃତ-
ବନ୍ଦୁ ଓ ଜଳନବରେ କରିବାକୁ
ନେବାକୁ ଶାକୁର ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ।

ଆ କ୍ରମକାଳ ମୁଖୋପାଧୀୟ
ଦ୍ୱାରା କମିଶନର ଅପଣଧୀ,
ଆମ୍ବାଜ

ପ୍ରେସ୍ ମହାଶୟ !

ଗତ ବର୍ଷ ଆମ୍ବର ଭଣୋର ଗ୍ରାମରେ ବାହୁ
ଦିଶାକଟିକୁ ବନ୍ଦେୟାଧୀୟ ନହାଯୁ ଆପଣଙ୍କ
ନିକଟରେ ଯେହି ବଲରପିଲ କରୁ ଥିଲେ
ଆମ୍ଭେ ଅନ୍ତର ସହିତ ଲାହୋର ମହିର ରେଗ
କିବାରଣୀ ଗନ୍ଧିର ସାମ୍ବ ଦେଉଥାଏ ।

ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ଓଲାହତା ରେଗିଜର ଏହା
ବ୍ୟବହାର କରିବାରେ ଯେହି ଅଶା କିମ୍ବା ନା-
ଥିଲା, ତାହା ସମ୍ମୁଖୀୟ ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇଥାଏ
ଅର୍ଥାତ୍ ଶାକୁ ରେଗର ପ୍ରକାଶକ ହୋଇଥାଏ
ପ୍ରକାଶ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଏହା ସେବନ କରିବା
ଦୟା ଯାଇଥିଲା, ସମସ୍ତେ ଆଗେଗନ୍ତର ବର
ଅଗ୍ରନ୍ତି । ପ୍ରକାଶ ଏଥର ଅଲ୍ୟବକ ଶାକୁ
ଆମ୍ବାଜକ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ ।

ସହି ଓଲାହତା ରେଗର କୋଣରେ ସାମାର୍ଥ୍ୟ
ଜୀବଧୀ ଅବସ୍ଥା ହୋଇଥାଏ ତେବେ ଭକ୍ତ
ଅପଣଧୀ ଅପଣଙ୍କର ଲରପିଲ ବ୍ୟକ୍ତରେବେ
ଅଳ୍ୟ ବନ୍ଦୁ ହୁଏ । ଅମ୍ଭେ ସମ୍ମୁଖୁ ଓ ହୃଦୟ
ମହାଶୟମାନଙ୍କ ଜଣା କର ଅନୁରୋଧ କରୁଥାଏ
ଯେ ଯେମନ୍ତ ବ ଯେମାନେ ଏହି ଜୀବଧୀରୁ
ବନ୍ଦୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କରିବାର କରି ରଖନ୍ତି । କିମ୍ବାକ ଓଲାହତାର
ପ୍ରାତିଶୀଳ ସମୟରେ ସେବନାକେ ଏହାହାର
ବିଷେଷ ଉପକାର ଲାଦି କର ପାରିବେ । ଅ-
ମ୍ଭେ ଏହାକୁ ଆମ୍ବାଜକ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ
ବିଷୟ କରି ପାରୁ ଏବ ଏହା ମଧ୍ୟ ଆମ୍ବ-
ର ବିକଳର ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାଏ ସେ ଏହା
ଯେହି ମୂଳ୍ୟରେ କରିବ ହୁଏ, ସେଥିର ଅବ
ଦ୍ୟାକୁ କରିବାକୁ କରିବାକୁ ।

ଆପଣ ରହା କରେ ଉପରକ୍ଷେତ୍ର କେତେବେ
ଯାଏ ବ୍ୟବହାର କର ପାରନ୍ତି । ଅମ୍ଭେ ଯାହା
କହୁଥାରୁ ହୀନ୍ତ ଯାହା ସମ୍ବନ୍ଧ ବ୍ୟବହାରେ
ଅଳ୍ୟ କର ନାହିଁ । ଜଗଧାରଣ କରିଲୁ ପ୍ରକାଶରେ
ଆପଣଙ୍କର ଏହି ମହାମାନ୍ୟ ଜୀବଧୀ ବିଷୟ ଦେଇ ।

ଆ ସମସତ୍ୟ ମୁଖୋପାଧୀୟ
ଦ୍ୱାରା କମିଶନର ପ୍ରକାଶରେ
ଏବେବିବସନ୍ନା ।

ନ ୫୫ ମର

ବ୍ୟାଙ୍ଗ ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ସ ୨୭ ଜ
ସ ୨୭ ଜାନ୍ମା

ଜାତ ମାହେ ବିପ୍ରଭର ସହ ୩୮୯ ମର୍ମା ମୁଦ୍ରଣ ୨୨ ଜ ସହ ୧୯୮୬ ସାଲ ଫରିଦାର

ମୂଲ୍ୟ	ଅଗ୍ରିମ	ବଜାରୀ
ବାର୍ଷିକ	ଟ ୫୯	ଟ ୨୯
ଜାତମାସି	ଟ ୦.୫	ଟ ୧୯

ହାଲକୋର୍ଚ ଜଳ ଶୋଷ ସାହେବ ଅଳ୍ପବନ ତଳେ ଖଣ୍ଡିଏ ବେଳାମିପତ୍ର ପାଇ ଅଭିନ୍ନ ବରତ୍ର ହୋଇ କହିଲେ ସେ ଶତକର ଖ ୧୦ ଶ୍ରୀ ବେଳାମା ପତ୍ର ସନାଇପ୍ରାୟ ଲେ-
କଳ କଢ଼ିବ ଲେଖିବ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଜାତି-
ଶତ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଭାବର କିଶେଷ ମତ କରିବାର ଇଚ୍ଛା ଅନ୍ତରୁତ ହୁଏ । ଯଦି ଗୋପୀ
ଲୋକରୁ ଏକ ମୌଳିକମାର ବିଜ୍ଞାପନ କଷ୍ଟ ଜାଣାଯାଏ ତେବେ ବେଳାମା ପତ୍ର ନ
ଲେଖି ସେ କଷ୍ଟୟ ସାହସ ପୁଅକ ତାହାର କ
ଣାଇବାର ଉଚିତ । ଏହଳ ପତ୍ରମାନଙ୍କରୁ ଲେ-
ଖିବର ନିରାନ୍ତ କାନ୍ଦୁପ୍ରତି ପ୍ରକାଶ ହୁଏ ।—
ଅମ୍ଭେଦିକାନେ ଅଶା କରୁ ସବସାଧାରଣ ଏଥର
ପ୍ରକର ମର୍ମ ପ୍ରତିକରଣ କର ଏହ ମାତ୍ର ଅବଲମ୍ବନ
କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ ।

ହିନ୍ଦୁପେଣ୍ଠ ଅଟ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ସେ ଡିଜାରେ ଦୁର୍ବିଜୀବ ଡିତ୍ୟାଙ୍କ ପ୍ରତି କର୍ତ୍ତୃପଣୀୟ ଲୋକମାନେ ସହାନ୍ତୁତ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବା ପ୍ରକାଶ ଆବୁଧୀୟ ସାହେବ ଏବଂ ମାଟ୍ଟ୍ୟା ସା-
ହେବକୁ ସ୍ଥାନ୍ୟ କର୍ମ ଦେଇ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବାର ମାତ୍ର ଅଭିନ୍ନ ପ୍ରବଳ ଥିବାର ଜୀବିତରେ
ଆଯିଥିନ୍ତି । ଅନୁଦନ ତଳେ ଡେଣ୍ଟି ଅନୁବାଦ-
ବର କାର୍ଯ୍ୟ ଖାଲ ହେବାର ଅନେକ ଦେଶୀୟ ବିଭିନ୍ନ ଯୋଗନିଲେଖ ତଣ୍ଡ ନମନ୍ତେ ପ୍ରାଥୀ
ହୋଇଥିଲେହେଁ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ ଶୈଷକୁ ଲେଖେ

ସାହେବଙ୍କୁ ପ୍ରଦତ୍ତ ହେଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ମୟୁର-
ହଙ୍ଗରେ ଜଗେ ମେନେଜର ନିୟମିତ ଦେବାର ଅଛି ଏବଂ ତାହା କନୋବସ୍ତୁ ନରବା କମିଶ୍ନର
ସାହେବଙ୍କ ଇଚ୍ଛାଧୀନ । ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତି ଅନେ-
କେ ଲେଲୁପ ଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଅଧ୍ୟୟାତ୍ମାରୂପ ପ୍ରଥାନ୍ୟଗର କମିଶ୍ନର ସ୍ଥିଥାହେବଙ୍କ ଥିବାପ୍ରମାଣେ
ଏ କାର୍ଯ୍ୟଙ୍କେ ଇଂରାଜିକୁ ଦୟା ଯିବାରପ୍ରାଣ୍ୟ ଲୋକଙ୍କର ବିଧାସ ଜନିଅଛି । ବର୍ତ୍ତମାନଙ୍କର
ଏ ସବୁ ବିଷୟ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବା ନିରାନ୍ତ କର୍ତ୍ତ୍ଵବ୍ୟ ।—ଏ ଅଛି ସାରବାଦ୍ୟ ଅନୁବାଦ-
ବର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆମ୍ଭେଦିକାନେ ସାହାବାର
ବୋଲିବାର ଥିଲ ବୋଲିଅଛି ମାତ୍ର ମୟୁରଭାତ୍ତ
ମେନେଜର କର୍ମ ସେତେବେଳମାତ୍ର କାହାର-
କି ଦୟା ଯିବାର ସ୍ଥିର ହୋଇ ନାହିଁ ତେବେ-
ବେଳମାତ୍ର ଆମ୍ଭେଦିକେ ବିହି କହ କି ପାରୁ
ତେବେହେଁ ଏକାର୍ଯ୍ୟରେ ସେ ଜଗେ ଦେଶୀୟ
ବିଦ୍ୟାରୀ ଲୋକଙ୍କ ନିୟମିତ କରିବାର ନିରାନ୍ତ
କର୍ତ୍ତ୍ଵବ୍ୟ ତାହା ଆମ୍ଭେଦିକାନେ ସବ୍ଦା ଶୀବାର
କରିବାକୁ । କର୍ମଚାରୀ ନିୟମିତ ବିଷୟରେ
କମିଶ୍ନର ସାହେବଙ୍କର ସବ୍ଦରରରେ ଅନେକ
ଦୁଃ ହେଲାଯାଉଥିଲା ବଢ଼ ହୁଅର ବିଷୟ ।

ନିଶ୍ଚର ସ୍ଥିର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆମ୍ଭେଦିକେ ଗତ
ସପ୍ରାତରେ ଇଂରାଜିକର ଜୟ ଦେଶର କର
ଥିଲୁ । ମାତ୍ର ତଣ୍ଡ ଦେଶରୁ ସେହି ସମାବ ତାର
ଜାକ୍ସିଯେଗେ ଥାଇଲୁ ଜହିରୁ ଜହିରୁ ଜଣାଗଲା କ

ଇଂରାଜିକର ଭକ୍ତ ଜୟ ଲାହ ପ୍ରକାଶ ନ ଆଇ
ବରଂ ତହିଁ ର ବିଷୟର ଘଟଣା ହୋଇଥିଲା ।
ସୁଦର ଅରମ୍ଭରେ ଇଂରାଜିମାନେ ଶତ୍ରୁ
ସେତେହେଁ ଗୋପ ହସ୍ତଗତ କର ଥିଲେ ତାହା
ରଙ୍ଗା କର ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଅନ୍ଧକାରରେ
ସେ ଗୋପମାନ ହସ୍ତଗତ କରିବାକୁ ଥିଲା । ଇଂରାଜିକ ଅଧ୍ୟା-
ବେହିମାନେ ଅଭିନ୍ନ ଗ୍ରାନ୍ଟ ଦେଇ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ
କରିବାକୁ ଅନ୍ତରୁ ଅନ୍ତରୁ ଏବଂ ପାଦାଚକଙ୍କର
ଗୁଲ ବାରଦ ଶୈଷ ହୋଇ ଗଲା । ସେହି
ଇଂରାଜି ସେନାପତି ସେନା ନିରାନ୍ତ ଅକ-
ମର୍ମ ନୁହନ୍ତି । ସେମାନେ ପୁନଃ କରିବାକୁ
ବିଲାଙ୍ଗନ ପଟ୍ଟ । ଇଂରାଜି ସେନାପତି ସେନାଙ୍କର
ସଥାର୍ଥ ବଳ ବଳନା କରି ନ ପାର ଆପଣା
ତେବେ ପ୍ରତି ଅଧିକ ବିଧାସ କରିଥିଲେ ତେଣୁ
ଏପର ଦୁର୍ଦଶାକୁ ଲଭିଲେ । ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଇଂରାଜିବ୍ୟାପିମାନେ ସମ୍ବେଦନାୟି ରଗାନ୍ତର
ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ମନ୍ଦିରର ଗ୍ରାନ୍ଟପ୍ରେକ୍ଷଣ
ସାହେବ ଏ ପୁନଃ ଶାସ୍ତ୍ର ନିଶ୍ଚିପନାରବାର ଯାହା
ଅଶା କରିଥିଲେ ତାହା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ଲାହୁ-
ବୋଲ ଏତେବେଳେ ଜଣା ଯାଇଥିଲା । ଏଥି-
ବରତ୍ର ଅର ବିହି ସମାବ ସୁଦରଶଙ୍କର ଅସି
ନାହିଁ ଏବଂ ନ ଅବିବାର ବାରଣ ମଧ୍ୟ ଜଣା
ଯାଇ ନାହିଁ ଇଂରାଜି ସେନା ସେ ପ୍ରକାଶ

ଅପମାନ ପାଇଅଛିଲୁ ସେମାନେ ସେ ଏବେବାଳ
ସୁଦ କ କର ବସି ରହିଅଛିଲୁ ଅନ୍ତମାନ ଦେଉ
ନାହିଁ ବୋଧ ହୁଆର ଥୋର ସୁକର ସମାଦ
ଏଥୁ ମୟରେ ଅସିବ ।

ଏ ସ୍ଵାଦରେ ଗୋପାଳଙ୍କିତମଠର ମୋହି
ଦିମା ଦେବ ଏ ନଗରରେ ବଡ଼ କହଳ ପତି-
ପାଇଥିଲା । ଗତ ମଜୁଳବାର ଶାଯୁଲୁ ଜୟନ୍ତ-
ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ କିକଟରେ ମୋହଦମା ବିଶୁର
ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ପୁଲଷ କର୍ମଚାରୀଙ୍କର ଅଛା-
ବଣ ହିନ୍ଦୁଧର ଅପମାନ କରାଯାଇଲା ଏହି
ବିଶ୍ୱାସରେ ନଗରବିହିନୀ ଅଭିଶ୍ଵତ୍ତ ମନ୍ତ୍ର
ପାଇଁ ଦୋହରାଯିଲା ବନ୍ଦଦରବାରରେ ଏ
କାର୍ଯ୍ୟର ବିରୂପ ବିଶୁର ଦେବ ଶାହ ଦେଖି-
ବାପାଇଁ ବିଶୁର ଲୋକ କତେବେଳୁ ଯାଇଥିଲେ
ମୋହଦମା ଦରପେଶବେଳେ ମିଥିଲରେ ଏମନ୍ତ
ଜିଜ ହେଲା ସେ ପୁଲଷ ପଢ଼ିବା ବସିବାର
ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରଥମ ଦିନ ମଦେଇ
ଓଜ ୩ ଶ ଶୁଭାଳ୍ପ ଯୋବାକିବନ୍ଦୀ ହେଲା
୨ ମୁ ଦିନ ଆଉ ଦୂରକଣ ଶୁଭାଳ୍ପ ଯୋବାନ-
ଦମୀ ହୋଇ ମୁଦେଇ ଉପରେ ଜ୍ଞାନବାଲ
ହେଲା । ତୁଳୟ ଦିନ ଅବଶେଷ ଶୁଭାଳ୍ପ ଉପ-
ରେ ଜ୍ଞାନବାଲ ହୋଇ ଆସିଲାର ଜବାବ
କିମ୍ବା ଗଲା । ଏହିଦିନ ବିଶୁରପତି କରେ
ଆସାମୀ ବାରୁ ବାନ୍ଧାରନ୍ତ ଶାୟିଲୁ ଖଲସ ଦେଇ
ମୋହଦମା ମୁଦେଇ ରଖିଲେ । ଉତ୍ତର ଦିନ
ଅର୍ଥାତ୍ ଗରକାର ବିଶୁରପତି ସମସ୍ତ ଅସମିଳ୍କ
କାର୍ଯ୍ୟବ୍ୟ ଥରନ୍ତର ଧା ୨୫ ମୁ ଅନ୍ତରାରେ
ଖଲସ ଦେଇଲେ । ନିଷତି ଉପରେ ଅସୁମାଳଙ୍କ
ମନୁଷ୍ୟ ଅପରେ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବୁ । ସମ୍ମତ ଏଇତି
ବୋଲିବା ଯଥେଷ୍ଟ ପେଣେ ଏହି କୁରମଟ କିମ୍ବା
ପ୍ରାୟ ହନ୍ତୁ ସମାଜ ଉପରେ ପତି ଅଛି ।

ଏ ମୋକଦମ୍ବା ଘଟଣାର ହୁଲ ଏହି ଦିନ
ଜୀବାବୁ ଉଠିଲିସମାନ ନାମକ ସବାଦପଥରେ
ଏ ବିଷୟର ଧାରାଦ ପ୍ରକାଶ ଦୋତ୍ରପୁଣ୍ୟ ।
ଆସିଲୁ କିମିଶଳର ସାହେବ ତାହା ଦେଖି
ଦିନର ସବରେ ହରାନ୍ତି କାଣିବା କାରଣ
ମାକଣ୍ଡୁଟଙ୍କୁ ସବୁ ଲେଖିଲେ । ମାକଣ୍ଡୁଟ ପରି
ସାହେବ ବିମ୍ବରର ଫଳ ପ୍ରତି ଅପେକ୍ଷା ନ କରି
କମିଶଳର ସାହେବଙ୍କୁ ଲେଖିଲେ କି ଉଠିଲିସ-
ମାନରେ ସେଇଁ ସବାଦ ପ୍ରକାଶିତ ଦୋତ୍ରଅଛି
ତାହା ଅନୁଲକ କେବଳ ସବାନିଧିନର ବାରୁ
ଇନିଶ୍ଚାରୁରେ ଅନେକ ଶତ୍ରୁ ଥିବାରୁ ବ୍ୟାପର
ଧାରାଦ ବାହାର ଅଛି । ଧରି ପାରେବନକର

ଏପରିବାର ଅଗ୍ରଭୂଷ ରିପୋର୍ଟର କଥା ଶୁଣି
ଲେଖମାନଙ୍କର ବିରୂପ ମନ୍ଦଧାତ୍ରୀ ହୋଇ
ଅଛି ଆମ୍ବେମାନେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାକୁ ଅନ୍ଧମ୍ବି।
ଯେତେବେଳେ ଜିଜ୍ଞାସା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଏପରିବାର
ମତ ବ୍ୟକ୍ତି କଲେ ଏବଂ ଯେତୁ ଦାବିମ ମୋ-
କଦମ୍ବାର ବିଶ୍ୱର କରୁଥିଲେ ସେହି ହାତମ
ସେ ରିପୋର୍ଟ ଦସ୍ତଖତ କରି ପଠାଇଲେ
ତେତେବେଳେ ଲେଖକ ମୋକଦମ୍ବାର ଘେରି
ଫଳ ଅନାୟାସରେ ଅନୁମାନ କରି ପାରିଲେ
ଏବଂ ସମସ୍ତେ ଏକବାକ୍ୟ ହୋଇ କହିଲେ କି
ଆଉ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମ ରକ୍ଷା ପାଇବାର ଉପାୟ କାହିଁ ।
ଏବେବାଳ ପ୍ରସାଦେବଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଦେଖି
ଲେଖକ ଜାହାଙ୍କୁ ଜଣେ ନିଷ୍ଠେକ ଓ ଜୀବବିଦ୍ୟାରୀ
ଦାବିମ ମନେ କରି ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଜାହାଙ୍କହାର
ବିଶ୍ୱର ଅଦ୍ୟାତର ଏଗର ଅବମାନନ୍ଦା ହେବା
ଦିନୀ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ହୃଦୟରେ ସେ ଏ
ପ୍ରକାର ଅନୁଭବ ଅଗ୍ରାହି ପ୍ରଦାନ କରିବେ କେହି
ଆଶା କରି ନ ସଲେ । ଜିଜ୍ଞାସା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟରଙ୍କ
ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି ହିନ୍ଦୁମାନେ ବଜାର
ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କମିଶର ସାନେବ
ଏ ପରୋର୍ଟର କି ବୁଝ ଯେତେବେ ଏକବି
ଜାରୀବାକୁ ଅବଶେଷ ରହିଥିଛି ।

ଦେଶୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିଗୀର୍ହ ଭବନ

ବଡ଼ ଅନନ୍ଦର ବିଷୟ ସେ ପ୍ରବର୍ଦ୍ଧକ
ବ୍ୟବସାୟ ବାଣିଜ୍ୟ କୁହାର ମହାମାନଙ୍କ
ଲତ୍ତ ରିପନ ଏବଂ ଧନ ସତିବ ମେଜର ବେଳେ
ଶାକର ସାଥୀ ତେଣୁମାନ ଅତ୍ୟ ପରମାଣୁରେ
ଦେଇ ପଛକେ ସତଳ ବେଳାର ଆରମ୍ଭ ହୋଇ
ଥିଲୁ ଏବଂ କେହିଁ ଦେଖିଯୁଗେଇ ଘେରି
ଥଳ ଲାହ ବେଳାର ଅଗ୍ରଭାବ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।
ଏଥୁଣେ ଅମ୍ବେଲାନେ ଲେଖିଥିଲୁ ବି ଜଣେ
ମାତ୍ରାଜିବାପି ଉତ୍ତମ ଇଂରାଜ ଲେଖିବାର
ସିହାର ପ୍ରମୁଖ କର୍ମଚାରୀ ସରକାର କରେଇ
ମାନରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ନିମିର ପ୍ରମୟେ କନ ଥିଲା
ସିହାର ଭାବାତାରୁ କହୁ କରିବାର ଅଜ୍ଞ ହୋଇ
ଥିଲୁ । ସମ୍ମର ରାଶିଯା ଗଲେଟରେ ପ୍ରକରିତ
ହୋଇ ଅତ୍ୟ ସେ ମାତ୍ରାଜର ଆର ଏବବଳି
କି ଭାବାକର ନାମ ଅମୃତନାଲୀ ବ୍ୟାପକ
ସାଧାରଣ ଶଫାକାର୍ଯ୍ୟର ଉପଯୋଗୀ ଉତ୍ତମ
ସିହାର ସୁଲକ୍ଷଣ ମୂଲ୍ୟରେ ଉତ୍କଷ୍ଟ ବରୁ ଅଛନ୍ତି
ଏବଂ ବଦ୍ରମେଲା ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି ବି ସର୍ବ
କାଷ ଶଯାଜାନାରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଲୁଥିବା ସିହାର

ଏହାଜୀତାରୁ କିମ୍ବୁ ହେବ । ନାମରୁ ଏ ବ୍ୟକ୍ତି
କଣେ ବଙ୍ଗଦେଶୀୟ ତୋଳି କଣା ଯାଏ ।
ବୋଧ ଦୃଥ ମାନ୍ଦାଳରେ ବ୍ୟବସାୟ କରୁଥୁ-
ବାରୁ ଉଦେଶବାସି ବୋଲି ପରିଚିତ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି । ଏପରି ବର୍ଷମାନରେ ଶ୍ରେମଗୁରୁ
କର୍ମକାର ନାମରେ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ପତରାୟୁ
ଓ ଦୁଇ ପତରାୟୁ କଲମ କାହାବାର ଗୁରୁ
ଓ ଶ୍ରେନିବାର ହୁଏ ଏବଂ କରୁରମାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କରୁ ଅଛନ୍ତି । କିମ୍ବାକାର ପ୍ରସ୍ତୁତ ଶ୍ରେଷ୍ଠକର
ଏହାଜୀର ଦ୍ରୁବ୍ୟମାଳ ପଞ୍ଚଜୀବ କରି ଦେଖି ଆ-
ଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ଅଷ୍ଟମାନ କଲମ ଦ୍ରୁବ୍ୟ
ଦୂଲିଧ ନ ଦେଲେ ହେବେ ତ୍ରତ୍ତମ ଓ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ
ଅଟେଇ ଏବଂ ଏଥର ମୂଳିଧ ବଲଭାବୁ ଆସିବା
ଅଷ୍ଟମାରୁ ଅନେକ ଶପ୍ତା ପ୍ରାୟ ଅଧେ ହେବ ।
ପ୍ରସ୍ତୁତ ସାହେବ ଅପାତକଙ୍କ ପଞ୍ଚଜୀବରୁ ଏବଂ
ଅଷ୍ଟମାରୁ ଦ ୧୨ ଜଳ ଦେଖାଏ ପରମାସ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି । ଏହା ସେ ଯୋଗାର ପାଇଲେ ତାହା-
କିମ୍ବାରୁ ଅଥବା ପରମାଣରେ ଦ୍ରୁବ୍ୟ କଟା ଯିବା
ଶ୍ରେମଗୁରୁ କର୍ମକାର ଯେଉଁ ବ୍ୟବସାୟ ଆବଶ୍ୟକ
କର ଅଛନ୍ତି ଯେବେ ଉପସ୍ଥି ପରମାଣରେ
ଦ୍ରୁବ୍ୟ ଯୋଗାର ପାଇବେ ତେବେବେ ତାହାର
ବନ୍ଦମାନୀ ଲାହ ହେବା ଏବଂ ଦେଇମାନେ
ଅନେକ ପ୍ରେୟୋଜନାୟ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ଯୋଗାର ପାଇ-
ବେ ଏବଂ ନାନା ବ୍ୟବସାୟରେ ତମଙ୍କ ଲାଗୁ
ହେବେ । ଫଳକଙ୍କ ଏ ଦେଖାରେ କାନ୍ଦିବର
ଭାଗୀ ନାହାନ୍ତି କେବଳ ଇଂରାଜ ବ୍ୟବସାୟିଙ୍କ
ପରାସମାଜଙ୍କର ବନ୍ଦତ ଟଙ୍କା ବ୍ୟକ୍ତି କରି ବନ୍ଦ,
କାରଖାନା ପିଟାର କରି ସମ୍ବାଦ ଯୋଗେ
ଅଧିକ ପରମାଣରେ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ଦ୍ରୁଷ୍ଟି କରିବାର
ଚାହୁଁ ଅବଶ୍ୟକ । ଏହି ଅଗ୍ରାବ ଦେଖାଯୁ
କାରିଗରଙ୍କଠାରେ ଅଧିକ ଦେଖା ଯାଏ ଏବଂ
ସେହି ହେତୁ ସେମାନଙ୍କର ବ୍ୟବସାୟର ବସ୍ତୁ
ଭନ୍ଦତ ହୋଇ ପାରୁ ଲାଗି । ଅମେସମାନେ
ଅନେକ ସମୟରେ ଅନୁହବହାରୀ ଦେଖି ଆଏ
ସେ ତଳ କାରିଗରଙ୍କଠାରୁ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ପାଇବା
ଅତି ଦ୍ରୁଷ୍ଟି କରି କଷ୍ଟ ମାତ୍ର ବନ୍ଦତରେ ବହୁରୁ
ସମ୍ମର୍ତ୍ତ୍ତି କପରିତ ଅଟେ । ସେଠା କାରିଗର-
ମାନେ ଏତେ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁ ଅଛନ୍ତି ଯେ
ଦେଖି କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଶ୍ରୀକୃତିର ନୃତ୍ୟ ନିୟମ ।

ଶ୍ରୀକୃତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନୂତନ ସଂଶୋଧନ ନି-
ଯମାବଳୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ କଲିକଟାରଙ୍ଗଜେଟରେ
ପ୍ରଗତିର ହୋଇଥିଲା । ତହିଁ ଏଣେପି ବିବରଣ
ଆମେମାକେ ନିମ୍ନେ ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛୁ ।

ପ୍ରାଇମେର ଶ୍ଵତ୍ସବର୍ତ୍ତି ।—ଏହି ବୃତ୍ତିର ମୂଳ
ମାସକୁ ଟେଙ୍କୋ । ଏଥର ପଞ୍ଚଶା ସକାଶେ କିଛି
ଯିଷ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଏକ ଧାରଣାଲାର ଏକଜଣରୁ
ଅସୁକ ଶକ୍ତି ଏହା ପାଇବ ନାହିଁ ଏବ ଯାହାର
କୟାପ ବେଳେ ର୍ଦ୍ଧରୁ ଅସୁକ ସେ ଏଥର ଅସୁକାଶ
ଦେବ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏ ଦୃଢ଼ି ପାଇବ
ସେ କୌଣସି ଗବହୀମେଖ କା ଘାହାଯଥକୁଳ
ମୁଲରେ ପଡ଼ି ପାଇବ । ପଞ୍ଚଶାର ବିଷୟ-ଦସ୍ତା-
ନର, ଦସ୍ତାନର ପାଠ, ବୋଧୋଦୟ, ପାଠିଗଣି-
ତ ପ୍ରଥମ ରୂପିତ୍ୟମ, ମାନସାଳ, ବଜ୍ରାର ଓ
କ୍ରମିଦାରୀ ହରାବ ଏବ ସ୍ବାଧ୍ୟବିନା ।

ଭୁଲ ପ୍ରାଇମେସ ଥଥକା ନିମ୍ନ ଛିଦ୍ରରେ ।
ଏହି ଦୃଢ଼ିର ମୂଲ୍ୟ ଟ ୧୦ଙ୍କା । ଏକ ଯୁଲରୁ
ଏକ ଜଣାରୁ ଅସ୍ତର ଏବଂ କ ୧୩ ଟଙ୍କରୁ ଅସ୍ତର
ବୟସୀର କେହି ବାଳକ ଏବା ପାଇବ ନାହିଁ ।
ସରକଳ ଇନ୍ଦ୍ରେକୁରମାନେ ଏସର ପଶୁଗା
କରିବେ ଏବା ପଶୁଗାର ତିବ ଅଠାଶା ଦେ
ବାକୁ ହେବ । ଦୃଢ଼ିଗୋଟି ବାଳକ ଉପର
ଲିଖିତ ମରେ କୌଣସି ଶିଦ୍ଧକଳୟରେ ପଡ଼ି
ପାରିବ । କେବଳ ଦେଶୀୟ ଭାଷାରେ ପଶୁଗା
ଦେବବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଇତ୍ତାହିଁ ଶିଦ୍ଧମାନେ ତିନି
ଶ୍ରେଣୀରେ ବିଭକ୍ତ ହେବେ ।

ସୁନ୍ଦର ଶହିରି ।—ସମସ୍ତ ବଜାପ୍ରଦେଶ
ସକାଗେ ଗୋ ୧୯୨ ଟ ରୁକ୍ତି ଦିଆ ଯାଇଅଛି ।
ଏଥରେ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀର ଦୂରି ଗୋ ୧୦ ଟା
ମୂଲ୍ୟ ଟ ୨୦୦ ଟା ଲେଖାଏ, ଦୃଢ଼ୀୟ ଶ୍ରେଣୀର
୪୭ ଗୋଟା ମୂଲ୍ୟ ଟ ୧୫୮ ଟା ଲେଖାଏ ଏବଂ
ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀର ୩୫ ଗୋଟା ମୂଲ୍ୟ ଟ ୧୦୦ ଟା
ଲେଖାଏ । ବିଷ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରବେଶିକା ପରୀ-
କାରେ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଥାନ ହେବେ ସେହି-
ମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମ ଗୋ ୧୦ ଟ ଦିଆଯିବ । ଦୃଢ଼ୀୟ
ଓ ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀର ଦୂରିମାନ ବିଭାଗୀୟ କମ୍ପି-
ଯାରୁଙ୍କ ଏଲକ୍ଟ୍ରିକ ମଧ୍ୟରେ ବାଣି ଦିଥା ଯାଇଅଛି
ଏବଂ ତଦନ୍ତିକାରେ ତେଣାର ଭାଗରେ ଚାଗୋଟା
ଦୃଢ଼ୀୟ ଶ୍ରେଣୀ ଏବଂ ୨ ଗୋଟା ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀର
ଦୂରି ପଡ଼ିଅଛି । ପରୀକ୍ଷାରୀ ଯେଉଁ ମୂଲ୍ୟ ପରୀ-
କା ଦେବା ସକାଗ ପ୍ରେରିତ ହେବ ଅନ୍ତରି
୫ ମାତ୍ର ଦେଇ ମୁଲରେ ସେ ପଢ଼ି ନ ଥିଲେ ଏ

ଦୂରି ପାଇବାର ଅଧିକାର ହେବ ନାହିଁ । ଏମା-
ନେ ଯେଉଁ କଲେଜରେ ପଡ଼ିବେ ସୋଠାର
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ବେତନ ଦେବେ ମାତ୍ର କୌଣସିଠାରେ
ଟ ୧୦୦ କାରୁ ଅଧିକ ଦେବେ ନାହିଁ । କୌଣସି
ଦେଶୀୟ ଭାଷା ବିଶ୍ୱବିରୂପେ ଲେଖି ପଡ଼ି ନ
ପାରିଲେ କେହି ଏ ଦୂରି ପାଇବ ନାହିଁ ।

ସିନ୍ଧୁର ପ୍ରତିବନ୍ଦି ।—ଏ ହତି ଗୋଟିଏଠା
ଜଞ୍ଚା ହୋଇଥାଛି । ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀର ଗୋ ୧୦ ଟା
ମୂଲ୍ୟ ଟ ୨୫ ଟଙ୍କା ଲେଖାଏ ଏବଂ ୨ୟ ଶ୍ରେଣୀର
ଗୋ ୩୫ ଟା ମୂଲ୍ୟ ଟ ୧୦୮ ଟଙ୍କା ଲେଖାଏ ।
ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀର ହତି ଗୋ ୧୦ ଟା ବିଷ୍ଵବିଦ୍ୟା-
ଳୟର ଅନୁର୍ଗତ କଲେଜ ସମୁଦ୍ର ସବ୍ବପ୍ରଧାନ
୧୦ ଜଣ ଶ୍ରୁତ ପାଇବେ । ୨ୟ ଶ୍ରେଣୀର ହତି
ଶୁଣିବ କିଲିକିଳା ନିରା ଏବଂ କେତେ ଶୁଣିବ
କିଲା ଓ ବିଭାଗରେ ବାଣୀ ଦିଆ ଯାଇଥାଛି କହିଁ
ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତରାର ଭାଗ ଗୋ ୨ ଟ ଥିଲ ।

ଶ୍ରୀମାନଙ୍କ ନିମିତ୍ତ ଉନିଶ୍ଚେଷୀର ଉନିଗୋଟି
ସୁନ୍ଦର ହୃଦୀ ଅଲଗା ଖଣ୍ଡା ହୋଇଅଛି । ସେ-
ମାନେ କୌଣସି ସୁଲଭରେ ପରସ୍ପରା ଦେଇ ଉତ୍ତାର୍ଥୀ
ହେଲେ ଛାହା ପାଇବେ ଏବଂ ଉରେକୁରଙ୍କ
ଅନ୍ତମୋଦନ ହିମେ ଯେକୌଣସି କଲେଜରେ
ପଢ଼ି ପାଇବେ । ଏମନାହିଁ ମହାରେ ଦୂରଶେ-
ଶୀର ଦିଶ୍ୟୁଷିତ ସିନ୍ଧୁର ହୃଦୀ ମଧ୍ୟ ଖଣ୍ଡା ହୋ-
ଇଅଛି । ପାଞ୍ଚାର୍ଥୀ ପରସ୍ପରାରେ ଉତ୍ତାର୍ଥୀ
ହୋଇ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଅନ୍ତର୍ଗତ କୌଣସି
କଲେଜରେ ପଢ଼ିଲେ ଏ ହୃଦୀ ପାଇବେ ।

ଭାବିତା ।

ତଳିତ ମାସ ରା ୧ ରାତରେ ଏ ସଭାର
ଅଖିବେଶନରେ ସ୍ଵାମୟ ବୋର୍ଡ ସ୍ଥାପନ ବିଷ-
ସୁରେ ଏହି ନିୟମମନ ସ୍ଥିର କୋରାରୁ କରିବା
ସଦର ସବୁତିବିଜନରେ ଯେଉଁ ବୋର୍ଡ ଗଠିତ
ହେବ ତହିଁର ସହ୍ୟ ଦିକ୍ତ ସବୁତିବିଜନ
ଅନୁର୍ଗର ଆନା ସକଳରୁ ନିଷାଚିତ ହେବେ ।
କୌଣସି ଏକ ଆନାରୁ ପାଇଁ ଜଣରୁ ଅଧିକ
ମେମର ମନୋମାତ୍ର ହେବେ ନାହିଁ । ଏମାନଙ୍କ
ସଙ୍ଗେ ସିଦ୍ଧିଲ ସର୍ଜନ ବାରକମାୟୀରାଷାହେବ,
ଏହି ସୁଲି ସମ୍ଭାବ ତେପୁଟ ଲନଷ୍ଟେବିମାନେ
ମେମର ହେବେ । ମେମରମାତେ ଆପଣା
ତେଅରମାନ ମନୋମାତ୍ର କରିବେ । ମେମର
ମନୋମାତ୍ର କରିବା ଏହି ମେମର ହେବା
ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଯୋଗ୍ୟତା ଉତ୍ସବ ସମ୍ଭାବ ଏହି
ମାନସିକ ଶୁଣସୂଚେ ସ୍ଥିର ହେବ । ଅର୍ଥାତ୍

ଯେଉଁମାନେ ବାର୍ଷିକ ଟ ୧୯ ଟା ସେତୁସେୟ
ଦିଅନ୍ତି କିମ୍ବା ଅଳ୍ୟ ଉପାୟରେ ଟ ୧୦୦ ଟା
ଆୟ କରନ୍ତି ସେମାନେ ମେମର ମନୋଲୀଙ୍କ
କରିପାରିବେ ଆର ଯେଉଁମାନେ ବାର୍ଷିକ
ଟ ୫ ଟା ସେତୁସେୟ ଦିଅନ୍ତି କିମ୍ବା କୌଣସି
ଉପାୟରେ ଟ ୧୦୦ ଥାୟ କରନ୍ତି ସେମାନେ
ମେମର ହେବାକାରଣ ପ୍ରାର୍ଥୀ ହୋଇପାରିବେ ।
ଏହା ଛାତା ଘାଟିପିକଟ ପାଇସୁବା ନେହିକ
ଡାକ୍ତର ଭିକଲ ଏବଂ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟର ଉପାଧି-
ଧାସ ଅଥାତ ଯେଉଁମାନେ ସ୍ନାମାୟ ବୋର୍ଡର
ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରୁଥିବେ ସେମାନେ
ଉଦୟ ମେମର ମନୋଲୀଙ୍କ କରିପାରିବେ ଏବଂ
ମେମର ହେବାର ଯୋଗ୍ୟ ହେବେ । ମେମର-
ମାନଙ୍କୁ ସତ୍ରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା କାରଣ ଗସ୍ତ
ଖର୍ଚ୍ଚ ଦିଅନ୍ତିକ ଏବଂ ସ୍ନାମାୟ ବୋର୍ଡରଙ୍କୁ କୌଣସି
ନୂତନ ଟାକ୍କୁ ଅବାୟ କରିବାର ଘନତା
ଦିଅନ୍ତିକ ନାହିଁ । ଗବର୍ନ୍ମମେଷ୍ଟର ଅଭିପ୍ରା-
ୟରୁ ଜଣାୟାଏ ଯେ ନିର୍ବାଚନ ପ୍ରଣାଳୀରେ
ସ୍ନାମାୟ ବୋର୍ଡ ସ୍ନାପନ ସକାରେ ଲୋକଙ୍କ
ପରିଷର ଆବେଦନପତ୍ର ହେବାର ଆବଶ୍ୟକ
ମାତ୍ର ତାହା ଅଭିନ୍ଦନ କଣ୍ଠୁକର ଏବଂ ଅସ୍ଵିଧା
ହେତୁରୁ ସବ୍ରା କଲେକ୍ଟରଙ୍କାରେ ଯୋଗେ
ଗବର୍ନ୍ମମେଷ୍ଟରେ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା ବିବାହନ୍ତି କି
ସେତୁ ଦରଖାସ୍ତ ବିନା ସ୍ନାମାୟ ବୋର୍ଡର
ମେମର ଏବଂ ଚେଅରମାନ ନିର୍ବାଚନର
ଅଧିକାର ଏଠା ଲୋକଙ୍କୁ ଦିଅନ୍ତିକ ।

ଭୂଷର ଲିଖିତ ନିଯମମାଳ ସାହୁ ଏକମତ
ହୋଇ ସ୍ଥିର କରିଅଛନ୍ତି ବେବଳ ଶିଖିତ
ଲୋକଙ୍କୁ ନିର୍ବାଚନର ଅଧିକାର ଦେବା ପ୍ରସ-
ଙ୍ଗରେ ବିସ୍ତର ତର୍କ ବିଵର ହୋଇଥିଲା
ତହିଁର କାରଣ ଏହାକି ଶିଖିତ ଲୋକ କାହା
ଯାହା ସ୍ଥିର କରିବା ବଜ କଠିନ ବଥା ଏହା
ପରାମ୍ରଦେ ଏମଙ୍କ ଶିଖିତ ଲୋକ ଦେଖିବାରେ
ଅସର ନାହିଁ କ ଯାହାର ଅୟ ବାର୍ଷିକ
ଟ ୧୦୦ ଲକ୍ଷ ସୁଦା କୁରା ଯେଉଁ ଆୟ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ ତହିଁରେ ଶିଖିତଲୋକ
ଶକ୍ତିଯାଉଁ ନାହାନ୍ତି କେବେ ତାହାଙ୍କୁ ବିଶେଷ
କର ଯୋଗ୍ୟ ବୋଲିବାର ପ୍ରସ୍ତୁତକାର କିମ୍ବା
ଏହି ଦେଉତୁ ଜଣେ ସତ୍ୟ ଏକା-
ବେଳକେ ଶିଖିତ ଲୋକଙ୍କର ଉତ୍ସେଖ
ନ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ତୁଲ
ଗୁର ଜଣ ଛଜା ଆର କେହି ତହିଁରେ ସମ୍ମଗ୍ର
ଦେଲେ ନାହିଁ । ସହିରାଂ ମୁଣ୍ଡି ଲୋକମାନେ

ଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ପୁର ହେଲେ । ମାତ୍ର ସାଙ୍ଗ
କେବଳ ନେଟିବ ଡାକ୍ତର ଛକଳ ଏବଂ ବିଶ-
ବିଦ୍ୟାଳୟର ଉପାଧ୍ୟାଚକ୍ର ଘରୀ ମଧ୍ୟରେ
ଆଗେଥାନ୍ତରୁ । ଏଥରେ ପଣ୍ଡିତ ମୁକ୍ତାର ଅବଧାନ
ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଘରୀଲୋକଙ୍କର ହୃଦୟବେ-
ଦଳା ଜାତ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା । ଏଥୁ ପାଇଁ
ଅମ୍ବେମାନେ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଅନୁମୋଦନ କରୁ-
ନାହିଁ । ଯେଉଁ ମାନେ ସ୍ଵରିଲୋକ ଧ୍ୱନାର
ମର ଦେଲେ ସେମାନେ କେବଳ ଶୁଣର
ଟେକ ରଖିବାକୁ ବ୍ୟସ୍ତ ହେଲେ । ସେପରି
ନିୟମ କରିବାର ଦୋଷ ପୁଣ କିଛି ଅନୁଭବ
କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ବିଦ୍ୟାଶୂଳ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର୍ୟ
ଏବଂ ଅର୍ଥଶୂଳ୍ୟ ପଣ୍ଡିତ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ ବିବେ-
ଚଳାରେ ଏକ ଶ୍ରେଣୀଧ୍ୟ ଲୋକ ଅଟକ୍ତା ।
ବୈଷୟିକ ବ୍ୟାପାରରେ ବରଂ ଉପାୟମାନ
ଅଣ୍ଟିତାରୁ ବିଦ୍ୟାଶୂଳ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର୍ୟ ଦିଲ
ଥାର ସାଧାରଣ ହିତାହିତ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଏମା-
ନଙ୍କ ମର ଗ୍ରହଣ କରିବା ତେଣେ ଆଦରର
ବସ୍ତୁ ନୁହଇ । ପରନ୍ତ କୌଣସି ସମାଜରେ
ଏମାଜଙ୍କର ସଖ୍ୟା ଅଧିକ ହୋଇ ନ ପାରେ ।
ବରଂ ଏମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିବେଳେ କିଛି ଯତନାହିଁ ।
ଅମ୍ବେମାନେ ପୁରୁ ସଙ୍ଗେ ତୁଳନା କରି
ଫୁଲଥାରୁ ଯେ ସ୍ଥାନଧ୍ୟ ବୋର୍ଡ କଷ୍ଟେରେ
ବରକର ପ୍ରସ୍ତାବ ଦିଲ ହୋଇ ନାହିଁ । ସ୍ଥାନଧ୍ୟ
ବୋର୍ଡ ସୁଧାର ବିଧ ଅଭ୍ୟନ୍ତରୁ ଜଣନ ବ୍ୟାପର
ଟର ଏବଂ ଏବାର ସମ୍ପ୍ର ଅଣ୍ଟପ୍ରତିକ୍ରି-
ଯତମରୂପରେ ପରିଷାକରି ଗୋଟିଏ ସୁନରମ୍ଭର୍ତ୍ତ
ଦେଖିବା ପାଇଁ ବିଶେଷ ଦୃଷ୍ଟି ଓ ଅନୁଭବର
ଯୋଜନ । ବୋଧ ଦୁଇଅ ଛଟକ ସମ୍ଭାର
ପର୍ଯ୍ୟ କିଛି ଉତ୍ତରାଧି ହୋଇଥାଏ ।

ସମ୍ବର ଅଭିଗାସକ ସଙ୍ଗ ।

ଶତ ମାସ ଲା ୨ ରଖିରେ ସୁଧାରେ ଯେଉଁ
ସହି ହୋଇଥିଲା ଓ ଯହିର ଉଦ୍ଦେଶ ଆମ୍ବେ
ମାନେ ଗରି ସପ୍ରାଦୂରେ କରିଥିଲୁଁ ଦରିଣ
ଧାର୍ଯ୍ୟ ମୁହଁ ମଦନ୍ତ ଉତ୍ସନ୍ନମାନ୍ତରଦାସ
ସେ ସାରି ସରପତି ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରାୟ
ଏବଂ ସହସ୍ର କୋଳ ଘୋଟାରେ ଉଠାପୁଣି ଥିଲେ
ଦେଶେବ ଚର୍କାଫିରି ଉତ୍ସବୁ ସବ ଏକମନ୍ତର
ହୋଇ ଏହିପରି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି କି ମିତ୍ରନିଷେ
ଧଳ ଏବଂ ସ୍ଥାନୀୟ ବୋର୍ଡର ହିତପୁରେ ନିଷାଢ଼ିଲା
ପ୍ରଳାପ ପ୍ରକଳିତ ହେବ । ସତକାଳ ସହି ଏବଂ
ସେମାନଙ୍କ ସରପତିମାନେ କିଷ୍ଟାତକହାର ମନ୍ଦିର
କୋଣାରି ହେବେ ।

ସ୍ଥାନୀୟ ବୋର୍ଡ କଷ୍ଟପୂରେ ସତ୍ର ଏହିପରି
ମୁର କରିଅଛନ୍ତି କି ଖୋରଧା, ପିଲିଲ, ଶୋପଟ୍
ପୁରୀ ଏହି ଗ୍ରାମ ସ୍ଥାନରେ ସ୍ଥାନୀୟ ବୋର୍ଡ ବ
ସିବ । ପୁରୀରେ ଯେଉଁ ବୋର୍ଡ ବସିବ ଉଚ୍ଚର
ସର୍ବମାନେ ନିଜାତିତ ଦେବେ ଏବଂ ତିଥିର
ଅଳ୍ୟାକଳ ସ୍ଥାନର ଗୋର୍ଟରୁ ଜଣେ ଲେଖାଏ
କ୍ଷମତାପ୍ରାୟ ନେବା ଅବି ଭକ୍ତ ସତ୍ରରେ ବସିବେ
ପୁରୀ ବୋର୍ଡଟି ଏହିପରି ସଦର ବୋର୍ଡ ହେ-
ବ ଯେ ଅଳ୍ୟ ସମ୍ପ୍ର ବୋର୍ଡଙ୍କ ଉପରେ ଏହି
ବୋର୍ଡର କର୍ତ୍ତର ରହିବ । ଯେଉଁମାନେ ଘଣ୍ଟି-
ର ଭକ୍ତାଳ ମୁକ୍ତାର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଉପାୟଧା-
ସ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ମାନନର ବା ଦେଶୀୟ
ଶ୍ରଦ୍ଧାରୀ ପ୍ରକାଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମା-
ନେ ବାର୍ଷିକ ଟ ୫ ଟା ସେତୁଷେଷ କି ଟ ୧୦
ଟା ଲାଇସେନ୍ସ ଟାକ୍ସ କିମା ଯାହାକର ବାର୍ଷିକ
ଆୟ ଟ ୧୦୦ ଟା ସେତୁଷେଷାନେ ଏକା ମେମ୍ର
ନିବାଚନ କରିପାରିବେ । ଆର ଯେଉଁମାନେ
ଘଣ୍ଟିର ଭକ୍ତାଳ ବା ମୁକ୍ତାର ଓ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ-
ର ପ୍ରକାଶଭାର୍ତ୍ତ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ବାର୍ଷିକ ଟ ୧୦ଟା
ସେତୁଷେଷ ଟ ୧୦ ଟା ଲାଇସେନ୍ସ ଟାକ୍ସ ଦିଅନ୍ତି
ଅଥବା ଟ ୪୦୦ ଟା ବାର୍ଷିକ ଆୟ
କରନ୍ତି ସେତୁଷେଷାନେ ମେମ୍ର ହୋଇ ପାରିବେ ।

ମିଶ୍ରନିଷିପଲ ବୋର୍ଡ କଷ୍ଟପୂରେ ଏହି ମୁର
ହୋଇଅଛି କି ପୁରୀ ନଗରରେ ଭକ୍ତ ବୋର୍ଡ
ସ୍ଥାପିତ ହେବ ଏବଂ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ସକାଶେ ପୁରୀ
ନଗର ଭାଗ ଗରେ ବିଭକ୍ତ ହେବ । ପ୍ର-
ଦେବକ ଭାଗରୁ ଚାରିଜଣ ଲେଖାଏ ମେମ୍ର
କିମ୍ବୋଗ ହେବେ ଏପରି ମିଶ୍ରନିଷିପଲ କିମ୍ବୁର-
କ ସଖ୍ୟା କି ୧୪ ଟା ହେବ । ଟାକ୍ସଦାତାଙ୍କ
ମୁକ୍ତାର ଯେଉଁମାନେ ଘଣ୍ଟିର ଭକ୍ତାଳ ମୁକ୍ତାର
ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଅଥବା ମାନନର ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧା-
ର ପ୍ରକାଶଭାର୍ତ୍ତ ଅଥବା ଯେଉଁମାନେ ବାର୍ଷିକ
ଟାକ୍ସାର ଅଳ୍ୟାଳ ଟାକ୍ସ ଦିଅନ୍ତି ଅଥବା
ମେମ୍ର ମନୋମାନ କର ପାରିବେ ଏବଂ ଏହି
ଏକାର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ବାର୍ଷିକ
ଟାକ୍ସାର ଅଳ୍ୟାଳ ଟାକ୍ସ ଦିଅନ୍ତି ଅଥବା
ମେମ୍ର ହେବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ହେବେ । ମିଶ୍ର-
ନିଷିପଲ ଏହି ସ୍ଥାନୀୟ ବୋର୍ଡର କାର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ
ଅଳ୍ୟାଳ କରିବା କାରଣ କଲିକତାରେ ଯେଉଁ
ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ କମିଶ୍ନ କିମ୍ବକୁ ହେବାକୁ ବାବତ୍ତି
ମଧ୍ୟ ପ୍ରମୁଖ କରିଅନ୍ତରୁ ଏ ସବୁ ତହିଁ ସପନ୍ଧ-
ର ମର ଦେଇଅଛନ୍ତି ମିଶ୍ରନିଷିପଲ ଏବଂ ପା-

ମୟ ବୋର୍ଡର ଆୟ ବିଷୟରେ ସତ୍ତାର ମତ
ଏହି କି ବୈତନେ, ଲଭେଷ୍ଟେ ଟାକ୍ସ, ଟାକ୍ସ
ଓ କାନ୍ଟିବାର୍ଷ ଟଙ୍କା, ବସାପର ଟାକ୍ସରୁ ଯେ-
କେ ମିହନ୍ତିପଳ ବାର୍ଷିକେ ଖର୍ଚ୍ଚ ଦୂରକ, ଜଗ-
ଦୀଥ ସତ୍ତାକ ଟଙ୍କା ଓ ପ୍ରଦେଶୀୟ କରର
ଯେହିଁ ଅଂଶ ଗବଣ୍ଟିମେଣ୍ଟ ଦେଇପାରନ୍ତି ଯେ
ସମସ୍ତ ମେଇ ଏହି ବୋର୍ଡମାନଙ୍କର ପାଇଁ ହେବ।
ବାରଣ ବୋର୍ଡର ବାର୍ଷିକ ଉପକାରିଜନକ
ହେବା ସକାଶେ ପ୍ରତିର ଅର୍ଥର ପ୍ରୟୋଜନ।
ପରିଶେଷରେ ସମ୍ମ ପ୍ରିର କରଅଛନ୍ତି କମ୍ପ୍ୟୁଟାର
ଆନ୍ତିରିକପ୍ରଣାଳୀ ମୋଟପଲବାବିକୁ ବୁଝାଇ
ଦେବାକାରଣ କେବେଳା ପ୍ରକାଶପଠାଇବେ।
ଉପରିଲିଖିତ ବିବରଣ୍ୟ ପାଠକମାନେ
ଦେଖିବେ ସେ ପୃଷ୍ଠା ସମ୍ମ ବିନା ଅଭିନ୍ନରେ
ଅକୁ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଆୟଶାକନ ସମ୍ମାନୀୟ
ପ୍ରୟୋଜନିୟ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ମତାମତ ପ୍ର-
କାଶ କରଅଛନ୍ତି ଏବଂ କେବଳ ଏହି ନୁହେ
ଅଭିଶାୟ ମାଦସପଦ୍ଧତିକ ବିଶ୍ଵକ ନିଷ୍ଠାଚନ ନିୟ୍ୟ-
ମ ଏହାବେଳକେ ଜାରି ଚର୍ବିଗରେ ବସ୍ତାର
କରି ଦେଇଅଛନ୍ତି । କଟକ ଓ କାଲେଇର
ଜାରି ମିହନ୍ତିପଳିଟରେ ନିଷ୍ଠାଚନପ୍ରଣାଳୀ
ପତଳକ କରିବା କାରଣ ଆଜନାନ୍ତିରେ ଦର-
ଖାତ୍ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇଅଛି ମାତ୍ର ଯୁଦ୍ଧ-
ବାଧିମାନେ ସେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ବାର୍ଷିକରି ପାଇ
ନାହାନ୍ତି ସେମାନେ ବିନା ଦରଖାସ୍ତରେ ସଫାହ
କିମ୍ବାକିମ୍ବି ହିଁ ତଳାଇବା ବାରଣ ଭାବୀ ପ୍ରକାଶ
କରଅଛନ୍ତି । ଗବଣ୍ଟିମେଣ୍ଟ ଏଥରେ ସମ୍ମତ
ହେବେ ବି ନାହିଁ ଅମ୍ବମାନେ କହୁ ନ ପାରୁ
କିନ୍ତୁ ଅପାରଦଃ ସମ୍ମର ସାହସକୁ ଧଳ୍ୟ ବୋଲି
ବାଲୁ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ନାଥାରେ ଆୟ-
ମାନଙ୍କର ସମେତ ହେଉଥିବ ନିଷ୍ଠାଚନବାନ୍ଦର
ଯୋଗ୍ୟତା ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ନିୟମମାନ୍ତର
ହୋଇଅଛି ତଥାପି ସେମାନଙ୍କର ସଞ୍ଚାର
ଅଧିକ୍ରମ ସାମାଜିକ ହୋଇଅଛି । ଏବେ ଅକୁ
ଲେବଙ୍କର ନିଷ୍ଠାଚନ ବିକ୍ରି ମାନେ ପ୍ରକାଶରେ
ପଢିନିଯୁ ବୋଲି ବାର୍ତ୍ତା ହୋଇପାରିବେ ଆୟ-
ମାନଙ୍କ ମନକୁ ଅୟ ନାହିଁ । ଏଥରେ କାର୍ଯ୍ୟର
ପ୍ରସ୍ତର ସବିଧା ଅଛି କିନ୍ତୁ ଅନେକ ଲେବଙ୍କ
ମନରେ ଦୁଃଖ ହୋଇ ପାରେ ସେ ସେମାନେ
କିମ୍ବା ଟାକ୍ସ ଦେଇଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଜାହାଜର
କିମ୍ବା କେହି ଲେଉଛି କାହିଁ ଅଥବା ଏହିପବା-
ହ ଟାକ୍ସଦାତାଙ୍କ ସଞ୍ଚାର ଅଭିନ୍ନ ଅଧିକ
ହେବ ନାହିଁ ।

ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳ ପରିଷକା ଭା ୯ ରଖ ମାତ୍ରେ ସିଦ୍ଧିମୁଦ୍ରା ସନ୍ ୧୮୮୨ ମସିହା ।

ଆଙ୍ଗଣ୍ୟ ।

ଏ ଦେଶର ଗୁଡ଼ିଟେ ଚିନ କାରିଗାର ବିଷୟରେ
ଆମେମାନେ ଏଥ୍ ପୂର୍ବେ ଏକ ଧାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରବନ୍ଧ
ଲେଖିଥିଲୁଁ । ଆଶ୍ରମ କେମନ୍ତ ଲାହବର
କାର୍ଯ୍ୟ ଭାବୀ ପାଠକମାନେ ଉଚ୍ଛବୀ ରୁ ଅବଗତ
ହୋଇଥିବେ । ମରଚି ହୋଇପରେ ଆଖୁ-
ଗୁଣର ପ୍ରଗାଳି ଅଛି ଉତ୍ତିଷ୍ଠା ଅଟଇ ଏହି
ବର୍ତ୍ତମାନ ସାହାବାଦ ଜିଲ୍ଲାରେ ସେହି ପ୍ରଗାଳା-
ଲାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଚଢାଇ ଆଖୁପରିମଳ
ବିଷ୍ଟର ଲାହବରକ ହୋଇଥାଏ । ଭିନ୍ନ ପ୍ରଗାଳାର
କେବେକ ନିୟମ ବାଲେଖରର ସବାଦପତ୍ର
ମାନଙ୍କରେ ସେଠା କଲେକ୍ଟରଙ୍କ ଅନୁରୋଧରେ
ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିବାରୁ ପାଠକମାନଙ୍କ ଜାଗି-
ବା କାରିଗର ଅଧିକାର ପଡ଼ିକାରେ ଉଚ୍ଛବୀ
କଲୁଁ । ଦରଖା କରୁଁ ଜମିଦାର ଓ କୃଷକ
ମାନେ ପଞ୍ଚଶାହୀର ଏହାର ଉପକାରିତା
ପ୍ରତିଧି କରିବାକୁ ମନ ବଳାଇବେ ।

“ଆଖୁରୁଷ ନିମନ୍ତେ ଅଧିକ ପରିଶ୍ରମ, କିନ୍ତୁ
ମୂଳଧନ ଓ ସବ୍ଦା ଜଳର ଆବଶ୍ୟକ ।
ଯେଉଁ ଜମିରେ ଆଖୁ ଉପନ ହୁଏ ସେଥିରେ
ଦୁଇଶୁଣ ଲାଗୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁଇଘସଲାଗୁ ଲାଗୁ
ନିଲେ । ଏହି ଶୁଣର ନିଯମମାନ ସମେପରେ
ନିମରେ ଲେଖାଗଲା;—

[୧] କୋଡ଼ି ଓ ଲଙ୍ଘଳରେ ମୃତ୍ୟୁକାଳୀ
ଘାର କରି ଗର୍ବ ଫୁଟ ଛତାରେ ହତ୍ତି ଦେଇ
ସେହି ହତ୍ତି ମନ୍ତ୍ରରେ ଧାତ୍ର କର ଗର୍ତ୍ତ
ଖୋଲିବାକୁ ଦେବ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗର୍ତ୍ତ ଲିମାରେ
ଇ ୧୫ ଜାଗ ଗର୍ଭାର ଓ ଶ୍ରୋଵରେ ଏ କିମ୍ବା
୧୦ ଲାଖ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ, ସେପରି ସମ-
ଚତୁର୍ବୋଧ ଲମାକାର ଅର୍ଥାତ୍ ସିଧା କରିବାକୁ
ହେବ ।

[୨] ପ୍ରଦେଶକ ଗର୍ତ୍ତରେ ଖଣ୍ଡ ଶୁଣେଖାଏଁ
ଆଖୁର ଗସ୍ତି ପୋତ ହୁଲ ଇଷ ପରମାଣବେ
ଉତ୍ତମ ଚିତ୍ତାର କରିଥିବା ମାଟ ସହି ସାର
ଅର୍ଥାତ୍ ଗୋବର ଖଣ କମା ପିତ୍ରିଆ ମିଶାଇ
ଆଖୁ ମୂଳରେ ଦେବାକୁ ହେବ, ସେପରି
ଗଛ କମେ ବଢ଼ି ଥିବ ସେହିପରି ଉକ୍ତ
ସାରପୁଣ୍ଡ ମାଟ ଗର୍ତ୍ତରେ ଦେଇ ଗର୍ତ୍ତକୁ
ପୋତିବାକୁ ହେବ ଜାହାହାର ହିତ ମଧ୍ୟିତ
ଜମି ଗଲ୍ଲାର ହୋଇ ପାରିବ । ଯାଏ ଓ ଶୁଣିଲ
ପଦ ଯହ ପୂର୍ବକ ଅଳଗା କର ଦେବାକୁ
ହେବ ଅର୍ଥବା ସେହି ଶୁଣିଲ ପହାନଙ୍କୁ
ଦକ୍ଷ କା ହିନ୍ଦ ଆଖଗଲ ଏକସଙ୍ଗ କରି ଜଡ଼ାଇ

ବାନ୍ଧ ଦେଲେ ଗଛ ସିଥା ହୋଇ ବଢ଼ିବ
ଏବଂ ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ପବନ ଓ ମୂର୍ଚ୍ଛାର
କରଣ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ ଆଖୁରତ ଅଳଗାଯୁ
ସରେଜ ହେବ !

ଆଖୁଗଛ ମୂଳର ଗୁର୍ବିପାଳ ମାଟି ପରି-
ହାର ଏବି କୋହଳ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ,
ପ୍ରତିଲିଙ୍ଗ ଦେଖିଯୁ ପ୍ରଥାନସାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଏକମାଣ ଜମିରେ ୧୦୦୦ ହଜାର ଗଛ
ଲଗାଯାଏ; କିନ୍ତୁ ମୋରସମ୍ବନ୍ଧର ପ୍ରଥାନୀ-
ଶାରେ ସେହି ଏକମାଣ ଜମିରେ ୧୫୦୦
ଗଛ ଲଗାଯାଇ ପାରେ । ଏହାହାର କିନ୍ତୁ
ଲେବସାନ ହୃଦ ନାହିଁ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଖୁଗଷର
ଉଚ୍ଛ୍ଵାସଶାଳୀ ସାଧକ ହୃଦ ।

[୩] ପ୍ରତିକଳିତ ସ୍ଵରୂପନ ପ୍ରଥା ସହିରେ
ସହିର ଅଗ୍ରବ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଉଥାଲୁ ରାହା ପର-
ଜ୍ଞାଗ କର ସଦ୍ୟପି ଆଖୁରୁଷ ନିମନ୍ତେ ବର୍ତ୍ତ-
ମାନ ପ୍ରଶାଳୀ ଅବଳମ୍ବନ କରୁଥାଏ ରାହା
ହେଲେ ଆଖୁରୁଷ ରଲ ହୋଇ ବହୁପରିମାଣ-
ରେ ଲାହ ହେବ; ଏହି ଦେଶର ଲୋକମାନେ
ଆଖୁରୁଷ କରିବାରେ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ଅମନୋଯୋଗୀ
ଅଟନ୍ତି । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଫର୍ମିଲ ଅପେକ୍ଷା ଆଖୁ
ପର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ପରିମାଣେ ହୋଇପାରେ, ଯେଉଁମାନେ
ପ୍ରତିବର୍ଷରେ ଦେବମାଣରୁ ନଅମାଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଜମିରେ ଆଖୁରୁଷର କରି ପାରିବେ ସେମାନଙ୍କର
ବିଶେଷ ଲାହ ହୋଇ ପାରେ । ଆଖୁ ଉପରୁ
ହେଲାବାଦ ସେବେ ଅପଣା ଦରଧାରେ
କିମା ଜମି ନିକଟରେ ଆଖୁ ପେଡ଼ ଗୁଡ଼ ତିଥୀର
କରୁଥାଏ ରାହା ହେଲେ ଗ୍ରୂପ ବିଶେଷ
ଲାହ ହୋଇ ପାରିବ ।

ସାଧୁହିନ୍ଦ୍ର ସଂବାଦ ।

କଳିତ ବର୍ଷର ମାରନର ତ ଉଶୀକୁଳର ସହିତ
ଅଶ୍ଵା ଅଗାମୀ ମାସ ତା ୨ ଦିଶଠାରୁ ତା ୫ ଦିଶ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ ପ୍ରାରମ୍ଭେ ପଦ୍ମା ତା ୨ ଦିଶଠାରୁ
ତା ୧୦ ଦିଶପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବାର ଧ୍ୟାନ ହୋଇଥିଲା ।

କାଳେଷ୍ଟର ମୁନ୍ଦର କାରୁ ହରକାଥ ଘୋଷ ଆଜାମା
ଏ ଅବଶ୍ୟ ଦୂର ମାସର କୁଠା ନେବେ । ଏଠାର
ତୁ ଯାସ ମୁନ୍ଦର କାରୁ ବାକିବୁଣ୍ଡ ବୌଧିପୁ ସେଠାର
କୁଟୁ ମୁନ୍ଦର ନିପକୁ ହେଲାଅଛନ୍ତି ।

ଅଭ୍ୟନ୍ତ ହିଂରେ ସହିତ ଅକିଗତ ହେଲୁ ସେ ଏଠାର
ମେ ମୁଖ୍ୟ କାହା ଜାଳମାଧ୍ୟକ ସାମନ୍ତ ତଙ୍କ ମାସର
ଶୀ ଜେଣ ଅପରା ସରକୁ ଯାଥାଲେ ଅଛୁ ଦିନର କୁର
ବଗରେ ତାହାକୁ ମୁହଁୟ ହୋଇଅଛି ।

ଅକୁଳ ପ୍ରାସ୍ତବ ଶାଶ ନ ହେବ ପୂର୍ବ ଜିଲ୍ଲାର ପିଟିଲ
ଆଜା ଉଦ୍‌ବଳି ବୋଠଦେଶ । ପ୍ର । ସରବରା ଜାମକ
ଜାମରେ ସମ ସାତ୍ରୀର ଜାମକ ଜଣେ ଭାବ୍ୟର ପୃଥିବୀର
କଷ୍ଟ ବୟସ୍ତ ଗୋଟିଏ ପୁରୁଷ କେହି ପ୍ରାୟରେ ହତ୍ୟା
କର ସେ ଗ୍ରାମ ନିକଟରେ ଏକ ସୁଷ୍ଟିରଣୀରେ ଯାହା କଟି-
ଦେଶରେ ଏକଖଣ୍ଡ ପ୍ରକର କାନ୍ତ ନିଷେଧ କର ଦେଇଥିଲା ।
କନ୍ଦିଦିଶ ଅନୁସନ୍ଧାନ ଉଚ୍ଚାର ଅବଶେଷରେ ଜନ ସୁଷ୍ଟିରଣୀରୁ
ଜାଲହାର ଜନ୍ମେଖିତ ଅବସାରେ ଶକ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି ।
ପୁଲିସ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରୁଥିବୁ ପରେ ଯାହା ହେବ
ଜଣଇବୁ । ସ୍ଵ, ପ,

ଅର୍କ ମାସ ତା ୨୯ ତାରିଖରେ ଜଳିବା ପରିମାଣାଳ୍ପଦନ
ଆଗୁର୍ଧ୍ଵ-ବର ଗୋଟିଏ ଅବର୍ତ୍ତର ପିଲା କୋଡ଼ି ଉପରେ
ଗୁଡ଼ ଜହାରଥିବା ସମୟରେ ଶର ଧାରକ ଆସି ଗୋଟିଏ
ଏବି ସିଂହାରୁ ତଳେ ପଢିବନ୍ତି । ପିଲଙ୍କ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନ୍ତର୍ଭିତ
ଅବଶ୍ୟାରେ ଦୁଷ୍ଟାତାଳିରେ ଥିଛି ।

ହୁନ୍ତେପେଟୁ ଅଛିରେ ଗାଠ କଲୁଁ ଯେ ପଞ୍ଜାବଠାର ମିଶ୍ର
ବୋଷ ମାଧ୍ୟାରେ ଶିଥା ଏବଂ ତିଥି ବ, କେ, ବୋଷ ତାକୁଗା
ଶିଥା କରିବା ନିମନ୍ତେ କିମନ୍ତରେ ପଡ଼ୁଥାଇଛନ୍ତି । ଏ ଦେଖିବା
ଝାମାଜେ କଲାଚକୁ ପଢ଼ିବାକୁ ଯାଇଥିବାର ଶିଥା ଗନ୍ଧିଜୀ
ଆଜିଦର ହୋଇଥାଏଁ ମାତ୍ର ହୁଅର କଷୟ ଯେ ଉତ୍ତରାକଂଠ
ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ସଦୁମଣି ବାରୁଙ୍କ ଛଡ଼ା ଅଳ୍ପ କେହି ପୁରୁଷ
ପଢ଼ିବା ନିମନ୍ତେ କିମନ୍ତରେ ଯାଇ ବାହାନ୍ତି ।

ବଦ୍ଧାର ଜଣେ ଶିଥାନକୁଳର କର୍ମଗ୍ରା ସ୍ତଳ ତୁଟା
ସମୟରେ ଅନ୍ୟ ଶାନକେ କର୍ମ ଭବିଷ୍ୟ ରହିଥିଲୁ ଏବଂ
ମେଣ୍ଡ ଶିଥାନକୁଳର ତୁଟା ତିନିମାସରୁ ଦୂରମାତ୍ର ବରଦାନ
କିମନ୍ତେ ମନ୍ଦରୁ କରିଅଛନ୍ତି । ଏଥରୁ ହିନ୍ଦୁପ୍ରେତିଆଙ୍କ ବହନ
ପେ ଶିଥାନକୁଳର ବାଟ ତେବେ ଏବେଳେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ହେବ
କାରାଏ ପଢ଼ିବା ପଣେ ସେ ସମୟ ଅତିକ୍ରମ ଉପଯୋଗୀ ।—
ଆହୁମାନକୁଳ ମଧ୍ୟ ଏହି ମନ୍ତର ।

ହନ୍ତପେଣ୍ଟାଙ୍କ ଲେଖନ୍ତି ସେ ବରତ ମୋହନ୍ତୀଶ୍ୱର
ଭାବରୁକ୍ତରେ ୨୦୦୦୦୦୦ ଦିଧବା ସ୍ଥିତେବ ଏକାକି
ଶ୍ରୀ ହୋଇଅଛି । ସମ୍ମଧରୁ ଦିଧବା କାତିବା କେତେ
ଜାଗିବାରୁ ଉତ୍ତା ରହିଲା ।—ପ୍ରଭତରେ ହନ୍ତମାଳେ ଦିଧବାର
ପଞ୍ଚରେ କିନ୍ତୁ କିଠିରା ।

ମିଶର ସୁକ ସ୍ଵର୍ଗରେ ନିସ୍ତରିତ ପାନମାଦିର ଦୂରତା
ଜାଣିବା ଅବଧେକ ହୋଇ ଯାଇବା ବୋଧରେ ଅସ୍ମେମାନେ
ଡେଲିନ୍ସ୍‌ପ୍ରକାର ଉଚ୍ଛବ କରିବେଳୁ—ସୟାଃ ପୁସ୍ତକଠାର
ଗୁପ୍ତଅଳ୍ପକବେ ୧୯୫ ମାରଳ; ଗୁପ୍ତଠାର ନିର୍ବିମ୍ବ
୩୩ ମାରଳ; ବୈବପ୍ରମାତାର ଉଷମାରୟା ୨ ମାରଳ; ଏହି
ପୁସ୍ତକଠାର ଉଷମାରୟା ୨୫ ମାରଳ; ଉଷମାରୟାଠାର
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ୧୯ ମାରଳ ଏବଂ ଦୃଢ଼କବ୍ୟାଠାର ସେତୁକର ଗ୍ରା
ମାରଳ ।

ସମ୍ବାଦ ଯେ ନାଲକେଟ ନାମକ ଜଣେ ସୁରକ୍ଷାତରଙ୍ଗ
ତେଣୀୟ ଲୋକ ଅରବ ପାଶାର ସ୍ଵର୍ଗାନ ପରମର୍ଦ୍ଦାତା
ଅଛି । ଏ ବ୍ୟାଳି ପରେ ପ୍ରକ୍ରିୟା କଲାପିଥିବା ଥିଲେ ।

ମହାସାଗି ସର୍ବମନ୍ୟାକର ଦାତାଶାଳିକତା ଅଭିଜାନୀୟ
ଅଛେ । କର୍ତ୍ତମାନ ମୁଲେରଠାରେ ଅର୍ଥଧର୍ମମହ୍ସାକାଶ
ପରିବ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ସାଧନ ଦିନମେ ୩ ୨୦୦ ଟଙ୍କା ଦାନ
ଦେଇଥିବୁ । ଯୀବିମାନେ ଦେଖିବେ ସେ ମହାସାଗିକାଙ୍କ
ଦାତା ସମ୍ପଦ ସାର୍ଵାଚ୍ଚ ଯତ୍ନ ଏହି ମନ୍ୟାକାଶ ଅଛେ ।

ତେଣୁଗୋଟି ଲେଖିଅଛନ୍ତି ସେ ପାଦମୂଳଶବ୍ଦ
ବେଳେକ ଜଣ ଲୋକ କ୍ଲାବସୁରି କିବଟରେ ଗୋଟିଏ ମହା

କୋଳାଙ୍ଗ ମହ ଦିନ ସୁରସ ଆଶାତାର ଗ ୧୦୦ ଜ
ଅପ୍ରକଟ ମୋଟିଏ ପଞ୍ଚଥାରେ ଅମୋଦ ପ୍ରମୋଦରେ
ମର ହେଲେ । କଥେ ପଢ଼ିବରେ କେଇଙ୍ଗା ଠିକ ଗୋଟିଏ
ଶିଶୁ ବାଖରେ ସେଇ ସେହି କାହିଁ ଯିବା ସମୟରେ
ମନ୍ତ୍ରପଦ୍ଧିମାନର ଉକ୍ତ ହାତମୋଡ ଦେଖି କାହିଁ
ଅଛି ଅନାମନ । ଠାର୍ଟ କଥେ ମନ୍ତ୍ରପ ସେ ବାଲକ ସେ
ଅଢ଼ି ଅନେକ ହୃଦୟ ବ୍ୟାକ ମନେ ବରି କାହା ଅଛିଲୁ
ତେବେକାହା ଫୋଟାକିମ ମାଟ ସେ ହେବା କାଳକି ଦେହରେ
ନ ପାଇ ଶିଶୁର ବାଲକରେ କାଳକାର ସେହି ଅବାଦରେ
ଶିଶୁ ବହୁବିଧ ମୁଗ୍ଧ ଘଟଇ ଦେବ । ଅବାଦ ଧୂର
ଦେହର ଅବାଦ ବାରଥ୍ର । ମନ୍ତ୍ର ବହୁର ଦୋଷ ।

ଦେଖିଲୁଷ୍ଟରେ ଯାଠ କରୁଁ ସେ କହିବ କର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଥମ
ମା ୨ ସ ମଧ୍ୟରେ ଶାତ ହଳାର ପାଇଦେଶୀୟ ବୁଝ
ଛନ୍ଦବର ଫୌଜ ଦିକ୍ଷାବସ୍ଥାତାର ଯାଇଗନ୍ତି ।

ବୁଦ୍ଧରେ ବୁଦ୍ଧର ସାହେବ କଣେ ବନ୍ଧୁମାତ୍ର କାହିଁବା
ଅଛୁଟ । ଲଗ୍ନର ସମ୍ବାଦବାତା ଜେଇନ୍ଦ୍ରପୁରକୁ ଲେଖିଅଛନ୍ତି
ବି କଣେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଧର୍ମପାଳକର ସୁତଙ୍କ କଥା
ବୁଦ୍ଧର ମନ୍ଦିରରେ ହୋଇ ପାଇବ ସୁତଙ୍କ ପାଇବ
ବରାହଙ୍କ ଏବଂ ଚହୁଁରେ ନିଜ ପିତାର ଧର୍ମ ଅବସ୍ଥା
ବରିଷ୍ଠପୁରେ ହେଲାମେହତ ହୋଇଅଛ । ଅର୍ଥାତ୍ ।

ଅଥବ ଦର୍ଶା ହେବୁଛୁ ଗୋଡ଼ାକଣ ଜନ୍ମ ଏମନ୍ତ ପ୍ରବଳ
ବୃଦ୍ଧେ କରିବିଲେ ସେ ଗତ ୩୦୯ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ସେବା
ଦିଲ୍ଲି ଦେଖା ଆଉ ହାହିଁ ।

କେବ ସମ୍ବାଦଗାନ ମୁଣି ଲେଖିଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଦେଶର
ପଦବୀର ଜାହା ପିଟାଗୋ ଅଜନ୍ତୁ ସମୀକର ମହିତରେ
ବନ୍ଧମଣ୍ଡଳରେ ମୁଖ୍ୟ ହେଉଥାଏ ଏବଂ ଲୁଙ୍ଗଳ ହାତ
ତାକ ସହିଲ ସଦୟ ବନ୍ଦହାର କରୁଥାଏନ୍ତି । ତଥେ ମୁହିଦ
ପୁରୁଷ ସଜ୍ଜାବର ଯତ୍ନ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ କଥାର ପ୍ରାଣ
ସେ କାହା ଲୁଙ୍ଗରେ ପ୍ରଥମ ପଚାର୍ଯ୍ୟ କର ସମୟରେ
ଏହି କାହାକୁ ସଂକଳନ କରିବାରେ କରିଥାଏ । —
ଲୁଙ୍ଗର କିନ୍ତୁ ଉଦ୍‌ବାଚିକାର ! ପିଟାଗୋ ଗର୍ଭମାନ
ମାନ୍ ସବୁ ହେଉ ପାଇଥାର ଅନ୍ତରେ ପାଇଥାଏ ।

ପେନମୁଖରେ ପାଠ କରୁଁ ସେ ଅସ୍ତରାହିତପ୍ରାଣାଳୀ
ଶିଶୁ ପ୍ରତିକରିତ ହେବା ଆଶାରେ ସହା ଦିଲାଦିଲାଇଛି
ବିନ୍ଦୁମୁଖମାକେ ବିଲେଇବ ବାହେବଳ ସମ୍ମାନର ଅପରାଧର
ମୟୁର ପଠାଇ ଦେଇଥିଲେ । ମାତ୍ର ନିବାକରମ୍ପାଣାଳୀ
ପ୍ରତିକରିତ ହେବାର ଅନ୍ସଫିର ବାର୍ଷିକାର ଚନ୍ଦ୍ର ଦରଶବ୍ଦ
ହୋଇଥିବା ଓ ତାହା ପ୍ରତିକରିତ ହେବାରେ ଦିଲାଦିଲା
ଥିବାର ମହ ବିଲେଇକିର ଶିଳ୍ପକରେ ସେମାନେକ
ବିଶାର ଦେଇଲେ । ପ୍ରକୃତରେ ଅସ୍ତରାହିତ ପ୍ରତିକରିତ ହେବାର
ପରିରେ ଏହିକୁ ବେଳେ ଅନ୍ତର ଅପ୍ରକାଶ ଦିଲାଦିଲାଇ ।
ମୁଖେ ଦରସି ।

ପ୍ରିୟ ଏହି କୁଳକୁ ମଧ୍ୟତାତେ ଅବସାନ ଦେଇ ଦେଇ ଯୁଦ୍ଧ
ଅବସ୍ଥା ହୋଇଥାଏ । ଏବେ ଦିଲାଲ ଦେଇ ଦେଇ ଯୁଦ୍ଧ
ପୁରବୁଦ୍ଧରେ ଉତ୍ସବା ହେଲେ ଏ ନୂତନ ପୁତ୍ରକିମ୍ବା ଅଜାନ
ହେଲାଇ ହେଲି ପରିମାଣ ହିର କରିବାର ଗାରୁ ଲାହୁ
ମାତ୍ର କୌଣସି ହୁଏ ଲାଭବେଳେ ବଢ଼ି ଦକ୍ଷାମାତ୍ରେ
ଦୃଷ୍ଟି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଛି । କରିବେ ଦକ୍ଷରେ ମହାବାହି ହେଲେ
ଧୀରଙ୍ଗ ଏ ପୁତ୍ରରେ ଦେଖାଇବାର ମଧ୍ୟ ଶାରୀର ସମ୍ମାନ ଅନ୍ତର୍ଗତ
ସାହାତ୍ତତ୍ତ୍ଵ ଏ କଥା ଦୂର ଅଧିମାତ୍ରକର କୁଳକେ
ଯୋଗର ବନ୍ଦେ ସତ୍ୟ ପରାର କଥା ହେଲାଇଥାଏ ।

ଦେଶୀୟ ଶ୍ରୀମାନାହାର ସାହୁଙ୍କୁ ପ୍ରବନ୍ଧିତ ପଦକ
ଟ ୫୦୦୦ ଟଙ୍କା ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏ କିମ୍ବା ମାତ୍ର
ପାଇଁକି ଏହି ଛାତ୍ରେ ଦେଖାଯା ଉଠାଇବାକୁ ବିଜେନ୍ଦ୍ର

ବାହା ପ୍ରତି ଅବେଳା ଦୟାଏ କରୁଥିଲେ । ସବୁ ଅବସଥରେ
ଆସନୀ ଘର ଅବସ୍ଥା ମାତ୍ର ତା ॥ ଉଠଇରେ ଧୂରସ୍ତ ମାତ୍ର
ବେହୁଦିନ ହଠାତ୍ ବାହାର ପୁଣ୍ୟ ହେଲା ! ଶ୍ରୀରାଧାର
ବିଷୟ ।

ନୂତନ ପଦିଆଇବା । ଅର୍ଥ ହୁଏ = ସେହିକାର ଅଳଖେ ।
ଲକ୍ଷ = ଲକ୍ଷର ହେଠାରଙ୍କ । କୁଣ୍ଡର = ଲକ୍ଷମନରୀ ।
ଦୁଃଖ = ଦୁଃଖାପକାର ତରକାର । ସମ = ଉଚ୍ଚ,
ମାଞ୍ଚକ୍ଷେତ୍ର । ସମ୍ରତ = ଶୁଭସର ପିତାମହ । ସର୍ଗ = ଯୁଦ୍ଧ ।
ଦିମାନ = ବାହ୍ୟପ ହେଠ । ନରକ = ଦେହକ ହେଠ
ତୈତାମ = ସିନଳାପଦତି । ସପ୍ରସର = ବନବତୀ, ମାତ୍ରାଳ
ବସ୍ତାଳ, ପ୍ରସାର, ଲକ୍ଷ୍ମୀ, ଲଜ୍ଜାର ଓ ନନ୍ଦପୁର
ଦୁର୍ବାସା = ଦୁର୍ବାସାର, ଦାର୍ଢିର, କଳବିର ଓ ବିମଳା
କେହ = ଅଜଳ । ଦେହ = ଉତ୍ତଳ, ପାରିଥର ।
ସତ୍ତା = ଦୂରଜ୍ଞଭେଦ । ସତ୍ତମ = ସାହେବ ସତ୍ତଵ
ସତ୍ତାରୀ = ତୀ, ଏବୀ, ଅର ଉତ୍ତଥାପ । ତାକ = ଦିଦେଶ
ତକା = ତାମାରାର । ମୁକ୍ତ ପୁଜା = ବୃଦ୍ଧଦେବକଳର ପ୍ରମାଦ
ମୁକ୍ତ ପାତକ । ଅତ୍ୱ ହୋଇ = ତମାର ଓ ତିଥି ଆଶିବା
ପାର୍ଥ୍ୟାଶି = ଦିଲାର ଜନକ । କର୍ତ୍ତର୍ବିଦ୍ୟ = ଭୋଗାମେ ଦ
ଅକ୍ଷରକ୍ଷଣ = ସୁଦେଶ ହତ । ଧର୍ମ = ତଣେ ତେବା
ଅଧର୍ମ = ସାଧାରଣର ଅସମ୍ଭବ ପଦତି ।

ପ୍ରେସ୍ କାମକାଳୀଙ୍କ ପରିପରାରେ ଯାଇଲୁ ।
ହେବ ଯାଇଲାନ୍ତାନାରେ ଅଛି ଏହି ଯୋଗହର୍ଷୀୟ
ବାଚିଲାଭ ଅଧିକ ଯତ୍ନମାର୍ଗରେ ସେଠାରେ ବର୍ଣ୍ଣି
ଦେଇଥିବାର କଥତ କୁଠା ।—ତେବେ ସେଠା ଯାଏନ
ଦେଇ ।

କୁଳ ପରିବାରଙ୍କ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଲୋଡ଼ିଙ୍ଗରୁ ସେ ଅନ୍ୟଦିକ
ତଳେ ଉଚ୍ଚେ ସାହେବ ଜାତୀୟ ଅଧ୍ୟବଧାରୁଙ୍କ ଦୃଶ୍ୟରେ
ଶିଥିରେ ବେଳେ ବୁଝାଇ ଦେଇ ଯାଇଥିବା ସମୟରେ
ଗୋଟିଏ ଦେଖିଯୁ ବୁଝା ଯେବେ ଜୀବରେ ଆଜି ବୁଝି
ନାହିଁ । ଯେହି ମନ୍ଦରୂପ ସେ ପାଇଁ ଫାଇବୋର୍ଟ ଜଳ
ହୋଇଥିବା ପାଇଁରେ । ସେ ଏହା ଦେଖି କିମ୍ବା
ତୁମ୍ଭାର ପ୍ରଥମୋତ୍ତ ସାହେବଙ୍କ କିମ୍ବା ସହରେ ଦରନ୍ଦ
ବାବୁ ଅଛିବାର ଯେହି ଯୀ ପ୍ରେବନ୍ କୌଣସି ଏକ ଦୂର
ଆଜାନିବା ଯେତେ ଯିବାକୁ କିମ୍ବା ସାହେବଙ୍କୁ କିମ୍ବାରେ ଦେ
ବନ୍ଦର ବସିଥିଲେ କିମ୍ବା ହିମାରାମାର ଯତ୍ନର ନାମ୍ୟ
ସେ ସାହେବ ସହରେ ସେ ଏ ଦେଖିଯୁ ସାହେବମାନରେ
ପ୍ରେବନ୍ ହାତିଆଜାନକୁ ଦେଇ ଯିବାକୁ ବାଜର ବର
ହାତ୍ କୋଇସ ସାହେବଙ୍କ ମହୁଁ । ଏ ଏହି ଲାଗାର ଦିନ
ସବାର ଗୋଟିଏ ବହୁରେ ସେ ଏହି ଲାଗାରଠାରୁ ଏଠାରେ କି
ମନୁଷ୍ୟରେ ପରିବତ ନାହିଁ । ଏକ ଧାରେ ସେ ଯୀ ମେବା

ଅସବା ବିଶ୍ଵର ପକ୍ଷାର ହୃଦୟାଶଳ୍କୁ ଘେନଗଲେ ।
ଜୀବାର ବିଦିତ । ବ୍ୟାଧରଙ୍ଗର ଏମନ୍ତ କି ମାଛର ବୁଝନ
ଯେ ମାତ୍ରେମାତ୍ରେ କହାନକରେ ଯଠାନେ ରହୁରେ ଯାଏ
କାର୍ଯ୍ୟକୁ କିମ୍ବା ଅନନ୍ତରେ ହୋଇଥାଏ ।—ସ ବିଷ ଅବେ
ପର ବିଷ୍ୟ । ସେ ପାତ୍ରକଟି କିମ୍ବା କାରିବାର କି
ଜାପ୍ଯ ।

କେବଳ କାହିଁ ଅପରାଧ କରନ୍ତି ଯେତି ଏତେ
କିମ୍ବା ଥିଲେ କୁଟୀ କରିବାର ଅଶେମାରେ ମହିମା
ଲେଖିଥିଲୁ । ହାତୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ଉପରେ କହିବା
ବିଷ ଅଛି ମାତ୍ର ତା କ୍ଷେତ୍ରରେ ମହିମାର ଯେ କି
ଦୋରୀରେ । ଧର୍ମପର୍ଦ୍ଦ କିମ୍ବା ବେଳେ ମର ହେବ
କିମ୍ବା କରିବାର କାହାକୁ ହୋଇ ଯାଏ ମାତ୍ର ଅପରାଧ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କରିବାର କାହାକୁ ହୋଇ

କରିବାର ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟ ଦିଲ ହୁଏ ଯାଇ ନାହିଁ । ଅମେରିକା
ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟର କରୁ ଯେ କରିବାର ଅଳ୍ପ କୁଣ୍ଡ କର ଯାଏ
ନାହିଁ ଏହା ହୁଏ ଏ ଗଭିମାନେ ସବ ନିର୍ଭୟେ ଦର ନୁହେ
ଦିଅଥରେ ।

ସିଲ୍ବୁଡ଼ ଚକାବନ୍ଦତାର ଜୟ ହକ୍କେଟିଥିଲୁ
ଲୋକିଅଛନ୍ତି ଯେ ଖୋତାରେ ଏକାଏ ବର୍ଷ। ଏଠେ ଜାରୀ
ଦୋରାତଳ ଯେ ପାହା ପୂଜା ବର୍ଷମାତ୍ର ସୃଜ ଅଟେ
ପୂଜା କବ୍ୟାର ନ ଗାରେ ଏହି ଶୀଘ୍ର ଦୃଢ଼ କହିଲେ
ଦୋତାର ପ୍ରକାଶ ଲାଭ ଅନ୍ୟର ଦରେଖ କଣ ହେବାର
ସମ୍ଭାବନା । — କେବେଠାରେ ଅପି ଦୃଢ଼ କାହିଁ ଗା
ଲାନାଦୁଇ ।

କେବଳ ତାହାର ପଦମୁଖ କହିଲୁ ସେ ଏହିଦିନ ମଧ୍ୟ
କଣେ ଫରେଖି ଦେଖାଯି ଧର୍ମଶାସକ କାଗାଜ ଦୀପର ପା-
ଦିମା ହୁଏଇରେ ପୂର୍ବଦେଶେ । ଏଠା ଥେବାମାନେ ମନ୍ଦରେ
କୌଣସିମାଦିମାନୀ ମୁଦ୍ରାରୁ ମୁଦ୍ରା ଦେବ ସେ ଶ୍ରୀଜାନନ୍ଦଜିନୀ
ନବୀଷ ଦେଇଁ ହାତ୍ । ଅବେଳେଷରେ ସେ ମୁହସିତାରେ
ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦରେ । ତଥାତି କବା ମନ୍ଦିର ହାତ୍ ।
କେତେଣିବ୍ବ ଧରି ପ୍ରମୁଖ କବାରର ବିଦ୍ଵାନ ଭବେଶରେ
ଦେଖାଇବେ ଏକବସ୍ତୁ କହି ପ୍ରମୁଖ କବନେ ସେ ଉତ୍ସର୍ଗାଦିମୁ-
କ୍ଷାର୍ଥିର ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ର ସାହାନାନ୍ତି ଏହି ସେ ଦେବ ଧର୍ମବାଚିକରଣ
ଅନୁମାନୀ ଦେବ ସେ ତିନ୍ତୁ ତଥାରେ ପଢ଼ି ଶିବ । ଯଦେ
ଆଦି ହୃଦୟ ସେ ପଦ ସେ ଯାତବ ମଞ୍ଚବଦିନ ରହିବେ
ତାଙ୍କୁ ତେବେ ଦିନ ବର ଶିବ ଏହି ଦେବ ତାଙ୍କ ସହିତ
କଣ୍ଠ ଓ କହିବା ମନ୍ଦିରେ ସମସ୍ତେ ଶଶି ଦରି ନ
ସୁମ କଲେ ସେ ଏ ନିୟମ ଲଇବାକି କଲେ ପାର ଦିଲ
ମୁକ୍ତ କବ ଶିବ ଏହି ନିତ୍ଯ ପାଶିବ ସୁରକ୍ଷା ଦେଇଁ କିମ୍ବା
ନାହିଁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ । କାପାତକ କିମ୍ବା
ଏହିଦିନ ।

ବିଷ୍ଣୁପ୍ରକା

ଓঁ পুনৰ্বাচন

କା ଥୁଁ କା ବେ ଗା

୬

କୁଳ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ସମ୍ମାନିତ ଦିନିର୍ଦ୍ଦିତ
ପ୍ରମୁଖ ହେ । ମୂଲ୍ୟ ୫୦୦ ଟଙ୍କା ମାତ୍ର । ମଧ୍ୟମବ୍ରାତ
ଦିନରେ ଆମ୍ବାରୀ

ପ୍ରକାଶକ ପିଲୋରା ଫ୍ରେଜର୍ସନ

ଏହା ଦୂରମେଘରେ ଦୁଇଧାନ୍ତର ସାମରଣ୍ଡକ ଯାଇଥି
ଶୀତଳ ହୋଇ ଦେବତାଙ୍କ । କରନ୍ତାକା ମୁଖାକ ପାତାଙ୍କ
ଦୂରମେଘାୟ ଓ ଦେଶୀୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ଉତ୍ସୁକ ହେଉ ।
ଦୂରମେଘ ହୋଟାନାହଳ ଜାରିଲେ ଯୁଦ୍ଧମେଘରେ
ମହାକରେ ଡାକିଛି ଦୂରମେଘ ମନ୍ଦିରରେ ଥିଲା—
ତାହାରୁର ସହି ଅଜନ୍ମପୁର ଉଦ୍‌ଧାର । ଅରଦେବ

ରଇ କରିବାକୁ ହୁଣ୍ଡି କର କାହିଁ କି କରିବୁ
ନାହିଁ ।

ଆ ସମଦାସ ମଣ୍ଡଳ
ଟାନାଦିଗୀ କିଲ୍ପ ବାଜୁଡ଼ା
ଶଖାଶ୍ଵିଦେଷୁ ।

ମହାଦୂନ, ଉଚ୍ଚବାସୀ ପ୍ରେରତ ସୁଦିନ୍ୟାର
ଅମୃତରୁଣ୍ଠି ସେବନ କରିବାକୁ ଆମ୍ବର ନାନା-
ବିଧ ସେବର ଶାନ୍ତି ହୋଇଥାଏ । ସଥା ପାରଦ
ଦୋଷ ଜାତ ଲାଲାଦୀ, ଶିରଫୀଡ଼ା, ପନ୍ଦାୟ
ବସ୍ତୁ ପାକ କଲ ସମୟରେ ଲାପିକାବାଟେ ବେ-
ଦେଇ ଅଣ୍ଟ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହେବାର, କୌଣସି କଷ୍ଟର
ସ୍ରାଗ ଶକ୍ତି ରହିଛି ଓ ଉପଦଂଶ ପ୍ରଭତ ନାନା-
ବିଧ କହିଲ ଓ ପୁରୁଷଙ୍କ ବ୍ୟାଧରୁ ସମ୍ମୁହରୁପେ
ଅପଣକର ଜଗନ୍ନାଥାର ସଦ୍ୟ ସେଗଲାଶକ
ଅମୃତରୁଣ୍ଠିଦୀର ଉତ୍ସମ୍ଭୂପେ ନିଷ୍ଟୁଳ ଲାହ କର-
ଅଛି । ଅମ୍ଭେ ଅପଣକ ସମୀପରେ ଅଜୀବାର
ପୃଷ୍ଠକ କହୁଅଛି ଯେ, ଅମ୍ଭେ ସେତେବଳ
ଜୀବିତ ସ୍ଵର୍ଗ ଦେବତାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଏହ ପରମ
ଜୀବଧର ଶୁଣ କିମ୍ବାନ ଓ ମୋଖିକ ଜୀବନକ-
ଦ୍ୱାର ସକ୍ଷମାଧାରଙ୍କୁ ଜୀବ କରିବାକୁ ବିଦ୍ୟି
ଦୃଢ଼ି କରିବୁ ନାହିଁ । ବିଦେତନା କରୁ ଏହ
ମହୋପଥୀର ଶୁଣ ସକ୍ଷମାଧାରଙ୍କରେ ଜୀବଥିଲେ
କେବେହେଁ ଲୋକେ ବ୍ୟାଧଗ୍ରହ୍ୟ ହୋଇ ଅକାଳ-
ରେ ଜାଲର କଶକ ବଦଳରେ ପଢ଼ିବ ହୁଅନ୍ତେ
ନାହିଁ ।

ଆ ଶାମାଚରଣ ହିଟ୍ଟାର୍ପ୍ୟ
ନିର୍ବାହୁପୋଷ୍ଟ କେଲ ସଶୋଦର
ମହାଶ୍ଵି !

ଅପଣକ ତିର୍ଯ୍ୟକରେ ଷୟ, ସନ୍ଧା ଓ
ବୃକାଳର ପ୍ରମେହ ସେଗର ଗୋଟିଏ ମହୋ-
ପଥ ଅଛି । ସେହି ଦୈଷତ ସେବନ କର
ଅମ୍ଭର ଶକ୍ତିର ତ୍ରାପାର ବୃକାଳର ପ୍ରମେହ
ଷୟ ଓ ସନ୍ଧା ସେବ ଏକାବେଳକେ ଅସେଗଦ
ହୋଇ ଅଛି । ଅପଣକର ଏହ ଅମୃତରୁଣ୍ଠି
ମହୋପଥୀର ଶୁଣ ଅମ୍ଭେ ଅମ୍ଭର ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ
ନିକଟରେ ପ୍ରଗ୍ରହି କରିବାକୁ ଦୃଢ଼ି କରିବୁ
ନାହିଁ । ଏହ ଯହିଁରେ ଦିନାକର୍ତ୍ତର କଲାର
ପଥ ପ୍ରାମରେ ପ୍ରଗ୍ରହ ହେବ ସେଥିରୀର ଅମ୍ଭେ
ପ୍ରାନେ ବାଟ ବଜାରରେ ଏହ ଅମୃତରୁଣ୍ଠିର
ଶୁଣ ବାଗଜରେ ଲେଖି ପ୍ରକାଶ କଲୁ ।

ଆ ପ୍ରଗପତିନ୍ଦ୍ର ମୁଖୋପାଧ୍ୟ
ସବ୍ରପୋଷ୍ଟମାନ୍ତ୍ର ଦୋତ୍ରାଜ୍ଞ ଦିନାନୟର

ମହାଶ୍ଵି !

ସମ୍ମତ ଅମ୍ଭର ସହରରେ ସେ ଖେଳିଦିଲ
ବେଗର ପ୍ରାହୁରବ ହୋଇଥିଲ ହୁଣ୍ଡିରେ
ଅପଣକର ଖେଳିଦିଲ ବନ୍ଧୁକା ଏବୁ ପାଇ
ଦାସକ ହୋଇଥିଲ ଯେ, ଅମ୍ଭେ ଏହାର ଶୁଣ
ବିଶ୍ଵିଳ କରିବାକୁ ଆମରତ ଓ ସେ କି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଆଶ୍ରମାନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇଥିବୁ ରାତା କହ ପାରୁ କାହିଁ
ଶେଅ ଅଂଶକଣଙ୍ଗ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଏହ ଜୀବଧାରୀର
ଚିକିତ୍ସା କର ସମ୍ମୁହରୁପେ ଆସେଗନ୍ତ କରିଅଛି ।
ବେଳକ ଗୋଟିଏ ଶେରା ପ୍ରଥମେ ଅପଣକର
ଜୀବଧାର ସେବନ କର ଦ୍ରବ୍ୟାଦ ଅଳ୍ୟ ଜୀବଧାର
ସେବନ କରିବାକୁ ମୁଦ୍ରାପାରରେ ପଢ଼ିବ ହେଲା
ବୋଧ କରୁ ଅଳ୍ୟ ଅପଣକର ସେବନ କର ନ
ଥିଲେ ଭାବାର ଜୀବନ ରାତା ହୋଇ ଆନ୍ତା
କିମ୍ବାକ ଅପଣକ ଜୀବଧାରୀ ଅନେକ ପରି-
ମାଶରେ ସେଇ ନିବାରଣ ହୋଇଲା । ଯାହା
ଦେଉ ଏହା ଗୋଟିଏ ମହିତ ଦୃଷ୍ଟିର ବିଷୟ
କହିବାକୁ ଦେବ । ଅମ୍ଭର ସମ୍ମୁହ ଶିରାମ ଏଥି
ସମାନ ଦୃଷ୍ଟି ଜୀବଧାର ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବସ୍ଥାର
ହୋଇ ନାହିଁ ଏବି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଏହ ଦୃଷ୍ଟି
ନିକଟ ଦୂରମ୍ଭରେଗରୁ ନିଷ୍ଟୁଳ ଦେବା ନିମନ୍ତେ
ସୁଷ୍ଟୁତିରୀତି । ଅମ୍ଭେ ଅନ୍ତର କହିପାରୁ
ସେ, ଖେଳିଦିଲେ ସେବନାର ମୁମ୍ରି ବ୍ୟକ୍ତିକି
ମଧ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଶେଷାବସ୍ତାର ରେଗିରୁ
ସୁଦା ଆପଣକର ଏହ ଜୀବଧାର ଚିପ୍ତିରଗୁପେ
ସେବନ କରିଲେ ମୁହୂର ଦୟନ ଥିବ ।
ଅମ୍ଭବେତନାରେ ଅପଣକର ଜୀବଧାର
ବିଶ୍ଵର ଅଳ୍ୟ ଜୀବଧାର ସେବନ କରିବା
କିମ୍ବାକ ନହିଁ । ଅତିନିରାକର ମାନ୍ୟବର ଅଭି-
ମୁଖ ଦୀର୍ଘନ ମହାଶ୍ଵି ଅପଣକର ଜୀବଧାର
ମନରା ଦେଖି କହିଥିଲେ ଯେ, ଏବୁ ଅପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସତନା ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଜୀବଧାରୀ ବିପ୍ରକାରରେ
ସନ୍ଧାତ ହୋଇ ପାରେ ।

ଧାରା ଦୃଷ୍ଟିର ବିଷୟ ଯେ, ଏଠାର ମା-
ନ୍ୟବର ତେଷୁଟୀ କମିଶନର ସାହେବ ଅପଣକ
ପ୍ରେରତ ବିଶ୍ଵିଳ ଜୀବଧାରୀ ଲାହୋର ଅମୃତ-
ଧର ଓ କଲନରରେ କରିବାର କରିବାକୁ
ନେବାକୁ ଶାକୁତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ।

ଆ ବ୍ୟକ୍ତବିହିତ ମୁଖୋପାଧ୍ୟ
ହେବିକାର୍କ ତେଷୁଟୀ କମିଶନର୍ ଅଭିଷ୍ଵା
ଅମ୍ଭର

ପ୍ରିୟ ମହାଶ୍ଵି !

ଗତ ବର୍ଷ ଅମ୍ଭର ଦୀର୍ଘବିରାମ ଶାମିଲ ବାବୁ
ଶାକଟିକୁ ବନ୍ଦେଖାଧାରୀ ମହାଶ୍ଵି ଆପଣକ
ନିକଟରେ ଯେଉଁ କଲରପିଲ ନିଷ୍ଟ କର ଥିଲେ
ଅମ୍ଭେ ଅଭାଦର ସହିତ ଭାବାର ନବର ସେମ
ବିବାହରୀ ଶକ୍ତିର ସାଥେ ଦେଉଥିଲା ।

ବସ୍ତୁ ସଙ୍ଖ୍ୟର ଖେଳିଦିଲ ସେବିକର ଏହା
ବିଦବାର କରିବାରେ ଯେଉଁ ଥାବା କର ଯାଏ
ନିଷ୍ଟିଲ, ଭାବା ସମ୍ମୁହ ସମାନ ହୋଇଥିଲୁ
ଅର୍ଥାତ୍ ଶାମି ସେବର ପ୍ରଗକାର ହୋଇଥିଲୁ
ଗୁଣଶକ୍ତି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଏହା ସେବନ କରିଲୁ
ଦୟା ଯାଇଥିଲୁ, ସମସ୍ତେ ଅବେଗନ୍ତର କରି
ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରକାର ଏଥର ଅଲୋକକ ଶକ୍ତି
ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲୁ ।

ସହ ଖେଳିଦିଲ ସେବର କୌଣସି ସର୍ଥାର୍
ଜୀବଧାର ଅଭିଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ ତେବେ କିମ୍ବା
ଜୀବଧାର ଅପଣକର କଲରପିଲ ବ୍ୟକ୍ତିରେବେ
ଅଳ୍ୟ ଦିଲୁ ନିଷ୍ଟ । ଅମ୍ଭେ ସମ୍ମୁହ ଓ ଦୃଷ୍ଟି
ମହାଶ୍ଵମାନଙ୍କ ଜାଗି କର ଅନ୍ତରେ କରିଥିଲୁ
ସେ ଯେବେନ୍ତି କି ସେମାନେ ଏହ ଜୀବଧାର
ବିଶ୍ଵିଳ ପ୍ରଗକାର ହୋଇଥାଏ କରିବାକୁ
ପ୍ରାହୁର୍ବି ସମୟରେ ସେମାନେ ଏହାକାର
ବିଶେଷ ଉପକାର ଲାହ କର ପାରିବେ । ଥି-
ମ୍ଭେ ଏହାକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ
ବର ସୁରୁ ଜାଗ କରୁ ଏହ ଏହା ମଧ୍ୟ ଅମ୍ଭ-
ର ବିଶେଷ ପ୍ରକାର ହୋଇଥିଲୁ ସେ ଏହା
ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟରେ ବହାର ହୃଦୟ ସେଥିର ଅଳ୍ୟ
ଉପଥର ।

ଅପଣ ଲାହ କରେ ଉପରଭାନ୍ତ କେତେକ
ପଂକ୍ତି ବିଦବାର କର ପାରନ୍ତି । ଅମ୍ଭେ ଯାଦା
କହୁଅଛି ଭାବା ସତ୍ୟ ବିଦିରେବେ ଅଳ୍ୟ
ଦିଲୁ ନିଷ୍ଟ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଦାର କର କହ ନାହିଁ ।
ଜଗତର କରନ୍ତୁ ପ୍ରକାର ପରମାଣରେ ଅପ-
ଣକର ଏହ ମହାମନ୍ୟ ଜୀବଧାର ବିଷୟ ହେବାରୀ ।

ଆ ସମସର୍ଯ୍ୟ ମୁଖୋପାଧ୍ୟ
ଦେବିତବିଶାଳୀ ବେବାର ଲାଗୁଗୋ ପୁନାଦାର
ଏଥେବେଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ନ ୧୩ ମର

କୁଳ ପାତ୍ରୀ ଟ୍ରେ

ସାହୁଦୀବସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୨ ଜାନ୍ମୀ

ଜାନ୍ମୀ ଦିନ ମାହେ ସିତମ୍ବର ମହ ଧାର୍ଯ୍ୟ ମହିଦା । ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ନାମର ପାଇଁ ଶକ୍ତିବିଭାବ

କାନ୍ତି ଶାଖା

ମଲ୍ଲି	ଅଗ୍ରମ	ବିଶ୍ୱାସ
ବାର୍ଷିକ	ଟ ୫୯	ଟ ୨୯
ଭାକମାସୁଲ	ଟ ୦.୫	ଟ ୧୯

ଏହା ଜାକପର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପରେ ବିଶ୍ୱାସ-
ପ୍ରତ୍ୟୁଷିତ ଦେବାର ଆମୂମାନଙ୍କ ଜ୍ଞାନପାତ୍ରରେ
ପାଇଥାଏ । ଏକବ୍ୟତ୍ତି କଲାଇବାରୁ କେବେକ
ପ୍ରତିକ ଅଣାଇଥିଲେ ଯେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ଗୁରୁ
ଶାଖା ଶାଖା ଯାହା ନ ଥିଲା । ଏହି ଗୁରୁ
ଶାଖା ପ୍ରତି ପ୍ରତି ଲେଖିବାର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ହେଉଥିଲା
ଏତମଧ୍ୟରେ ସେହି ଜାକପରର ଜଣେନେବି
କୁଠା ପ୍ରତ୍ୟୁଷକ ଦାଣୀରେ ବିକ୍ଷେପ କରିବା
ମରଣ ଉପରୁ ଦେଲାରୁ ଧରି ପଡ଼ିଲା । ଆ-
ମୂମାନେ ଅତ୍ୱର କେବେକ ପ୍ରତ୍ୟୁଷକ, ପାର୍ଶ୍ଵର
ଏବଂ ମନର୍ଥର ସମକରେ ଏରୁପ ଗୋଲମା-
ର ବିଷୟ ଅବଶତ ହୋଇଥାଏ । ଏଥି
ରେ ଜାକବିଭାଗର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପର ବିଶେଷ
ପ୍ରତିକାରିବାର ଉଚିତ ହେଉଥାଏ ।

ନୂର କଥା ଅଠଇ । ବଢ଼ି ଲାଟ ମହୋଦୟ
ଅତି ସର୍ବକାଳରେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲାଇବାରୁ
ଯାଇ ଅଛନ୍ତି । ଯାହା ହେଉ କମିଶନର ଓ
ବିଲଟମାନେ ଯଦି ଉଦ୍ବାଧିତ ବହୁ ସ୍ଵଦି-
ବିବେଚନା ପୂର୍ବକ କାର୍ଯ୍ୟର ତଳାନ୍ତି ହେବେ
ଆଜାଗତ ଫଳ ମିଳି ପାରେ ।

ପୁଲିସରେ ଶିଖିର ଲେକଙ୍କର ଭରତ ଦେ-
ବାର ଉତ୍ସାହ ଦେବା କାରଣ ପୁଲିସ ଲନ୍ଧେ-
କୃତ ଲେନଇରକ୍ତ ପରମର୍ଯ୍ୟ ମରେ ଆମୂମାନଙ୍କ
ଲେଣିକେ ଗବର୍ନ୍ମ ପ୍ରତିବର୍ଷ କଣେ ଲେଣ୍ଟି-
ଏ ପୁଲିସ ଲନ୍ଧେକୁରକ୍ତ ତେପୁଣୀ ମେଜେଜ୍ଜୁଣୀ
ପଦରେ ନିଯୋଗ କରିବାକୁ ସମ୍ମତ ହୋଇଥାଏ-
ନି । ଏବଂ ଏହି ଉଦେଶ୍ୟରେ ସେ ନିଯ୍ୟମ
କରିଥାଏ କି ପୁଲିସ କର୍ମଚାରୀ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ
ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶ୍ୱାସିତ ପ୍ରବେଶିକା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦେଇଥିବେ ଏବଂ ଅନ୍ୟନ ଦିଶବର୍ଷ ପୁଲିସରେ
କର୍ମ କର ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀର ଲନ୍ଧେକୁର ହୋ-
ଇଥିବେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ବାହାରୁ
ପ୍ରାର୍ଥନାର ବିର୍ଗର ଦେବ । ଏଥିରେ ଶିଖିର
ଲେକମାନେ ପୁଲିସରେ ଭରତ ଦେବାରୁ ଅ-
ଧିକ ଆଗ୍ରହ ହେବେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ
ଆମୂମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଯେଉଁମାନେ କି,
ଏ, ବି, ଏଲ ଇତ୍ୟାଦି ବିଶ୍ୱାସିତ ପ୍ରତିକାରିବାର
ଶାଖାମାନ ଦେଇଥାଏ । ଏବଂ ଅଛି କାଳରେ
ପୁଲିସକାର୍ଯ୍ୟରେ ବିଶେଷ ଦିଶବା ଦେଖାଇ

ପାରବେ ସେମାନଙ୍କରେ ଦିଶବର୍ଷ ଘରବର୍ତ୍ତରେ
ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ନିଯ୍ୟମ କଲେ ଯୋଗ୍ୟ ଲେକମାନେ
ଅତ୍ୱର ଉତ୍ସାହ ହୋଇ ପୁଲିସରେ ପ୍ରବେଶ
କରିବେ ।

ସଙ୍କ ୧୮୦ ମସିହାରେ ଉତ୍ସାହ ପଣ୍ଡିମ
ଦ୍ଵାରା ଦେବାନ ଅଦାଲତମାନଙ୍କରେ ଡକ୍ଟରିଜାମ୍ବ
ନାରାଯଣ ଦରଖାସ୍ତ ଦୟା ଯାଇଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେ
୧୯୦୨୬ ମୋକଦମାରେ ବିକୁଣ୍ଠ ହୋଇ ପାର
ନାହିଁ । ଏଥାରୁ ତେଜିନିୟୁସ ବିକୁଣ୍ଠ ସେ ଦେ-
ବାନା ଅଦାଲତର ଡକ୍ଟରିଜାମ୍ବ କରିବାରେ
ଏବେ ଅଧିକ ଅସୁଧା ଥାଏ ସେ ଅର୍ଥପଣ୍ଡିକ
ଡକ୍ଟରି ମଲ୍ଲି ଯାନ ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ଏଥିରେ
ଆଇନର ଅନେକ ତୁଟ୍ଟ ଥିବାରୁ ଏପରି ହେଉ
ଥିବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଗବର୍ନ୍ମୀମେଣ୍ଟ ଏବାକୁ ଶାଖା
ବିବେଚନା କରିବାର ଉଚିତ । ଦେବାନ ଅଦା-
ଲତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଲେକଙ୍କର ତେଜେ ମାନ୍ୟ ବା
ବିଶ୍ୱାସ ନାହିଁ ଏବଂ ଅନେକ ସ୍ତରରେ ଦେବାନ
ଅଦାଲତର ବିଲମ୍ବ ଦ୍ୱାରାଇବା ନିମନ୍ତେ ଫଳକ-
ନାମ ଅଦାଲତରେ ବିବାହୀୟ ବିଷୟର ମନ୍ତ୍ର-
ମନ୍ତ୍ର ଯେତିବାକୁ ପରମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି ।
ସେବେ ଉତ୍ସାହ କୃତଙ୍କର ପ୍ରତିକାରିବାର
ଦେବାକୁ କୌଣସି ଗବର୍ନ୍ମୀର ଜେନେବଲ
ତେଜ୍ଜ୍ଵା କରିବେ ରେବେ ଏବେଶିଯାୟ ଦେ-
ବାନା ଅଦାଲତକୁ ଲେକ ସମ୍ବନ୍ଧ ଓ ଉତ୍ୱର

କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରଣାଳୀ ସମ୍ବନ୍ଧ କରିବା ତାଙ୍କର ଉଚିତ
ଦେଉଥିଲା । ଅମ୍ବୋଦିଏ ଏ ମତର ସମ୍ମଗ୍ନି
ଅନୁମୋଦନ କରୁଥିଲା ଦେବାମା ଅଷ୍ଟାଲିଶରେ
ଆନେକ ସମୟରେ ପ୍ରକୃତରେ ଲୋକଙ୍କୁ ବ୍ୟହତ
ହିରବରରେ ଧରିବାକୁ ହୁଏ ।

ମିଶର ସୁଦି ସଞ୍ଚାରରେ ଏ ରହାଇବେ
ବବାଦ ଆସି ଥାଇ କି ତୁରସ୍ତ ମହିତ ଇଂରାଜ-
କିର ଯେଉଁ ନିୟମପତ୍ର ହେଉଥିଲା କି ତୁରସ୍ତ
ଆଗବ ପାଶାକୁ ବିଦ୍ରୋହ ବୋଲି ଘୋଷଣା
ଦେବେ ଏବଂ ବିଦ୍ରୋହ ନିବାରଣ କିମିର
ସେଇ ପଠାଇବେ ଓ ତାଙ୍କ ସେନା ଇଂରାଜ
ସେନା ସହିତ ଏକ ପରମର୍ଶରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ
ସେ ନିୟମପତ୍ରରେ ତୁରସ୍ତ ସାକ୍ଷର କରିବା
ବିଧା ଅମୂଳକ ଅଟଇ । ବାସ୍ତବରେ ସଲଭାନ
ଦେବଳ ଉହଁର ତାରେ ଦସ୍ତଖତ କରିଥ-
ଲେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାବା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଅଛି
ଏବଂ ଅବଧ ସେ ନିୟମ ସିଦ୍ଧ ହୋଇ ନାହିଁ ।
ଏଣେ ଯୁଦ୍ଧପ୍ରକଳ୍ପରେ ସାମାଜିକ ପ୍ରକାର ସୁନ୍ଦର ଲାଗୁ
ରହିଅଛି । ତା * ରଖିର ସମାଦର କଣ୍ଠାଧୀନ
ସେ କଷାଧିନଠାରେ ମିଶରସୁମାନେ ଇଂରାଜ
ପ୍ରାଣିକୁ ଅକମଣ କରିଥିଲେ । କେବଳ ଇଂରାଜ
ସମୟରୁ ମ ୧୭ ଡା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁନ୍ଦର ହେଲା ।
ପ୍ରାଣିର ସମସ୍ତ ପଦାଳକ ଅଗ୍ରାହ୍ୟରେ
ଗୋଲନ୍ଦାଜିମାନେ ସାରତ ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କର
ସହୃଦୀ ଘୋଡ଼ାର ଦେଲେ ଏବଂ ଗୋ * ଡା
ଶୋଧ ଦସ୍ତଖତ କଲେ । ତା ଏ ରଖିରେ
କେଲେବସାରଠାରେ ଭାଷା ଯୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା
ତୁରବଜାର ଜଣ ମାତ୍ର ଶାର ଅଛନ୍ତି ପଢୁଥେଲା
ହନ୍ଦବଜାର ହୋଇ ପଳାଇଲେ । ଏପରି କେଳ-
ଇଲ ମାରଫର୍ଦନ ସାହେବ ତା କେ ପରିବର୍ତ୍ତନ
କେବିଅଛନ୍ତି କି ଏକଦଳ ଭାବରଦର୍ଶୀଯ ସେଇ
ଧର୍ମକୁ ଅକମଣ ବର ସେମାନଙ୍କର ଶୋଧ
କେବଳ ଘୋଡ଼ା ଏବଂ ଉଟେମାକ ଛାଡ଼ାଇ କେଲେ
ଏବଂ ଯୁଦ୍ଧପ୍ରେତରେ ବଜ ପ୍ରଗଂଭମାୟ କାର୍ଯ୍ୟ
ଦେଖାଇଲେ । ଭାବତ ସେନାର କାର୍ଯ୍ୟ
ଦିଦେଶରେ ଏପରିକାର ପ୍ରକାର ସମାୟ ଦେଲ
ଶବ୍ଦ ଅମୂଳକର ମହାଅନନ୍ଦ କାର ହେବ
ଅଛି ।

ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହରେ ଅବଧି କୁଣ୍ଡଳ
ଦିଲ ତେବେ ଶୀର୍ଷ ୩୦୦ ଜାଅହାର ଦୋରଥିବାର
ସମ୍ବାଦ ଥାଏ ଅଛି ଏହି ଗତ ଅଗ୍ରମ୍ଭ ମାସ
ଯା ପଞ୍ଚ ବିଜ୍ଞ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କି ୧୨୩ ଜାନ୍ମଦିନରେ
ଧୂର ହୋଇ ସିଲେ । ଧୂର ଦୋରଥିବା ଲେକି-
କି ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ହିନ୍ଦୁ ମାନ୍ୟବାନ୍ ଓ ସମ୍ପଦ-
ପାପର ଲୋକ ଅଛିନ୍ତି ଏମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱର କା-
ରଣ ଜଣେ ବିଶେଷ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ନିଷ୍ଠାର ହୋଇ
ଅଛିନ୍ତି । ବିଦ୍ରୋହ ଘଟନା ଦେବାର ସ୍ଵର୍ଗ
କାରଣ ଏହି ବି ସାଲେମେ ନଗରର ଏକାଂ-
ଶରେ ଅନେକ ହିନ୍ଦୁଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ଅଛି ।
ସେଠାରେ ଅନେକ ଶିଖଦେଉଳ ଥିବାରୁ
ହିନ୍ଦୁ ନାମ ଶିଖପଥ୍ୟ ହେଲାଅଛି । ମୁସଲମାନଙ୍କରେ
ସେହି ସ୍ଥାନରେ ବାଟ ଛକ ତୁପ-
ରେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ର ନେଇ ଏକ ମସିଦି
କରିଗଲା କଲେ । ଏଥରେ ହିନ୍ଦୁମାନେ ଅପରି
କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ତାହା ଦେନା ଦେଖା ନାହିଁ ।
ସେହି ବାଟେ ସମ୍ବାଦୀ ଯାହା ଓ ତାମାଶା ଦ୍ଵିବା
ଅଧିବା କଲେ । ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଆବେଦ-
ନାନ୍ୟରେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ସାହେବ ଦୋଖନି
ପାଞ୍ଜା ଦେଇ ସେ ବାଟେ ତାମାଶା ନେଇ ଦ୍ଵିବା-
ରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଉତ୍ପାଦନାର ମୁହଁ ପାଞ୍ଜା-
ପାଞ୍ଜା ତାହା ଏକକାଳି ନିଷେଧର ଅଦେଶ
କଲେ । ମୋକଦମା ହାଇକୋର୍ଡ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲା
ସଲମାନମାନେ ତାଙ୍କର ଉତ୍ପାଦନାର ଏକ
ଦୀର୍ଘ ସମୟର ହିତାବ କି ଦେଖାଇ ସବୁ-
କଲେ ଉତ୍ପାଦନା ଭାର୍ଯ୍ୟ ହେତୁ ଥିବାର
କାରି କଲେ । ହାଇକୋର୍ଡ ଏହା ଅଗ୍ରଦିନ୍ୟ-
ର ଉତ୍ପାଦନାର ସମୟ ଜାତା ଅନ୍ୟ ସମୟରେ
କାରି ଦେଇ ଯାହା ସେ ବାଟେ ନେବା ପଞ୍ଜା
ନୁହି ଦେଲେ । ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ସାହେବ ତଥାର
ଶାଶ୍ଵତ ଉତ୍ତିତ ବନ୍ଦୋବନ୍ଦୀ କଲେ ନାହିଁ ।
୨୦୦ ବଜାର ଦୁଃଖ ଦେଲା ଏବଂ ମୁସଲମାନ-
ନେ ଆଗ ହୋଇ ଅଭ୍ୟାସର ଆମ୍ବମ କରି-
ଥାର କଥିତ ଦୁଃଖ । ଶବ୍ଦରେ ହିନ୍ଦୁମାନେ
କିମ୍ବା ଭାବି ପକାଇଲେ ଏବଂ ଶେଷକୁ ଏତେ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଥା ହୋଇ ଉଠିଅଛି । ସବୁ-
ଶିଖ ଶାଶ୍ଵତ ଜଣା ପଢ଼ିବ ।

ଗୋପାଳକିଷ୍ଣ ମଠୀ
ମୋଲଦିମା ।

ଏ ମୋକଦମାର ପଳ ଗତିଷ୍ଠାରେ ଧାରା
ମାଳକୁ ଜଣାଇ ଥିଲୁ । ଅଦ୍ୟ ବାହମଳ

ଜଣେଗା ସବୁର ଜକଳ ପ୍ରକାଶ କଲୁ ହିରୁ ବ ପ୍ରକାଶ ବିନ୍ଦୁ ହୋଇଥିଲୁ
ପରାଧୀରଙ୍ଗ ଲାଖି ପାଇବେ । ଯେଉଁମାନେ
ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ କ କାଣନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଦୂହିବା କାରଣ
ଏଥିର ଅନୁଭାବ ଦେବାର କହା ଥିଲା ମାତ୍ର
ସ୍ଥାଳ ଓ ସମୟର ଅଭାବରୁ ଭାବା କର ପାଇଲୁ
କାହିଁ । ନିଷ୍ଠିତ ମର୍ମ ଏହିକି ମୁଦେଇ ପନ୍ଥର
ପ୍ରମାଣ ପଢ଼ିବୁ ହୋଇ ନାହିଁ । ଅସମିଆନେ
ହୃଦୟରେ ପରେବ କରିବାର ବାମେ ଅଭି-
ଧୀଷ କରୁ ନାହାନ୍ତି ମାତ୍ର ପ୍ରମାଣରୁ ଭାବାର
ଅପରାଧ ଘଟିଗାପାତି ବିଦ୍ୟା ହୋଇ ନାହିଁ ।
କାନ୍ତିବାବୁ ଯୋଗା ପିଲା ଯାଇ ନାହାନ୍ତି ଓ ଶ୍ୟାମ-
ପଦବର ବାବୁ ସେ ଯୋଗା ରଖି ଯାଇ ଥିବାର
କହିଅଛନ୍ତି ଭାବାର ସବ୍ୟ । ମାହେର ଓ ଶ୍ୟାମ-
ପାଳ ଯିବାରୁ ମଧ୍ୟ କିମ୍ବା ଗୋଲମାଳ ହୋଇ
ଲାହିଁ ବରଂ ସେମାନଙ୍କୁ ବସିବା କାରଣ
ବେଳେ ଓ ଗୋଲା ଦିଅ ଯାଇ ଅଭ୍ୟର୍ତ୍ତନା କର
ହୋଇଅଛି । ସାହେବ ଓ ଶ୍ୟାମାୟାଳ ଯିବାର
ଅପରାଧ ନଦୀର ମାତ୍ର ସେମାନେ କୌଣସି ଅପ-
ରାଧଭାବ ବା ନିହାରେ କ ଯାଇ କେବଳ
ଯାହା ଦେଖିବା କାରଣ ଯାଇଥିଲେ ଓ ତାହାଙ୍କ
ଯିବାପ୍ରକାଶ ଅପରି ଦେବାରୁ ଫେର ଅପିଲେ
ସେମାନଙ୍କ ଯିବାରେ ମନ୍ଦ ଅପରି ଦେବା
କବ କାହାର ମନରେ ଦ୍ଵିଦୟ ହୋଇ କ ଥିଲା
ଓ ସେବେ ସେମାନେ ଏକା ଯାଇ ଆଜ୍ଞେ
କବକବ ପ୍ରାୟ ମୋକଦମ୍ଭ ହୃଦୟନ୍ତା ନାହିଁ ଓ
ସେମାନେ ଯିବାରେ ସେ ମନ୍ଦ ଅପରାଧ
ହୋଇଅଛି ଏପରି ସବ୍ଦା ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ ।
କବଳ ଶ୍ୟାମପୁନର ବାହିର ସଙ୍ଗେ ସେମାନେ
ଯବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ନାମରେ ଲାଲପ ହୋଇ
ଛି । ବିନ୍ଦୁରପଦ ଦ୍ଵିଦୟ ବିନ୍ଦୁ ଏବଂ ଶାରନ
ମନ୍ଦିରୀ କାର୍ଯ୍ୟ ଉଧନକଷରେ ଅନେକ ଦିନକୁ
ପାଇ ଅଛନ୍ତି ସେ ଶାର ବାହୁବର ଅନେକ
ଦ୍ଵିଦୟ ଏବଂ ମୋକଦମ୍ଭରେ ଅମନ୍ତା-
ନେ ଅଧିକରର ବଦଳରକାର ଏବଂ ଅନେକ
ମନ୍ଦ ଶହା ହୋଇଥିଲୁ ଅଥବ କେହି
କିମ୍ବା କ ପଣ୍ଡିତ ଶହା ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ।
ହାତକଟ ଜ୍ଞାନବନ୍ଧୀରେ ଲାଲା ଅମେଳ
କାର ବିନ୍ଦୁରପଦ ଦେଖାର ଅତିରିକ୍ତ ଏବଂ
ଅର୍ଥାତ କାରୁଷ୍ୟ ଦାର ମଠରେ ସେଷାର
ପର୍ବତରୁ ସ୍ଥବାରୁ ମହେବ ବିଦ୍ୟା କରିଥ-
ନ୍ତି କ ସେ ଅବ୍ଦୀ ବଟଙ୍ଗ ସ୍ଵରରେ ତ
ଲ ସେଷାର କରୁଥିଲା ଓ ସେବେ ଭାବା

ହୋଇ କଥାଏ ତେବେ ସେ ବନ୍ଧୁର ମିଳ
କହୁଅଛି । ଏହି ସମସ୍ତ କାରଣରୁ ସେ ସମସ୍ତ
ଆସମିକୁ ଶୁଣ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ବିଶୁରପତି
ଆହୁର ଲେଖିଥିଲୁଛନ୍ତି କି ଯେବେ ଆସମିନାକଙ୍କ
ଯିବାରୁ ମନ୍ଦର ଅପବିତ୍ର ଦେଇ ତେବେ ଯାତା
ଉତ୍ତରଶାହ ବନ୍ଦ କି ହୋଇ କିପରି ଜାହି
ଉତ୍ତରରୁ ବନ୍ଧୁର ବେଳଯାଏ ଲାଗି ରହିଥିଲା
ବାରଣ ନ ୧ ମର ଅସାମୀ ଶ୍ଵାମସନର ବାରୁ
ଏ ପଞ୍ଚନା ଉତ୍ତର ପୁନକାର ଯାତାରେ ଉପ-
ତ୍ରୁଟି ହୋଇ ଥମୋଦ ପ୍ରମୋଦ କରିଥିଲେ ।
ପରିଶେଷରେ ବିଶୁରପତି ଲେଖିଥିଲୁଛନ୍ତି କି
ମୁଦେଇ ପକ୍ଷରୁ ଥନେକ ହିନ୍ଦୁ ମୁକ୍ତାର
ମୋକଦମା ଚଲାଇ ଥିଲେ କ ୩ ଣ ଆସମିକି
ପକ୍ଷରୁ ବାରଷ୍ଣର ଉଲକିନ୍ସ ସାହେବ ଏବଂ
କାନ୍ତିତନ୍ତ୍ର ବାରୁ ପକ୍ଷରୁ ରଖାଇ ବାରୁ ଯୋ-
ଗେଇର ଦନ୍ତ ଉପରେ ହୋଇଥିଲେ ।

ଆମେମାନେ ଅବଶ୍ୟ ସ୍ଥାକାର କରିବୁ ଯେ
ଏହି ଲିଙ୍ଗରୀ ଅନର୍ଥକ ଧାର୍ମ ଏବଂ ଥପାର ହୋଇ
ଅଛି ଏବଂ ଏଥରେ ସବ୍ସାଧାରଣ ଅସ୍ତରୁଷ୍ଟ
ହୋଇଥାଇଲା । ଦାକିମ ସ୍ଥାକାର କରନ୍ତି କି
ମୁଦେଇ ପଥର ଅଧିକାଂଶ ଗୁଡ଼ା ଅମଳ ଏବଂ
ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ ସରକାରୀ ଉଚ୍ଚପଦରେ
ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ମିଥ୍ୟା କହିବାର କୌଣସି
କାରଣ ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଲୋବାନ-
ବନ୍ଧୀରେ ଯେ ସମସ୍ତ ଅମେଳ ଧୂବା କଥାକୁ
ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରି ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ବାସ୍ତ-
ବରେ ସେ ସମସ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ସର୍ବତାର ଧୀର-
ଜଳତା କରିଥାଇଲା । ଶିଖିତ ଗୁଡ଼ା ହୋଇଥିଲେ
ଏପକାର ଅମେଳ ଟଟକ୍କା ନାହିଁ । ଶ୍ୟାମସ-
ନର ବାହୁଦର ଅନେକ ଶୁଣୁ ଧୂବାର ହାଦିମ
ବୁଝି ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେଥିର କାରଣ ସ୍ଵର୍ଗ-
ଶ୍ୟାମସନ୍ଧର ବାର କି ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ
ଭାବା ସେ ପ୍ରଷ୍ଟୁ କରି କହ ନାହାନ୍ତି । ଫଳଦଃ
ତାହାର ଘନ୍ତୁ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ
ଭାବାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାମ ଦେଲେ ଭାବାଙ୍କ
ସହି ଏପକାର କି ଶୁଭୁତା ଅଛି କି ଯହ
ଲାଗି ସେମାନେ ମିଥ୍ୟା ସାମ ଦେବାରୁ ପରିଦ
ଦେବେ ଭାବା ଏ ମୋକଦମାରେ ପ୍ରକାଶିତ
ହୋଇ ନାହିଁ । ଅନୁଭବ ଏ କଥା ହାତମଙ୍କର
ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାର ଉଚ୍ଚତ ଥିଲା । ଆମେ-
ମାନେ କିବେଠନା କରୁଁ କି ଯେଉଁ ଶ୍ରେଣୀର
ମୋକ ଏ ମୋକଦମାରେ ଗୁଡ଼ାର ଦେଇଅ-
ତାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ବିଧାସ କରିବା ଅନ୍ତାଲିକର

ଭୁବନେଶ୍ୱର ପାତ୍ରରେ
ମୋକଦମା ପ୍ରମାଣ ହୋଇ ପାରେ ଏହି
ତହିଁରେ ଯେବେ କାହିମଙ୍କର ତୃପ୍ତି ହୋଇ ନ
ଥିଲା ତେବେ ସେ ଆଜି ପ୍ରମାଣ ଲୋଡ଼ ଆନ୍ତେ
ଯେଉଁ ଦ୍ୱାଳେକ ସାଶୀଳର ଜୋହାକବନୀ
ହୋଇଥିଲୁ ତହିଁରୁ ଜଣାୟାଏ ସେ ଗୁରୁଜଣ
ଆସାମୀ ଯୋଗା ପିଙ୍କ ହୁଲଗ ଘରେ ପ୍ରବେଶ
କରିଥିଲେ ତହିଁରେ ହିନ୍ଦୁମାନେ ବିରକ୍ତ ହୋଇ
କେହିଁ ତାହାକ ସହିତ ପ୍ରତିବାଦ କରିବାରୁ
ସେମାନେ ବାହାର ଆସିଲେ ଏବଂ ତହିଁ ଉତ୍ତରକୁ
ଶ୍ୟାମ ବାବୁ ଆପଣା ରୁଗ ଚରିତାର୍ଥ କରିବା
କାରଣ ବିନା ପାସରେ ଯାଢ଼ା ହେଉଥିବାରୁ
କହି ତାହା ବନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ
ଏବଂ ତହିଁର ସହିତର ପାଇମାରୁ ଶାନ୍ତ ହୋଇ
ରହିଲେ । ଏପରି ସ୍ତରେ ଆମ୍ବୋ ମୋକଦମା
ପ୍ରମାଣ ହୋଇ କାହିଁ ବିପରି ବୋଲି ଯିବି
ଅଛି ଯେବେ ମୋକଦମା ସେପରି ନ ଥିଲା
ତେବେ ଏତେ ହିନ୍ଦୁ ମୁକ୍ତାର ବାହିକ ତାହା
ବଳାଇବାକୁ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଥିଲେ ? ଦେ-
ଖିବା ମାତ୍ରକେ ମୋକଦମା ସର୍ବ ପ୍ରାୟ ବୋଧ
ହେଉଥିଲୁ ଏବଂ ଏମନ୍ତ ସ୍ତରେ ଯେବେ ବା-
କିମ ଅନ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ଏବଂ ମୁଦ୍ବାଲକ ଜବାବ ଓ
ସଫାଇ କେଇ ବିଶ୍ୱର କର ଥାନ୍ତେ ତାହା
ଦେଲେ ଅବଶ୍ୟ ସୁବିଶ୍ୱର ହୋଇ ପାଇନ୍ଦା ମାତ୍ର
ଦ୍ୱାକିମ ଆସମିଳ ଦିଗକୁ ଏତେ ଦୂର ତଳେ
ପତଳେ ସେ ସଫାଇ ପ୍ରମାଣ ନେବା ଭେଣେବି
ଆଜି ଦୁଇଜଣ ଆସମିର ଜବାବ ନେଇ
ଆଜି ଦୁଇଜଣର ଜବାବ ସୁବା ନେଇଲେ
ନାହିଁ । ଆଜନର ତର୍କରେ ସୁବା କାହିମଙ୍କର
ମହା ତ୍ରୁମ ଦେଖାୟାଏ । ସେ ବୋଲନ୍ତି ବି
ସାହେବ ଓ ଦେଶୀୟ ଜ୍ଞାନୀୟାନ ଦୁଇଜଣ
ଜ୍ଞାନ ନ ଥିଲେ ସେ ମନ୍ଦରରେ ପ୍ରବେଶ
କଲେ ଅପରାଧ ହେବ । ଏଥକୁ ସେମାନଙ୍କର
ଆମ୍ବୋ ଜବାବ ନିଆ ଯାଇ ନାହିଁ ପୁରସ୍ତ
ତାହାକୁ ଜ୍ଞାନ ଥିବା ନ ଥିବାର ନିର୍ମୟ କରି
ବା କଠିନ ଆଜି ଯେତେବେଳେ ଏକ ଜଣ
ଆସାମୀ ଏହି ଜଣରର ଜଣେ ଦେଶୀୟ ଜ୍ଞାନୀୟ
ୟାକ ଥିବାକୁ ବହୁକାଳରୁ ଅବଶ୍ୟ ଜାଗିଥିଲୁ
ସେ ବୌଣସି ମନ୍ଦରରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା
ତାହାର ଅଧିକାର ନାହିଁ ଏବଂ ସାହେବ ମୁଦ୍ବାଲ
ମଧ୍ୟ ହେବେକାଳ ଏଠାରେ ଭାନ୍ଦେବୁଶ କର୍ମ
କରୁଥିବାରୁ ଏମନ୍ତ ସାଥରଣ କଥା ଜାଗି
ପାଇ ନାହିଁ ବୋଲି ସହଜରେ ବିଶାମ ହୋଇ

ନ ପାରେ ଷେଷେବେଳେ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଦେ-
ଇଥକୁ ଶ୍ୟାମବାବୁଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଯିବାରୁ ସେମା-
ନେ ଦିଲ୍ଲି ନିଷେଖକୁ ଆସ୍ତା କଲେ ନାହିଁ
ଓ ଶ୍ୟାମ ବାବୁ ଏପ୍ରକାର ଲୋକ ସଙ୍ଗେ
ସେନ ଯେ ଅପେ ଯୋଗା ରଖି ପାଇଥିଲେ
ଏହା ଆଦୋ କଣ୍ଠାସ ଯୋଗ୍ୟକୁହଇ । ଅନ୍ତରେ
ଶ୍ୟାମବାବୁ ଉତ୍ସମ୍ଭବେ ଜାଣ୍ଠି ଥିଲେ ସେ
ମନ୍ତ୍ରର ମଧ୍ୟ ଯୋଗା ଦେନ ଯିବା କିମ୍ବା ମସଳ-
ମାନ ଓ ଶ୍ରୀଶ୍ଵରମନଙ୍କର ପ୍ରବେଶ କରିବାର
କଷିତି ଓ ସେ ସତର୍କ କର ଦେଇ ଥିଲେ
ସେମାନେ ଥାଦୋ ଯାଇ ନ ଥାନ୍ତେ । ସୂଚରାତିଃ
ନ ଜାଣିବାର ଯେଉଁ ପୁଣି ହାତିମ ଲେଖି
ଅଛନ୍ତି ତହିଁର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ ।
ଆଜିନର ମର୍ମ ଏହିକି ବାର୍ଷିକୁ ତହିଁର ଅର
ପ୍ରାୟ ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ହେବ । କରିପ୍ରକାର
ଅଭିଗ୍ରହ ମୂଳକୁ ଦେଖାଇବାର ଅବଶ୍ୟକ
ଏଠାରେ ସେପରି ହୋଇ ନାହିଁ ହାତିମ ସେ-
ମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଅପେ କରାବ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ।
ସାଧାରଣ ମୋକଦମା ହେଲେ ଏବେ କଥା
ଆମେମାନେ କହିଲୁ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ
ଏକଜଣ ତୁଳପଦସ୍ତ ପୁରୁଷ କର୍ମଗ୍ରହୀ କେବଳ
ଆପଣା କୌତୁକ ସହାୟେ ଉତ୍ସାହକ ପ୍ରକା-
ଶ୍ୟୟାତ୍ମା ସୁଲଭେ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମର ଅବମାନନା
କର ଦେବାଳୟ ଅପରିତ ଏହି ସାଧାରଣ ହିନ୍ଦୁ-
ମଣ୍ଡଳଙ୍କ ମନଃ ପୀତା ଜାଗ କଲା ଦେଇବେ-
ଲେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସାବଧାନ ହୋଇ
ଦିଲ୍ଲିର କରିବାର ଭାବ ଅବଶ୍ୟକ ଥିଲା
ଏମନ୍ତ ଶୁଭର କଥାକୁ ପ୍ରମାଣାବିବରେ
ଶୁଣି ଦେଇ କଣ୍ଠରକର୍ତ୍ତା ଅଧିକା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦିଶେଷ ତୁଳି ଦେଖାଇ ଅଛନ୍ତି
ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ସାଧ୍ୟାହିକ ସଂବାଦ ।

ଏ ସ୍ଥାନରେ ଦୂର ଲକ୍ଷଣ ଦିହ ପ୍ରାଚି ଦୋଷ
ଅଛି । ଗ୍ରୀବ ଶବ୍ଦ ଦୁଇ ଏବଂ ମନ୍ଦାକିଳ ସମସ୍ତେ ପ୍ରବଳ
ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା ଶବ୍ଦ କିମ୍ବା ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ
ଯାକାଏ ଅଧି ମେଷ ଜଣେ ଲାଗି ଆହି ଅଶ୍ଵାସ କର ଦେଇ
ଅଛି ଏହିପରି କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଦୋଷାଙ୍କ ।

କାନ୍ଧାରେ କର୍ତ୍ତମାଙ୍କ ଦୂର ସେଇର କଥ ପାହୁଳକ
ହୋଇଗଲାଛ ଏହି ଦେଖେବରତାରେ ଶେଇତାରେ ଦ୍ରୁତ-
କର କି ଶାଶ୍ଵତ ମନୀ ପଢ଼ିଅଛୁଟା ।

ଦେବ ମାସ ତା ୨ ଦିନ ମୂରଗର ଘଟି ୮ ବର୍ଷା ସମ୍ମେ ସାଲଗୁର କରନ୍ତରେ ଏକ ମୋହାଳ ଅରସ ହୋଇ ପ୍ରାୟ ବନ୍ଦବନ୍ଧୁ ପର୍ମିତ କରେଥ ପକଳ ହୋଇଥିବାଣ ରଜ

ତୋପାବ ସହିତରେ ଦୂର ଦୟ ପରିମାଣରେ କଳ ଦୃଷ୍ଟି
ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ସୁଖର କଷ୍ଟମୁଁ ସେ ଗଢ଼ାଏ ପଞ୍ଚଲ ପ୍ରତି
ବିଶ୍ଵମାତ୍ର ଅନ୍ଧକ ଘଣା ହୋଇଥାଏ ଦେବଳ ଦେବେକ
କ୍ଷଳେ ଦୃଢ଼ତ୍ତ ଉତ୍ସମାନ ଦୂରତ୍ତ ପଞ୍ଚାମାର ଶୁଣ୍ଯମାପ ।

ଏବେଳ୍ ଯାତ୍ରାକୁରେ ଦିଲଖେନ୍ଦ୍ର ଶାକସ ବନ୍ଦୋପତ୍ର
ଦୂରଦରେ ଅନେକ ମୋହ ଅପରି ଦିଲଖୀତ୍ର ବିରାଗତ୍ତି ।
ଆଖମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନେ ତେବୁଣ୍ଡ ବଲେବୁଣ୍ଡ ବାହୁ ବଜିମତନ୍ତ୍ର
ମୁଖୀରୀ ଦଶେଷ ଯନ୍ତ୍ରିଜାହାର ରତ୍ନ ଦିଲଖୀପୁନାନ
ବଚନ କର ଅଥବା ମୋହକୁ ରହନ୍ତିର ଶାକସ ଦାୟିର
ମୂଳ କରିଥିବାକୁ । ବାହୁ ମହୋଦୟକର ଘରଜଦାର ଓ
ବଲେବୁଣ୍ଡ ମୋହକମାନକରେ ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନେ ସୁଦିଗୁର
ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଅନ୍ତରି ଗରୁଣ୍ଟି ।

ଅଛି କିମାତାର କଥା ଖାଇବା ଅସମ୍ଭବେ ୨୦୦ ଟଙ୍କା
ଦେଇଲାଗା ଓ ୫ ମାସ କହା ପରିଶ୍ରମରେ କାର୍ଯ୍ୟବାସର ଅ-
ବେଶ ପାଇଅବୁଦ୍ଧି । ପକ୍ଷମୁଣ୍ଡଳ ଭାବ ମନୁଷୀର ମୋକ୍ଷଦିନା-
ବସର ଅଧିକରେ ଅଛି । ଧ୍ୟାନର ଅବଧା ଅଛି ତିବନ୍ଧୁ ।

ସମ୍ବଦ ପତ୍ରମାନଙ୍କରେ ଦେଖାଯାଏ ସେ ଦଖଳାର ପତ୍ରିଗା
ମାନାକାର ବସନ୍ତ ସାର ଅଧିକାର ଶିକ୍ଷା ଶୈସ କରିବାର
ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହିଂଦୁତାରେ । ଅଛି ସ୍ଵର୍ଗ ଦୟାରେ ।

ବୁଦ୍ଧିଯା ଦେଇର ବାରଣାସିଟାରେ କଲେ ରୂପୀୟ
ଆସନ ଏକପ୍ରକାର ବାଣୀୟ ଅକାଶ ସାହ ନିମ୍ନର ଦର
ହୁଏ ଏକ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲୁ ସାହଙ୍କ ପଶ୍ଚାତ ପଶ୍ଚାତ ଗାନ୍ଧାର
ଶିଖ । ହଞ୍ଚିର ପେଟରେ କଳ ବହୁବାର ଘର ଓ ଦୂର
ଏ ଲୋକ ବସିବାର ପ୍ରାନ୍ତ ହେବ ମାତ୍ରରେ ମନ୍ଦିର ଓ
ପରିତ ଦୂର ଯାଏରେ ଦୂର ଜୀବ ନିମ୍ନତ ହୋଇ ପଢା-
ପଶ୍ଚା ଉପର ପାଦ ପେଟ କାହଙ୍କ ଗୁରୁତ ହେବ ।
ତାହେ ମନ୍ଦିର ଉତ୍ତବାର ଗାନ୍ଧାର ଦିଲମ୍ବ ନାହିଁ ।

କଳପୁର୍ବତାରେ ଶିଖା କମିଶ୍ରବ ସମ୍ପଦ ହଥର ସା-
ହବ ଧେଠା ବାଜିକା ନିର୍ମିଲ ସ୍ତୁଲ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହିଲେ
ଏ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦେଶ ନିମନ୍ତେ ଧେଠା ନିର୍ମିଲିଲିଲ ଉତ୍ତର
ଶିଖକ ଶିଖା ବନ୍ଦ ଅଛନ୍ତି । ସବ ଶିଖା ବନ୍ଦ ସ୍ତୁଲ
ଷେମାକେ ଅପାର୍ଶ୍ଵ ଥାଇ ପଠାକ ପଠାର ଦେବା
କିମ୍ବା ନକ କଲାକ୍ରମ ଦେବେ ସେମାନେ ଶିଖିତା ହେଲାକୁ
ରୂପ ଶାମୀ ଏବଂ ଶାକ୍ତ ସୂଚିତାମନର ଏବତ୍ତନରେ ଉତ୍ତାର
ମୁଦ୍ରିତ । ଏ ଏକ ଅଭିନବ ପ୍ରକ୍ରିଯା । କିନ୍ତୁ ବୁଝେ ଗବର୍ର
ରେ ସରକାରଙ୍ଗା ବସନ୍ତ ରତ୍ନକ ।

ଅଳ୍ପ ଦାରଶତାଂକୁ ଗାସାମୀ ନିବେଶର ମାତ୍ର ତାହାର
ଅନ୍ତର୍ଭବ ଦାରବୋର୍ଡ ଦୂର୍ଘ ପ୍ଲଟ ସକାଗେ ହନ
୧୯।

ବ୍ୟାଦ ପଥମଳକରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ କଷ୍ଟସ୍ଥ ଦେଖାଯାଏ ।
ହର ଜୀବକ କି ୨୮ ଶତ ; ଏକ ଚର୍ବିଆଁସ ଲୋକେ
୨ ଶତ ନୋଟ୍ରେ ଏକ ଅଧେ କି ୧୭ ଶତ ପୁନଃ ମରଣ ;
କଷ୍ଟ କି ୧ ଏ କି ୨୫ ଶତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୁହୁରୁ ; କି ୫୦
କି ଉପରିକର ଅଧେ କି ୨୦ ବର୍ଷ ସାଥେ ବାହୁଦୂରାହୁରୁ ; ପ୍ରତିଦିନ
୩୦୦ ପ୍ରତିଦିନାରେ କି ୨୦୦୦ ପ୍ରତି ମିନଟ ୬୦୦ ଏକ ପ୍ରତି
କଷ୍ଟରେ କଣେ ଲେଖି ଏ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ; ମୁହଁଠାରୁ କିମ୍ବା
କ, ଅଭିଭାବିତକରୀର ବାହୁଦୂରାହୁରେ ଅନ୍ଧର ଦଳ
କି; ଅବସରାଙ୍ଗ ଅଧେଶା ମରି ଦେଖରେ ହସହୃଦୀ ପ-

ରମ୍ୟ ଅଥବା ; ଧନୀମାନେ ଦୂରଦୂର କ ୪୩ ର୍ଷ ସବ ଦୃଶ୍ୟ
ମାନେ ଦୂରଦୂର କ ୩୩ ର୍ଷ ଦୃଶ୍ୟ ।

ହେଉ କରନ୍ତିର ସାଲେମ ନିଶ୍ଚରାଇ ଦେବ ସଂଖ୍ୟା
୫୦,୦୦୦ ଏବଂ ୨୦,୦୦୦ ର ନିଧିକର୍ତ୍ତ୍ଵୀ ଜାଣେ । ଏମାଙ୍ଗ
କି ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ କହୁ ଏବଂ ଉପରେ ଅଛନ୍ତି ।

ମୋତିଥିର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟମୁକ୍ତ କରନ୍ତିର ଜୀବନେ ବିଜାତ ଅଧ୍ୟୟତ
ବିଅନ୍ତରୁ । ସେ ଲୋକିଆହୁରୁ ସେ ଶିଖମାନ ବୃଦ୍ଧକର୍ମୀ ତ ସେ
ବିର୍ତ୍ତମାନ ବିଲୁପ୍ତରୁ ଯାଏ ଅନୁଗୋର୍ଭାରେ ଅଧ୍ୟୟତ କରୁ
ଅଛନ୍ତି ସେ ତ୍ରୀକ ଅଛ କଣ୍ଠରେ ଉଷାରେ ଅସାଧାରଣ ପାଇ
ଦେଖିବା କର ବିଅନ୍ତରୁ ଏବଂ ଅଧ୍ୟୟତ ପ୍ରତ୍ୟ ଏହ ଯେ
ସେ ଜଳେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ନ ଆର ପ୍ରାଚି ଦ୍ୱାରାର ନାଦବଳ
ଅଧ୍ୟକ୍ଷରେ ଅଶ୍ଵମ ଦୂଷ୍ପତି ପ୍ରକାଶ କରିଅନ୍ତରୁ । ଏଥର
ଅଧ୍ୟାପକ ମନ୍ଦାଶୟ ଏବଂ ହିର ବିଅନ୍ତରୁ ସେ ହସ୍ତର
ବହୁ ପ୍ରାକ ଥାର ଲକ୍ଷନର ଅନେକ ସାମନ୍ତମ୍ୟ ଅଛ ଏବଂ
ଭାବନାୟ ମୟ ତଳ ପଥମନେ କଲୁତର ଯାଇ ଏହିପର
ପ୍ରତ୍ୟ ପାରଦ୍ଵାରା ଦେଖାଇବେ ତହୁଁରେ ମନେହ ନାହିଁ
ସୁଧାରା ତାହାମ୍ୟ ପୁରୁତକ ଲକ୍ଷମାନ ଏବତ୍ କର ଦେ-
ଇଲେ ପ୍ରଥମେ ସେ ହେବଳ ସମ୍ବନ୍ଧାୟ ସୁଧାରେ ଏକମାତ୍ର
ରାଷ୍ଟ୍ରାଧିକ୍ରମ ତାହା ଦେଖ ଦିବେଶରେ ବୃଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲ
ଯଥ ପୁରୁତ ପ୍ରକାଶ ହେବ । ସାହାରେ ଏ କର ସମ୍ବନ୍ଧ
ପ୍ରମି ଅଶ୍ଵମାନଙ୍କର ଦିବ ସପ୍ତବେଳେନ୍ତି ଅଛାଇ ପର କରେ ।

କେବଳ ଦୁଃଖ କେବଳ ଅନ୍ତର୍ଗତ ସେ ବନ୍ଧୁର ଦୂଷଣୀ ଜାରି
ଥାଏଥାଏ କେବଳ ବନ୍ଧୁ ପ୍ରାଚୀକରିବା ମୁହଁ ମଳାଥର କେବଳ କରି
ବନ୍ଧୁର ଶରୀର ଓ ହୋଟିଲ ଗମନ ଲାଗାଇ ପ୍ରଥାର କାହା
କୁହ କର୍ମରେ ଲିପି ଦେବାର ପାଇଁ ପିତାଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଗତ
ମେ ସେହି ବାପାରୁ ମନ୍ଦାକିନୀରେ ଏକ ସବୁ କରି
କାଳାଧିକରୁ ଅଛାନ୍ତ ବନ୍ଧୁର ପାଇଁ । ବନ୍ଧୁର ଅଧିକାର
ଦାତା ଶୁଭାର ସବ କ୍ଷମା କହି ଦିଲେ ତେଣୁ ଜାତିମାନେ
ଯାହାକୁ ସେଇଲେ ଗାହି । ଉତ୍ତର ସବରେ ଡାର୍କାର୍ଡ୍ କାହିଁ
ର ଉପରେ ଥାଇଲେ ।

ଲିବରଲ ମନ୍ଦିରକା ଲେଖିଅଛନ୍ତି ସେ ବଜ୍ର ଦେଶୀୟ ରୋବେ
ନବଜ ଉଦୟ, କାମିକ ଓ ମାନସିକ କାନ୍ଦାଧି ଆହୁର୍ଯ୍ୟ
ପାତମାନ କରୁ ଅଛନ୍ତି । ଅଳ୍ପକର ତତ୍କାଳ ସେଠାର ସବ୍ଦଳ
ରକ୍ଷ୍ସ ଖେଳାକ ନଂସତକ ପ୍ରାୟ ଘୋଡ଼ାଚଢ଼ି ବାଜ
ଦିବାରେ କହୁବ ନିପୁଣ ହୋଇଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବ
ସାହି ଫହ୍ରର ଶେଳ ଅରମ୍ଭ କରିଅଛନ୍ତି ।

କିମ୍ବାରେ ସବୁ ଅର୍ଦ୍ଧର୍ଥ ପ୍ରକାର ମୋହଦମା
ମନ୍ଦିରର ସାହେବଙ୍କ ଅଧିକାରେ ବିଶ୍ୱାସ ହୋଇ
ବୈର ହେଉଛିସୁରେ ପାଠକରେ । ଜଣେ ଯେବୁ ବାଟରେ
ଅଥବା ସମୟରେ ଅଛି ଏବୁ ଜଣେ କୁଳର ଗାହା
ହେବୁ ଗୋଡ଼ାର ଘର । ମେହନ୍ତି କୌତୁକାବନ୍ଧ ହୋଇ
କୁଳ ଅଗରା ଘରେ ରଖିଥିଲା । ଶୂନ୍ୟହନ ରହିରୁ
କୁଳ ବିର ଗାହା ନାଲାଶ କରିବାରୁ ହେବେ ବିକୁଳରୁ
ଅଥବା ସେ କୁଳର ଗାହା କଥ ଗାହା ଜାଣି ନ ଦିଲାଇ
ହେବୁ ମାତ୍ର ମୁଦେଇ କହା ଥିଲା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ରହିବାରେ
ଗାହା ହେବୁ । ମୁଦେଇ ବିକୁଳ ସେ ଗାହାର କୁଳରୁ
କୁଳ ହେବ ହଜା ଯାଇଥିଲା । ମେଲଙ୍ଗର ସାହେବ ଏହିପାଇଁ
ଏ ଦେଖି ଅବେଳା ବଲେ ସେ କୁଳର ଗାହିଲେ ସେ
ହେବୁ ସବୁରେ ଯିବ ଗାହାର କୁଳର ପଢ଼ିବ ଅଥବା
ଏ ଦିଲ୍ଲୀରିବ । ଏଥରେ ମୁଦେଇ ମେଲଙ୍ଗ ହାମଧର
କବାର କୁଳର ଗାହାର ପଢ଼େ ଯିବାରୁ ଅର୍ଥ କଥ
ମୁଦେଇର ଗାହାର ମିଳା କରିବ ଅବେଳା ହେବାର
ଏ କଥ ମୁଖ ଗାହା ମଣିକୁ ପଢ଼ିଲା

ଏହି ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ନରୀର କବି ମୁଦେଇବ ବୁଦ୍ଧିର
ଦିଆଇ ଦେଲେ । ବୁଦ୍ଧିରମାନେ ଅନ୍ତରେ ସାମାଜିକ ସମ୍ବନ୍ଧ ଏହା
କିମ୍ବା ପ୍ରସିଦ୍ଧ ।

ମାତ୍ରା କୁ ପ୍ରଦେଶର ସୁଲମାନ ବିଷକ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ଦୂରମାତ୍ର
ଦିନ ହୁଏ ଏକ କଥାରେ ଗୁରୁମାତ୍ର ହୃଦୀ ମିଳେ । ଏହିଏ
ବିଷୟ ମାତ୍ରା କୁ ବସାଇରେ ଦୂରମାତ୍ର ହୃଦୀ ଦିନକାର
ପ୍ରଥା ହୋଇଥିବାର ସମ୍ଭାବ ମିଳେ ।—ଆହମାଜୁହର ଏ
ବିଷ ପ୍ରଦେଶର ନିମ୍ନଶ୍ରେଣୀର ସୁଲମାନ ଦୂରମାତ୍ର ଏ
ବିଲେକ ସଲାପ ସୁଲମାନ ନିମ୍ନମାସ କିଛି ହୁଏ ।

କିମ୍ବା ଯେହି ଅନ୍ତରୁ କଥେ ଲେଖିଅଛି ଯେ ସମସ୍ତରଙ୍ଗ
ବଳା ସମସ୍ତାଳ ହେଉ ବାପକୁ ଦେବାର ପ୍ରାଣମିଳି
ପରଶାରେ ଜୀବାର୍ତ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଆଗାମୀ ନିଜାତନାମେ
ସେ ସାରଦାମାନିକିମ୍ବା ନିଷାଠିତ ଦେବାର ଚେଷ୍ଟା ଦିଇବେ ।
ବଳା କର୍ତ୍ତମାନ ଦେବାର ରତ୍ନାଳ ଦେଇ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ
ଦୂରକାର୍ଯ୍ୟ ନେଇଅଛନ୍ତି ।

ପଦ୍ମବୁଦ୍ଧର ହଥେ ମୃତ୍ୟୁର ସ୍ଥଳକ୍ଷେତ୍ରେ ସନ୍ତୋଷହନରେ
ବାର୍ଷିକ କରିବାର ଅନ୍ତର୍ମିତ ଘାସା ହାରର ଦରଖାସ୍ତ
କରନ୍ତେ ସନ୍ତୋଷକଳକ ଘରପାତ୍ର ଅଶୀଖ ମନକେନ୍ଦ୍ରିୟ କେ
କି ବାଦଶା ସାହେବ ଆଗେର ଦେଲେ ସେ କର୍ତ୍ତମାନ
ସେଠାରେ ଅବଶ୍ୟକରୁ ଅନେକ ଅଥବା ମୃତ୍ୟୁର ହୋଇ
ଯାଇଥିବୁଛି ସେ ସେହି ହେଉଥି ସାର ଅନେକ ଦରଖାସ୍ତ
ଦେବିଶୂଳ ଅସୁଅଛି କି ଯାହା ଅସିବାର ଭୂତର ନୁହେ ଏବଂ
ସେବେଦିନ ସାଏ କୌଣସି ମୃତ୍ୟୁର ଘାର ପଢ଼ି କାହିଁ
ଦେବିଦିନ ସ ମୃତ୍ୟୁର ବୀଠରେ ବାର୍ଷିକ କରିବା ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ
ହେବେ ।

ହେଉ ପଟ୍ଟି ବାହୁଦାରେ ଅଗାମୀ ଅନୁବଳ ମାତ୍ର ତା ୨୩
ଏଇ ସୋନାକାର ଫଳ କଷ୍ଟକୁ, ଯୋଗ ଓ ବିଭବର ଏହି
ନିମିତ୍ତ ଯଥି ଅଛି ଯେ ବାହୁଦାର କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର ଯୋଗ ଦୋଷ,
ଯଥର ଘନ ଉଚ୍ଚପାତା ଓ ତୁମେହି । ୧୩ ପେ,

କବ ହେତୁରେଖାରେ ପାଦିଲା ଏ ଅଧିକାରୀ
ଯେତେବେଳେ ସମ୍ମନ ଦେବକାଜୀ ଏକହ କହି ଏକ ସ୍ଵର୍ଗକ ପାଦାନ
ଏହିଠିକା ବାରାଣ କାହିଁ ସମକାନ୍ତ ପାରିବ ପାହେକ
ହେତୁରେଖା ସମ୍ମନେ ଅନୁଭବ ଯାଇ ଅଛିବୁ ।-ରାଜମ,
ଯଦିକା ସୁଶ୍ରୁତ ହେବି ପ୍ରସ୍ତେତକାରୀ ।

କୋଶା ପ୍ରତିବନ୍ଦରେ ଅନୁଶୀଳନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆବୋ
ଦକ ବଦିଗା କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତିବନ୍ଦ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହେବାରେ ପୂର୍ବାର
ପାଞ୍ଚମିତିବ୍ରତ ସତ୍ତା ଟ ୫୦୦ କା ଅତି ବଧିଗା କାର୍ଯ୍ୟ
କାର୍ଯ୍ୟର ହୋଇଥାଏଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଦିନାମ, ସୋଧସୂଚ,
ମାଲକ, ଅନୁଭବବନ୍ଦର ଜୀବିତ, ଜୀବନେଟ ଟଣାଠାରେ
ପ୍ରତିବନ୍ଦ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇଥାଏଛି । ଏ ସମ୍ବନ୍ଧ ଏକା ପ୍ରକାର
ଅନ୍ୟ ବସନ୍ତରେ ।

କମ୍ବେ ଗାହେତିଲେ ଲୋକା ଅଛି ଯେ ଉଠେଦୟତାରେ
କ ୧୦ ଦିନ ପିଲା ଲୈଖାଇ ଚାପ ସାହେବଙ୍କ ସରେ କବା
ହେବାକୁ ଯାଏ ପଶୁରକ ଟିପ୍ପା ପରମ ବଳେ । ଗଢ଼ୀ
ଖେଳୁ ୧୨ ବର୍ଷର ଜଣେ ଅଥବା ଦୂରତ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତରିକ୍ଷ
ମେଳାରୁ ବାହାର ପଞ୍ଚଦଶକ କୟାନ୍ତିରକାରୀ ଭାବା
ବ୍ୟବୀରୁ ଯାଏ ଦିନେ କୃତିକାର ମୁଦ୍ରା ଲାଗିଲେ ।
ଏକ ମହିନେ ଅଧି ପିଲାର ଏ ଦୂରକାଳ ଦେଖି
ବାସିଥ ବଳେ ଏକ ପୋଇବ ପିଲା ନମବ ପାଇବ
କିନାକୁ କାହାରୁ ଆକାଶେ ପଠି ହୋଇଥିଲା ।
ପିଲାର ମହିନେ ପଠିଲା ।

କେବୁଳ ତଥା ଦେଖିବା
ଏହି ଉଚ୍ଛଵଶରୀରା ସମ୍ଭବ କଥକ ଦଳଦାକନ୍ଧାର କଥକ
ଯାନ୍ତିର ପାନ୍ଦିର ସମ୍ମାନସ୍ଥଳେ ମହିତ ଓ ପ୍ରଥାରିତ ଦେଖ

JUDGMENT OF THE JOINT MAGISTRATE IN THE GOPALJEE MUTH CASE.

Government Vs. Shamsunder Dutta and Mr. Dundun Police Inspectors and 2 others (Sections 295 and 297 P. C.) The four accused have been charged by Narain Das a servant of Gopaljee Matha with committing offences under Sec. 295 and 297 P. C. in the Math on the night of 27th August. Of the 4 accused Shamsunder Dutta is a Hindoo Police Inspector, Kanti Chandra Roy a Brahmin Police Head Clerk, Dundun a European (Christian) Police Inspector, and Banchanidhi Patnaik a native Christian 2nd Police Clerk. 7 witnesses besides complainant have been examined by the Prosecution, at the close of which the Court heard the counsil on both sides. As to Kanti Chandra, the Court considers there is absolutely no reliable evidence against him. He has been examined and his statement agrees wonderfully with the bulk of the evidence for the Prosecution. It is admitted the east Varendra of the " Jhulanaghur " may be entered in shoes, while no one pretends to have seen him with shoes on, while in the Thakur Augina (marked Y in the plan ex. A) Only complainant and one witness Ramsanker Roy say he entered the Jhulanaghur, and Court does not for a moment believe this complainant's evidence as will appear further on, is deserving of grave suspicion, while Ramsanker was in the west Augina when he pretends he saw the accused enter by the east door, there being apparently a crowd in the room. This accused Kanti Chandra Rai is very plausibly said by the defence to have been charged in this case merely to prevent his being a witness for the other 3 accused. With regard to

Sec. 295 P. C. *prima facie* proof. It is pretended the room was defiled by the accused persons. There is not a particle of evidence that it was purified again before the ceremony was continued, in fact it is quite clear nothing of the sort was done, but that the Tamasa went on and even accused No. 1 himself shortly returned to witness it. The Court asked the Prosecution Muktar addressing it whether when a place of worship is defiled persons who remain in it or enter it until purified are also defiled and he emphatically and deliberately answered yes. It remains to be seen if any offence has been satisfactorily established against any of the 3 accused under Sec. 297 P. C. To commence with Shamsunder Inspector, who is a Hindoo. Of course he could enter the Muth as freely as any other Hindoo, and could not be guilty of trespass. Is there any proof that he caused disturbance to the assembly in the Jhulanaghur ? On this point there is glaring inconsistence in the statements of different witnesses for the Prosecution. The complainant and Suk Lal, said to be a Durwan of the Math, say there was confusion and so does Ramsanker Rai, but this is flatly contradictory to what other eye witnesses say, and the latter were the very persons who remonstrated with accused No. 1. The Court leaves out of the question any thing that may have happened in the 2 Auginas at the north (marked X in the Plan) for it is admitted christians and muslimans may go there, so it is evident no Hindoo ceremonies were going on there. This accused has also been examined, and his lengthy statement agrees largely with the drift of the evidence of several eye witnesses for the prosecution. He denies having entered the Jhulanaghur in shoes, and it is not proved by any means to the court's satisfaction that he did so, for Kistamohun Patnaik and Benimadhab

Banerjee did not see his shoes and the mallee Paystab Rana does not mention them. It is true Poorna Chandra says accused took off his shoes at his (witness's) remonstrance but not a single witness confirms the statement, nor yet another one by the same person that accused gave him a nosegay. Suk Lal declares he told accused to leave his shoes outside but he refused. This is hardly consistent with the evidence that accused quietly left the room with his companion when remonstrated with by Beni Babu &c. It is noticeable that while complainant was telling his own tale he did not mention shoes at all but said that the accused persons acted wrongly in sitting on a Bench where even a raja would not get a seat and it was only when specially questioned by his Muktar that complainant alluded to shoes. That accused did not really disturb the assembly seems probable if not certain from the fact that he was in the room some time. Complainant himself in his complaint says half an hour at the end of which he went out quietly and the ceremony did not cease. Accused No. 1 is discharged as also is Kanti Chandra Rai under Sec. 215 C. P. C.

The case of the other 2 accused is somewhat different in that they are not Hindus but Christians, and they differ from each other in being a European and a native respectively. Apparently they could be quite of trespass in the sacred part of the Math, but under Sec. 297 P. C. intention or knowledge is essential besides mere trespass. There is *Prima Facie* reason to suppose they did not enter with any intention bad or good but merely from curiosity, while the evidence adduced in no way proves they had any bad intention. For though complainant in his petition states that he and his Gomasta and some Bhadrakal forbade all the accused to enter in their shoes, the Gomasta has not been examined

and there are such descriptives in the evidence for prosecution that the Court cannot believe without considerable doubt that any of the accused entered without permission. Complainant's deposition differs from most of the others on several points and the Court is very doubtful whether he saw really half as much of the occurrence as he pretends. Thus he says he did not see any chair though several witnesses and the defence state that Mr. Dundan sat on a chair. Again this man says all the accused but Kanti Chandra sat on the bench and 2 Muslim constables besides, but this differs from what other witnesses have stated. Complainant admits he cooks for Thakur and the Court strongly suspects he was engaged in cooking during most of the occurrence. The only alternative theory is that he has wilfully falsified matters. It is very important to ask whence came the chair and bench, if even a rajah may not have a seat in the room. Complainant says the bench was put as a barrier in front of a mirror which may be true but seems highly doubtful. Accused No. 1 says the bench was brought in from the Varendra expressly for their benefit, and when it is proved that a chair also appeared from somewhere. Complainant cannot say fromwhere, and was sat upon by Dundan accused for a considerable space of time, it seems not at all unlikely that both the seats were preferred to the 3 accused and accepted. It is proved that they sat at the opposite end of the room from where the Jhulan Thakur was and it is not pretended that the 2 accused made the least disturbance in the room. Shamsunder states that on seeing him the dancing boys left the other end of the room and danced in front of him and his companions, which if proved would show that the dancers at least had no idea of the accused persons being intruders. There is no positive evidence to confirm this but it is made very pro-

bable to the Court's mind by the negative evidence of Poorna Chandra that accused No. 1's statement is true. This witness when asked in what part of the room the dancing was while the Accused were present said he could not exactly say but he added spontaneously "it was not in the centre nor before the accused." As already remarked it is proved to the Court's satisfaction that directly accused No. 1 was told the presence of a Saheb and a Christian was objectionable the 2 accused quietly left the room with him. It appears therefore that these 2 accused neither committed trespass with guilty intention or knowledge nor disturbed the persons assembled. It is note-worthy that at the occurrence Amlas seem to have taken a much more prominent part towards the accused than the religious authorities of the Math and again there are several Amlas amongst the witnesses for the prosecution but a strange lack of priests or religious teachers. It has come before the Court's notice on previous occasions both in its Judicial and executive capacity that the accused Hindoo Inspector is detested by a large circle of enemies. While considering the present case not even *prima facie* proved against any one of the four accused persons, the Court under all the circumstances doubts whether the charge would ever have been brought against the other 3 had not accused No. 1 been with them. Mr. Dundun and Banchanidhi are both discharged under sec. 215 C. P. C.

N. B. Several Hindoo muktars have conducted the prosecution, while Mr. Wilkins Barrister has appeared for 3 accused and Babu Joggeshwar Chander Vakeel for Kanti Chandra accused.

Sd. G. E. MANISTY
Offy, Joint Magistrate,

8-3-32.

ପ୍ରେସ୍ ପତ୍ର

ଆୟତ୍ତ ଉଚ୍ଛଳସାଧିକା ସମ୍ପଦକ ମହାରାଜେଷୁ !
ମହାଶୟ !

ଅମ୍ବେ କୃତଙ୍କଳା ସହି ସ୍ତରାର କରୁଥିଲୁ
ଯେ ବାର ଧାରକାତ ଦନେଖାପାଥାମୁ ଯାହା-
କର ପ୍ରଶାର “ଚତୁରତ୍ରୀୟ” ଓ ବଜାଦେଶ-
ବାସୀ ବାର ବନ୍ଦୁବହାରୀ ଘୋଷ ଭାବାଳ ପ୍ରଶାର
“ନାଶ କି କଳକିମା” ଜାମଧେଯ ପୁସ୍ତକର
ଏକ ଏକ ଖଣ୍ଡ ‘ଶିଳାଧିପିତାୟଶର୍ମ’ ରୁ
ପ୍ରଦାନ କର ଚିରବାସର ଓ ହରେତିଗାର କାର୍ଯ୍ୟ
କର ଅଛନ୍ତି ଆଶା କରୁ ସେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗନ୍ଧ-
ବର୍ତ୍ତମାନେ ଏହି ଦୁଷ୍ଟାନ୍ତର ଅନ୍ତକରଣ
କରିବେ । ଇତି ।

କୋଣାର୍କ } ଶୀଳଗମୋହନ ଚନ୍ଦ୍ରବନ୍ଧୀ
ବିଟକ } ପିଣ୍ଡାବିଧୀୟକା ସଙ୍ଗର
ସଙ୍ଗାତକ ।

ମୂଲ୍ୟପାତ୍ର

ଶାର୍ଦୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀରେ ଅଭିନ୍ନ କଟକ	ବଜାଯା	୫ ୮
ବାଲୁକା ଅନ୍ତର୍ଭାବ ବାଲି	-	୫ ୯୪
ଶାର୍ଦୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଉଚ୍ଚ ବାନଗ୍ରା	-	୫ ୧୦୮
ଶାର୍ଦୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀରେ ଅଭିନ୍ନ କଟକ	-	୫ ୧୮

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଓଡ଼ିଆ ନାଟକ ।

1

କୁଳ ପରିଷଦ୍‌ର ବର୍ତ୍ତମାନ ସହାଯ୍ୟରେ କରାଯାଇଛି ।

ଗବ୍ଦିମେଘ ଦିଲ୍ଲୋନା ପେନ୍ଦ୍ରେତୁଳ୍ଳ ।

ଏହା ଦୂରପ୍ରସରରେ ମୁଲାକାତକର ପଥକରିଲେ ଭାଇଙ୍କ
ଆପଖ କୋଇ କାହାରେ ! ବନ୍ଧୁଗତାର ପାଶର ସୁଖର
ମନ୍ଦରେଣ୍ଟାର ଏ ଦେଖାଯାଇ ଜୀବନକିମ୍ବିଳେ କହିବୁ ଚାହିଁ !
ବନ୍ଧୁଗତା— କୋଠାନକିଲ ବାର୍ତ୍ତାର ପ୍ରତିକର୍ମକୁଳେ
ନିବନ୍ଧନେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଦେଇରେ ମଠରେ ଥିଲା—
ପାଦପାଦ୍ମର ସହିତ ଅକ୍ଷେତ୍ରରେ ଫଳା ! ଏ ଅଭିନିଷ୍ଠା
କି ଏ କା ! କେ ଅକ୍ଷେତ୍ରର ଏ ପ୍ରାଣ ମନ୍ଦ କରିବ ?

କିମ୍ବା କିମ୍ବାରୁ ହୁଏ କର ଲାଗୁ କି କରିବୁ
ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀ ପମଦାମ ମଣ୍ଡଳ
ଟାକାଧିଦୀ ଜିଲ୍ଲା ବାନ୍ଦୁଡ଼ା

ମହାଭୂତ, ଉବସାୟ ପ୍ରେରଣ ସୁକଳଗାନ୍ଧି
ଅମୃତଚୂର୍ଣ୍ଣ ସେବନ କରିବାରୁ ଅମୃତ ନାନା-
ବିଧ ରୋଗର ଶାନ୍ତି ଦେଇଥାଏ । ଯଥା ପାରଦ
ଦୋଷ ଜୀବ ଜୀବିତ ଜୀବିତା, ଶିରଶାନ୍ତା, ପନ୍ଦମ୍ଭ
ବସ୍ତୁ ପାନ କଲୁ ସମୟରେ ନାହିଁବାଟେ ବେ-
ବେଳି ଥାଂଖ ନିଃସ୍ଵର୍ଗ ଦେବାର, କୋଣର ବସ୍ତୁର
ଶୁଣ ଶକ୍ତି ରହିବାରୁ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରଭତ ନାନା-
ବିଧ ଜିଲ୍ଲା ଓ ମୁହଁନାନ ବ୍ୟାଧିରୁ ସମ୍ମର୍ତ୍ତିରୁ
ଅପରକର ଜଗତ୍ତିଶ୍ୱାର ସମ୍ବନ୍ଧ ରୋଗନାଶକ
ଅମୃତଚୂର୍ଣ୍ଣବାବ ଉତ୍ସମଗ୍ରୁଧେ ନିର୍ମଳ ଜୀବ କର-
ଥାଏ । ଆମେ ଥାପନକ ସମୀପରେ ଅଜୀବାର
ଫୁଲକ କହୁଥାବୁ ଯେ, ଆମେ ସେତେବଳ
ଜୀବର ଥାବୁ ଦେତେବଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ପରମ
ତୈଷଧର ଶୁଣ ବିଜ୍ଞାପନ ଓ ମୌଖିକ ଜାରିକ-
ହାଏ ସମସ୍ତାଧାରଣଙ୍କ ଜୀବ କରିବାକୁ ବଦାପି
ମୁକ୍ତ କରିବୁ ନାହାଁ । ବିବେଚନା କରୁ ଏହି
ମହୋଷଧୀର ଶୁଣ ସମସ୍ତାଧାରଣରେ ଜିଥିଥିଲେ
କେବେଦେହେଁ ଲେବେ ବ୍ୟାଧିଶପ୍ତ ଦେଇ ଅକାଳ-
ରେ ଜୀବର କରୁଳ କବଳରେ ପଢ଼ି ହୁଅନ୍ତେ
ନାହାଁ ।

ଶ୍ରୀ ଧୀରମାତରଣ ଦୃଷ୍ଟାଗୁର୍ମତ
ନିର୍ମାତାପାତ୍ର ଜେଲ୍ ସଂଗ୍ରହାଳ୍ଯ

2. *On the other hand, the author's argument is that the* *present* *is* *not* *the* *best* *time* *to* *introduce* *the* *new* *language*.

ଅପଣଙ୍କ ତିଥେନୁଗରେ ସଥ୍ଯ, ଘରା ୫
ବହୁବାଲର ପ୍ରମେତ ବେଗର ଗୋଟିଏ ମହୋ-
ଷଧ ଅଛି । ସେହି ତୈଷକ ସେବନ କର
ଅମ୍ବର ଶକ୍ତାବଦ ତ୍ରୀଭାରି ବହୁବାଲର ପ୍ରମେତ
ଶୟ ଓ ଯନ୍ତ୍ର ବେଗ ଏକାବେଳରେ ଅବେଗ
ହୋଇ ଅଛି । ଅପଣଙ୍କର ଏହି ଅମୃତରୂପୀ
ମହୋଷଧୀର ଶୁଣ ଆମେ ଅମ୍ବର ବନ୍ଦୁମାଳଙ୍କ
ନିକଟରେ ପ୍ରଗରିତ କରିବାକୁ ହୁଏ କରନ୍ତି
ନାହିଁ । ଏହି ଯହଁରେ ବିନାଜପୁର କିଲାର
ପଞ୍ଚ ଗ୍ରାମରେ ପ୍ରମ୍ବର ଦେବ ସେଥିରେ ଅମ୍ବେ
ଶ୍ଵାନେ, ହାଟ ବନ୍ଦୀରରେ ଏହି ଅମୃତରୂପୀର
ଶୁଣ କାଗଜରେ ଲେଖି ପ୍ରକାଶ କଲୁ ।

ଶ୍ରୀ ପତ୍ନୀପତ୍ର ମୁଖୋପାଦ୍ୟା
ସମ୍ବଲପୁର ଗୋଡ଼ାବାଟ ହିନ୍ଦାଜମୁର

ମହାଶୟ

ସମ୍ବଲ ଆମ୍ବଳ ସହରରେ ସେ ଡେଲାଇଟା
ସେଗର ପ୍ରାହିକବ ହୋଇଥିଲା ବହୁରେ
ଆପଣଙ୍କର ଡେଲଭତୀର ବଢ଼ିକା ଏବୁଧ ଫଳ
ଦ୍ୟାକ ହୋଇଥିଲା ଯେ, ଅମ୍ବେ ଏହାର ଗୁଡ଼
ବଢ଼ିକ ବରଗାରୁ ଅପରାଧ ଓ ସେ କି ପର୍ବତୀ
ଆୟୁର୍ଵେଦିକ ହୋଇଥିଲା ତାହା ଜହାଗାରୁ ନାହିଁ
ଶବ୍ଦ ଅଠେକଳଶଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଏହି ଜୀବଧୀନାମ
ଦିକ୍ଷା କରି ସମ୍ମୂଳିତ୍ୱରେ ଆପେକ୍ଷା କରିଅଛି ।
କେବଳ ଗୋଟିଏ ରୋଗୀ ପ୍ରଥମେ ଆପଣଙ୍କର
ଜୀବଧୀ ସେବନ କରି ତତ୍ତ୍ଵାଦ ଅନ୍ୟ ଜୀବଧୀ
ସେବନ ବରଗାରୁ ମୃଗଶ୍ରାସରେ ପରିଚ ହେଲା
ବୋଧ ବରୁ ଅନ୍ୟ ଜୀବଧୀ ସେବନ କରି ନ
ଥିଲେ ତାହାର ଜୀବନ ରଖା ହୋଇ ଆନ୍ତା
ଦିନୀକ ଆପଣଙ୍କ ଜୀବଧୀନାମ ଅନେକ ପରି
ମାଣରେ ସେଗ ନିବାରଣ ହୋଇଥିଲା । ଯାଦା
ଦେଇ ଏହା ଗୋଟିଏ ମହା ଦୃଷ୍ଟିର ବିଷୟ
କହିବାକୁ ଦେବ । ଆମ୍ବର ସମ୍ମୂଳିତ ବିଦ୍ୟା ଏଥି
ସମାନ ଦ୍ୱାରା ଜୀବଧୀ ଏପର୍ବତୀ ଅବସ୍ଥାର
ହୋଇ ନାହିଁ ଏବଂ ମନ୍ଦ୍ୟମାନଙ୍କ ଏହି ଦୟା-
ନକ ଦୂରମୟମେଗରୁ ନିୟ୍ୟକ ଦେବା ନିମନ୍ତେ
ସ୍ମୃତିକର୍ତ୍ତା ଆପଣଙ୍କୁ ଏହି ଅମୂଳ୍ୟ ଜୀବଧୀ
ପ୍ରଦାନ କରି ଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବେ ଅତ୍ର କହିପାରୁ
ସେ, ଡେଲଭତୀରେଗପ୍ରାତିତ ମୁସର୍ତ୍ତ କଣ-
କୁଳ ମଧ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଶେଷାବସ୍ତାର ସେବିକୁ
ସକା ଆପଣଙ୍କର ଏହି ଜୀବଧୀ ଶାୟମିତରୁପେ
ସେବନ କରିଲେ ମୃଗର ଦୟାକ ସ୍ଵର୍ଗ ।
ଅମ୍ବବେବେତନାରେ ଆପଣଙ୍କର ଜୀବଧୀ ସେବନ
କରିଲ ଅନ୍ୟ ଜୀବଧୀ ସେବନ କରିଲକାହିଁ ତ
ହିତିର ନହିଁ । ଅତ୍ରକରିବର ମାନ୍ୟକର ଅଭି-
ପ୍ରକାଶକ ପାର୍କିନ ମହାଧୟ ଆପଣଙ୍କର ଜୀବଧୀର
ମରା ଦେଇ କହିଥିଲେ ସେ, ଏବୁ ଅର୍ଥାତ୍
ଏକା ମନ୍ଦ୍ୟମହାମ ଜୀବଧୀନାମ କପ୍ରକାରରେ
ମାତ୍ରର ହୋଇ ପାରେ ।

ଆକବର ସ୍ମୋଗାବାୟ
ହେଉଥିଲେଣି ପରିଶର୍ପ ହାତି

ଅମ୍ବାଳ

ପ୍ରିୟ ମହାଶୟ !

ଗର୍ବ ଅମ୍ବର ଭାଗୋର ପ୍ରାସୁନ୍ତ ବାଟ
ଦିଶାକଳନ୍ତୁ ବନ୍ଦେମ୍ୟାଥୀତୁ ମହାଶୟତ୍ର ଆପଣଙ୍କ
ନିକଟରୁ ଯେଉଁ ବଳରୂପିଲ ଜୟ କର ଥିଲେ
ଅମ୍ବେ ଅଞ୍ଚାଦର ସହର ଭାଷାର ମହାରେଣ
କିବାରଣୀ ଶିଳିର ସାନ୍ଧ୍ୟ ଦେଉଥିଲା ।

ବନ୍ଦ ସଙ୍ଗେକ ଲୋଭତା ସେମିକର ଏହା
ବ୍ୟବହାର କରିବାରେ ଯେଉଁ ଅଧା କଷାୟ-
ପଥିଳ, ପାଦା ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ସଫଳ ହୋଇଥିଲୁ
ଅର୍ଥାତ୍ ଶାତ୍ର ସେଗର ପ୍ରକାଶର ହୋଇଥିଲୁ
କୁଳପ ଜଳ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଏହା ସେବନ କଷାଲି
ଦୟା ପାଇଥିଲ, ସମସ୍ତେ ଅଗେଗାଲାହ କରି
ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରକଳ୍ପ ଏଥୁର ଅଲୋକବ ଘର୍କି
ଆମ୍ବାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା ।

ଯଦି ଶେଷର କୋଣାର୍କ ସଥାର୍ଥ
ଅନ୍ଧାରୀ ଅବଦ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ତେବେ କୁକୁ
ଅନ୍ଧାରୀ ଆପଣଙ୍କର କଲାଚାରିଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିରେବେ
ଅଳ୍ପ କିମ୍ବା କୁହେ । ଅମେ ସମ୍ମାନ ଓ ଉତ୍ତର
ମହାରାଜୀମାନଙ୍କ ଜଣ କର ଅଳ୍ପରେଖ କରୁଅ-
ଛୁ ସେ ସେମନ୍ତ ବି ସେମାନେ ଏହି ଅନ୍ଧାରୀ
କିମ୍ବା ପ୍ରକଳ୍ପ କର ରଖନ୍ତି । ଉଠାଇ ଶେଷର
ପ୍ରାହୁର୍ବର ସମୟରେ ସେମାନେ ଏହାହାର
ବିଶେଷ ତୃପକ୍ଷାର ଲାହ କର ପାରିବେ । ଆ-
ମେ ଏହାକୁ ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ
କର ମୁକୁପ କୁଳ କରୁ ଏବ ଏହା ମଧ୍ୟ ଆମ୍ବ-
ର ବିକଳର ପ୍ରକଳ୍ପ ହୋଇଥାଏ ସେ ଏହା
ଯେଉଁ ମୂଳରେ ବନ୍ଧାତ ହୁଏ, ଯେଉଁର ଅର୍ଥ
ଉପରି ।

ଅପାଣ ରହି କଲେ ତୁମରଙ୍ଗଳ ବେଳେ
ଯାନ୍ତି ବ୍ୟବହାର କର ପାରନ୍ତି । ଆମେ ଯାହା
କହୁଥିବା ଏତେ ବ୍ୟବହାର କରେଇ ଅନ୍ୟ
କିମ୍ବା ନହେ ଅର୍ଥାତ୍ କାହାର କର ବନ୍ଦ କାହାର ।

ଆ ସମୟରେ ମୁଖ୍ୟାନ୍ତିକ
ଦେତତିଥିଣୀ ଦେହାର ଯଣିଗୋ ପ୍ରୟାଣରସ
ଏବେଳିଏବନା

ବ୍ୟାଙ୍ଗ ମାନ୍ଦ୍ରାଷ୍ଟ୍ର

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୯ ଜାନୁଆରୀ
୧୯୫୩ ମାତ୍ର

ରାତର ଦିନ ମାତ୍ରେ ବିପ୍ରଭାବ ଶକ୍ତି ମୁଦ୍ରା ମୁଦ୍ରା ଅଧିନିଧି ଓ ସହ ଏକ ଏକ ସାଲ ପଦବାର

ମଳିଖ	ଅଶ୍ରୁମ	ବଜାରୀ
ବାର୍ଷିକ	ଟ ୨୯	ଟ ୨୯
ଜାକମାସ୍ତ୍ରଲ	ଟ ୦.୫	ଟ ୧୦

ଗର୍ଭମେଘ ରଣ୍ଟିଆ ନିଜ କଚେରମାନ-
କରେ ପୂର୍ବପ୍ରାୟ ସ୍ଵପ୍ନରେ ବଲରେ ବରାଗ
ପ୍ରଭତ ନିୟମିତ୍ତ କରିବାର ପ୍ରଥା ରହିବ ଉଦ୍‌ଦେ-
ଶରେ ସ୍ଵର୍ଗ ପରିଷାର କିମ୍ବା ଅଳ୍ପଦିନ ଦେଲୁ
ପ୍ରତିଲିଙ୍ଗ କରିଅଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଏହି ପରା-
ତ୍ତାରେ ଉତ୍ତାପ୍ତି ଦେବେ ଦେବିଲ ସେହିମାନଙ୍କୁ
ବର୍ମ ଦିଆ ଯିବ । ବ୍ୟେ, ବ୍ୟେ, ଏ, ପାଶ
କରିବାରେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ପୁରୁଷ ରଖା ଯାଇ
ନାହିଁ । ଏତକ ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ଜୀବିବାରେ ଅ-
ନ୍ୟାୟ ହୋଇଅଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଗୋଟିଏ କାମ
ଜୀବି ହୁବାରୁ ତହିଁ ନିମନ୍ତେ ଦେବେକିଜଣ
ପରିଷାରୀ ଆବେଦନ କରିଅଛନ୍ତି । ସରସଗର-
ରର ମନ୍ଦିରଠାରୁ ଏହା ଅନେକ ଅଂଶରେ
ଦ୍ଵାରା ଏବ ସବୁ କରେଣାରେ ଏହା ନିୟମ
ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ଦେବା ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ରହା ।

ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲା ମଞ୍ଜୁଷାର ମହାରଜାଙ୍କର ପୁର୍ବ-
ମାନେ ଦେଶ ଭୂମିକୁ ଯାଦା କରିଅଛନ୍ତି ।
ସେମାନେ ମାନାଙ୍କ ଓ ବନ୍ଦେଶ ପ୍ରଦେଶର
ଭଲ୍ଲ ନଗରମାନ ସନ୍ଦର୍ଭ କର ଦେଖିଲୁ
ଅସେବେ ଏ ସେଠାରୁ ମଥୁରା ପ୍ରୟୁଗ ଜାଣି
ଇତ୍ୟାଦି ଜର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖି କଲିକଣା ବାଟେ
ଏ ନଗରକୁ ଆସି ଏବ ଶା ଜଗନ୍ମାଥ ଦର୍ଶନ
କର ସ୍ଵଦେଶକୁ ଫେରିବେ । ସଜ୍ଜକୁମାର-
ମାନଙ୍କର ଏତେ ଦେଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ ସେ
କିମେର ଜୀବି ଓ ବନ୍ଦୁଦର୍ଶନ ଲାଭ ହେବ

ତହିଁରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ମଞ୍ଜୁଷାର ମହାରଜା
ଯେମନ୍ତ ସନ୍ଦର ପ୍ରକାଶକଳନ ଏବ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ସର୍ବକର୍ମମହାର ଅଭୁଲ ସର ଏବ ଗର୍ଭମେଘ-
ଙ୍କଠାର ସି, ଥଇ, ର ପଦ ଲାଭ କରିଅଛନ୍ତି
ତେମନ୍ତ ଆପଣା ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ପୁଣିକା ଥାନ
ପୃଷ୍ଠାକ ଆପଣାର ଯୋଗ୍ୟ ବିଦ୍ୟାଧକାରୀ କରୁ
ଅଛନ୍ତି । ଦେଶ ଭୂମିଶରେ ଅନେକ ଲାଭ ଅଛି ।
ସମସ୍ତ ଗଡ଼କାର ସକାଳର ଉତ୍ତିତ ସେ
ଆପଣା ସନ୍ତ୍ରାନମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା କାରଣ
ଏପରି ଅବଶ୍ୱର ଅନୁଭବର କରିବେ ।

ହିନ୍ଦୁପ୍ରେଟି ଅହ ଲେଖନ୍ତି ସେ ଚିଟାଗଙ୍ଗ
ଇନ୍ଦ୍ରାଜାରେ ଦାଖଲ ଶାରକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜଣେ
ସବ୍ରତେପ୍ତୀର ଆକଶ୍ୟକ ଦେବାରୁ କମିଶ୍ର-
ରଙ୍କ ଅଳ୍ପମିଳ ଦେଇ ଷେଠା କଲେଜଟର
ସାହେବ ପ୍ରସବକୁମାର ଚୌଥୀ ନାମକ ଜଣକୁ
ନିୟମିତ୍ତ କର ଶେଷକୁ ସେ ଷ୍ଟେ ମାର ସନ୍ତ୍ରୋଷ-
କନକରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲା ପରେ କମିଶ୍ରର ସା-
ଦେବ ଆପଣା ଅଶିଖୁଷ୍ଟଙ୍କ ବୁକିରେ ପଢି ଗାନ୍ଧୀ
ପଦତ୍ତୁତ କର ଭାବା ପ୍ରାନ୍ତରେ ଅନ୍ୟ ଏକଜଣ
ଅଶିଖୁଷ୍ଟଙ୍କ ଅସଂଗୀୟ ଲେବକୁ ନିୟମିତ୍ତ
କଲେ । ମଧ୍ୟ ଭଲ୍ଲପଢ଼ିକାରେ ଅନ୍ତର ଲେଖା
ଅଛି ସେ ସିଲହଟର ତେଷ୍ଟା କମିଶ୍ର ସା-
ହେବ ମଣିଷୀଙ୍କ ବ୍ୟାକମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଲେବକୁ
ବୈଶାଖରେ ଶାରବା କାରଣ ଜଦ କରିବାରୁ
ଦୁଇଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାକମାନେ ଅନାହାରରେ ର-

ହିଲେ । ତୁମ୍ଭୁ ଦିନ ପ୍ରହାର ଅବମୁ ହେଲାରୁ
ଜଣେ ବ୍ୟାକମାନ୍ତା ଗଲା । ତହିଁ ସେମାନଙ୍କ
ଅର୍କରେଜନ ସହିତ ନିର୍ଦ୍ଦିନ ବାରାବାସର
ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦେଇ । ବଢ଼ିଲଟକ ସମୀପରେ ଆବେଦନ
ନ ହେଲାରୁ ସେ ପ୍ରଥାନ କମିଶ୍ରରଙ୍କ ଏ ବିଷୟ
ଶୁଣିବା କାରଣ ଆଦେଶ ବରାବରଙ୍ଗନ୍ତି । ଏ ସବୁ
ବିଷୟରେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ବିତ୍ତ ବହିବାରୁ ନାହିଁ ।
ପାଠକମାନେ ସ୍ଵୟଂ ଦେଖି ପାରିବେ ସେ
ଭାବରେ ବ ଭଲ ଲେବେ ଶାସନକାର୍ଯ୍ୟ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିୟମିତ୍ତ ଅଛନ୍ତି ।

ଶିକ୍ଷାବ୍ରାଗର ଭାଇରେକେଟର ସାହେବ
ସ୍କୁଲ ଇନ୍ଡ୍ରେଲ୍ଟର, ଜୀଏଆଇନ୍ଡ୍ରେଲ୍ଟର,
ଅଧ୍ୟେ ଏବ ଦେଶମାନ୍ତରମାନଙ୍କର ମନୀମତ
ଜୀବିବା କାରଣ ଗୋଟିଏ ସରକୁଲର ବାହାର
କର ଅଛନ୍ତି । ତହିଁରେ ପ୍ରକେଶିବା ପରାମର୍ଶ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଢ଼ାଉଥିବା ସ୍କୁଲମାନ ଦିନୋକ୍ରମ ଓ ଏବଂ
ଏ, ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଢ଼ାଉଥିବା କଲେଜମାନ ଦିନୋକ୍ରମ
ଓ ବ, ଏ, ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଢ଼ାଉଥିବା କଲେଜ-
ମାନ ଦିନୋକ୍ରମ ବନ୍ଦ ଦେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଅଛନ୍ତି
ସେ କହିଅଛନ୍ତି ସେ ଶାତକାଳ ପଢ଼ିବା ପରେ
ଅଧିକ ଉପଯୋଗୀ ଅଛେ । ଅଛିଏବ ଏହାକୁ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇବା ଉତ୍ତିତ ଦେଇଅଛି ।
ପ୍ରାସ୍ତୁତାଳ ପଢ଼ିବା ପରେ ଜାତାନ୍ତ୍ର କଠିନ ସମୟ
ଏମୁ ମାର୍ଜ କମ୍ବ ଅପ୍ରେଲ ମାସର କୌଣସି
ସମୟରେ ପରାମର୍ଶ ଗୁଣ୍ଠାର ଦେଇ ଜୁନ ମାସ

ତା ୨୦ ରିଖଅର୍ଥାତ୍ ବର୍ଷା ଆରମ୍ଭ ହେବା
ସାଏ କୁଟୀଟିଲି ପାରେ । ଏଥିକୁ ହିନ୍ଦୁପେଣ୍ଡ-
ସ୍ଥଳ କହନ୍ତି ଯେ ଦୂରପୁଜା କୁଟୀ ପୂର୍ବରେ
ପଞ୍ଚଶା ଗୁରୁତ ହୋଇ ଏହି ପ୍ରଧାନ ପକ୍ଷ ସମ-
ସ୍ଥରେ ଅଧିକଦିନ ହୃଠା ନିଳିଲେ ଉତ୍ସମ୍ଭବରେ
ଦୂର ଅମୋଦ ଓ ପଞ୍ଚଶାବଳୀର ପଞ୍ଚଶା କାଗଜ
ଦେଖିବା ସକାରେ ଉତ୍ସମ୍ଭବରେ ହେବ ଏବଂ
ପୂର୍ବେ ହିନ୍ଦୁ କଲେଜରେ ଏହିପରି ବ୍ୟବହାର
ସ୍ଥିତି । ଆମେମାନେ ତାରରେକ୍ଟର ସାଦେ-
ହଙ୍କର ପ୍ରସ୍ତାବରେ ପଞ୍ଚଶା କାରଣ ପ୍ରାଣ
କାଳରେ ଅବହାଶ ନିଳିବା ସହିତୋଭାବରେ
ବାହୁନୀୟ ।

ଗତ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଏଠା ଜାକଦ୍ୱାରର ଗୋ-
ଲମାନ ଦିଷ୍ଟଯୁବରେ ଅମ୍ବେମାକେ ଯାହା ଲେ-
ଖିଥିଲୁଁ ତତ୍ପରୀରେ ଘୋଷ୍ମମଣ୍ଡଳ ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ
ନିକଟକୁ ଦୂରଖଣ୍ଟି ଚିଠିରେ ନକଳ ପଠାଇ
ଅଛନ୍ତି । ପହିଁରୁ ଜଣାଯାଏ ସେ କେତେ
ଧୂର୍ବଲ ସ୍ଵର୍ଗକ ପାଇଛି ଡାକରେ ଅସେବା
ବେଳେ କହିଁର ଖୋଲ କି ସହିରେ ନାମ
ଲେଖାଥାଏ ଉଠି ଯାଇ କେବଳ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟରେ
କଣ୍ଠ ଥିଲା । କେତେକ ପାଇଟରେ ଶମସ୍ତେଷ
ଦାରୁକର ନାମ ଲେଖା ଥିବାରୁ ସମସ୍ତ ପାଇଟ
ଘୋଷ୍ମମଣ୍ଡଳ ଭାବାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇ ଦେଇ
ପଢ଼ ଲେଖି ଥିଲେ କି ସେବେ ସହସ୍ରମନ
ଭାବରେ ନ ଥିଲ ଭେବେ ବଳକା ପୁଷ୍ଟିମନ
ଫେର ଦେବେ । ଶମସ୍ତେଷ ବାହୁ ଅପରା
ଭାଲକା ସେ ସମୟରେ ପାଇ ନ ଥିଲେ ।
ଧ୍ୟାନ ଭାଲକା ପ୍ରାୟ ହୋଇ ବଳକା ପୁଷ୍ଟକ
ମାଳ ଫେର ଦେଲେ ଏକ ସେ ସ୍ଵର୍ଗକର ପ୍ର-
କୃତ ଅଧିକାରୀ ଭାବଗରେ ଉପରୁତ ହୋଇ
ଦେଶ ସମସ୍ତ ଦେଇ ଅଧିଳ । ଏଥିରୁ ପ୍ରକାଶ
ସେ ପୁଷ୍ଟିମାଳ ମାଲକରୁ ଦେବାରେ ଭୂଲ
ହୋଇଥିଲ ଅନ୍ୟ ଦକ୍ଷ ଗୋଚମାଳ ହୋଇ
ନାହିଁ । ଅମ୍ବେମାକେ ଡାକଦ୍ୱାର ବିବୁଦ୍ଧରେ
ଗୋଟିଏ କଥା କହିବା ମାତ୍ରରେ ଘୋଷ୍ମମଣ୍ଡଳ
ମହାଶୟ ମେ ଉପର ହୋଇ ତତ୍ପର ପ୍ରକର
ଜାରଣ ଦର୍ଶାଇ ଅଛନ୍ତି ଏଥରେ ଅମ୍ବେମାକେ
ଆନନ୍ଦ ହୋଇଥିଲୁଁ ଏକ ଏହାହାତ୍ମ ପ୍ରମାଣ
ଦେଉଥି ସେ ଭାବାଙ୍କ ଇନ୍ଦ୍ରକାର ବାର୍ଷିକରେ
ଗୋଟିଏ ତୃତୀ ବା ତୃତୀ ଦେଇ ପାହାର କଲେ
ଶାଶ୍ଵତ ସଂଶୋଧନ କରିବାକୁ ଦେବାକୁ ପରି
ବାଜ ଅଛନ୍ତି ।

ଏ ନଗରରେ କର୍ତ୍ତମାନ ଗଣେଶ ପଞ୍ଜାର
ଧୂମ ଲାଗେ ରହିଥିଲୁ । ଗତ ଶନିବାର ପ୍ରଥମପୂଜା
ଥିଲୁ ମାତ୍ର ମେହନ ଅଭୟନ୍ତରୀଣ ଦେଖାରୁ
କେହି ସବୁ ବାହାର ପାଇଲେ ନାହିଁ ମୁହଁବାଙ୍ଗ
ଦେବଳ ସବେ । ପୂଜା ଦୋଇ ଗଲା । ତହିଁ
ଆରଦିନଠାରୁ ଠାବେ ? ଯାତ୍ରା ଭାମାରା ଲାଗି
ରହିଥିଲୁ । ପୂଜାବର୍ଷ ପ୍ରାୟ ଅନେକ ସୁଲରେ
ପ୍ରତିମାମାନ ହୋଇଥିଲାନ୍ତି ଏବଂ ବକ୍ଷୀ ବକ୍ଷ-
ରରେ ପ୍ରତିମା ସଜାଇବାର କାରିଖାନା ଅଧିକ
ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ବାବୁ ବକ୍ଷମ ଉଗଢ଼ିବ ପ୍ରତିମା
ପ୍ରଥମ ଅଟକ । ଏ ବାବୁ ବକ୍ଷର ଶବ୍ଦା ସହିତ
ଗୋଟିଏ ଦୃଢ଼ ଦାଳନ ପ୍ରସ୍ତର କର ତହିଁ
ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପ୍ରକାଶ ଗଣେଶ ମୃଦ୍ଦି ବସିଲ
ଦେଇଥିଲାନ୍ତି ମେଘଟ ଭଲ ଦକ୍ଷିଣ ହୋଇଥିଲୁ
ଏବଂ କଲିବାର ବାରଙ୍ଗ୍ୟର ଛୟମରେ ଗଣେ-
ଶକ ସମ୍ମାନରେ ଏବଂ କରିବାର ବସାଇ ଦିଆ
ଯାଇଥିଲୁ । ସକା ଓ ନଳୀ ଏବଂ ଆସନରେ
ବଦିଥିଲାନ୍ତି । ନଳୁରେ ସଜ ଦୋଇ କ୍ରାତ୍ରିର
ବୈଶ୍ଵିକ ପାତ୍ର ଓ ବଦ୍ରଲୋକ ଜ ଓ ତହିଁରେ
ବଦିଥିଲାନ୍ତି ଏବଂ ସମ୍ମାନରେ ଦୁଇଜଣ ସିମାଦ
ତୁଳା ହୋଇଥିଲାନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରତିମାମାନ ପ୍ରମାଣ
ଅବୁଚିର ଅଟକ ଏବଂ ଏ ସମସ୍ତର କିମ୍ବା ଗୋଟିଏ
ଶଳ ଅଭୟନ୍ତରୀଣ ମନୋଦେଵ । ଏ ନଗର ଧନ୍ୟତା
ଏପରି ଦୂରୀନୀରି ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରଯାଂପମାୟ ଅଟକ
ନାଟ୍ୟଶାଳଟ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ହାତ ଲାଗନ
ଛିବରେ ନିରମଳୁପେ ସୁନ୍ଦର ହୋଇଥିଲୁ
ଏପରି କୌତୁକ ଏ ନଗରରେ ଅଛିନ୍ତି
ତୋଳିବାକୁ ଦେବ ଏବଂ ତାହା ଦେଖିବା ଏ
କଣ ଅନେକ ଯାତ୍ରୀ ମେଠାରେ ଠକ୍କ ଦେବ
ଅଛିନ୍ତି ।

ତେଜିନୟସ୍ତରେ ଧାରକଳୁ ଯେ ବନ୍ଦାର
ଦାରକାର୍ତ୍ତରେ ଦାଏର ଥିବା ଏହି ମୋକଦମା-
ରେ ଟ୍ୟୁବକ ଘାଦେବ ବାନ୍ଧୁର ସ୍ଵନାତାରେ
ବନ୍ଦପ୍ରାସାଦକ ସଙ୍ଗରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା କାରଣ
ଫୋକମାସୁଦ୍ଧର ଜିଲ୍ଲା ସକାଶ ଜଳ ଓୟେ
ସାହେବର ସମୀଖରେ ଅବେଳନ କରିଥିଲେ
ମାତ୍ର ସାହେବ ମହୋଦୟ ତାହା ଅପ୍ରାଦ୍ୟ କରି
ଅବଶ୍ରୀ ଏହା ସୁହିବେଳକର କାର୍ଯ୍ୟ ଦୋଷାର୍ଥୀ ।
ବାନ୍ଧୁର ସାହେବକର ଝାଲାନ୍ତରରୁ ଯିବାର
ଅବଶ୍ରୀକ ହେଲାଦୋର ଆପଣା ମହୁଳକ
ଅଧିକରନ ଅଟକାଇ ରଖିବାର ଉଚିତ ନାହେ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରାୟ ଦେଖିବାରେ ଆସୁଅଛି ଯେ

ଭୁଲ କାରଣ୍ୟରମାନେ ସହାଯାରଣକର
ବୁନ୍ଦରସ୍ତରୁପ ଆପଣାର ପଦଙ୍କଳୁ କୁଳ ଯାଇ
ଯଥେହା କର୍ମ କରିବାକୁ ସବୁତବ ହେଉନାହାନ୍ତି
ମନ୍ତ୍ରକଳମାନଙ୍କଠାବୁ ଅପଣାର ପିଷ୍ଟକାଟା
ସମ୍ବାୟ ଉତ୍ତମଗୁପେ ବୁଝି ପାଇଥିଲେ ମଞ୍ଚ
ମୋକଦମା ପଞ୍ଜିଲବେଳେ ଭୁଲ କାରଣ୍ୟରକୁ
ଅନ୍ଧରୁ ଛାପିଛି ଥିବାର ଅନେକମୁଲେ ଦେଖା
ଯାଇଅଛି ଏବ ଏଣେମୋକଦମା ଯେହି ହୃଦୀରୁ
ମାତ୍ରଜୀବିବାରୁ ସବସାନ୍ତ ବେଳପରେ ମର-
କିଲର ମୃଣୁ କୋଡ଼ି ହେବାର ଦେଖିବା ନିରାକ୍ରୂ
ଛଫୁକର । ଯେବୁ ମୋକଦମାର କଥା ଭୂପରେ
ଲେଖାଗଲ ରାହା ଏବ ଜ୍ଞାଲମୋକଦମା ଥାଏ
ମୁହଁରଂ ସବସାଧାରଣଙ୍କର କହିରେ କିଶେଷ
ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ଅଛି ଏକୁପ ଅବସ୍ଥାରେ ବନ୍ଦିବିଶେଷ-
ର ସୁଧା ପ୍ରତି ଦୁଷ୍ଟିଯାଇ ନ କର ଓୟେଖୁ
ଧାରେବ ଯେ ସାଧାରଣକର ସ୍ଵାର୍ଥ ପ୍ରତି ଦୁଷ୍ଟି
ରୁଖି ଆବେଦନ ଅପାଦିବ୍ୟ ଉପରୁକ୍ତି ବଜ
ସୁଖକ କିମ୍ବା ଏବ ଉପରୁକ୍ତ କିମ୍ବରର ପରମ-
ସ୍ଥଳ । ଆମେମାନେ ଭରବା କବୁଁ ଏ ବିଷୟ
ସହରୁ ଦୁଷ୍ଟାନ୍ତ ସୁଧାପ ମୁହଁର କେବଳୋହିଲେ
ଭୁଲ କାରଣ୍ୟରମାନଙ୍କର ଏବଳ ଅଭ୍ୟାସର
ରହିର କାରଣ କାରଣକୌଣସି କିମ୍ବ ଦେବାର
ଆବଶ୍ୟକ ।

ଏ କରଇବେ ଥାନକାଳି କିମ୍ବର ଗୈରି
ହେଉଥିବୁ । ଏ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରାୟ ପ୍ରକଟନ
ଆମେମାନେ ଖେଳେ^୧ ଲେଖାର ସାମାଜି
ଧାରାଥିବୁ ଏହି ଛାନ୍ତମଧ୍ୟରେ ଏହି ନାଶ ପକାଇବି
ଦେଖୁ ଅଧିକ କୋଣାର୍କ । ନାଶକଥା ଏହି
ବି ଖେଳି ଯାଇଁ ପରି ପାଇବି ଦୂରେ କେବା
ଛଢା ଘୋରଥିବା ଧୀର ଦେବରୁ ଅନନ୍ତାର
ଖୋଲ କେଉଁଥିଲା । ଏବା ଆମାନି ବାହୁଦର
କଥା ନହିଁ । ଗଲା ଅନନ୍ତାର ଏ ନଗରର
ଜମେ ଉପର ବାହୁ ଶକ୍ତି ମହିଳାଙ୍କ ଚକ୍ର
ଦୂର ଦୂର ବାହୁ କୃତ୍ତିବାହୁ କର
କେଇଥିଲା । ଅନୁର ଜମେ ଧୀର ଅନ୍ତାରୁ
ଗୋଠ ଏହି ଗଲାକୁ ସମାଜିତି ଯେତି ଆମ
ଥିବାର କଷ୍ଟର ଦୁର୍ଗର । ଏହିରାକୁ ଆମାନି
କୁଥର ଖେଳମାନେ ଅନ୍ତିର ଜଳା ଫେରି
ପକାଇବାର ପ୍ରତିକଳା ଦେବ । କୁଞ୍ଜର ବିଷୟ
ସେ ବାଠ ଖେଳନର ମୁକ୍ତି ପକାଇବନ ଯେମନ୍ତ
କୃତି ଦେଇଥିଲୁ ମୁଲିଥର ଦୂରି ସେବର ଦେଇ
ପାରି । ଯେତେ କେବା ଦେବାର ସବାବ

ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣୁଥିଲୁ ସେ ସମସ୍ତର ଲଭିଲ
ପୁଲିସରେ ଦିଗ୍ବୀ ପାଇଥାଇ କି ନାହିଁ କହି କ
ପାରୁ । ସମ୍ବନ୍ଧ ଲଭିଲ ହୋଇ ନାହିଁ କାରଣ
ସେପରି ଲଭିଲ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ପୁଲିସଥାପନ
ପ୍ରକାଶ କରିବାର ପେଣିକ ଥାଉ ବରଂ
ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲୋକଙ୍କର ଦୟା ହୁଅଛି
ସେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରମାଣ ନ ହେଲେ ଓଳଟା ସେମା-
ନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଲଭିବାକୁ ହେବ । ଲୋକଙ୍କର
ଏପରି ବିଜ୍ଞାପ ପୁଲିସର ଅନୁକୂଳରେ ନୁହଇ
ଏବଂ ଲଭିଲ ହେଉ କି ନ ହେଉ ପୁଲିସର
ଛତିର ସେ ଗୋଟିଏ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ଗୈବ
ଧରିବା ପ୍ରତି ଅଧିକ ମନୋଯୋଗୀ ହେବେ ।
କିନ୍ତୁ ବହୁରେ ବିଶେଷ ତୁଳି ଦେଖାଯାଏ ଏବଂ
ନଗରବାସୀମାନେ ଭକ୍ତାର ଦିଶେ କ୍ଷତିପ୍ରସତ ଓ
ଭ୍ରାତ ହୋଇଥାଇନ୍ତି । ସ୍ଥାନୀୟ ହାକିମମାନେ
ପୁଲିସର କାର୍ଯ୍ୟ ଧରି ବିଶେଷ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିଥିଲୁ
ଏହି ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ।

ଲଭିବେଥ ଶଶ୍ରୀ ଆମେଷ୍ଟରଭାସ କାମକ
ମହାନଗରରେ ଆଗମୀ ମରାସରେ ସଧାରଣ
ବାଣିଜ୍ୟ ଏବଂ ଶିଳ୍ପକାର ଦ୍ୱାରା ଉପରକେଶ
ମନ୍ଦିରରେ ଉତ୍ସବ ହେଉଥିବା ଦ୍ୱାରାମାନଙ୍କର
ଗୋଟିଏ ପ୍ରଦର୍ଶନ ହେବ । ସେ ବିଷୟରେ
ଲଭିଥା ଗର୍ଭମେଣ୍ଠ ଏକ ବଜାପନ ପ୍ରଭୁର କର
ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ତହିଁର ଖଣ୍ଡିଏ ପ୍ରକଳପି ଆମ୍ବେ-
ମାନେ ପ୍ରେସକରିବାକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୂତ ପାପ ହୋ-
ଇଥିଁ । ଯେ ସମସ୍ତ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହେବ
ତାହା ବୁଝିବାରେ ବିନ୍ଦୁ ଦୋହରାଇ ଯଦୀ;
୧ ମ ଲାବଜ ପଦାର୍ଥ କ ତହିଁରେ ଭେଶମ
ପସମ, ଚର୍ଚ, ମାଳ, ଲହୁଣି, ଚର୍ବି, କଷ୍ଟିଶ,
ମଧୁ ଓ ମଦମ ଇତ୍ୟାଦି ଅସ୍ତି ଅଛି । ୨ ସୃ-
ଜିନିଜ ପଦାର୍ଥ ସଥା; ଧାରୁ, ପଥରକୋଇଲ,
ପଥର ଇତ୍ୟାଦି । ୩ ସୃଜିତ ପଦାର୍ଥ ସଥା;
ସମ୍ମୁଦ୍ରର୍ଯ୍ୟ, ଫଳ, ମୂଳ, ଶୈଥ, ମସଲ, ସୁନାସ
ଅର୍କ, ଚେଲ ଇତ୍ୟାଦି ଏବଂ ୪ ଠି ଶିଳ୍ପକାର
ଦ୍ୱାରା ସଥା; ଗାଲିଶ, ଖୋଟର ଲୁଗା, ଓ ଆଳ
ଦୌଡ଼, ଫଟାପାଣ ଛହ ଏକ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ୫
ଦ୍ୱାରା । ଭାରତବର୍ଷରୁ ଯେ କେହି ଦ୍ୱାରା ପଠା-
ଇବାକୁ ଲାଭକ ହେବେ ଗର୍ଭମେଣ୍ଠ ଲଭିଥା
ତହିଁର ଭାବ ନେବାକୁ ସମ୍ଭବ ହୋଇ କେ-
ରେଣ୍ଟିଏ ନିୟମ କରିବେଇଥାନ୍ତି । ବାହୁନ୍ୟ
ଦ୍ୱାରେ ସେ ସମସ୍ତ ଏଠାରେ ପ୍ରକାଶ କର-
ିବାକୁ ଅନ୍ୟମ ହେଲା । ତହିଁର ସ୍ତଳମର୍ମ ଏହିକ

ସେଇଁ ମାନେ ଦୁଇୟ ପଠାଇବାକୁ ଲଜ୍ଜା କରିବେ
ସେମାନେ ଥାଗାମୀ ଦିସମ୍ବର ମାସ ତା ୧ ରଖ
ପୂର୍ଣ୍ଣରୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କ ଅନୁମତି ସକାଗେ ଆ-
ବେଦନ କରିବେ ଏବଂ ଜ୍ଞାନୀୟ ମାସ
ତା ୨ ରଖ ପୂର୍ଣ୍ଣରୁ ଅଧିଶ୍ଵର ଦୁଇୟ ପଠାଇ
ଦେବେ । ଛଳିକତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୁଇୟ ପଠାଇ-
ବାର ଖର୍ଚ୍ଚ ଆବେଦନକାରୀ ଦେବାକୁ
ଦେବ । ଲକ୍ଷ୍ମୀଆ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କ ରେକର୍ଡ୍ୟ
ମହିଳାମାର ଜଣେ କର୍ମଗୁଣେ ବାରୁ ଟି, ଏହି
ମହିଳା ଏହି ପ୍ରଦର୍ଶନ ସକାଗେ ଦୁଇୟ ସଂଗ୍ରହ
କରିବାର ଭାବ ପାଇଥିଲାନ୍ତି । ଯାହାକର ଦୁଇୟ
ପଠାଇବାକୁ ଲଜ୍ଜା ଥିଲା ସେମାନେ ତାହାକୁ
ନିର୍ବିକର୍ତ୍ତା ପଢାଇ ଲେଖିବେ । ଓଡ଼ିଶା ପୃଷ୍ଠେ
କେତେକ ପ୍ରଦର୍ଶନରେ ଚାଲାର ତାରକସା
କର୍ମରେ ସଫ ଲାହ କରିଥିଲା । ଏହିକି ସେ-
ପର ହେଉ ନାହିଁ ଏହି ପ୍ରଦର୍ଶନରେ ହେବୁ
ସଫ ଲାହ କରିବାକୁ ଅଗ୍ରଭାବ ହେଲେ ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ବଜ୍ର ଅନୁଭବ ହେବୁ ।

ଅମେମାନେ ଶୁଣିଲୁଁ ଯେ ଯାଜ୍ୟପୁରରେ
କଣେ ଲାଗସେନୁ ଟାକୁ ଅପତ୍ତିକାଶ ଅପଣା
ଦରଖାସ୍ତରେ ଲେଖିଥିଲ କି କାନ୍ତିନଗୋଲ
ମୋତେ ଲାହମାଗିଲମ୍ବ ତାକୁ ବିନ୍ଦି ନ ଦେବାରୁ
ସେହି ଆକୋସରେ ମୋ ନାମ ଟାକୁ ଫାଲ-
କାରେ ଚଢାଇଦେଲା ବାସ୍ତବରେ ମୋର
ଟାକୁ ଦେବା ଉପସ୍ଥିତ ଆସୁ ଗାହିଁ । ଯାଜ୍ୟ-
ପୁରର ଦିପୋଷ କଲେବୁର ପାହାର ଅପତ୍ତି
ଅନ୍ତାଳ୍ୟ କାରଣରେ ଅଗ୍ରବ୍ୟ କର କାନ୍ତି
ନଗୋଲ ପ୍ରତି ଅଦେଶ ଦେଲେ ସେ
ସେ ଅପତ୍ତିକାଶ ନାମରେ ଅପବାଦ ଅଭି-
ଯୋଗରେ ନାଲିଶ କରୁ ନାଲିଶ ନ କଲେ
ତହଁ ର କାରଣ ହୁଏ ସ୍ଵାହ ମଧ୍ୟରେ ଦର୍ଶାଇ ।
ଦିପୋଷ ବାବୁ ଏ ଅଙ୍ଗର ଏହି କାରଣ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିଅଛନ୍ତି କି ଅନେକଲୋକ ଅବାଦ-
ଧାନ ଓ ଅବଦେତନା ଫୁଲକ ସରକାଶ କରି-
ଗୁଣକ ନାମରେ ଯାହା ଇହା ତାହା ଲେଖି
ଦିଅନ୍ତି ଏହା ଅଛି ଅନିଷ୍ଟକର ଓ ରହିବ କରି-
ବାର ଭାବିତ । ପଦବୀ କାନ୍ତିନଗୋଲ
ବାସ୍ତବରେ ଲାହମାଗିଥିଲ ତେବେ ଅପତ୍ତିକାଶ
ତାହା ନାମରେ ସେହି ସମୟରେ ନାଲିଶ କରି-
ଆନ୍ତା ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ସେ ନାଲିଶ କରି
ପାରେ । ନାଲିଶ କରିବା ଧୀର ତାକୁ ଅଙ୍ଗ
ଦେବାର ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ ।

ଆମେମାକେ ଏ ବିଷୟରେ ଦିପୋଛି
କଲେବୁରଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଆଜିଥ ହୋଇ ପାରୁ
ନାହିଁ । କାନୁନ୍‌ଗୋଟିମାକେ ସେ ପକାର
ବର୍ମଣ୍ସ ବୋଲି ସାଧାରଣରେ ପରିଚିତ ତଙ୍କୁ
ଶୁଣେ ଏମନ୍ତ ବୋଲିପାର ନ ପାରେ ସେ
ଭାବାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପଥ ଏକବ୍ୟକ୍ତି ସୁବା ନାହିଁ
କି ସାହାଠାରେ ଲାଞ୍ଚ ମାଗିବାର ଦୋଷାଗ୍ରେଷ
ହୋଇ ନ ପାରେ ବିଶେଷତଃ ଏକା କାନୁନ୍‌
ଗୋଟିକି ଟାଙ୍କୁ ସକାନ୍ତରେ ଭେତେ
ଲୋକ କେତେ ପ୍ରକାରରେ ଉପାୟ ବରି
ଦିଅଛି ଏହା କିଏ ନ ଜାଣେ ? ଏହି ଦେଇ
ପ୍ରତ୍ୟେ ଟାଙ୍କୁ ଭାବରବର୍ଷର ଉପଯୋଗୀ ନୁହେ
ବୋଲି ରଜମାଙ୍କଳ ବ୍ୟକ୍ତି ସୁବା ଶୁକାର
କରିଅଛନ୍ତି । ଏ ଶୁଳ୍କ କାନୁନ୍‌ଗୋଟି ଲାଞ୍ଚ
ମାଗିଥିବାର ଅସମ୍ଭବ ବୋଧ ଦେଉ ନାହିଁ ।
ବିଶେଷଭାବରେ ଅବା ଅଧିକାନ୍ତା ପୂର୍ବକ
ଅପରିକାଶ ସେବୁପ ଦୋଷାଗ୍ରେ କରିଥିବାର
ମଧ୍ୟ ଅସମ୍ଭବ ନୁହେ । ଏ ଦେଇ ଦିପୋଛି
କଲେବୁରଙ୍କୁ ଉଚିତ ଥିଲା ସେ ସେ କାନୁନ୍‌
ଗୋଟିର ସରବାର ଦାକମ ସ୍ଵରୂପ ପ୍ରଥମେ
ଏବିଷୟର ଉତ୍ତର କରିଥାନ୍ତେ ପ୍ରମାଣ ହୋଇ-
ଥିଲେ କାନୁନ୍‌ଗୋଟିକୁ ଅପରିକାଶ ନାମରେ
ନାଲିଶ କରିବା କାରଣ ଅବେଳା ଦେଇଥାନ୍ତେ ।
ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ ବଜ ସ୍ଵନ୍ଦର ଓ ସୁଧାଳୁପ୍ରଦ
ହୋଇଥାନ୍ତା । କିମିନ ଦୂରେ ସୁହି ନାଲିଶ କରିବା
କାରଣ ଆଜ୍ଞାଦେବା ମାନନ୍ତ ଲଗାଇଦେବା କୁଳ୍ୟ
ହୋଇଥାନ୍ତା । ଆମରିକାଶ ମାହା ବହୁଅଛୁ
ତାହା କି କେବେ ଏହି ନ ଥାଏ ? କେହିଁ
ଟାଙ୍କୁ ଦେବାର ଉପସ୍ଥିତ ବ୍ୟକ୍ତି କିମି ଲାଙ୍କ ଦେଇ
କୌଣସି କାନୁନ୍‌ଗୋଟି ଆଲିକାରୁ କି ଶତ
ପାଇ ଯାଇ ନ ଥାନ୍ତି ? ଟାଙ୍କୁ ନ ଦେଖାଇଲି
ବ୍ୟକ୍ତି କି କାନୁନ୍‌ଗୋଟି ଭାଲିଲାରେ ଚଢି
ନ ଥାନ୍ତି ? ଲାଙ୍କ ନେବା ଓ ଦେବା ଉଦୟ
କଥା ଥିଲନରେ ଦଶଶହୁ ଥିବାରୁ ଲାଙ୍କର
ପ୍ରସଙ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶ ପାଏ । କେବେ ଲୋକ
ଅନେକ ଲାଙ୍କ ଦେଇ କର୍ମ ନ ପାଇଲେ ସୁବା
ତୁଳି ହୋଇ ବସନ୍ତ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ କାହାର
ସାହସ ହୁଏ ? ଯୁଗି ଦିପୋଛି କଲେବୁରଙ୍କର
ଏପରି ଆଜ୍ଞା ! ଜୀବାର ବଜ୍ଜିମତନ୍ତ୍ର ଶ୍ରୁତ୍ୟା
କଣେ ବିଚିନ୍ତା ଦାକମ ଓ ଅଭିମୁଦ୍ରାଗ୍ରହଣ ଓ

ବିଦେଶକ ଓ ବିଶେଷ ଅନୁଭୂତି ଏବଂ ଆମ୍ରମାନେ ଭାବୁ ବଜ ମାନୁ ଭାଙ୍ଗିବାରୁ ଏପରି ଆଜ୍ଞା ସହାଯିବା ବଢ଼ ଅର୍ଥପରିଚୟ କିମ୍ବା ।

ଗୋପାଳକିଷ୍ଣ ମଠ

ମୋକଦମ୍ବ

ଏ ମୋକଦମା ପଟଳା ହେବା ସମୟରେ
ଏଥର ସଂଶେଷ ବିବରଣ ତାରତାବ ସମାଦ-
ସବୁପ ଲଂଘମାନ କାମକ ଲଂଘଲା ସମାଦ-
ପଢ଼ରେ ବାହାର ଥିଲା । କିବ ଉଚ୍ଛ୍ଵ ସମାଦ
ଧଠାର ଥିଲା ଅମ୍ବେମାନେ ଅବସ୍ଥ ଜାଣି ଆଖି
କାହିଁ ଓ ଜାଣିବାର ପ୍ରୟୋଜନ ସୁଦା ଦେଖି
କାହିଁ । କିନ୍ତୁ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ବିଳା ଅନୁସନ୍ଧାନରେ
ଶାହାରୁ ମିଆ ବୋଲି କମିଶ୍ର ସାହେବଙ୍କ
ନିବଟକୁ ଲେଖି ପଠାଇଲେ ଓ ଅମ୍ବେମାନେ
ବିଶ୍ଵର ପ୍ରଦିତାବ କରିଥିଲୁ । ଏହେବେଳେ
ଏ ନଗର ଅତି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିତାରୁ ଏ
ମୋକଦମା ସମ୍ରକ୍ଷିତ କେତେକ ବିଷୟ ଲଂ-
ଘମାନ ଅବଶର ହୋଇ ଚିକିତ୍ସାରେ
ତା ୧୫ ରାତର ପଢ଼ିକାରେ ଏହିପରି ମର ପ୍ର-
କାଶ କରିଥିଲୁ କି ଉଚ୍ଛ୍ଵ ତାରମାଦ ନିଶାନ୍ତ
ଅବକ୍ରି ଥିଲା ଏବଂ ସେପରି କଣ୍ଠାସ କରିବାର
କିମୋଟି ହେଉ ଦେଖାଇ ଥିଲା ଯଥା,—
ପ୍ରସମ୍ମ, ତାରମାଦରେ ଲେଖାସ୍ଥିଲା କି ଏଠାର
ସମସ୍ତ ବଡ଼ ଖୋଲ ମୁଦେଇ ପଞ୍ଚରୁ ଖୋଲିବ-
ନାମା ନେଇ ସ୍ଥିଲେ ମାତ୍ର ପ୍ରକୃତରେ ମୁଦେଇ
ପଞ୍ଚରୁ କେହି ଖୋଲ ଉପରୁଚାନ ହୋଇ ବରଂ
ମୁଦାଲପରରୁ ଜଣେ ହିନ୍ଦୁ ଖୋଲ ଉପରୁଚାନ ହୋ-
ଇଥିଲେ । ୨ୟ, ମୁସଲମାନ ମନ୍ଦିରରେ
ପ୍ରବେଶ କରିବାର କଥ୍ୟ ହୋଇଥିବା ପ୍ର-
ବ୍ୟକ୍ଷେ ମୁଦେଇ ଜଣେ ମୁସଲମ କର ନାମ
ସୁଦା କର କାହିଁ । ତୁଣ୍ଡଳୀ, ମଦାଲମାନେ
ମନ୍ଦିର କରିବକୁ ଯାଇଥିବାର ପୀତାର କରିବା
ପ୍ରତ୍ୟେକେ ତାହାଙ୍କୁ ବିନା ଜବାବରେ ଝଲାସ
ଦିଆ ଯାଇଥିବାରୁ ଅବସ୍ଥ ଅନନ୍ତମାନ କରିବାକୁ
ହେବ ସେ ସେମାନେ ଆମନ୍ତର୍ଣ୍ଣ ମରେ ସରଳ
କାହିଁରେ ଯାଇଥିବେ । ତହୁର୍ଥ, ସେ ବ୍ୟକ୍ତି
ନାମରେ ତାରମାଦ ଯାଇଥିଲୁ ସେ ତାହା
ଧଠାର ସବାର ଅସୀକାର କରିବାକୁ ଉଚ୍ଛ୍ଵ
ସମାଦ ବେଳାମା ପ୍ରକାରରେ ପଠା ଯାଇଥି-
ବାର ଜଣାଯାଏ ।

ବାସୁଦରେ ଅନେକ ତୋଳ ମୋହଦମ
ଚଲାଇବାକୁ ସମ୍ଭବ ହୋଇ ତୋଳିବନାମାରେ
ଦସ୍ତଖଣ୍ଡ କରିଥିଲେ ଦେଇବେଳେ ସେମାନେ
ଦୁଇ ସଂଲ ସେ ଲଙ୍ଘେକ୍ଟରଙ୍କ ବର୍ତ୍ତକରିବ
ମୋହଦମା ଦାଏର ହୋଇ ଥିଲ ପଶ୍ଚାତ୍
ସେଇବେଳେ ଜାଣି ପାରିଲେ ସେ ସେମା-
ନକ୍ଷର ଜଣେ ବିନ୍ଦୁ କାନ୍ତି ବାବୁ ଆସାମୀ ହୋ-
ଇଥାନ୍ତି କହୁଁ ସେମାନେ ଆପଣା ଦସ୍ତଖଣ୍ଡ
ବାଟ ଦେଲେ ଓ ଅଦାଳିତରେ କେହି ଉପ-
ସ୍ଥିତ ହେଲେ ନାହିଁ । ତୋଳିମାନଙ୍କର ଏ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅନେକ ଲୋକ ବିରକ୍ତ ହୋଇ
ଥିଲା, ଏବଂ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପଶ୍ଚରେ
ନିର୍ଧାର୍ଯ୍ୟଙ୍କରି ଅଟଇ କି କା ଏ ବିଷୟରେ
ଅନେକଙ୍କ ମନରେ ସମେହ ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରାୟ
ଏ କଥା ହାଇବୋର୍ଟଙ୍କ ବିଗ୍ରହାନରେ ଆ-
ସିବ ବୋଲି ଜନରବ ଶୁଣାଯାଏ । ସୁତରାଂ
ଏ ଅଂଶରେ ଭାରିସମାବଳୀ ନିଅବା ବୋଲି
ପାଇ କି ପାରେ ଏବଂ ସମାଦିଗାହାକୁ ସେ ଏ
କଥା ଜଣା ନାହିଁ ଏପରି ବିଦ୍ୟାଏ କରିବା ମନ
କଠିନ । ମୁସଲମାନ କଳଞ୍ଚବଳ ଲଙ୍ଘେକ୍ଟ
ଦିବ ସଙ୍ଗେ ଥିବାର କଥିତ ହୋଇଥାଏ ।

ସେମାନେ ଗରିବ ଗୁଡ଼ର ବୋଲି ବୋଲି
ଦ୍ଵିତୀୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଆସାମୀ କରି ହୋଇ ନାହିଁ ।
ଏହି ସେ ବିଷୟ ଶୁଣାକୁ ପଚାର ଯାଇ ନାହିଁ ।
ଫଳରେ ମୁହଁରେ କାଳଶ ନ କଲ ବୋଲି
ଭାବସମ୍ବାଦର ବିଶେଷ ଦୋଷ ହେଲା ବୋଲି
ଯାଇ ନ ପାରେ । ମୁକ୍ତାନାମାନେ ସେ ଅମ୍ବଜା
ମତେ ଯାଇଥିଲେ ଏହା ସେମାନେ ପ୍ରମାଣ
କରି ନାହାନ୍ତି ଏହି ଜଣେ ଇଂରାଜ ଓ ଜଣେ
ଦେଶୀୟ ଝାଞ୍ଚାୟକଙ୍କୁ ମଠର ମହନ୍ତ ଠାରୁର-
ମନ୍ଦିର ଭବିତକୁ ଆମନ୍ତର କରି ଥିଲାଥିଲେ
ଏ କଥା ସେ କିମ୍ବା କରିପାରେ ତାହା ସଙ୍ଗେ
ସୁର୍କ୍ଷି କରିବାକୁ କିଏ ସମ୍ମ ହେବ ? ତାର-
ସମ୍ବାଦ କିଏ ପଠାଇଲା ଏହା ପ୍ରିଯ କରିବା
ମହାଜ ବ୍ୟାପାର ନୃତ୍ୟ ସୁରବ୍ୟ ଲେଖକ ଅ-
ସୀକାର କଲେ ବୋଲି କପର ବୋଲି ଯାଇ
ପାରେ । ଯେବେ ବାସ୍ତବରେ ହେବି ବେଳା-
ମାରେ ସମ୍ବାଦ ପଠାଇଥାଏ ତେବେ ଅଳ୍ପକୁ
ସୁଣାର ବିଷୟ ଅଟଇ ଏହି ଏପରି କହନ୍ତି ସେବେ
ଦଶ ଲହର ତେବେ ସକବାଧୀରଙ୍ଗର ଅନନ୍ତ
ହେବ । ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ବକ୍ତ୍ଵର୍ଯ୍ୟ ଏହି କି ଇଂର-
ିଷମାନ ସମ୍ବାଦକ ଯେଉଁ ବନ୍ଦୁକର କଥାରେ
ଦିକ୍ଷାପ କରିଅଛନ୍ତି ତାହାଙ୍କ ସମ୍ବାଦ ତାରସ-
ମାଦରୁ ଅଧିକ ସତ୍ୟ ହୋଇ ନାହିଁ । ବାସ୍ତ-
ବରେ ତାରସମାଦ ଯେଉଁ ସମୟରେ ପଠା
ସାଇଥିଲ ସେ ସମୟରେ କହି ଲିଖିବ ସକଳ
କଥା ସତ୍ୟ ସ୍ଥିନ୍ତି । ଦ୍ୱାକମମାନଙ୍କ କିମ୍ବା ତୁ-
ପରେ ତାହାର ବଳ ନାହିଁ ଏବଂ ସେହି ହେତୁ
ମୁକ୍ତାନାମାନେ ଜଳସ ପାଇ ଗଲେ ବୋଲି ଯେ
ଅଟନା ମିଛ ହେଲା ଏମନ୍ତ ବୋଲିବା ବିଶ୍ଵର
କଥାର କଥା ନୁହଇ । ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ
ଲୋକ କମେଶ୍ଵର ସାହେବଙ୍କଠାରେ ଏ ବିଷ-
ୟରେ ଦିବଖାସ କେଇଅଛନ୍ତି ଏହି ସାହେବ
ପାଶିଲି ମଧ୍ୟ ମୋହଦମାର ନଥ ଓ ଶବାନ
ପାହିବର ପୁରୀ ଠରିଧ ବିଷୟକ ଛାଇଜପତ୍ର
ଲବ କରିଅଛନ୍ତି ଆମ୍ବମାନେ ଏହାକୁ ଆଶା
କୁ ଯେ କମେଶ୍ଵର ସାହେବ ଉଭୟମରୁପେ
ନିସମାନ କରି ଏ ମୋହଦମା ଘଟିବ ସତ୍ୟ
ଅଧି ସହୃଦୟ ବିଷୟ କରିବେ ।

ଏହି ଏହି ଜୀବନପାଦିକା ସହି ଜୀବନ ଦରଶକତାରେ କଥିବ
ତୁମ୍ଭଙ୍କାଳର ଯୁଧାଳମ୍ବନେ ମହିତ ଓ ପ୍ରକାଶରେ ଦେଖ

ଉତ୍ତଳପାପିକା ଶାହ ରଖ ମାହେ ସିପିମର ସନ ୯୮୮ ମସିହା ।

ମେଶର ଯୁଦ୍ଧ ।

ଗର ସପ୍ରାଦର ଯୁଦ୍ଧ ସବାଦରେ ତେଲେଲ-
କବରତାରେ ହୋଇଥିବା ଯୁଦ୍ଧ ଶା ୧୩ ରଖ
ପରିବର୍ତ୍ତରେ ତୁମରେ ତା ୫ ରଖ ଶପା ହୋଇ
ଯାଇଥିଲା ଅଗ୍ରେ ତାହା ସଂଶୋଧନ କର ତହିଁ
ତୁରାରୁ ଯାହା ଘଟନା ହେଲା ଲେଖିଥିଲୁ ।
ଏହିରେଲେଲକବରଯୁଦ୍ଧ ସେମେଶର ସୁବର ପ-
ରିଣାମଦେବ ତାହା ଆମ୍ବେଜାନେ ଆଦୋ କିନାନା
କର ପାର ନ ଥିଲୁ କିନ୍ତୁ ଗର ସପ୍ରାଦର ପହିକା
ବାହାରିଲୁ ତୁରାରୁ ସେହିଦନ ସନ୍ଧା ସମୟରେ
ତାରତାକ ଯୋଗେ ସବାଦ ପାଇଲୁ ଯେ
ଆସିପାଶା ବନ୍ଦ ହୋଇଥିଲୁଛନ୍ତି ସରବଂ ଯୁଦ୍ଧ
ଶେଷ ହୋଇଥିଲୁ । ତହିଁ ତୁରାରୁ କ୍ଷୁରିତ
ବିବରଣୀନ ଅସେଇ ଏବଂ ତହିଁରୁ ଜଣାଯାଏ
ସେ ତେଲେଲକବର ଯୁଦ୍ଧରେ ଇଂରାଜମାନେ
କୁମୃତ କରିଲେ ଶତ୍ରୁଷେନା ହିନ୍ଦଭାଦ୍ର ହୋ-
ଇ ପଳାଇଲେ ଏବଂ ଇଂରାଜ ଯୋଡ଼ୁଆରମା-
ନେ ଅଛ୍ୟନ୍ତ ବିକମରେ ତାହାଙ୍କ ପଛେ
ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରୁ ଗୋଡ଼ାଇଲେ । ବାମଭାଗରେ
ଭରଣୟ ସେନା ଅଛ୍ୟନ୍ତ ସାରହ ପ୍ରଦର୍ଶନ
ଦୂରକ ଶତ୍ରୁର ପଥ ବନ୍ଦ କଲେ ଏବଂ ତିନି
ଦକ୍କାର ସିପାହି ବନ୍ଦବଳେ ତହିଁ ପଛେ ତେ-
ନିରକ୍ଷେତ୍ର ଉଚ୍ଚପର ସମୟ ସେନା ସଙ୍ଗେ ଦେଇ
କେବେ ନଗର ପ୍ରତି ଚଢାଇ କଲେ । ଶତ୍ରୁ
ସେନା ଗୁରୁଆରୁ ବାଧାପାଇ ନିଷ୍ଠ୍ୟ ଜାଣି
ପାଇଲେ ସେ ଅଛ୍ୟ ସେ ପାଇବେ ନାହିଁ । ସୁଭ-
ବଂ ଦଶ ଦଜ୍ଜାର ସେନା ଅଛ୍ୟ ତାଣ ପରିବକ
କେବେ ନଗରତାରେ ଅସୁମରପଣ କଲେ ଓ
ଇତ୍ତାପୁରା ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲେ । କେବେ ନ-
ଗରକୁ ଇଂରାଜ ଅଧିକାର କଲେ ପ୍ରଜାମାନେ
ଶୈଦବର ଆସିପଣ୍ଡ ସ୍ତ୍ରୀକାର କଲେ ଏବଂ ତହିଁ
ପଛେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନଗରର ବିଦ୍ରୋହ ସେନା
ମଧ୍ୟ ଅସୁମରପଣ କଲେ । ଆସିପାଶା ଯୁଦ୍ଧ
ସମୟରେ ସେନାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଥିଲେ । ବିପଦ
ଉପରୁ ଦେଖି ବେଶେଠାରେ ଏବଂ ପରେ
ଲୁଚ ରହିଥିଲେ ସେଠାରୁ ଇଂରାଜ ସେନା
ତାହାଙ୍କ ବନ୍ଦକର ଅଣିଲେ । ଏବରିବେଳେ
ସେ ଝାପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲୁ । ଏହାଙ୍କ ପ୍ରତି
ବିପଦ ବିଗ୍ରହ ହେବ ତାହା ପଣ୍ଡତ ଜଣା
ପଢିବ । ଶୈଦବ ଜୟ ଦୋଷାପାଶା କର ଶାନ୍ତ
ସ୍ତ୍ରୀପଳକ ରହାସ୍ୟ କରୁଥିଲୁ ଏବଂ କେବେଳ
ଇଂରାଜ ସେନା ସରକୁ ବାହୁଦିତ ଯିବାର ଆଜ୍ଞା

ପ୍ରଗରତ ହୋଇଥିଲୁ । ଆବବ ସୁବିରେ
ବେ ଏକଥା ପ୍ରଥମରୁ ଜଣାଥିଲା ଏବଂ
ଦର୍ପରେ ସେ କାର୍ଯ୍ୟରୁ କରିଥିଲେ ଏବଂ ରେ
ସେ ଫଳ ବିଲମ୍ବରେ ଘଟିବାର ଅନ୍ତମାନ
ଉଥିଲା । ମାତ୍ର ଇଂରାଜ ଗବର୍ନ୍ମେରେ ଏବଂ
ଉତ୍ତଳପାପିକା ପଲଟନମାନ ପଠାଇବାରେ ଶାନ୍ତ
ସମୟ ଦେଇ ଅଥବା ଇଂରାଜ ପରିବର୍ତ୍ତ ଯାଇ
ସେନା ଦରି ଓ ଆଦତ ହେଲେ । ଏବଂ ଏହି
ଭାବରିବର୍ତ୍ତ ଶତ୍ରୁଷେନା ରାଶି କରି ପାଇଲ
ଦେଖାଇଥିଲୁ । ଏବଂ ବିଲମ୍ବର ସମୟ ପରିବର୍ତ୍ତ
ପତ୍ର ଏହାଙ୍କର ବନ୍ଦତର ପ୍ରସଂଗକାର କରିଥିଲୁ ।
ଏହି ସମୟ ପରିବର୍ତ୍ତ ଇଂରାଜର କରିଥିଲୁ ।

ଉତ୍ତଳପାପିକା (ଉତ୍ତଳପାପିକା)

ଅମୃତବଜାର ପଦିକାରେ ଉତ୍ତଳପାପିକା ନିମ୍ନ-
ଲିଖିତ ଗୁଣମାନ ପଶୁକର ବୋଲି ପ୍ରକାଶିତ
ହୋଇଥିଲୁ ।

କାହାର ଶ୍ରେ ପାଇଲେ, ଏହାର କୁଳ
ପହି ଥାପା ଉତ୍ତଳପାପିକାର କାହାର
ଶୀଘ୍ର ଯୋତିଯାଏ ।

ଦୂରକ ବିଧି ପ୍ରତ୍ୟବ ଦୂର ପ୍ରଦର
ସମୟରେ ଏହାର ସାମୋହ କୋମଳ ପଢ଼ର ଦୂର
ବିଲାସା ମଧ୍ୟରେ ଦେଇ ସାତଦିନ ଖାଇଲେ
ତାହାର ଶତ୍ରୁରେ ଅପରିମିତ ବଳ ଓ ଧାରୁ
ଦୂରି ଦେବ ।

କାହାର ବଥ ଉତ୍ତଳପାପିକାରେ ବଟ ପଢ଼
ଅଠା ଉତ୍ତଳପାପିକାରେ ପ୍ରଳେପ ଦେଇ ଶିମଳା ତୁଳା
ସେହି ପ୍ରାକରେ ଲଗାଇ ଦେଇ ଆହୁ ବଥ
ଉତ୍ତଳପାପିକାର କାହିଁ, ଏବଂ ବେଦଳା ସତ୍ରର ନିବାରଣ
ହେବ ।

ଏହାର ଶୁଣ କାଣ୍ଠରେ ଅଣ୍ଠି ଲଗାଇ
ତାହାର ଧୂମ ନାସିକାରନ୍ତରେ ଦେଇ ତୁଳ
ଧର ଶତ୍ରୁ ।

ପିତ୍ତକୁରରେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଦାକ ଦେଇ
ଶେଷକୁ ବିପଦ ଉପରେ ଶୁଣ୍ଯରବ,
ଉତ୍ତଳପାପିକାରେ ଦାକ ଅଣ୍ଠି ଶୀଘ୍ର ନିବାରଣ ହୁଏ ।
ଏହାର ତେବେ ଦେଇରେ ବାନ୍ଧନେ ବାନ୍ଧି
ନିବାରଣ ଦ୍ଵାରା । ବଟ ଦୂରର ଶୂନ୍ଦ ଶାଶାରେ

ଦୂର ମାର୍କିନ କଲେ ମୁଖର ଘା ଦୂର ହୋଇ
ଦୂର ଶକ୍ତି ହୁଏ ।

(ସାଧାରନକାରୀ)

ମଙ୍ଗଳପାପିକାର ଭୁଲ୍ଲୁ ଜମିଦାର ଏବଂ
ପ୍ରକାଶ ବିବନ୍ଦ ଦୂରରୁ କମେ ବିଷମୟ ଫଳ
ପଢ଼ିଥିଲୁ । ଗର ଶନିବାର ଦିନ ଜାଲ ତିମ୍ବ-
କର ସାନ୍ତ୍ବି ଗୌଣ ସୁପୋର୍କ ହୋଇଥିଲୁ ।
ଗର ଘୋମବାର ଦିନ କଲେକୁରାର ସମ୍ପେଣ୍ଟୀ
ମହାପିଲ ଅପଣା ପଦରୁ ବିଶ୍ଵାସ ହୋଇ-
ଥିଲୁ । ତହିଁ ଆରଦିନ ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର ମୋହରର
ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ଵାସ ହୋଇଥିଲୁ । ଲକ୍ଷ୍ମୀଧରଙ୍କ
ବିଶ୍ଵାସରେ ଅନେକେ ଦୂରିତ ଅଛିଲୁ ।
ମହାପିଲ ଦୋଷରୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀଧରଙ୍କ ଅବସ୍ଥା
ଏପରି ହେଲା ବୋଲି ସାଧାରଣଙ୍କର ମର ।
ଜାଲ ତିମ୍ବକର ମହାଜନ ଓ ଲେଖକ ଧରାପତି
ନାହାନ୍ତି । ମଙ୍ଗଳପାପିକାର ଭୁଲ୍ଲୁ ସେହି ଦିନ
ବାଲେଖରରେ ଥିଲେ, ବିବନ୍ଦ ଦୂରର ଏହି
ଫଳମାନ ଦେଖି ଗର କାଲ ପରକୁ
ଗଲେ । ବେଶୁର ଗଦାଧର ହାଇକୋର୍ଟରେ
ଅଗ୍ରି କରିଥିଲୁ । ଭୁଲ୍ଲୁ ପେଷକାର ସେହି
ନିମନ୍ତେ କରିବାର ଯାଇଥିଲୁ । ଏହିମାତ୍ର
ତା ୧୫ ରଖିରେ ଅପୀଳ ମୋକଦମା ପେଷି
ହେବ । ଜନରବ, ଗଦାଧର ଅପୀଲରୁ ମୁକ୍ତ
ହେଲେ ଜାଲ ତିମ୍ବକର ମହାଜନ ଓ ଲେଖକ
ଏଠା କରେଥାରେ ହାଜର ହେବେ; ନତେହି
ଚିରକାଳ ନିମନ୍ତେ ଅତୁଶ୍ୟ ହେବେ ।

ସାଧାରନକାରୀ ସଂବାଦ ।

ସାଲେନଠାରେ ମୁଖମାକମାନକର ମନନକର ପୁଣ୍ୟ-
ନିର୍ମିତ ନିମନ୍ତେ ହିନ୍ଦମାନେ କିମ୍ବା ସଗ୍ରହ କର
ବିଧି କରିଥିଲୁ । ସାଲେନ ବୋଲମାଲରେ ଧୂର ହୋଇଥିବା
ଦେବକ ମଧ୍ୟରେ ନିରିବତ ତାନୁକଷ କମାରମଙ୍ଗଳର
ଚମିତାର ଚକ୍ରକାର ବେଳାପରିଶକ କମକ କରେ ପ୍ରଧାନ
ବିଧି ଅର୍ଥପୂର୍ବ ହୋଇଥିଲୁ । ବେଦଳା କାହା ୧୭ ରଖିରେ
ଦେଇ ଗୋକମାଳ ହୋଇଥିଲୁ ତହିଁରେ ଧୂର ହୋଇ
କରିବାର ବର୍ଷରେ ଦୂର କରିଥିବା ରାଜ୍ୟଧରେ ଜ ୧୫ ର
କନ୍ଦେବଳ ଧୂର ହୋଇଥିଲୁ ଓ କଣେ ୧ ୧୫୦ ଦ୍ଵାରା
ରହିଥିଲୁ କରିବାପାଇ ହୋଇଥିଲୁ ।

ବିଧିର ଦେଇ ଗୋକମାଳରେ ଲେଖିଗରୁ ସେ କେତେବେ
କର ବାହୁମାନ ଏବତ ମିଶି ସହମୁଦ୍ରେଶ ନାମକ ଏବଂ
ଶାକରେ ଆର ସେଠାରୁ ମା ୫ ରାଜ ଅନ୍ତରବାସୀ ଏବଂ
ଧର୍ମ ଲୋକର ତେବେ ବର ସେଠାର ବେତେବେ ଜଣ ସେବ
ସହସ୍ରଗାରେ ଗୋଟାଏ ନିଶ୍ଚାନ୍ତ ନିମ୍ନିତ କର ସହକାରରେ

ତଥାର କୋଠା ଉପରକୁ ସାଇ ସାହାରରେ ଝେଳାର
ବେ ଗୁଡ଼ରେ ଶୋଇଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କର ତଣ୍ଡି ବାଟ
ପ୍ରାୟ ତ ୧୦୦୦ ଲାଇ ତୁମ୍ଭେ ଲାଇ ହେଉ ଏକାବେଳକେ
ମିରଠଠୀର ଗୁର ସାନ୍ଧିଥିଲେ । ଯେଉଁ ଲୋକଙ୍କର ତଣ୍ଡି
ବଢାଯାଇ ତାଙ୍କ ନଥରେ କଥେ ପୁରୁଷ କଥେ ମୁଖ ଅର
ମୋଟିଏ କ ନ ଷ୍ଟର ଶିଶୁ । ସେମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତମାନ ଧୂଳ
ହୋଇ ଚାଗୁଥିବାରେ ଅଛନ୍ତି । ଧକ୍କ ସାହୁର । ଏହେ
ବାଦୁଳ ତହୁଁରେ ପୁଣି ଦେଉ ।

ତେବେକ ଟାନ୍‌ମ୍‌ ଲେଖିଥିଲୁ ସେ ନିଜାମ ରାଜିଷ୍ଠ
ଦ୍ୱାରା ପରିବାଦିତରେ କରେ ସହସ୍ର ମାଧ୍ୟ ବକାଶପୂର୍ବା
ସମୟରେ ଗୋଟାଏ ଗୋଟାର ମାତ୍ର ତାର କାମକାଳୀ କିମ୍ବାରେ
ଯଥା କେବ ଅତି କିମ୍ବାର ମୁଲ ଅଧିକବାର ଦେଖି ରଖିଲୁ
ପରି ହୃଦୟ ଗାହା ମୁଣ୍ଡର ଦିଲି ଧରିବା । ସାପକ୍ତା କହିଁରେ
ତାହା ଦାରରେ ବୁଝାଇ ସିବାର ସେ ଅର ହାତରେ
ତାର ଲକ୍ଷ ଧର ସତ କହିଲୁ । ଉଦ୍‌ଦିନଖରେ ଅନ୍ୟ ଲୋକ-
ମାନେ ଅରି ସାପକ୍ତା ମାତ୍ର ଗାହ ଉପରାଇ କଲେ । ଏବଂ
ସୁଭାଗନରୁ ମୁଣ୍ଡପଳ୍ଲୀ ।

କୁଳ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ପ୍ରାୟ ଅଧିକାଂଶ ବାଜାରର
ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବାଜିର କଥା ମଧ୍ୟ ଅଧିକାଂଶ ସେହିପରି । କୁଳ
ଦେଶୀୟ ଲୋକ କ ଯେ କର୍ତ୍ତାମାନ ବଳିଗରୁ ଯାଏ ଅଧିକାଂଶ
ଦେଶୀୟ ପରି ଯାଇବାର ଆବେଦନ ଯାଇଛନ୍ତି ଯାକର ଜାମ
ଅନେମାନଙ୍କ ଦିନଦିନେ ବୋଲି ଲୋକୁଁ ମାତ୍ର କୁଳର
ଉତ୍ତରାୟ ପ୍ରଦୂର ‘ବେଶିକେବେ’ । ସେତେବେଳେ
୨୦୫୫ ମୁଣ୍ଡ ଦେଶୀୟ ଲୋକେ କଥାଗାରୀ ପ୍ରଗତି
ଦେବତାବେଳେ ବାଚରକ ପ୍ରାୟ ‘୩’ ‘୫’ ଲକ୍ଷ ଦିନ ଧରି ୧୦୨୪
କହି ଦୁଆ ଦିକ୍ ବାହି । ପୃଷ୍ଠାର ଏହି ଏକ ଶ୍ରୀ ଶରେ
ଏକ ଅକ୍ଷର ସେହି ଲୋକଙ୍କର ଉପରେ କଥାଗାରୀ କୁଳୀ

କୁରାରେ କଣେ ହେଲା ଯେତେ କୁଣ୍ଡଳ ସାଥେ
ଏହି ଦାହାର ଦାନ୍ତ ଧନ୍ତାମବାର ଦେଖି କଢ଼ିଲା ଦିନେ
ରେ ଦୂରୀଙ୍କରି ସାପର ମନ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ୭୦-୭ ମି ମ
ଠେ ସାପର ଦୀର୍ଘ ମଧ୍ୟ ଯାପିଯାଇ ଅଗ୍ରଭବୁ ଉଚ୍ଚ ନିରାପଦ
ହେଲା । ମାତ୍ର କବଳା ଡାନ୍ତର ଦେଖା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ହେବ
ଆପଣାର ଚନ୍ଦମନ୍ତ୍ର କରୁଥୁ ଦୂରୀଙ୍କରା ସାପର ମଧ୍ୟରେ ।
ତାତ୍କରିତ ପ୍ରତି ଏବେ ମଧ୍ୟ ଲୋକେ ଅବସ୍ଥା କରି ଦୂରୀଙ୍କରି
ମାନ୍ଦିଲାଇ ।

ଦିଶାର ଦେଶର କେତେବ୍ୟାରେ ଏକ ଅନୁମତି
ପ୍ରକାରର ପ୍ରଥା ଏହିପରି ପ୍ରକାର ଅଛି ସେ କୋଣେ
ଦେବ ଦିନାତ୍ମ ଦେଇ ପରିବଳ ପ୍ରାଣଧାରାଙ୍ଗେ ଅପରା
ଧାରୀ ସ୍ଵରୂପ କଷାୟ ଦିଲୁକ । ଏଥରେ ଜରେ ଦିନାତ୍ମ
ଦେଇ ପରେ ତେ ସ୍ଥାନାମସୀଯ କାର୍ଯ୍ୟ କି କଲାଇ ଗାୟ
କି ଏକ କି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କରି ଅବଶେଷରେ ତାର
ସହାର କରିବା କିମ୍ବାତ୍ର ଅପରା ଦ୍ୱାରା ପଠାଇଲେ ।
ସୁମଧୁର ଅସା ଉଚ୍ଚବୀ ବରତାକୁ ଧାର ଉତ୍ସାହକ କରାଇ
ଦସିବ । ଉତ୍ସାହ ଅଛି ତାକୁ ଦେଖିବା ମାତ୍ରରେ ତାକୁ
ଅଭ୍ୟାସ କରି ସେ କିମ୍ବାତ୍ର କେତେବ୍ୟାରେ ଦେଇବ କରିବା
କିମ୍ବାତ୍ର ଅଭ୍ୟାସକୁ କଲା ମାତ୍ର ଶଳା ଏକାବେଳେରେ
ଉଠାଇ ଉପରେ ପଢ଼ କୁପାନୀ ତାହାର ପ୍ରାଣ କରାଇ
କରି । କି ଅର୍ଥରେ ? ଏକ ଧାରାମ୍ବ ପ୍ରଥା ହେଉ ଲୋକେ
ବିଜ୍ଞାନ ବା ଉଚ୍ଚବୀର ପ୍ରେତ ପାତ୍ରୋତ୍ତର ପକାଇଲେ । ସୁତ୍ତବ
ସାମାଜିକ କାର୍ଯ୍ୟ ଯତ୍ନମ ମୁହଁର କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ ମାତାବାଦ
କିମ୍ବା କର୍ତ୍ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ କରାଇ ଦୋଷରେ ।

ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲେଖାତ୍ମକ ଯେ ସହ ୫୮୦-
ମେଲାରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ପୁଅଳର ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇଥିଲା
୫୨୨୨୯ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିର୍ମଳ ଓ ୧୯୮୦ ଶ୍ରୀ ଅନ୍ଧବିଜ୍ଞାନ

କବେ ପ୍ରସ୍ତୁତିନାହାଁ ଶବ୍ଦାଳ୍ପ ଯେ ଏହି ବାଜିକର
ପ୍ରେଟ ଘର ନିର୍ମିତ କର ପ୍ରଦର୍ଶନରେ ଦେଇଥିଲା । ଏ
ବାଜିକର ଘର ନିଧି ସାଧାରଣ ଘର ପ୍ରାୟ କାର୍ଯ୍ୟବାଚକ
ହୋଇ ଉପରେ ହୁଏ ।—ମନ୍ଦିର ଉଚ୍ଚିତ୍ତ ଅନ୍ତରୀଳ କିମ୍ ?

ଦୁଇଟି ଶତ ଲେଖିଥିଲୁ ସେ କାହାକି ବନ୍ଦର୍ମନେ
ଅଧିକା କହିଲେ ଛୁଟିଲେ । ଗୋଟି ପାଇମେଳ ଦୁଇ
ଶାପକ କବିତାର ପ୍ରୟାବ କରୁଥିଲା । ବନ୍ଦର୍ମନ କହିଲୁ
ଏହି ଗୋଟି ଉଚ୍ଚମ୍ଭୁତି ବନ୍ଦର୍ମନରେ କେବଳ ହୋଇଲା

ତହଁର ପ୍ରତେକ ରୋଟିରେ ଏକ ବଲେଜ ବନ୍ଦିରୁ
ଓ ଏକ ସର୍ବ ବାଲକ ବାନ୍ଧିବାକୁ ବାଧ ହୋଇ ପ୍ରାଦେଶ
ମୁଲରେ ପଢିବା କାରାର ନିୟମ ହୋଇଥିବା ।—ଜାପାନ
ଏହା ଅସ୍ଵାର ସମସ୍ତ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଅଗ୍ରଗମୀ ।

ନିମିର ସ୍ଵରେ ଯମ୍ବୁରର ବାବ ହେବିଥି ସାହାର
ଏକ ଭବନରେ ଠାକୁର ସାହେବ ଶ୍ରବନଙ୍ଗର ନାମ
ଅନ୍ତରୀଳର ଧୂର୍ଣ୍ଣ କଲ କାହାକିର ସାହୁଧି ପ୍ରତିକ ବର୍ଷ
କାରା ପ୍ରାଣୀ ହୋଇଥିବା ।

ହାତବୋର୍ତ୍ତଙ୍କ କଳ ହୋଇଥି ସାହେବ ଅବାଲତ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଯରେ ପାଇ ଖାଦ୍ୟକାର ପ୍ରାଥମିକ ନିରାକୃ ନିଜମୟ କୋ
ବହିବାହୁ ଉତ୍ସମୀଳନକୁଣ୍ଡର ପ୍ରସ୍ତୁ ଏହାର ସେ ଅବା
ଲତ ମନ୍ଦରକେ ଯାହିମାରେ ଶୁଣ୍ଟ ଗାଇକାର ପଦପରିଷାଳ
ଦାବର ବି ପ୍ରକାର ଅଧିନାମ । ଏଥିରୁ ଦେଖିଲୁଗୁପ୍ତ କହି
ଯେ ଏକତ ପ୍ରତି ସମ୍ବନ୍ଧବାର କୌଣସି ହାରିବ କାହିଁ ଦେ
ବ ଅବାଲତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବେଳେ ଶୁଣ୍ଟ ଶାର୍କ ବାହି । ଏବେ
ମାତ୍ର ବନ୍ଦୁ ସେ ଅବାଲତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପାଇ ଖାଦ୍ୟକ
ଦୁଇକୁ ପଥ ନିରାକୃ ହେଲା ମାତ୍ର କଳମାକେ କିମେ ଧୂ
ମାନବେଳକ ଉଚ୍ଚକ ବନ୍ଦୁ ?

ମୁହଁର କଥାର କି ଗୋଟି କଥରେ କୌତୁଳ
ଅଶ୍ଵର ହୋଇଗଲ ଲୋହ ତୋଳାଇ ଗଲାର ଚନ୍ଦ
ପଡ଼ ପାଇ ୧୯୭୩୨୫ ଅକ୍ଟୋବର ୧୯୭୬ ମୋତା ୧୦୦୦୦
୧୦୦୦୦ ମହିନେ ଲୋହ ପରିଶ୍ରମ । ୧୦୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ଏବଂ
ହେଉଥିଲ । ୧୯୮୦ ଇତା ମୁହଁର କଥାରେ
ଖୁବି ଉଠିଥିଲ ମହାପୁରର ଦେଖାଇ ନହାଯି କଥା
ଲୋହିକୁ ଉପରି ସାଧକରେ କବିତାରେ ହୋଇଥିଲା ।

କେ ମଧ୍ୟରେ ଅମ୍ବଳ ଅଠ ଲକ୍ଷ୍ମୀ । ସେହିରେ ପଦ
ଜୀବନ ଗତି ହୁଏ, ଏହି ପରିପାଳି ପଢ଼ି ସବୁ ବିଶେ ଏ
ବିଶେ କୁ କୁ ପଥିବାକୁ ସମ୍ମତ ଆଶାମନ ଖୋଟାଇବେ
ଦଳରେ ସେବନମନ୍ତ୍ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଦୃଢ଼ ହେଲେ

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ହେଉ ପରିବାରୁ ଦେଖାତ କଥିବା ହେଉଥାଏ
ଗ୍ରୂପ ସମ୍ପର୍କପତ୍ରରେ ଦେଖାଯାଇ ହାତ୍ରିଏ ସା
ମେରେ ଅଛି ବିଶ୍ୱାସ ସେଇ ଜନମ ପାରିବେ କାହିଁ
କୌଣସି ଆମ କାହିଁରେ ଶୋଭାବା ସୁଲ୍ଲା କେବେଳକ
ହୃଦୟର ଉଣିଲେ ତେ ଶ୍ଵାସର ବାହାବା କେବେ
ହୋଇଥିବାର ଶରୀରର କହ ବର୍ଣ୍ଣନ ହସନ୍ତି ଅ
ହେବା ।

ନିରଜକାଳେ ଗୋଟିଏ ଗତ ସଜ ସାଇଧା
ନିରଜରେ ମନକ ପ୍ରାୟ ଦୁ ଖଣ ଉପରଭାବ ମନ

ହ୍ୟାତରେ ଯଦ୍ଯପିନୀ । ଅନେକଙ୍କର କଣ୍ଠର ବାହୀର
ହୋଇ ପଢିଥି, ସେ ଗୁଡ଼ିକ ଲାଗି ରଙ୍ଗରେ ନିରି ସାମାଜିକ
କାଳ ଲୁଚରେ ଏକୁପ କବିତ ଶାର ବିରୁଦ୍ଧ ହେଲ,
ଶର୍ତ୍ତମାନ ଡାକ୍ ଦେଖି ହାତ ଉପରେ ।

ବ୍ୟାକରଣ ମୋହିଏ ସୁନ୍ଦରୀର ବେଚନ୍ତୁଥିବ ପିଲ
ମାତ୍ର ଧୂଳିଥିଲେ, ଦିନାକଣ୍ଠକ ଅଛେଇଲୁ ଉତ୍ସମାଦି
ତୌତି ପାଇଲାରୁ, ଦେଖନାକୁ କୃତିକର୍ମ ପଢ଼ିଲେ
ଆଜ ଦୂରକଣ ବୌଧିକ ପ୍ରବାହର ଜଳରୁ ଭୁଟି ବହ ପରେ
ଦୂରକଣ ପରିହର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥିଲେ ଏହିତ ସମୟରେ ନିକଟରେ
ମୋହିଏ ଦିନ ଏହି ବିଶାରଦ ଦେଖି ସବର ଏକ ପ୍ରବାହ
ଦୂରି ବହୁ ପ୍ରତି ଦେଲେ, ଦୂରି ତୌତି ଯାଇ ଆଣିବ
ଦେଇ ପଦମ ଏବଂ କଳିମର୍ଗୁ ହେଉଥିବା କାହାକିର ହାତ
ବାମକି ଧନ ଦାଢାଇ ତାଙ୍କ ଅବିଷ ସେ ତିରକ କରିବା
ଦୂରି କୁମା ଧରିବା, ମୁଣ୍ଡିବା ସେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତି ଧାନକ
ସଙ୍ଗରେ ଦୂରି ଅବିଷା ।

ଏହିହାବାଦରେ କଣେ ସାହେବ ତାହାର ପ୍ରକଳ୍ପରୀ
ଜାଗର ସ ହେବାର ପାଇବାରକ ପଢ଼ିବା ବହାର କଥାର
ସେ ପଡ଼ିବ ସମୟ ସାହେବ ଏକଟି ହୋଲ ଦେଖିଲୁ
ଏହି ଶାକକୁ ତଥ କେବାର ପ୍ରଥମେ ଉଦ୍‌ଦେଶ ସମ୍ମନ
ପ୍ରଦାର କଲେ ବହୁଜାଗର ବାଯାକୁ ବକ୍ଷି କରି ତାହାର
ବହାଙ୍ଗରେ ଅଳବାଦର ବୋଲି ବହୁଜ ପର ଲବାର
ପାଦୁ ବାହାର ବସି ଦେଇଲେ । ନଈଚ ଗୋଣୀ ବାହାର
ପ୍ରକଳ୍ପ ଦୂରାଧ୍ୟେଦ୍ୱେଶର ଜହାଙ୍ଗରେ ମାନ୍ୟ ବହାଦୁ
ରଖୁଣ୍ଡ ଏଥ ଦେଖିଯ ମୋତବମ ଦୋର ମାରନ୍ତି
ଯେଉଁ ମାନ୍ୟ କରିବାକି କିମ୍ବାର ଦେଇଦିଲେ ଯେମାହେ
କରୁଥେବଳ କୁଣ୍ଡ ଅଧାରରେ ସମୟ କଥା ଶୀଘ୍ରକ
ଦେଇଲେ । ପରାମର୍ଶରେ ମାନ୍ୟଙ୍କ ମାନ୍ୟକ ବେଳ ସମ୍ମାନ
ଘର ଦେବକମାନଙ୍କୁ ମିଳିବ ହେଲେ । ତମ୍ଭାଟ ବହୁଜ
ବୁଝି ହେ ରାତରେ ।

ଶାଖାରେଇବୁ ମନ୍ଦିରକାଳର ସେଇଁ ମାତ୍ରେ ବିଦ୍ୟାବି
କ୍ଷରତ୍ତାର କର୍ତ୍ତ୍ତର ସେମାନେ ଠା ବ୍ୟାପକର୍ତ୍ତା ସେବେ ଏହି
ଦେଶର ସହିତ ଅଧି ବିଜ୍ଞାନଗୁଣ ସହିତ କୁଟୁମ୍ବ କଷା
କଷାକୀ ଯାଏ ତାହୁର ନିବାସ ନିତିକାର କର୍ତ୍ତର ତଥା
ତେବେ ସେମାନେ କିମ୍ବା କ୍ଷମତାରେ ସେହି ବିଦ୍ୟା ଆଧି
କେ । ଏହି ପଢ଼ିଲ ପଦମାଣ ଏହି ଚିହ୍ନ ଅବଧିର ଉ
ପଢ଼ିବେ ଘରପେଣ୍ଡାଗାୟ ମନ୍ଦିରେ ଦେଖିବେ ସାମାଜି

ଏବନ୍ଦାହାବାଦରେ କେବେଳୁତିବ ସମ୍ପଦ ଓ ଉଦ୍‌ଯୋଗ
ପାଇଦିବ, ବରାଣୀ ଓ ହରିପୁର ଏବତ୍ର ହୋଇ କଷା ପ୍ରକାଶ
ହେବାର ବଳ ଡିଲାଇବାକୁ ନିର୍ଭବ କର ଅବସଥ । ଟେଲି
ଆଫେବ, ଡେସ୍ଟାଇର ସାଫେବ, କାର୍ବିକାର୍ବ ଛାଇର
ମୂର୍ଖୀ ଦିଲାଇ ପ୍ରକାଶ, ବାହୁ ଧାର୍ଯ୍ୟପ୍ରକାଶ, କାରୁ କାରୁ
କାରୁକୁ ମଞ୍ଜେପାଆୟ, ବାହୁ ପାଇସାର୍କାର ମୁଣ୍ଡାପାଆୟ,
ବାହୁ ସ୍ଵର୍ଗବନ୍ଦ ମିଳ ପ୍ରକାଶ ପେ ବନ୍ଧାଜାଇ ଆମୟ ଧନି-
ଶୀର ମରିବ । ମଦର୍ଜକ ପାଇସାର କବା, ପାଇସାର କବା
ରେ ଦିଲାଇ, ଏ କବିତା ଅଳକ ମାତ୍ରବଳେ । ମଠଦାର
ମାନ୍ଦର ପୁରବଣୀ ମାର୍କେଟର ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ରିଲେ ଯାଇ
ଅବେଳାରେ ଦିଲବା,—ଏ କବି ପଢ଼ଇ କଥା । କବା
କରୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଏହ ବିଦ୍ୟାପ୍ରକାଶ କମିଶ ଅଶୀବାର ଠିକ
ହୋଇ କାର୍ବି ଅବସଥ ହେବ । ଗାହୁ ବନ୍ଧାଜାର ଏବଂ
ହରିପୁରବନ୍ଦୀର୍ଯ୍ୟ—ଏମାହ ବାରିବନାବକ—କୌଣସି
ମଧ୍ୟର କାର୍ବିବାକୁ କବା ହେଲେ ଏହିକାବାଦରୁ ଏମାନଙ୍କ
ଜୀବନରେ ଗତ ଲେଖିବାକୁ ହେବ ।

ବିଜ କରିବାକୁ ତୁଟୀ କର ନାହିଁ କି କରିବୁ
ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀ ସମଦାସ ମନୁକ
ଠାକୁରିପାଇ ଜିଲ୍ଲା ବାନ୍ଦୁଡ଼ା
ପୁଣ୍ୟବେଷ ।

ମହାକୁଳ, ଦିବସାୟ ପ୍ରେରଣ ସୁବିଜ୍ଞାତ
ଅମୃତଚୁଣ୍ଡ ସେବନ କରିବାରୁ ଅମୃତ ନାନା-
ବିଧ ସେଗର ଶାନ୍ତି ଦୋଷାଥିରୁ । ଯଥା ଧାରନ
ଦୋଷ ଛାତ ଲୁଳିବା, ଶିରପାଡ଼ା, ପାନ୍ତୁ
ବସ୍ତୁ ପାନ କଲ୍ପ ସମୟରେ ନାସିଙ୍କାବାଟେ କେ-
ବେଳେ ଥିଥିବା ନିଷ୍ଠାର ହେବାର, କୌଣସି ବସ୍ତୁର
ପ୍ରାଣ ଶକ୍ତି ରହିଛର ଓ ଉପଦଂଶପ୍ରହରି ନାନା-
ବିଧ ଛାତ ଓ ପୁରୁଷଙ୍କର ବ୍ୟାଧରୁ ସମ୍ମର୍ତ୍ତତ୍ଵପେ
ଆପଣଙ୍କର ଜଗଟି ଖାତ ସବ୍ୟ ସେଗନାଶକ
ଅମୃତଚୁଣ୍ଡବାରୁ ଉତ୍ସମରୁପେ ନିଷ୍ଠାର ଲାଭ କରି-
ଅଛି । ଆମେ ଆପଣଙ୍କ ସମୀପରେ ଅଜୀବାର
ସଂକଳନ କହୁଅଛୁ ସେ, ଆମେ ସେତେବନ ଜୀବିତ ଥିବୁ ତେତେବନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ପରମ
ଜୀବିତର ପୁଣ ବିଜ୍ଞାପନ ଓ ମୋହିକ କାର୍ତ୍ତନ-
ଦ୍ଵାରା ସଂକସାଧାରଣଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି କରିବାକୁ କଦାପି
ହିତ ଦିଇବୁ ନାହିଁ । ବିବେତନା କରୁଁ ଏହି
ମହୋପଥୀର ମୁଖ ସଂକସାଧାରଣରେ ଛାତଥିଲେ
କେବେହେଁ ଲୋକେ ବ୍ୟାଧପ୍ରତ୍ୟ ହୋଇ ଅକାଳ-
ରେ କାଳର କର୍ମକଳ କବଳରେ ପଢ଼ିବ ଦୁଇନ୍ଦ୍ରାଜ୍ଞ
ହାହିଁ ।

ଶ୍ରୀ ଶିଖମାତ୍ରରଣ ହଟ୍ଟାଗୁର୍ଜୁ
ନିର୍ମାଣପୋଷ୍ଟ କେଳ ସଶୋଭର
ମହାଶୟ !

ଅପଣଙ୍କ ତିଥେନ୍ଦ୍ରରେ ସୟ, ସନ୍ଧା ଓ
ବହୁକାଳର ପ୍ରମେତ୍ର ସେଗର ଗୋଟିଏ ମହୋ-
ଷ୍ଠ ଅଛି । ସେହି ବୈଷଳ ସେବନ କର
ଅମୃତ ଶବ୍ଦାଶ୍ଵର ତ୍ରୀତାର ବହୁକାଳର ପ୍ରମେତ୍ର
ସୟ ଓ ସନ୍ଧା ରୋଗ ଏକାବେଳକେ ଆଗେଗଲ
ହୋଇ ଅଛି । ଅପଣଙ୍କର ଏହି ଅମୃତଚୂର୍ଣ୍ଣ
ମହୋଷୟୀର ପୁଣ ଅମୃ ଅମୃତ ବନ୍ଦୁମାନଙ୍କ
ନିକଟରେ ପ୍ରଗନ୍ତ କରିବାକୁ ସୁହି କରିବୁ
ନାହିଁ । ଏବଂ ଯହିରେ ଦିନାଜପୁର ଜିଲ୍ଲାର
ପଞ୍ଚ ଗ୍ରାମରେ ପରିବର୍ତ୍ତ ଦେବ ସେଥିରୀଠି ଥିଲେ
ସ୍ଥାନେ ଦ୍ୱାଟ ବଜାରରେ ଏହି ଅମୃତଚୂର୍ଣ୍ଣ
ସ୍ଥାନ ବାଗରରେ ଲେଖି ପ୍ରକାଶ କଲାମ ।

ଶ୍ରୀ ପ୍ରତାପଚନ୍ଦ୍ର ମୁଖ୍ୟାଧ୍ୟାୟ
ସଂଘୋଷମାୟୁକ୍ତ ଗୋଡ଼ାବାଟ ଦିନାନୟର

ମହାଶୟ !

ସମ୍ପଦ ଅମଳ ସହରରେ ଯେ ତେଲଭୂତ ବେଗର ପ୍ରାଦୁରବ ହୋଇଥିଲା ବହୁରେ ଅପଣଙ୍କର ତେଲଭୂତାର ବଢ଼କା ଏବୁ ପଳା ଦାସ୍ତକ ହୋଇଥିଲା ଯେ, ଅମେ ଏହାର ମୁଖ ବର୍ଣ୍ଣକ କରିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ଓ ଯେ କି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଧ୍ୟୁଷିତ ହୋଇଥାଏ ଗାହା କହି ପାରୁ ନାହିଁ ଶବ୍ଦ ଅଠବଳିଶଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଏହି ଜୀବଧୀନାର କିମ୍ବା କର ସମ୍ମର୍ତ୍ତବୁଧେ ଅବେଳା କରାନ୍ତି । କେବଳ ଗୋଟିଏ ଗୋଟି ପଥମେ ଅପଣଙ୍କର ଜୀବଧୀ ସେବନ କର ଛଦ୍ମାଦ ଅନ୍ୟ ଜୀବଧୀ ସେବନ କରିବାରୁ ମୃଦୁଗ୍ରାସରେ ପଛିତ ହେଲା ବୋଧ କରୁଁ ଅନ୍ୟ ଜୀବଧୀ ସେବନ କରି ନ ଥିଲେ ତାହାର ଜୀବନ ରମା ହୋଇ ଆନ୍ତା ଦିର୍ଘାକ ଅପଣଙ୍କ ଜୀବଧୀନାର ଅନେକ ପରମାଣ୍ଵରେ ଘେଗ ନିବାରଣ ହୋଇଥିଲା । ଯାହା ହେଉ ଏହା ଗୋଟିଏ ମହତ ଦୂଃଖର ବିଷୟ କହିବାକୁ ଦେବ । ଅମ୍ବର ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ବ୍ରାତା ଏଥୁ ସମାନ ଦୃଶ୍ୟ ଜୀବଧୀ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇ ନାହିଁ ଏହି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହି ଦୟାକ ଦୂର୍ଦମ୍ଭବେଗରୁ ନିଷ୍ଠୁତ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଦୃଶ୍ୟକର୍ତ୍ତା ଅପଣଙ୍କ ଏହି ଅମୂଲ୍ୟ ଜୀବଧୀ ପ୍ରାଦୁରବାନ କର ଅଛନ୍ତି । ଅମେ ଅହୁର କହିପାରୁ ଯେ, ତେଲଭୂତାବେଗପ୍ରାତିତ ମୁମ୍ଭୁର୍ତ୍ତ ବିଦ୍ୟକି ମଧ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଶେଷାବସ୍ଥାର ଶେବିକୁ କା ଅପଣଙ୍କର ଏହି ଜୀବଧୀ ନିଯୁମିତରୁପେ ସେବନ କରିଲେ ମୁହଁର ଦୟା ନ ଥିବ । ମୁଦ୍ବବେଚନାରେ ଅପଣଙ୍କର ଜୀବଧୀ ସେବନ କରିଲ ଅନ୍ୟ ଜୀବଧୀ ସେବନ କରିଲା କିମ୍ବା ତିତ ନହିଁ । ଅତ୍ରନେବରର ମାନୁବର ଅଶ୍ରୁ ସର୍ଜନ ମହାଶୟ ଅପଣଙ୍କର ଜୀବଧୀର ମଦ୍ଦା ଦେଖି ବହିଥିଲେ ଯେ, ଏବୁ ଅର୍ଦ୍ଦୟ ଟଳା ମନୁଷ୍ୟକୁ ଜୀବଧୀନାର ବସ୍ତ୍ରକାରରେ ଆହିତ ହୋଇ ପାରେ ।

ଅଜୀବ ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଯେ, ଏଠାର ମା-
ନ୍ୟବର ତେପୁଡ଼ି କମିଶନର ସାହେବ ଆପଣଙ୍କ
ପ୍ରେରଣ ୧ ଦଶିଲ ଉଷ୍ଣା ଲାହୋର ଅମ୍ବତ-
ସହର ଓ ଛଳନଗରରେ ବିତରଣ କରିବାରୁ
ନେବାରୁ ଶାକୁଳ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀ ବ୍ରଜକିଷୁର ମୁଖୋପାଧ୍ୟାୟ
ହେଉଛାର୍ଥ ତେଣୁଟା ବନ୍ଦିଶକ୍ତି ଅପିତ୍ତ,

ଅମ୍ବାଳ

ପ୍ରିୟ ମହାଶୟ

ଗତ ବର୍ଷ ଅମୃତ ଭିଣୋଇ ଶ୍ଲାପୁକ୍ତ ବାଢ଼ି
ଦିଶାଜଳଦିନ୍ଦୁ ବନ୍ଦେୟାଧାରୀ ମହାପତ୍ର ଆପଣଙ୍କ
ନିବିଟିରୁ ଯେଉଁ କଲେପିଲି କ୍ଷୟ କର ଥିଲେ
ଆମେ ଆହାଦର ସହିତ ଲାହାର ମହିର ରେଗ
ଦିବାରିଟି ଶକ୍ତିର ସାଥେ ଦେଉଥାଏ ।

ବୁନ୍ଦୁ ସଖେକ ତେଲରୀ ସେଗିଲେ ଏହା
ବ୍ୟକ୍ତିବାର କରିବାରେ ଯେଉଁ ଆଶା କରିଯା-
ଇଥିଲା, ତାହା ସମ୍ପର୍କ ସଫଳ ହୋଇଅଛି
ଅର୍ଥାତ୍ ଶୀଘ୍ର ସେଗର ପ୍ରଜାକାର ହୋଇଅଛି
ଗୁରୁତବ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଏହା ସେବକ କରିବ
ଦୟା ଯାଇଥିଲା, ସମସ୍ତେ ଅର୍ପଣ୍ୟକାରୀ କରି
ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରକର ଏଥର ଅନ୍ତର୍ଭବ ଗର୍ଭ
ଅନୁମାନକୁ ମାତ୍ରରେ ପ୍ରବାହିତ ହୋଇଅଛି ।

ସବ ଓଲାଇଟା ସେଗର କୌଣସି ସଥାର୍ଥ
ଅଧିକ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ ତେବେ ଦକ୍ଷ
ଅଧିକ ଅଧିନିଷ୍ଠାର କଲାପିଲ ବ୍ୟକ୍ତିରେବେ
ଅନ୍ୟ କିଛି କୁହେ । ଆମେ ସମ୍ବାନ୍ଧ ଓ ଦୂର
ମହାଶୟମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବା ଅନୁରୋଧ କରୁଥୁ-
ବୁ ସେ ଯେମନ୍ତ ବି ସେମାନେ ଏହି ଅଧିକାରୀଙ୍କ
କିଛି ସମ୍ବନ୍ଧ କର ଦିଲାନ୍ତିର । କିମ୍ବା ଓଲାଇଟାର
ପ୍ରାଦୂର୍ବଳ ସମୟରେ ସେମାନେ ଏହାହାନ୍ତି
ବିଶେଷ ଉପକାର ଲାଭ କର ପାଇବେ । ଆ-
ମେ ଏହାକୁ ଆମ୍ବାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ
ଦର ସ୍ଵରୂପ ଜୀବ ଦରୁ ଏବ ଏହା ମଧ୍ୟ ଅମୃ-
ତ ବିଲକ୍ଷଣ ପ୍ରତିକ ହୋଇଥାଏ ଯେ ଏହା
ସେହି ମୂଲ୍ୟରେ ବନ୍ଦୀର ଦ୍ଵୀପ, ସେଥିର ଅନ୍ତି
ତପସକ ।

ଆପଣ ଏହା କଲେ ଉପରିଭାଗ୍ରମ୍ କେତେବେଳେ
ଧଂକ୍ତି ବ୍ୟବହାର କରି ପାରନ୍ତି । ଆମେ ଯାହା
କହୁଅଛୁଁ ଭାବା ସତ୍ୟ ବ୍ୟବରେବେ ଅଳ୍ପ
ଦିଲ୍ଲି ନୁହେ ଅର୍ଥାତ୍ ବନ୍ଦାର କର କହି ନାହାଁ ।
ଜିଗୀଥାର କରନ୍ତୁ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ଆପ-
ଣଙ୍କର ଏହି ମହାମଳ୍ପ ଉପର୍ଯ୍ୟ ଦେଇ ।

ଶ୍ରୀ ବିମସତ୍ୟ ମୁଖୋଯାଦ୍ୟ
ଦେଉଦିଶାଙ୍କୀ ବେହାର ଉତ୍ତିଗୋ ପଦଭାରର

ପ୍ରାଚୀ ମାଲେଖା

ସାପୁଦ୍ଵିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୨ ପାତା

ପା ୫୦ ଦିନ ମାତ୍ରେ ସିଗ୍ରେସର ସଜ ଥାଏ ମେହା । ମୁଁ ଅବୀଜନ କି ୧୭ ବୟବୀରୁ ଶାଖାରେ

ସଂକଷିତ ଲେଖା

ମଲ୍ୟ	ଅଗ୍ରମ	ବିଜ୍ଞାନ୍ୟ
ବାଣିଜ	ଟ ୫ ୯	ଟ ୨ ୯
ଡାକମାସୁଲଟ ୦ ୪		ଟ ୧ ୯

ଏଠା ପଲଟକର ତାକୁର ଏକ ଗୃହୀତ୍ୟା
ବୁନ୍ଦୁପୁରକୁ ବଦଳ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ତାହାଙ୍କ
କର୍ମରେ ସର୍ଜନ ମେଜର ପି, ଏବଂ ମୁଖ୍ୟମୀ
ଏ ପଲଟକର ପକ୍ଷା ତାକୁର ଆସି ଅଛନ୍ତି ।
ତାକୁର ଗୃହୀତ୍ୟାଙ୍କ ଦରାଇ ଥମେ-
ମାନେ ଅବ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ ଅଛି ତାହା-
ଙ୍କପର ପରେବକାଶ ତାକୁର ଅଚାରର ହେଠ
ପଡ଼ଇ ନାହିଁ । ସେ ଏ ନଗରରେ ଯେତେ
କାଳ ଥିଲେ ନଗରବାସିମାନଙ୍କର ବସ୍ତର
ଉପକାର କରିଅଛନ୍ତି । କେହି ବିଧଦ୍ୱାସ
ହୋଇ ତାକିଲେ ସେ ଚିତ୍ତା କରିବାରୁ ଅସୁ-
ଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଯାହା ପିବ ଦେଇ ଥିଲେ
ତହିଁରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଇ ଥିଲେ ।

ଲେଖାଏ ଦିଗ୍ବୀ ମିଳ ଏବଂ ଆଗାମୀ ଥକ୍ଷୋବର
ମାସ ତା ୧୩ ରିଶ ପର୍ଵତୀ ଏ ବିଷୟର ଚକ୍ର
ପ୍ରସ୍ତାବମାଳ ଗୁଣ୍ୱତ ହେବ । ଏହି ରିଶ ସଙ୍ଗେ-
କୀଯ ବିଷ୍ଣୁରିତ ବିବରଣୀମାଳ ସରକାରୀ
ଗନେବାକଞ୍ଜଳେ ପକ୍ଷାଶ୍ରିତ ହୋଇଥିଲା ।

ମେଘର ଦେଶରୁ ଏ ସପ୍ତାହରେ ଆସିଥିବା
ସମାଜରକୁ ଜଣାଯାଏ ସେ ବିଦୋହମାନେ
ଯେତେବେ କଣ୍ଠୀ ଅଧିକାର କରି ଥିଲେ ସେ ସମ୍-
ପ୍ର ଶୁଣି ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଓ ଲଙ୍ଘନ ଦେଖିନା-
ଥିଲୁ ଏକା କଣ୍ଠ ହଣ୍ଡି ନେବା ସମୟରେ ସର-
ଦାର ବିଦୋହଙ୍କୁ ବନ୍ଦ କରି ଆଉ ସମସ୍ତଙ୍କୁ
ନିର୍ବଳ ଲାଗୁଣ୍ଠି ଦେଇ ଅଲାନ୍ତି । ଏତୁପେ
ସମସ୍ତକୁ ୩୦ ହଜାର ରାଶଫଳ ବିନ୍ଦୁକ ହସ୍ତ-
କରି ହୋଇଥାଏ ବିଦୋହଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵର କାରଣ
ଶେଷଦବ ଗୋଟିଏ ସ୍ଵଭବ କମିଶନ ନିୟନ୍ତ୍ରି କର-
ଅଛନ୍ତି । ଏବଂ କେବେଳାଙ୍କ ଉଚ୍ଚପଦସ୍ଥ ଜାଗନ୍ନାଥ-
କର୍ମଶିଳ୍ପ ତହୁଁ ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି । ବିଶ୍ଵର ଦିଦ୍ଧା-
ରୁ ବିପ୍ରକାର ଦିଗ୍ବିଜ୍ୟାନ ହେତୁ ହହିର ସବି-
ଶେଷ ଜଣା ଯାଇ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଲଙ୍ଘନ-
ଠାରୁ ଶେଷଦବଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏପରି ଆଦେଶ
ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥାଏ ବିଲଙ୍ଘନ ବିନା ପରା-
ମର୍ଦରେ ସେ ସେମନ୍ତ କାହାର ପ୍ରତି ଦିଗ୍ବିଜ୍ୟା
ଦେବେ ନାହିଁ । ଏଥରୁ ବୋଧ ହୁଅଇ ସେ
ବିଦୋହଙ୍କ ପ୍ରତି ଦିଦ୍ଧାର ସହି ବିଦ୍ୱାନ
ଦେବ ଏବଂ ସେପରି ହେବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଚି-

ତ ଥିଲେ । ଆଶବିଧାସାଙ୍କ ପ୍ରତି କିପରି ବ୍ୟବ-
ହୁ ଦେବ ଅବ୍ୟକ୍ତିରେ ଜଣା ପଡ଼ି ନାହିଁ ।

ଅମେୟାନେ ଗତ ସପ୍ତାବ୍ଦରେ ଏ ନଗରର
ଅଭିନବ ବୈଶା କଥା କହ ଥିଲୁ । ବଡ଼
ସୂଖର ବିଷୟ ସେ ସେ ପ୍ରକାର ଜଣେ ବୈର
ଗତ ବୃଧବାର ଧରା ପଡ଼ିଥିଲା । କମାଗର ବୈଶା
କର ଏହାର ମନ ଏତେ ଦମ୍ପତ୍ତି ହୋଇଥିଲା ସେ
ଦ ୧୦୧୯ ଜାନୁଆରୀ ଯେଉଁ ଘରୁ ବୈଶା
କରିଥିଲା ମୁନିବାର ସେ ଦିନ ସେହି ଘରେ
ପଣି ଚାଲିପାରି ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ଅଳକାର ଏବଂ
ଶାଲ ବନ୍ଦାଳ ଉଚ୍ଚାଦି ଦେଇ ବାହାର ଯିବା
ସମୟରେ ବୁଦ୍ଧିର ନିଦ ଛାଇଲା ଏବଂ ସେ
ହୃଦ ପକାଇବାରୁ ଲୋକେ ଦୌଡ଼ି ଥିଥି ତା-
ହାଙ୍କ ମାତ୍ର ବସିଲେ । ବୈର ଅଞ୍ଚାରେ ବଡ଼
କୁଣ୍ଡଳାଏ ଥିଲା ମାତ୍ର ସୌଭାଗ୍ୟମେ ତାହା
ବ୍ୟବହାର କର ପାର ନାହିଁ । ବୈର ଦେ-
ଖିବାକୁ ଅଛି ବଳଷ୍ଠ ଏବଂ ହିତ୍ତ ଲୋକ ପର
ଲୁଗା ପିନ୍ଧିଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁଲିସହାର ଗୁଲାକ
ହୋଇ ବିଶ୍ଵାଧୀନରେ ଥିଲା । ପୁଲିସ ସେବେ
ଏହି ଶୈରକୁ ଧର ଥାନ୍ତା ଦେବେ ବଡ଼ ପ୍ରଣ
ଶାର ବିଷୟ ହୁଅନ୍ତା ମାତ୍ର ପୁଲିସର ସେ
ଦିଗରେ ବଡ଼ ଦୃଷ୍ଟି ନାହିଁ ଏବଂ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେ
କିମ୍ବା ପୁଲିସ ପୁପରିଶେଷେ ପୁଲିସର ଏହି

ପ୍ରଧାନ ତୁଟି ନିବାରଣ ପକ୍ଷରେ ଆଦୋ ମନୋ-
ଯୋଗୀ ହେବାର ଦେଖା ଯାଇ ନାହିଁ ।

ପଞ୍ଚାବର ବିଖ୍ୟାତ ଉଣକ୍ତି ସିଂହଙ୍କ ପୁନ୍ଦ
ଦିଲିପବିଂହ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଲାତରେ ପେନସନ୍
ଭୋଗ କରୁଥିବାର ପାଠକଙ୍କୁ ଜଣା ଅଛି ।
ସେଠାରେ ତାଙ୍କର ଆଗ୍ରହ ବ୍ୟକ୍ତିବାର ଅବଶ୍ୟ
ସମସ୍ତ ସାହେବଙ୍କ ପ୍ରାୟ ତେ ସେ କଣେ ଇଂରୀ
ଜ ମହିଳାର ପାଣିଗ୍ରହଣ କର ଅଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ
କୁଳୁଇଷଣଦିର ବଜା ଅଧିକାର ରାଜ୍ୟ
କଂସକ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଧିକାତାରୁ ଫେର ପାଇଁ
ଥିବାର ଦେଖି ନିଜେ ଉତ୍ସାହିତ ହୋଇ ସେ-
ହିତି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ମର୍ମରେ ଖଣ୍ଡିବ ସାର୍ଦ୍ଦି
ପଢ଼ ବିଲାତର ବିଖ୍ୟାତ ଟାଇମସ ପଢ଼ିବାରେ
ଜିପାଇ ଥିଲେ । ସେ କହିଥାଏନ୍ତି ତାଙ୍କ ଯାଦା
ବାର୍ଷିକ ୨୫୦୦୦ ପାଇଁ ଅର୍ଥତ୍ ପ୍ରାୟ
ଟ ୨୫୦୦୦୦ ଲା ପେନସନ୍ ଦିଲ୍ଲୀ ମାଏ ଯାଦା
ମୋଟରେ ପା ୧୩୦୦ ଡିଗ୍ରୀ ବା ଟ ୧୩୦୦୦୦
ଲା ପଡ଼ଇ ଏବଂ ଅଧିକମେଣ୍ଟ ଯେତେବେଳେ
ତାଙ୍କର ଦେଖ ପରିଶୋଧ କର ଦେବା କାରଣ
ପ୍ରକିଣ୍ଠି ହେଲେ ତେବେବେଳେ ତାଙ୍କ ଅନ୍ତେ
ବାଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ବିକ୍ଷୟ କର ଦେବାର ସର୍ତ୍ତ କରିଲ
ନେଇ ଅଛନ୍ତି ମତି ଏଥରେ ତାଙ୍କର ପରିବାରର
ପ୍ରକିଧୋଷଗର ଉତ୍ସାହ ଆର ରହୁ ଲାହଁ ।
ଯାଦା ହେଉ ଅମ୍ବମାନେ ମନେ କରିଥିଲୁଁ
ସେ ଦିଲିପବିଂହ ଏକବାବେ ସାହେବ ହୋଇ
ଥିଦେଶକୁ ପାଥୋର ମାର ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଅବସ୍ଥ
ସେ ତାଙ୍କ ମନରେ ସିଦେଶ ବାବ-ଶତା
ବିଦ୍ୟମାନ ରହ ଅଛି ଶତ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲୁଁ ।
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଏହାଙ୍କ କଥା ଦେଇବ କି ୧

ଅଠ ଦଶହଳ ହେଲ ଗୋଟିଏ ଅତି ଦୁଇ-
ଲ ଧୂମକେନ୍ଦ୍ର ଅକାଶରେ ଉଦୟ ହେଉଥିଲା ।
ଏହା ପୃଷ୍ଠାଫଳରେ ଶାହ ଶେଷ କାଳ ପଞ୍ଚଶା
ସମୟରେ ଉଦୟ ହୋଇ ଫର୍ଜି ସବାଳ ଦେ-
ବାଧ୍ୟର୍ଥନ୍ତ୍ଵ ଦୃଶ୍ୟ ହେଉଥିଲା । ଏ ଧୂମକେନ୍ଦ୍ରର
ଲକ୍ଷ ଅତି ଦୁଇହଙ୍କ ଉଦୟକୁ ଥଟର ଏବଂ ଦୁଇଟା
ଲଙ୍ଘପର ଦୃଶ୍ୟ ହେଉଥାଏ । ଏପରି ବଡ଼
ଛାତାର ବଢ଼ୁବଦଳ ହେଲ ଦେଖିଯାଇ ନାହିଁ
କଲିବଜା ବମେଇପ୍ରତିବର ଅନେକ ସ୍ଥାନର
ଲେବ ଏହାକୁ ଦେଖିଲେଣି କେନ୍ତେ ଅବସ୍ଥା
କୌଣସି କେବାରିଷ ଏହାକୁ ପରିଚୟ ପ୍ରଦଳ
କରି ନାହାନ୍ତି । ଶାକାନ୍ତରେ ମଞ୍ଜଳା ହେତୁଦେ-

ବାନକୁର ଏହି ବିଷୟରେ ଏକ ପ୍ରେରିତପତ୍ର
ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ତହିଁରୁ ପାଠକମାନେ ଦେଖି-
ବେ ସେ ସେଠାର ମହାବଜ୍ଞା ଏହାକୁ ବାଲେ-
ଙ୍କର ଧୂମକେତୁ ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କର ଅଛନ୍ତି ।
ମହାବଜ୍ଞାଙ୍କର ଜ୍ଞାନାଳ୍ପଣ ଘାସରେ ଶମ ଓ
ଅନୁସନ୍ଧାନ ଦେଖି ଆମେମାନେ ପ୍ରାତି ହୋଇ
ଥିଲୁ ମାତ୍ର ଡେଲିନୀପୂର୍ବର ଜଣେ ପଡ଼ିପ୍ରେରକ
ବୋଲନ୍ତି କି ବାଲେନାମକ ଧୂମକେତୁ କି ଯାହା
ସନ ୧୮୯୫ ସାଲରେ ଦେଖାଯାଇଥିଲା ଗଣ-
ନାନୁସାରେ ସନ ୧୯୬୧ ସାଲରେ ଉଦୟ
ଦେବାର ଥିଲି ଅଳି ଅଳିଏବ ବର୍ତ୍ତମାନର ଧୂମକେତୁ
ତହିଁରୁ ଉଦୟ ଥିଲା । ଯାହାକେଉ ଆମେମାନେ
ଉଦୟାକର୍ତ୍ତ୍ତୁ ଯେ ଏଥୁମନ୍ଦରେ ଜ୍ଞାନବିଦ୍ୱିତ୍ମା-
ନେ ଏହି ଧୂମକେତୁ ସମୟ ପରିଚୟ ସମା-
ଦିପତ୍ରଗୋଟେ ସବୁଯାଥରାଙ୍କୁ ଜାଗାଇବେ ।
ସମ୍ବ୍ରତ ଏଠାମେକେ-ଏହାକୁ ଦେଖି କାନା
ଅମଙ୍ଗଳର ଅଗଙ୍କା କରୁଥିଲି ।

ଗୋପାଳଶିତ୍ରମଠର ମୋହଦମା ସମ୍ମର୍ଖ
ରେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନାକରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ଥିବା
ପାରି ସବାଦ ପ୍ରତି ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ମନ୍ଦବ୍ୟ
ଗଜ ସପ୍ରାଦରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ଶୁଣିଲୁଁ ସେ ଘୁଲସ ଇନ୍ଦ୍ରାଜକ୍ଷର ଜେନରଲ
ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନାକ ପଢ଼ିକାର ସମ୍ମାଦକଙ୍କଠାରୁ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ
କାର ସବାଦର ନନ୍ଦଲ ଅଣ୍ଣାର ଏଠାମୁଁ ପଠାଇ
ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଏବ କଥାର ହୃଥର ସମ୍ମାଦ
ପ୍ରେରକ ନାମରେ ନାଲକଣ କରିବାକୁ ଆଦେଶ
ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ମାଜଫ୍ତେଟ ସାହେବ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ
ନନ୍ଦଲ ଦେଖି ଏଠାର ଜଣେ ମୁକ୍ତାର ବାରୁ
ହାତକାନାଥ ଆର୍ଦ୍ଧର୍ମଙ୍କୁ ଜଗାର ପରୁରିବାରେ
ସେ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ ସବାଦ ପଠାଇ ସବାର ସାକାର
ବଲେ ଏବ ତହଁ ଲିଖିବି ସମସ୍ତ ହରାନ୍ତ ସତ୍ୟ
ବୋଲି କହିଲେ । ଏଥି ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ ସାହେବ କ
କହିବେ କିଛି ଜଣା ପଢ଼ି ନାହିଁ । ହାତକାରୁ
ଏଠାର ଜଣେ ସ୍ବାଧୀନ ଏବ ସାଧାରଣ ତାର୍ଥ୍ୟ-
ରେ ଅଗ୍ରପର ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛନ୍ତି । ସେ ଯଟିଗା ହିନ୍ନ
ମୁଁଠାରେ ସମସ୍ତ ଦେଖି ଥିଲେ ଏବ ମୋହ-
ଦମାରେ ଜଣେ ଗୁହା ମଧ୍ୟ ହୋଇ ଥିଲେ ।
ତାହାଙ୍କ କଥାକୁ ଅଜାଯୁଷରେ ମିଆମ ବୋଲି
ପାଇ ନ ପାରେ ଏବ ଯେତେବେଳେ ସେ
ସାହସର୍ମତ୍ତମ ମୁକ୍ତକଣ୍ଠରେ ସବାଦ ପଠାଇ-
ଥିବାର ସାକାର ବଲେ ଗେତେବେଳେ ସେ
ପୁଣିର ବେଳାମେତ୍ତ ପଠାଇବାର କହାର

ବୋଲି ଯାଇ ନ ପାରେ । କିନ୍ତୁ ଉଂଚିଷମା-
ନର ପର ସହାଦିଦାଗା କି ଯାହାଙ୍କୁ ସମ୍ମଦିବ
ବଜ ବିଶ୍ଵାସୀ ପଢ଼ିଗଲ ତାର ସହାଦ ମିଥିଧ
ଥିବାର ଏବଂ ଦେଶୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ମିଥିଧ
ସହାଦ ଦେବାରେ ଉପର ଥିବାର ଲେଖିଅଛନ୍ତି
ସେ ବ୍ୟକ୍ତି କିଏ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏତିବି ଜାଣିବାର
ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲ । ଆମେମାନେ ପୂର୍ବରୁ କହି-
ଅଛି ସେ ଏ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ କଥା ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତ ସର୍ବ
ନୃତ୍ୟ ଏବଂ ଏତେବେଳେ ସମ୍ମୁ ଜଣାପଢ଼ିଲୁ
ସେ ସେ ଏ ମୋହକମାରେ ଅପଥାରୁପେ ଲିପି
ହୋଇ ମୁହାନ୍ତର ପର ସମର୍ଥନ କରିବା କାରଣ
ଶାରସ୍ଵତ ଦେବାମୀ ଥିବାର ଲେଖିଥିଲେ ।
ବଜ ଦୁଃଖର କିଷ୍ଟୀ ସେ ଉଚ୍ଚନ୍ତେଷମାନ କିନା
ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ମାଜିଞ୍ଜୁଟଙ୍କ ପର
ଶାରସ୍ଵତରୁ ମିଥିଧା କହି ଦେଲେ ଏବଂ
ତଥିର ଆପଣା ପଦିବାର ଗୌରବ ଦ୍ୱାରାଲେ ।
କାରଣ ଏଥି ଦୂରରୁ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଲେବକର କିମ୍ବା ବିଶ୍ଵାସ ହେବ । ଯାହା ହେଉ
ପ୍ରମାଣ ହାକିମଙ୍କର ଉପର ଏହି ଦୂର ସମ୍ବନ୍ଧ-
ଦାଗା ମନ୍ତରୁ କିଏ ସହାଦା ଛର୍ବିର ବିହିତ
ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିଲୁ କାରଣ ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ବିଜେ-
ତିମାରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧକରୁ ହିନ୍ଦା
ମଧ୍ୟକ ଦେଇ ସର୍ବଧାରାଗାଙ୍କ ମଳ ବ୍ୟପ୍ତ
କରି ତାହାଠାରୁ ଗୁରୁତର ପାପି କାହିଁ ।

ପଞ୍ଚାର ଅମୋଦ

ଦୁର୍ଗାପୂଜା ଅଗର ପ୍ରାୟ ଏହି ସମ୍ପଦାର
ଦ୍ୱାନ କାଳ ସମସ୍ତ କଲେକ୍ସିମାନ ବନ୍ଦ
ହେବ । ମୋପସଥର ଲେକ୍ସିମାନ ଆପଣା,
ପରିବାର ଓ ବନ୍ଦ କୃତମ୍ ସହଜ ସାନ୍ତ୍ରତ୍ତ କରି
ପୂଜାର ଉତ୍ସବରେ ମନ୍ତ୍ର ହେବେ । ଯେଉଁମା-
ନେ ନଶରରେ ରହିବେ ସେମାନଙ୍କ ପତ୍ରରେ
ପୂଜା ଗୁରୁତବନ ଡିକ୍ଷାରୁ ଆହୁ ତତ୍ତ୍ଵ ଅମୋଦ
କାହାରୁ ସମ୍ପଦାର ଏ ନବୀକାରୀ ହେତେକରା
ସମ୍ମାନ ଲଂଘନକୁ ଉତ୍ସବରେ ପୂଜା ଅବସର
ମଧ୍ୟରେ ନାନାପ୍ରକାର ଅମୋଦ ପ୍ରମୋଦ
କରିବାର ବଚନାବସ୍ତୁ ଲାଗିଥାରୁ ଏହି ପରିଷ୍ଠ
ସକାଶେ ହେବା ସମ୍ମାନ ହେଉଅଛି । ଅମୋ-
ଦାନେ ଅବଶର ହୋଇଥାରୁ ଯେ ନଶରକାରୀ
ସମସ୍ତ ସମ୍ମାନାୟର ଦ୍ୱାନ ଲେକ୍ସିମାନ ହେବା
ପରାକ ପୂଜା ପଞ୍ଜା ଅମୋଦରେ ଯୋଗ
ଦେବାକୁ ଅତ୍ସବ କୋରିଥାଇନ୍ତି । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଅମୋଦରେ ଦୋଢାଦୌଡ଼ ପ୍ରଥାନ ଅଟ୍ଟିଲା

ଏହି କାହା ଅଗମୀ ଅଳ୍ପାବର ମାସ ଗା ୧୯
୫୨୪ ଜାନ୍ମରେ ଗୁରୁଲିପୁଣ୍ଡ ଗୋଡ଼ଦୌଡ଼
ପତିଆରେ ପ୍ରାତିକାଳରେ ହେବ । ଯେଉଁଦିନ
ଯେବେଷ୍ଟକାର ଗୋଡ଼ଦୌଡ଼ ହେବ ତହିଁର
ବିସ୍ତାରର ବିବରଣ ସ୍ଥାନାନ୍ତରେ ବିଜ୍ଞାପନ ସ୍ଥବୃଥ
ଇଂରାଜରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା । ଗୋଡ଼ଦୌଡ଼
ଦୂର ଅନ୍ତର୍ଗାଁ ପାଠକମାନେ ତହିଁରୁ ସବି-
ଶେଷ ଜାଣି ପାରିବେ । ସେଉଁମାନେ ବୌଡ଼ି
ସଙ୍କାଶେ ଗୋଡ଼ା ପଠାଇବାକୁ ଲାଭ ହେବେ
ସେମାନେ ଗୋଡ଼ଦୌଡ଼ର ନିର୍ମିତ ଫିଲ୍ମ
ଦୂସର ପୂର୍ବଦିନ ଦୂର ପ୍ରଦର ପୂର୍ବ ଗ୍ରାସକୁ
ମେଳର ବଟଳରଙ୍କ ନିକଟରୁ ପ୍ରବେଶର ମୂଲ୍ୟ
ସହି ପଥ ପଠାଇଲେ ଶାହାକର ଗୋଡ଼ା
ଦୌଡ଼ରେ ଦିଅସାଇ ପାରିବ । ଗୋଡ଼ାଦୌଡ଼
ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦଜଳକ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ କୀତା ଏବଂ
ଅନେକ ବିଷୟରେ ହିତକର ଅଟଇ । ଆମ୍ବେ-
ମାନେ ଏକାନ୍ତ ଥଣ୍ଡା କରୁଁ ବିରଜା ଜମିଦାର
ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବଢ଼ିଲେଇତମାନେ ଯାହାକର
ଭଲ୍ଲ ଦୋଡ଼ା ଅଛି ଆମ୍ବବ ସହି ଏ କୀତା-
ରେ ଯୋଗ ଦେବେ । ଗୋଡ଼ାଦୌଡ଼ ଛାଡ଼ା
ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅନେକ ପ୍ରକାର ଆମ୍ବଦକ୍ଷନକ
ଖେଳର ଅନୁଷ୍ଠାନ ହୋଇଥାଏ ସଥା—ମନୁଷ୍ୟ
ଦୌଡ଼ କିବେଟ ଖେଳ ଇଚ୍ଛାଦ । ସାଧାରଣ
ଆମ୍ବବ ନିମିତ୍ତ ଅବସ୍ଥ ପ୍ରାୟ ଟ ୧୦୦୯ ଟଙ୍କା
ହେବା ହୋଇଥାଏ ଏହା ଛାଡ଼ା କୁବ ନାମରେ
ଇଂରାଜମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ଅଖତି ଏନଗରରେ
ସ୍ଥାପିତ ଅଛୁ ତହିଁର ଫେଲ ନିମିତ୍ତ ଟ ୨୫୦୯ ଟଙ୍କା
ହେବା ଉଠିଥାଏ ।

ମୟରତ୍ନର ଚନ୍ଦୋବଷ୍ଟ

ମୟୁରହଞ୍ଜର ମଧ୍ୟାଳେଜର ନିଯୋଗ ପ୍ରସଙ୍ଗ
ଆଜିକାଲ ନାନାସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଦେଶକତ
ଦେଉଥିଲା । ଅମ୍ବେମାନେ ଏ ବିଷୟରେ ଆପଣା
ମତ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁ ଥାବୁ କିଛି କହି-
ବାର ନାହିଁ । ମୁଢି ମହାବଜାନ୍ତର ଭାଇ ବାହୁ
ଚନ୍ଦ୍ରବନ୍ଦ ଗୋଟିଏ ପ୍ରେସ୍ ଏକମାସରୁ ଅଥବା ଦିନ
ହେଲା ଏହି ମଧ୍ୟାଳେଜର ତେଣୁରେ ଏ ନଗ
ରରେ ଅଛିରୁ ଭାବାଙ୍କ ହାତରେ ବାମନଦାଟିର
ମଧ୍ୟାଳେଜର ଅଛି ଏବଂ ସେ ମୁଗିମହାବଜକ
ସହି ଏବନ୍ତରେ ଶାସନକାର୍ଯ୍ୟ ଲିଖୁଥିଲେ ।
ଏହି ପମ୍ପ ଏବଂ ଅନ୍ୟନ୍ୟ ହାତର ଦର୍ଶିର
ଅୟକ୍ରମ ସପରିଷେଷ୍ଟେ ଗଡ଼ିଜାଲ ସାହେବଙ୍କ
ନିକଟରେ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ଏଥିରୁ

ସାହେବ ରାହାଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ପଦର ଘୋର୍ଯ୍ୟ ଜ୍ଞାନ
କରିଛୁ ନାହିଁ । ସାହେବ ମୟୁରଭିତ୍ତର ମ୍ୟା-
ନେଜୀଶ ଆପଣା ଅଧିଷ୍ଠ୍ର ବାରୁ ନନ୍ଦିଶୋଇ
ଦାସଙ୍କୁ ଯାଇ ଥିଲେ ମାତ୍ର ସେନାତ୍ମି କରିବାରୁ
ଶୁଣାଯାଏ ଏଠା ଜଳକର ତେପୁଟୀ ସ୍ଵପ୍ନରେ-
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାଇଲି ସାହେବଙ୍କୁ ମ୍ୟାନେଜର
ନିଯୋଗ କରିବା କାରଣ ଗବଣ୍ଟିମେଟ୍ରଙ୍କୁ ଅନୁ-
ବେଧ କରିଥିଲା । ବାଇଲି ସାହେବ ଧାର୍ଢିକାଳ
ଏ କିମ୍ବରେ ରହି ପ୍ରଶଂସା ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରି
ଅଛିନ୍ତି ଏବଂ ମୋଧୀର ପ୍ରଜାଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଓ
ଶୁଭ ମାତ୍ର ତାହାଙ୍କୁ ବିଲାଷର ଜଣାଅଛି । ଏ-
ପ୍ରକାର ବହୁଦର୍ଶିତା ହେଉରୁ ସେ ଉତ୍ତମ
ମ୍ୟାନେଜର ହେବେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ
ଗୋଟିଏ କଥାରେ ଅମୂଳନକର ସନ୍ଦେହ
ରହିଥିଲା । ଜଳକର ଆଦାୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସେ
ପ୍ରଜାଙ୍କର ପ୍ରିତିଜଳନ ହୋଇ ପାଇ ନାହାନ୍ତି ।
ଆନେକ ପ୍ରଜାଙ୍କଠାରୁ ଏପରି ଶୁଦ୍ଧାତ୍ମା ଆମ୍ବେ-
ମାନେ ଶୁଣିଥିଲୁ । ଏଥକୁ ମୟୁରଭିତ୍ତ ପ୍ରଜାଙ୍କର
ଜଣା ବିଜ୍ଞାବପ୍ରତିକାରି ବୋଲି ଶୁଣିଥିଲୁ ।
ସେ ସେବେ ସେହି କଠିନ ଜମା ଆଦାୟ
କରିବାକୁ ଦୃଢ଼ ହେବେ ତେବେ ପ୍ରଜାଙ୍କର
ବିଶେଷ କଷ୍ଟ ଦେବ ମାତ୍ର ମୋଗଲବନ୍ହୀ ଓ
ଗତଜାତ ପ୍ରଜାଙ୍କ ସାମବର ପ୍ରଦେବ ପ୍ରତି ବ-
ଶେଷ ଦୃଷ୍ଟି ରଖି ଦୟାର ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ
ପ୍ରଜାଙ୍କର ପ୍ରିତିଜଳନ ଦେବେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।
ବ୍ୟକ୍ତପରିବାରବର୍ଗ ଇଂରାଜ ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କୁ
ସହସା ମୁଖ ପାଇବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଦେ-
ଶୀୟ ମ୍ୟାନେଜରର ଅଭ୍ୟନ୍ତ ପନ୍ଥପାଇଲା । କିନ୍ତୁ
ମ୍ୟାନେଜର ଯେବେ ପାଇବାରକ ବିଷୟରେ
ଅକାରଣ ଦୃଷ୍ଟିନେପଣ ନ କରିବେ ଏବଂ ସମ-
ପ୍ରତି ମର୍ଯ୍ୟାଦାକୁ ସଥାବିହିତରୁ ସେ ମାନ୍ୟ କ-
ରାବେ ତାହା ହେଲେ ବାହାର ବୌଣିତି ବିଷ-
ପରେ ମନୋଦିଶର କାରଣ ରହିବ ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀପାଲଙ୍କିତମଠର ଦଙ୍ଗା

ମୋକଦ୍ଦମା ।

ଏ କଣରସ୍ତ ଶୋଧାଳିଛିଲୁ ମଂଳୁ ମାମା
ଲ ହତୁ ନାହିଁ । ଅଜିକ ଏକମାସରୁ ଉଦ୍‌ଧୃ
ଦେଲ ଏବ ମାମଲାର କଥା ଆମେମାନେ
ଗୋପି ଦେଉଥାଏଇ । ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ଅଛି ଏକ
ମାମଲା ଭବିଷ୍ୟତ । ଏ ମାମଲାର ଠିକ ବିବରଣ
ଅବଧିରେ ହୋଇ ନାହିଁ । ନାକାଲେକେ
କାନାପୁକାର କହୁ ଥିବାର ଆମେମାନେ ତହିଁ ବି

ବସ୍ତୁରାତ ବିବରଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ଲେଖିବା ଛପ-
ସ୍କ୍ରିପ୍ଟ ଜୀବ ନ କର ମୋକଦମାର ଗଢିକୁ ଝାହଁ
ରହ ଅଛୁଁ । ମୋକଦମାର ସମେପ ଘଟନା
ଏହି କି ଗତ ପୁଣ୍ୟା ଦିନ ବାତ ପାଠ ଜୀବ
ସମୟରେ ଗୋପାଳଙ୍କିରଙ୍କ ମଠରେ ଦିନା
ଦିନମା ହୋଇ ଥିଲା ସେ ତହିଁରେ ଦୂରଜାଗ
ମୋକର ମସିବରେ ଶୁଭୁତର ଚୂପେ ବାହୁଦ
ଆସାନ କରିଥିଲା । ତହିଁରେ ଉଲ୍ଲପାତ ଏବଂ
ମର୍ତ୍ତା ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ଆସାନକ ହୋଇ ନାହିଁ ।
ଦିନା ଥରମୁଁ ସମୟରେ ଧୂଲିଷ ସେଠାରେ
ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଵାନ ଉତ୍ତରରୁ କେତେ
ଜଣ ଆସାନିକୁ ଗୁଲାନ କରିଥିଲା ଏବଂ ତହିଁ
ସଙ୍ଗେ ଏକ ଗୋପ ତରକାର ଏବଂ ଏକ ଗୋ-
ପ ବାତ ପଠାଇ ଅଛିଲା । ପୂର୍ବ ମୋକଦମାର
ପ୍ରଧାନ ଅସାମୀ ବାବୁ ଶଖମସିନର ଦତ୍ତ ଉନ୍ନ-
ଷ୍ଟେକୁର ଏ ମୋକଦମାର ଗୁଲାନଦାତା ଏବଂ
ସେ ମୋକଦମାର ମୁଦେଇ ନାରୂପୀର ଦାସ ଏ
ମୋକଦମାର ଜଣେ ଆସାମୀ ହୋଇଥିଲା ।
ସେହି ଜିଏଷ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ସାହେବ ସେ ମୋ-
କଦମାର ବିଗୁର କରିଥିଲେ ତାହାଙ୍କ ହାତରେ
ଏ ମୋକଦମାର ବିଗୁର ପଡ଼ିଥିଲା । ଆସାନିକୁ
ପକ୍ଷରୁ ଛଇଶ୍ରେଣୀର ଟେଲେ ବାବୁ ଦରବହୁ
କୋଷ ଏବଂ ବାବୁ ମଧୁସିଦନ ଦାସ ଉପରୁତ୍ତ
ହୋଇଥିଲା । ସେହି ମାନେ ମାତ୍ର ଜୀବ ଥ-
ିଲାନି ସେମାନେ ମହନ୍ତି ପକ୍ଷର ଲୋକ ଥିବା-
ର କଥାର ହୃଥର ଏବଂ ସ୍ଵପ୍ନ ମହନ୍ତ ମୁଦେଇ
ହୋଇଥିଲାନି । ନୂତନ ମହନ୍ତ ନିୟମିତ ଦେବା
ପୂର୍ବରୁ ଆଦାଳକୁ ଉଦ୍‌ବର ସ୍ଵରୂପ ନିୟମିତ
ଦେବିଥିମାରାତ୍ରିର ଦାସ ମଠର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ବାବାଜିମାନେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ତେଜି ଉତ୍ତରା-
ଦ ଅପର ଆସାମୀ ହୋଇଥିଲାନି । ପ୍ରଥମୋତ୍ତ
ଆସାମୀ ନାରୂପୀର ଦାସ ଅଦଳାତରେ ନାଲଗ
କର ମହନ୍ତ ବାଲମୁକୁନ ଦାସଙ୍କ ମାଜୁଲ କରା-
ଇ ଅଛୁଁ ଓ ସେହି ବାଲମୁକୁନଙ୍କ ତେଜି
ନରପତି ଦାସ ହାରକୋର୍ଟରୁ ମଠର ନୂତନ
ମହନ୍ତ ନିୟମିତ ହୋଇ ଆସାନିମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁ ଜୀବ
କର ମଠରୁ ବାହାର କର ଦେବାର୍ପାଇ କେବେ
ଦିନରୁ କାନା ଉପାୟ କରିଥିଲେ । ପରଶ୍ରେ-
ଷରେ ସେହି ଦିନ ସେମାନେ ରାତରି ହେଲେ
ସେହିଦିନ ଏ ମୋକଦମା ସଙ୍ଗାର ହେଲା ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ମହନ୍ତୁଙ୍କ ପଣ୍ଡର ଗୁହାଙ୍କ ଯୋ-
ଗାନବନୀ ଦେଉଥିଲୁ କିନ୍ତୁ ଏହି ମଧ୍ୟରେ
କହାରୁ ଉପରେ ଦଶ ହୋଇ ଗଲାଗି । ବାବ

ମୋକଦମାର
ପ୍ରଥାନ ଉତ୍ସୋହ ବୋଲି ପରିଚିତ ହୋଇଥିଲେ
ଏ ମୋକଦମାରେ ମହନୁକ ଯୋଗାନବନ୍ଧ
ହେଉଥିବା ସମୟରେ କୌଣସି ଦଟଶାର ସ-
ମୟ ଅଦାଳଭବୁ ପ୍ରସାଦେବାରୁ ମୁକ୍ତାର ଆଠ
ସଂଖ୍ୟା ବୋଲି କହିଦେଲେ ଜ୍ଞାନ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ
ଶାହା ଶୁଣିପାର ମୁକ୍ତାର ଉପରେ ଅଦାଳଭବୁ
ଅବମାନନ୍ଦା କରିବାର ଅଭିଯୋଗ କଲେ ।
ମୁକ୍ତାର ଅଧିକା ଜବାବରେ ପ୍ରଥମେ ନାୟି ବର
ପିଲକୁ କହିଲା ବି ଅନ୍ୟ ମୁକ୍ତାର ସହିତ କ-
ଥୋପଥନରେ ଶାହା କହିଥିଲା । ସାହେବ
ଜହାରେ ସମ୍ମାନ ହେଲେ ନାହିଁ ଏବଂ ମୁକ୍ତାର
ସଧାର ନ ଦେଇ ଅନେକ ବିନାତ ପୁଣ୍ୟ
କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କଲା ମାତ୍ର ହାକମ ଜହାରେ
ବ୍ରଦ୍ଵାରେ ନାହିଁ ଓ ଶାହା ଉପରେ ଟ ୫୦ ଟଙ୍କା
ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ କିଥାନ କଲେ । ମୁକ୍ତାରର ଅବସ୍ଥା
ଓ ଦୋଷ ବିବେଚନାରେ ଏ ଦଣ୍ଡ ଅବ୍ୟକ୍ତ
ଛଠିଏ ହୋଇଥିଲା ଅଥବା ଅଧିକର ବାଟ ରଜ୍ଜ-
ବା ସକାଶେ ଅସାମୀ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ ସନ୍ଧା
ଶାହା ସେନା ହୋଇନାହିଁ । ଏଥି ଜଗାରୁ ଗତ
ଶୁଭୁବାର ଅସମିକ୍ତ ନିୟମକୁ ଛଲବ ହେବା
ସମୟରେ ନାଶପୃଷ୍ଠବାସର ବିହୁ ବିଲମ୍ବ ଦେ-
ବାରୁ ଜୀବନ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଶାହା ଉପରେ
ଟ ୨୦ ଟଙ୍କା ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ କଲେ । ମଜା ଉପରେ
ଖଣ୍ଡା ପାଦବାର କାହିଁ କି ? ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ ବିଷୟ ଯେ
ପୂର୍ବ ମୋକଦମାରେ ଘେରିମାନେ ପୁଲିସ ଓ
ବିଶ୍ୱରକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ପରିବାଦ କରିଥିଲେ
ଏତେବେଳେ ସେମାନେ ଏକ ପରେ ଏକ
ସେହି ପୁଲିସ ଓ ବିଶ୍ୱରକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଦାତରେ
ଅତୁଥୁବୁନ୍ତି ଏତ ଏହା ଦେଖି ଲୋକଙ୍କର ଯେ-
ତି ସମ୍ମାର ଅଛି ବି ସରକାର ବର୍ମକାରଙ୍କଙ୍କ
ବିବୁଦ୍ଧରେ ଦେହ ବିହୁ କଲେ ସେ ବରତ
ଯିବ ନାହିଁ ସେହି ସମ୍ମାର ଅଧିକ ଦୁଃଖ ହେଉ-
ଅଛି ।

ଅସୁମାନଙ୍କର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସମାଜବାଚି
ଲେଖ ଅଛି ସମା—

ଯତାରେ କଣେ ଦ୍ୱାର୍ଢିକ ପଢ଼ିବା ଅଛନ୍ତି ଯେ, ସେ ତାଙ୍କ
ଯତା କୁଳ ଘରେ ବନ୍ଧିରେ ହାତାପକାର ମେହିକ କମାମ
ହେଲାଏହେ ।

ବୁଦ୍ଧ ପା ୨୯ ଥିଲେ ସତ୍ତାରେ ୨୨ କର୍ଣ୍ଣର କେହିଏ ଗୁଣାବ୍ୟବରେ କେବଳରେ କୋଠ ଦେଇ ମନ୍ତ୍ରାବ୍ୟବରେ ଏ ବ୍ୟବର ମଧ୍ୟରେ ନାହିଁ କରିବେ ଏହାରେ ଯା ମୁଖୀ କାହାରେ ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପରେ ଗୋଟିଏ ଦୂରୀର ମାତ୍ରା ପାଇବୁ ଅଛି

ବାହାରୀ କୁଗା ବିଭାଗକାର ଅବେଳା ଦେଖା କମ୍ପ ମାତ୍ର
ସଫଲ କି ଦେଖାରୁ ଲଜ୍ଜାରୀ ହୋଇ ପକାର ଥିବିଲା ।
କୁଶିକଟା ଅଛନ୍ତି କି କି କହେ ମର୍ମ ପଢ଼ିଥିଲା ।
ଯମରଣା ଯୋଗିମାତ୍ରର କାହାରେ ।

ପାଶୁମ୍ବାନ୍ ଗୋକୁଳାକୁରଙ୍କ ହାମରେ ସେଇଁ ଦେଇଲିବାପାଇଁ
ମୋକବମା ହୋଇଥିଲୁ ବାହା ତମିର୍ବେ ହୋଇଥିଲୁ ଏବଂ
ଆସି ଫଳସ ପାଇଯାଇଛି ।

ଏ ନିର୍ମାଣରେ କେତେକବଳ ହେଉ ମୋଟିଏ ଜାଗର
ଛିଥା ଜନନୀ ଦିଖାୟିବ ସବୁ ହୋଇଅଛି । ଏଠା ହୁଲୁ
ହେଉ ମାଞ୍ଚର ପାହାର ମନଙ୍ଗିବଳ ବାରର ସେ କେତେ
କିମ୍ବା ସବୁଧିଶୈଖିକୀ କର୍ମରେ ବାହ୍ୟ ସବେ ବୋଲି
ସେ ସବୁ ଏକାବେଳେ ମୁୟମାର ହୋଇଥାଏ । ଏଠା
ଯେବନାହିଁର ବୌଦ୍ଧବି ବନ୍ଧୁଦ୍ୱରେ ଜାହାନ ଜାହିଁ ପାହା
ଦିତେବୁମାନେ ଜାହାନେ ପାହା ହେବ କୋହିଲେ ସବୁ
ଶୁଣି ଏ ସବୁ ବୌଦ୍ଧବି ଘରେ ହୁଏ ଏହି ସେହି ସବୁରେ
କବକବ ଉପେକ୍ଷିବିଲେ କବିତାମାନଙ୍କ ଆଲୋଚନା ହୁଏ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

କବ ଅନ୍ତରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଶବ୍ଦ ହେବାରୁ ଫଳ ପ୍ରତି
ବେଳେକି କାଗ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ବୁଝାର ମେଘ ଉଦୟ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ହେବାରୁ ଚାହା ସହ ସାରାଞ୍ଚି ।

ମୋରକ୍ଷା କହେବୁଟି ସମ୍ପଦରେ ସେଠା ନମାନୀମାନେ
ଯେତେ ମାଲିକର ଘୋଷଣା ମାତ୍ରେକିମୁକ୍ତ ନିଃକ୍ଷିତରେ ପେରି
ଦରଖାସ୍ତ ପଠାଇଥାଏଛି କହିବୁ କି ଫଳ ଦରଖାସ୍ତ ହେଲେ କାଶିବା
ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦରଖାସ୍ତର ଜଣେ ଶାଶବନାସ୍ତ ଦାରିଯୋବେ
ପାଠକୀ କରିବାରୁ ଗାନ୍ଧିରୁଠାରୁ ଦଙ୍ଗଲା ବକର୍ମମେଳାହ
ଅର୍ପିର ଉତ୍ତର ଅର୍ପିବାରୁ କି କିମ୍ବା ଦରଖାସ୍ତ କରିମାନ
ଏକଟି ସହେଲିକି ବର୍ଗମଧିକିରେ ଅଛି ।

ଅଛି ଯହା ମୋହପଲୁକ ଶାହାରଙ୍ଗେ ମୁଖାତ ଦସ୍ତାର ଏଥା ଏଥା ନାହିଁ ଦୋଳ ଆହୁମାନଙ୍କ ଚଣେ ସାହାରତାଙ୍ଗା କରିଗରୁ ଅହେମାକେ ପ୍ରବାସ ବିଦ୍ୟଶଳ୍ । ବର୍ଜିନାର ଏହି ଦୂତେ ରହିବତ ହେଲୁଁ ସେ ଉକ୍ତ ସମ୍ବାଦ ଅମ୍ବଳକ କର ।

ପଞ୍ଜାବ ରେଲୁକ ବାହେଲସୁର କେବଳଟାର ମା ୧ ରାତ
ତିର ଦୂରକାମକ ଯାନରେ ଏକ ଉରମ ପ୍ରଭାଗର
ବାହେଲ ଶରୀ ଅନ୍ତରୁ ତ ହୋଇଥିବାର କଥା ହେବ ।
ଯୁଗ ଅନ୍ଧା କଣାପାତ୍ର ହାତ୍ । ସାହିତ ଚାରିର୍ଦ୍ଦି

ଦେଖିଲୁ କରିଲୁ ତୁମ୍ଭା କଷାୟ କଲଗଠାରେ
ହେବ ହେବ ଏବ ଚଢ଼ାରା ପାହାତ ଅନ୍ଧାର ହେବ-
ବି । ସୁଜୁଳଗରେ କଷାୟ ଏହା ଉଛିତ ହୋଇଥିବ ।
ଶୁଣୁ ପାହାତ କଷାୟ

ସୁଧ ସାହେବ ଦାର୍ଶନିକ ପ୍ରଦେଶରେ ହେଲେଇ
କମରୁ ଅନ୍ତରୀ ପଦକାର ସହିତ ପାଇସବା କାଳରେ
୧୫ ମେସ ପାଇସବା ଟ ୨୦୦ କାର ଗର୍ଭବାର
କମରୁ ଖେଳର ସକା ହାତରେ ଟ ୫୦ କା ସେହି
କିମ୍ବା ସକ୍ଷେତ୍ର ବିଦ୍ୟୁତୀ ଭାବର କମ୍ବ ଆଇସବାର
କାର ସହ ନିଯମ କେଣ୍ଟିବା ।

ପିତ୍ର ପଦମଳକ ପେଣ୍ଡାପୁର କହନ୍ତି ଯେ ବିଷଠ ମାସ
୧୨ ଦିନରେ କେବଳ ଗାଁରୁ ଆମଳ ନେହିଲ ନାହିଁ
ବିଷଠରେ ଏକ ଅଛି ଅନ୍ଧାରକ ପ୍ରକାଶରେ ଅନ୍ତିମଦରମା
ଥିଲେ । ତାହାର ଜାଫେ ଲିଖି ତାମର ନେହିଲ ଧନୀ
କରିରେ ଏକ ନାଟକ ପ୍ରସଂସନ କମିଶନଙ୍କୁ ଯେ ଯେ ବିଜ୍ଞାନ
ଶିଖିର ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଏକ ଶିଖି ସମସ୍ତେ ଦିଲା ଥିଲେ ।
କିମ୍ବା କାଣ୍ଡ ନିଷ୍ଠାରେ ଏହାକ ଯେ ଦେଖିବା ଗାଁରୁ ହୁଏ

ଅପାରାର ଅସ୍ତ୍ରକଳବ ପୋଷାକ ଯେନ କିମ୍ବା ରୁମ୍ରିର
ଏସବଧିକା କହିଥିଲେ ?—କ ଶୁଣି । ଏଥିର ଜୀବିଷୟ
କିମ୍ ?—ଆମେମନେ ସମ୍ପଦ ଅଦ୍ଵାତ ଦୂରକ୍ଷେତ୍ର ଯେ ଦେଇବ
ବାହୁଦର ଧର୍ମ ଯେବା ଦେଖାଇବା ଜମାକ୍ରି ମାତ୍ର ଯେହି
୪୮ ଅପାରାର କାର୍ଯ୍ୟ ଅପେ କର ଯେବ ହତ୍ୟରେ ଗଠ
ନୟାକଙ୍କାର ନିଜ ମନ୍ଦିର କବି କଥା ପାଢାଇଛି । ଏହା
ଧରି ଚୋଇ ।

ଅପେକ୍ଷା ତେଣ ସିଦ୍ଧାସୁର ହିନ୍ଦୀ ଅହମଦାବାଦର
ବଳ ଅପଣା ପକାଇ ଉପରେ ପାଇଥା ଥିବା ବାଜା କଣାରୁ
ଏବ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଗଢ଼ ଦେଇଅଛୁ । — ଏହ ଉଚ୍ଚମ୍ଭାବରେ
ଏହା ଜମିଦାରମାନଙ୍କର ଅକ୍ଷରଗୀୟ ।

କ୍ଷେତ୍ରର ପାଦମୁଖ ସହିତରେ ଜ୍ଞାନାଥ ବନ୍ଦର
ଏଗାଳାରୀ ଦେଇଅଛି, ଠାରେ ବଣାକେ କୁରାଇବ ବାର
ଶବ୍ଦ ହେବ। ଅମାହିତୀର ବନ୍ଦକ ପ୍ରେସରେ ବନ୍ଦକ
ହୁଏ ହଜାର ହେବା କଟିବ।

ମିଶନରଠାରୁ ସିଫଳ ମେଇଟିପ ଏକାହିକୁ ତଥେ
ଲେଖିଅବହି ସେ ଗୋଟିଏ ଗମ୍ଭୀର କଥା ଦେଖିଛି କୁଣ୍ଡ ମଧ୍ୟରେ
ଏବଂ ସହସର ଶା ପାଇଁ ଭାବୁଦ୍ଧବା ସମୟରେ ପଢ଼ିଗଲା
କହାର ବସା । ନିବକ୍ଷରେ ଗୋଟିଏ ତାଙ୍କ କହିରାରେ ଜଣେ
ବୌଦ୍ଧବାର ଶୋଭାତଥ । ଏ ଏ ତନଙ୍କ ମୃଦୁରେ ହଜି
ରାଠି ଏହାବେଳକେ ଯାଇ କଥ ନେଇ ପଢ଼ି ଆହୁତି
କେତେ କଥି କହିଲା ସେ ଉପରୁ ଯେବେଳେ ଦୂରକ ପଢ଼ାଇ
ଦାରୁ ହତାର ଥିଲେ । ବୌଦ୍ଧବାର ନିମନ୍ତେହୁ ଆସିଥର
ଯେବେଳେ ଦୂରକ ପଢ଼ାଇଥିଲେ । କଥାଙ୍କ ଉପରୁ ଯାଇ
ପରିଚ୍ଛନ୍ନ ଦୁଃଖ କଲାଯାଇ । ଏହର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମହାପାତ୍ର

ବୀରଦିନ ସହିତ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ । ବେଳୋରେ ଲୋକଙ୍କର
ନିମ୍ନରେ କଥେ ପାହେବ ଅଛୁଟ ଯେ ଏ ଅନ୍ଧର କଥାର
ବ୍ୟାଖ୍ୟାନର ସଂକଳନ ଏବଂ ବାଜରେ ଘଟଇଥିବା
କେବଳିବେ । ମଧ୍ୟ ଅନ୍ଧର ଗୋଟିଏ କଥାକ ପଢ଼ିବା
ଅନ୍ଧର ପାଇଁ ଯେହିଏ ତେଣ ଶେଷ ଦେବତା
ଅନ୍ଧରରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟାନର ବନ୍ଦମାନେ । ଅନ୍ଧରକ ଡଳେ ସେ ଏହି
ମନ୍ଦମୟରେ ନ ନାହିଁ । ପ୍ରଥମ ଦେବତାଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ
ଶେଷ ପାଇବାଲେ । ଯୋହା ଲମ୍ବ ସାହର ଏହି ପାଇବୁ
ଅନ୍ଧାରର ଯାଏ ଦେବତାଙ୍କମାନେ ଧାର ହୋଇ କଷିତିରୁ
କୁଳବର୍ଷ ସାହେବ ଏହି ଆଚର ଅଭିଭାବ ଯାଏ ସମ୍ମାନ
ହେବ ଏହି ଏହି ସମ ଦେବତାଙ୍କ କଥାରେ ଶେଷ ଯାଇବା
ଆଏ । ଏହିପରି ହେବନ୍ତିକ କଥ ତେଣ ହେବ ପରେ
ସେ ଯୋଗ୍ୟ କଥା ହେବନ୍ତିକ କଥାର କଥାରେ ଏହି
ଅନ୍ଧରର ସାହର ଶେଷ ।

ଦୁଇ ଲମ୍ବାଙ୍କର ଦୂରି ପଢ଼ାନ୍ତି ଘରୁ ଅଛି । ଦେବତର
ଏହି ସମ୍ବାଦପତ୍ରରେ ଲୋଗାଟି ଯେ ସେଠାରେ ବୋଲିଏ
ଦୁଇ ଚିତ୍ର ପ୍ରତିବନ୍ଦ ଅପରା ପ୍ରାଣୀ ହେବେ ପାଠ୍ୟ ନିଷକ୍ତ
ବଳନିବାତାର ଶେଖାର୍ଡ ଜାମକ ପଟ୍ଟିବା ସେବ ପାଠ୍ୟ
ଯ । ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କେବଳଯାଇବୁ ପଟ୍ଟିବା ପକ୍ଷର ଦେବ ମାନ୍ଦରେ
ଦୁଇ ଜାହା ମୁଣ୍ଡରେ ବାନ୍ଧିବା ଦେଇଥାଏ । ଫଳରେ
ଦୁଇ ଶାର ଫେରି ଅପିକାର ଅହିତାରେ କରାଯାଏ
'ଶେଖାର୍ଡ ପଟ୍ଟିବା ପଟ୍ଟିବାରେ' ଦେବ ନିରାପାଦ
ପାଇବା ଅଛି । ଏହି ପରିକା ପଠନଥର । ଏହି କଠି ଅଛି
ପରିପାତ ଓ ହୋଇ ଯାଏ ।

କେବୁ ଜଳନିଧିକା ଦରର କଟକ ଦରଧାବକାର ହେଲା
ଏହିମାନଙ୍କ ସାଲମ୍ବର ମହିତ ଓ ପ୍ରବାହିତ ହେଲା